

ஸகாந்

கோட்பாடும் நடைபுறையும்

நாட்டா அந்தாராசின்யின் வெள்ளீரு

வைகாசி

கோட்டப்பும்
நடைமுறையும்

வெளியீடு : ஹரிததுன் நழீமிய்யீன்

TITLE : **ZAKATH : KOATPADUM NADAIMURAIYUM**
(ZAKATH : Theory & Practice)
(Tamil)

PUBLISHERS : Rabitha An - Naleemiyeen
P.O.Box No. 1
Beruwela, Sri Lanka.

© RABITHA AN - NALEEMIYYEEN

FIRST EDITION : 2000 Copies
August 1998

CO - AUTHORS :

ASH - SEIKH	H.I. KHAIRUL BASHAR (Naleemi) B.A. Hons. (Cey) M.A (Sudan)
ASH - SEIKH	M.A. M.MANSOOR (Naleemi) B.A.Hons (Cey)
ASH - SEIKH	A.C. AGAR MOHAMMED (Naleemi) B.A.Hons (Cey)
ASH - SEIKH	C. IYOOB ALI (Naleemi) B.A.Hons (Cey) M.A (Sudan)

PRINTERS : AJ PRINTS,
No : 44, Station Road,
Dehiwela, Sri Lanka.

PRICE Rs. :

ISBN : 955 - 8173 - 00 - 2

இந்துஸ்

நீலம் ஹாஜியாருக்கு

சமர்ப்பணம்

ஒள்ளடக்கம்

பக்கம்

ஆசியர்	i
பதிப்புரை	iii
நன்றியுரை	iv
முன்னுரை	v

ஆய்வு : ஒன்று

ஸகாத் : கோட்பாடும் முக்கியத்துவமும் (1 - 35)

ஸகாத்தின் பொருள்	3
ஸதகாவின் பொருள்	4
அல்குர் ஆளில் ஸகாத்	5
பண்டைய நாகரிகங்களில் வறியோர்	5
வறுமையை ஒழிக்கும் ஆரம்ப நடவடிக்கை	7
மதீனாவில் ஸகாத்	9
ஸகாத் பற்றிய சுன்னாவின் கண்ணோட்டம்	11
மறுப்பவனுக்கு எதிரான போராட்டம்	14

ஸகாத்தின் நோக்கங்களும் தனி மனித சமூக வாழ்வில் அதன் தாக்கங்களும்.

* கொடுக்கும் தனி மனிதனிடம் ஸகாத் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள்:	16
1. உலோபித்தனத்தில் இருந்து தூய்மைப்படுத்தல்	17
2. செலவு செய்யப் பயிற்றுவித்தல்	18
3. அல்லாற்வின் குணத்தை அணிகலனாகப் பெறல்	19
4. இறையருஞ்சுக்கு நன்றி செலுத்துதல்	19
5. உலகாசைகளில் இருந்து உள்ளத்துக்குப் பாதுகாப்பளித்தல்	20
6. செல்வந்தனின் ஆளுமையை வளர்த்தல்	21
7. பிறர் நேசத்தைப் பெறல்	21
8. செல்வத்தைத் தூய்மைப்படுத்தல்	22
9. செல்வத்தை விருத்தியடையச் செய்தல்.	23
* எடுக்கும் தனி மனிதனிடம் ஸகாத் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள்:	24
1. பிறரிடம் தேவையற்றிருக்கச் செய்தல்	24
2. பொறாமையிலிருந்து தூய்மைப்படுத்தல்	26

சமூக வாழ்வில் ஸகாத்தின் தாக்கங்கள் :	27
1. ஸகாத் ஒரு சமூக உத்தரவாதம்	29
2. ஸகாத் ஒரு பொருளியல் வழிகாட்டல்	31
3. ஸகாத் சமூகத்தின் ஓர் ஆதமீக மதிப்பீடு	32
உசாத்துணை நூல்கள்	35
ஆய்வு : இரண்டு	
ஸகாத் விதியாகும் பொருட்களும் அவற்றின் அளவுகளும் (37-161)	
அத்தியாயம் - I	
ஸகாத் விதியாகும் செல்வங்களுக்கான ஓரத்துகள்:	40
1. ழரண சொத்துரிமை	40
1. குறிப்பிட்ட உரிமையாளன் இல்லாத செல்வம்	42
2. வக்பு செய்யப்பட்ட சொத்துக்கள்	42
3. ஹராமான வழியில் சேர்ந்த செல்வம்	42
4. கடனுக்கான ஸகாத்	43
5. உத்தியோகத்தர், ஊழியர்களின் சேமிப்பு நிதிகள்	45
2. விருத்தியறல்	46
3. நிஸாப் அடைந்திருத்தல்	52
4. அழிப்படைத் தேவைகளை விட மேலதிகமாக இருத்தல்	53
5. கடன் பொறுப்பு இல்லாதவராக இருத்தல்	57
6. ஒருவருடம் ழரணப்படல்	60
அத்தியாயம் - II	
கால் நடைகளுக்கான ஸகாத்	64
ஆடு மாடு ஒட்டகங்களின் ஸகாத்திற்கான பொதுவிதிகள்	64
மாடுகளுக்கான ஸகாத்	66
ஆடுகளுக்கான ஸகாத்	69
கால்நடைகளின் கன்றுகள்	70
ஆடு மாடு ஒட்டகங்களில் ஸகாத்தாகப் பெறப்படுவனவற்றிற்குரிய பணபுகள்.	71
அத்தியாயம் - III	
நான்யங்களுக்கான ஸகாத்	75
நான்யத்திற்கு ஸகாத் விதியாவதற்கான ஆகக் குறைந்த பெறுமானம் (நிஸாப்)	76
தீணார், தீராஹம், எனபவற்றிற்கான இன்றைய பெறுமானம்	78

நகைகள், தங்கம், வெள்ளிப் பாத்திரங்கள் போன்ற பொருட்களுக்கான ஸகாத்	82
பெண்களின் தங்க வெள்ளி நகைகள்	84
 அத்தியாயம் - IV	
வியாபாரப் பொருட்களுக்கான ஸகாத்	91
வியாபாரப் பொருட்களுக்கான ஷரத்துகள்	94
 அத்தியாயம் - V	
விவசாய விளை பொருட்களுக்கான ஸகாத்	98
ஸகாத் விதியாகும் விவசாய விளை பொருட்கள்	98
விவசாய விளை பொருட்களுக்கான நிலாப் நிலாப் கணிப்பது எப்போது?	106
நீர்ப்பாசனம் தவிர்ந்த ஏனைய செலவினங்களும் கடன்களும்	110
வாடகைக்கு விடப்பட்ட நிலத்திற்கான ஸகாத்	113
தெனுக்கான ஸகாத்	115
விலங்கு வேளான்மை	120
 அத்தியாயம் - VI	
கணிப்பொருட்கள் கடற்பொருட்களுக்கான ஸகாத்	122
புதையல்	122
கணிப்பொருட்கள்	126
கடற்பொருட்கள்(செலவங்கள்)	131
மீன் பிடித்தல்	133
 அத்தியாயம் - VII	
வருமானம் தநும் நிலையான சொத்துக்கள்	134
வாடகைக்கு விடப்படும் கட்டிடங்கள், தொழிற்சாலைகளுக்கு ஸகாத் கொடுக்கும் முறை	139
 அத்தியாயம் - VIII	
சுதந்திர தொழில்களும் உத்தியோகங்களும்	142
அல்மால்- அல் முஸ்தபாத் (புதிதர்க்க கிடைக்கப் பெறும் செலவும்)	142
ஸகாத் கொடுக்கும் ஒழுங்கு	151
பங்குகளுக்கான ஸகாத்	153
ஆவணங்கள்	154
உசாத்துணை நூல்கள்	161

ஆய்வு: முன்று

**ஸகாத் வழங்கக் கடமைப்பட்டோரும், அதனைப் பெறத்
தகுதியடையோரும் தகுதியற்றோரும் (163 - 214)**

ஸகாத் வழங்கக் கடமைப்பட்டோர்	165
ஸகாத்தைப் பெறுவதற்குத் தகுதியடையோர்	167
1. பக்கீர்களும் மிஸ்கீன்களும்	169
பக்கீர், மிஸ்கீன் என்போர் யார்?	169
ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவிபெற முடியாத செல்வந்தர்கள்	174
உழைக்கும் சக்தியுள்ள ஏழை	176
ஸகாத்தில் பக்கீர் மிஸ்கீன்களுக்கு வழங்கப்படும் தொகை	176
2. ஸகாத் உத்தியோகத்தர்கள் (அல் ஆமிலூன் அலா- அஸ்ஸகாத்)	178
3. அல்முஅஸ்லபத்து குலூபுஹாம் (இஸ்லாத்திற்கு இணக்கமானோர்)	179
4. பி அல்- ரிக்காப்-அடிமைகளை விடுதலை செய்தல்	184
5. கடன்பட்டோர் (அல்- காரிமுன்)	186
6. இறை பாதையில் போராடுதல் (பீஸ்மில்லாஹ்)	189
7. பிரயாணி- இப்னுஸ்ஸபீல்	193
பிரயாணி என்றால் யார்?	195
பிரயாணிக்கு வழங்கப்படும் அளவு	198
இன்று இப்னுஸ்- ஸபீல் பிரிவில் அடங்கும் மற்றும் சிலர்	200
ஸகாத் பெறத் தகுதியானோர் மதத்தியில் ஸகாத் நிதியை விதியோகிக்கும் முறை	201
ஸகாத் பெறத் தகுதியற்றோர்:	204
1. செல்வந்தர்கள்	205
2. உழைக்கும் சக்தியடையோர்	207
3. நாஸ்திகர், மதம் மாறியோர், இஸ்லாத்தின் எதிரிகள்	207
4. ஸகாத் கொடுப்பவரின் பிள்ளைகள், பெற்றோர், மனைவி, பிற இன பந்துகள்	209
5. நபிகளாரின் குடும்பத்தார்	211
உசாத்துணை நூல்கள்	214

ஆய்வு : நான்கு

ஸகாத் சேகரிப்பும் விதியோகமும் (215 - 286)

ஸதாபன ரீதியான அமைப்பு	218
ஸகாத் நிர்வாகத்தில் அரசின் பங்கு	219
ஸகாத் சேகரிப்புப் பிரிவும் அதன் முக்கியத்துவமும்	224

ஸகாத் விநியோகப் பிரிவும் அதன் முக்கியத்துவமும்	224
இலங்கையில்....	228
ஸகாத் ஸ்தாபன உறுப்பினர்கள்	230
ஸகாத் ஸ்தாபன உறுப்பினர்களுக்கான விதி முறைகள்	231
ஆட்சியாளர் அல்லது அவரது பிரதிநிதியிடம் ஸகாத்தை ஒப்படைத்தல்	235
ஸகாத் விநியோகத்தில் தவறு நிகழ்தல்	240
ஸகாத் கடமையாகும் பொருட்களில் அரசு அல்லது ஸ்தாபனம் பொறுப்பாக இருக்கும் துறைகள்	241
தற்காலத்தில் மறைவான பொருட்களுக்கான ஸகாத்தை யார் பொறுப்பேற்று விநியோகிப்பது?	244
நியமத்தின் அவசியம்	246
ஸகாத்தைப் பகிரங்கப்படுத்தல்	248
ஸகாத் பெறுவன் அதனைக் கொடுப்பவனுக்காகப் பிரார்த்தித்தல்	250
தந்திரமான முறையில் ஸகாத்திலிருந்து விடுபட முயற்சித்தல்	251
ஸகாத் கொடுக்க மறுப்போர்	253
கடன் தீர்க்க ஸகாத்தைப் பயன்படுத்தல்	256
குறிப்பிட்ட ஸகாத் பொருளுக்கு மாற்றீடாக வேறு பொருட்களை அல்லது பெறுமதியைக் கொடுத்தல்	257
ஒரு பிரதேசத்திலிருந்து மற்றொரு பிரதேசத்துக்கு ஸகாத்தை நகர்த்தல்	262
ஸகாத் வகுலிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தின் தேவை நிறைவேறாமல் மற்றொரு பிரதேசத்துக்கு அதனை நகர்த்தல்	265
முஸ்லிம்களின் தலைவரது இஜ்திஹாதின்படி நகர்த்தல்	267
ஸகாத் கடமையானவுடன் அதனைச் செலுத்த வேண்டியதன் அவசியம்	270
ஸகாத்தை முற்படுத்திக் கொடுத்தல்	271
ஸகாத்தை பிற்படுத்திக் கொடுத்தல்	274
ஸகாத்தை மற்றைய சொத்துக்களிலிருந்து வெளிப்படுத்திய பின்னர் அது அழிவுக்குள்ளாதல்	278
ஸகாத் கொடுக்க தாமதிப்பதனால் கடமை நீங்காது	279
மரணம் ஸகாத் வழங்காதிருக்கக் காரணமாகுமா?	279
மரணித்தவனுக்கு ஸகாத்தோடு வேறு கடன்கள் இருத்தல்	282
உஷாத்துணை நாஸ்கள் .	284

ஆசியுறை

வறுமையை ஒழிக்க உலகளாவிய ரீதியில் பலவேறு திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டும், அமுல் நடாத்தப்பட்டும் வருகின்ற போதிலும் வறுமை ஒழிந்ததாகத் தெரியவில்லை. எனினும் அல்லாஹ் வகுத்த “ஸகாத்” எனும் திட்டம் உரிய முறையில் அமுல் நடாத்தப்படும் போது வறுமை ஒழிவது மட்டுமன்றி, மனித சமுதாயம் மன நிம்மதியோடு வாழும் சூழலும் உருவாகின்றது.

“தொழுகையை நிலை நிறுத்துங்கள், ஸகாத்தைக் கொடுங்கள்” என்று அல்லாஹ் அல்குர் ஆனில் இஸ்லாத்தின் முக்கிய கடமைகள் இரண்டையும் இணைத்துக் கூறுவதிலிருந்து, தொழுகைக்கு அளிக்கப்படும் முக்கியத்துவம், ஸகாத்துக்கும் அளிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற உண்மையை நாம் உணர்ந்து கொள்ள முடியும்.

எனினும், இன்றைய முஸ்லிம் சமூகத்தில் பாமரர்கள் மட்டுமன்றி படித்தவர்களும் கூட, ஸகாத் கடமை பற்றி அக்கறையின்றி, அதை ஸான்னத்தான் ஸதகாவின் வரிசையில் வைத்து நோக்குவதன் காரணமாக வறுமை வயப்பட்ட முஸ்லிம்களில் சிலர் இஸ்லாத்தை விட்டே விலகிச் செல்லக்கூடிய ஒர் அபாய நிலை உருவாகியுள்ளது.

எனவே, ஸகாத்தின் முக்கியத்துவத்தைச் சமுதாயத்துக்கு உணர்த்தி, பொருளாதார சிக்கல்களிலிருந்து முஸ்லிம்களைக் காப்பாற்றுவதற்கான வழிவகைகளை எடுத்துக் கூறக்கூடிய நூல்கள் பல தேவை என்பதை உலமாக்கள் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டிய ஒரு கால கட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

காலத்தின் இத்தேவையை உணர்ந்து, ஸகாத் தொடர்பான சட்டத்திட்டங்களை ஓர் ஆவின் கண்ணேராட்டத்தில் ஆராய்ந்து, மாறி வரும் உலகப் பொருளாதார நிலைமைகளுக்கும், சமுதாயத்தின்

பிரச்சினைகளுக்குமிடையே தொடர்புபடுத்திப் பல முக்கிய தலைப்புகளில் ஸகாத் பற்றிய பூரண விளக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக இந்நாலை ‘நாபித்ததுன் நழீமிய்யீன்’ வெளியிட முன்வந்திருப்பது உண்மையில் பாராட்டத்தக்க நற்சேவையாகும்.

நழீமிய்யா கலாபீடத்தின் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்களால் ஜாமிஆ நழீமிய்யாவில் நடைபெற்ற “ஸகாத்” பற்றிய கல்வி முகாமிலும், 1996 நவம்பரில் அகில இலங்கை ஜம்இய்யத்துல் உலமா நடாத்திய ஸகாத் கருத்தரங்கிலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய இந்நால், இலங்கை முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுமன்றி, தமிழ்க்கூரும் உலகில் வாழும் அனைத்து முஸ்லிம்களுக்கும் பயனளிக்கக் கூடியதொன்றாகும்.

எனவே, ஸகாத் பற்றிய விளக்கங்களைப் பெற்று சமுதாய ரீதியில் அதனைச் செயற்படுத்துவதற்கு இந்நால் ஒரு வழிகாட்டி யாக அமைய அல்லாஹ் அருள்புரிவானாக.

மெளவு.எம்.ஜே.எம்.நியால்
பொதுச் செயலாளர்,
அகில இலங்கை ஜம்இய்யதுல் உலமா,

211, ஓராபி பாஷா வீதி,

கொழும்பு 10.

1998.04.01

பதிப்புறை

ஜாமிது நல்மிய்யா கலாபீடம் காலத்துக்குக் காலம் கல்வி முகாம்களை ஒழுங்கு செய்வது வழக்கம். இவ்வகையில் ஸகாத் பற்றி நடாத்தப்பட்ட நான்கு விரிவுரைகளை நூலுருவில் வெளியிடுவதில் நல்மிய்யா பழைய மாணவர் அமைப்பான நாபிததுன் நல்மிய்யீன்” பெருமகிழ்சியடைகின்றது.

நாபிதா ஸ்தாபிக்கப்பட்டதன் நோக்கங்களில் ஒன்றான “இஸ்லாமிய தலைவுக்குப் பங்களிப்புச் செய்தல்” என்ற நோக்கத்தையடைவதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் ஒரு செயற்றிட்டமாக இப்புத்தக வெளியீடு அமைகிறது.

நல்மிய்யா உருவாக்கிய, அதன் வளர்ச்சிக்காக அயராது உழைக்கும் அதன் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்கள் நால்வரால் நிகழ்த்தப்பட்ட விரிவுரைகளை உள்ளடக்கியுள்ள இந்நூல், ஸகாத் பற்றி ஏற்றதாழ முழுமையான தெளிவை வழங்கும் என்ற நம்பிக்கை எமக்குண்டு. இன்று முஸ்லிம் சமூகம் ஸகாத் பற்றிய பல ஜயங்களைக் கொண்டிருப்பதனால் ஒரு முஸ்லிமுடைய வாசிக்காலையில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய தரமான நூலாக இது இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நாபிததுன் நல்மிய்யீனினது முதலாவது வெளியீடான இந்நூலை வாசகர்கள் வாசித்துப் பயன்பெறுவதுடன், இன்னா அல்லாஹ் எதிர்காலத்தில் நாபிததுன் நல்மிய்யீன் மேற்கொள்ளவுள்ள வெளியீட்டு முயற்சிகளுக்கு அவர்கள் ஆக்கழும் ஊக்கழும் தந்து இஸ்லாமிய சிந்தனைப் பரவலுக்கு உதவுவார்கள் எனவும் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

வஸ்ஸலாம்

வெளியீட்டுக்குழு
நாபிததுன் நல்மிய்யீன்

நன்றியுரை

“ஸகாத்” பற்றிய நான்கு கட்டுரைகளைத் தாங்கிய இந்நாலைத் தமிழ்சூறும் நல்லுலகுக்கு வழங்குவதற்கு எமக்கு அருள் புரிந்த அல்லாற்றுக்கு எம் நன்றியறிதலை முதற்கண் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறோம் அல்லறம்துவில்லாற்று. அவனது! அருளும் நாட்டமுமின்றி உலகில் அணுவும் அசையாது...!

இந்நால் இவ்வளவு சிறப்பாக வெளிவருவதற்குப் பலவேறு பங்களிப்புக்களைச் செய்தவர்களை நாம் மறந்து விட முடியாது. இந்நாலுக்கு அழகிய முன்னாரை ஒன்றை எழுதிய நீல்மிய்யா பணிப்பாளர் கலாநிதி எம்.ஏ.எம்.க்கரி அவர்கட்டும், பலவேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் ஸகாத் தொடர்பான ஆய்வரங்கை நடாத்தி அதில் தம்மால் நிகழ்த்தப்பட்ட நான்கு விரிவுரைகளையும் இந்நாலுக்கென கட்டுரைகளாகத் தொகுத்துத் தந்த நீல்மிய்யாவின் கல்வித் துறைப்பீடாதிபதிகளான அஷ்வெஷ்யக் எம்.ஏ.எம். மன்சூர், அஷ்வெஷ்யக் ஏ.ஸ்.அகார் முஹம்மத், மாணவர் நலன்துறைப் பீடாதிபதிகளான அஷ்வெஷ்யக் ஸீ.ஜெயப் அவி, அஷ்வெஷ்யக் எச்.ஐ.கைருல் பார் ஆசியோருக்கும் நன்றிகள் பல உரித்தாகட்டும்..

அத்துடன் இந்தக் கட்டுரைகளை நன்கு வாசித்து தமிழ் மரபுக்கமைய திருத்தங்களை மேற்கொண்ட ஸ்.எ.ம்.ஏ.அமீன் அவர்கட்டும் திருத்தங்களை மேற்கொண்டதுடன் வெளியிட்டுடன் தொடர்பான சில ஒத்தாசைகளைச் செய்த அஷ்வெஷ்யக்.வஸ்.ஏ.எம். நீல் அவர்கட்டும் கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தட்டெழுத்தில் பொறித்துத் தந்த எம்.ஆர்.எ.ம்.முஸம்மில் அவர்கட்டும் இந்நாலை வெளியிடுவதற்கு முழு முச்சாகவுழைத்த அஷ்வெஷ்யக் எம்.எம். நமிழுத்தீன், அஷ்வெஷ்யக் எஸ்.ஏ.கே. அப்துல் ராஸிக், அஷ்வெஷ்யக் டம்.எஸ்.எம்.நிழலான், அஷ்வெஷ்யக் அலவி ஓர்ப்பதீன் போன்றோருக்கும் இந்நாலைன் அட்டைப்படத்தை அழூற அமைத்துத் தந்த சகோ.வஸ்.எல்.மதனி அவர்கட்டும், இதனைத் துரிதமாக அச்சிட்டுத் தந்த ஏ.ஜே..பிற்னின் அச்சகத்தாருக்கும் மற்றும் இந்நாலை வெளியிட சகல வகையிலும் ஒத்துழைப்பு நல்கிய நாடிததுன் நழீமியலீன் நிறைவேற்றுக்குழு உறுப்பினர்கள் அனைவராக்கும் மௌது உள்மார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளிறோம். இராணு செவ்வானே நிறைவேற பங்களிப்புச் செய்த அனைவருக்கும் அல்லாற் அருள்பாலிப்பானாக...!

பொதுச்செயலாளர்
ராபிததுன் நழீமியலீன்

து. பொ. இல : 01,

புதுவை.

1998.03.20

முன்னுரை

மனித வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகளுக்கும் ஓர் ஆத்மீகப் பரிமாணத்தை வழங்கி மனிதனின் முழு வாழ்வையும் ஒரு வணக்கமாக மாற்றும் சிறப்பம்சம் அமையப் பெற்ற ஒரு மார்க்கமாக இஸ்லாம் விளங்குகின்றது. முதலேடு, பொருள்ட்டல், உழைப்பு, செல்வப்பங்கீடு என்பன மதத்தோடும் ஆத்மீகத் துறையோடும் எத்தகைய தொடர்புமற்ற, முற்றிலும் உலகியல் சார்ந்த முயற்சிகளாகவே பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றன. ஏனைய மதங்களின் கண்ணோட்டமும், கருத்துக்களும் அணுகுதலும் இந்த வகையிலே உள்ளன. ஆனால் இவ்விடயத்தில் இஸ்லாத்தின் கண்ணோட்டம் முற்றிலும் வித்தியாசமான வகையிலே அமைந்துள்ளது. இஸ்லாம், மனித வாழ்வை லோகாயதம், ஆத்மீகம் என்று இரு பெரும் கூறுகளாகப் பிரித்து நோக்கவில்லை. மதம் சார்ந்தவை, மதச் சார்பற்றவை என்ற பாகுபாடும் இஸ்லாத்திற்கு முற்றிலும் அந்நியமானது. மனிதனின் தனிப்பட்ட வாழ்வு, குடும்பம், பொருளாதாரம், அரசியல், சமூக உறவுகள், கலை, இலக்கிய முயற்சிகள், அனைத்தைப் பொறுத்தளவிலும் அல்லாஹ் வினதும், அவனது தூதரினதும் போதனைகள் வரையறைகள், பிரமாணங்களுக்கு கட்டுப்பட்டு வாழும் ஒரு கட்டுக்கோப்பை இஸ்லாம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. பரந்து விரிந்த இப்பூமியையே ஒரு வணக்கஸ்தலமாகவும், மனித வாழ்வு முழுவதையுமே வணக்கமாகவும் மாற்றும் இப்பண்பு இஸ்லாத்தின் சிறப்பியல்பாகும்.

இந்த வகையில் இஸ்லாமிய பொருளாதார அமைப்பும் அதற்கே உரிய சிறப்பம்சங்களைப் பெற்றுள்ளது. இஸ்லாமிய பொருளாதார அமைப்பின் மிக முக்கிய அங்கமான ஸகாத், வணக்கம் சார்ந்த இஸ்லாமிய கடமைகளுள் ஒன்றாகவும், அதே நேரத்தில் ஒரு பொருளாதார நிறுவனமாகவும் காணப்படுகின்றது.

இஸ்லாத்தோடும் சமகால முஸ்லிம் உலகோடும் தொடர்புடைய முக்கிய விடயங்கள் பற்றிய தெளிவைப் பெறும் நோக்கோடு

அவ்வப்போது கருத்தரங்குகள், செயலமர்வுகள் நடாத்தல் ஜாமியூர்னீஸியாவின் கல்விப் பணியின் ஒரு முக்கிய அம்சம் என்ற வகையில், முஸ்லிம் சமூகத்தில் தெளிவை வேண்டி நிற்கின்ற ஒரு முக்கிய விடயமான ஸகாத் பற்றிய ஒரு கருத்தரங்கு ஜாமியூவில் நடைபெற்றது. இதில் ஜாமியூவின் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்கள் பலர் ஸகாத் தொடர்பான விடயங்கள் பற்றி பின்வரும் தலைப்புக்களில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்தனர்.

எச். ஐ. கைருல் பழர் -	ஸகாத்தின் தத்துவமும் தாத்பரியமும்.
எம். ஏ. எம். மன்ஸஹர் -	ஸகாத் விதியாகும் பொருட்களும் அவற்றின் அளவுகளும்
ஏ. ஸீ. அகார் முஹம்மத் -	ஸகாத் வழங்கக் கடமைப்பட்டோரும் பெறத் தகுதியுடையோரும்.
ஸீ. ஜியுப் அலி -	ஸகாத் சேகரிப்பும் விநியோகமும்,

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகள் கருத்தரங்கில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, அவை தொடர்பான செயலமர்வுகள் நடாத்தப்பட்டு கலந்துரையாடப்பட்டன. இதே ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அகில இலங்கை ஜம்இய்யத்துல் உலமா நடாத்திய ஸகாத் பற்றிய கருத்தரங்கிலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று உலகளாவிய முஸ்லிம் சமூகத்தில் பேரவையாக ஆர்த்தெழுந்துள்ள இஸ்லாமிய மறுமலர்ச்சி காரணமாக, இஸ்லாத்தின் போதனைகளை சமூக வாழ்வில் சம்பூரணமாக நடைமுறைப்படுத்தல் வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் துடிப்பும் தோன்றியுள்ளது. குறிப்பாக முஸ்லிம் இளைஞர்கள், புத்தி ஜீவிகள் மத்தியில் இந்த உணர்வு மிக உயிர்த்துடிப்புடன் செயல்படுவதை நாம் அவதானிக்க முடிகின்றது. இந்த உலகளாவிய இஸ்லாமிய மறுமலர்ச்சியானது முஸ்லிம்கள் சிறுபான்மையினராக வாழும் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் கூட அதன் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதன் விளைவாகப் பொருளாதாரத் துறையில் இஸ்லாமிய முதலீட்டு முறை பற்றித் தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வமும், இஸ்லாமிய ஓர் ஆவின் விதிமுறையைப் பேணி முதலீடு செய்யும் வழிமுறைகளை உருவாக்குவற்கான ஆவலும் சமூகத்தில் மிகத் தீவிரமாக காணப்படுகிறது. முஸ்லிம்கள் பரவலாக வாழும் சில கிராமங்களில் நடைமுறையிலுள்ள சிறிய அளவிலான

பார்டி யில்லா வங்கிகளும், அண்மையில் சில முஸ்லிம் வர்த்தகப் பிராமுகர்களால் கொழும்பில் பெரிய அளவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள ஐ.ஆ. அடிப்படையிலான முதல்டு நிறுவனமான அமானா இந்தியா (Amana Investments) இதற்குச் சிறந்த நிறுவனமாகும்.

முஸ்லிம்கள் இஸ்லாத்தில் தொழுகையைப்போன்றே ஸகாத்தையும் பன்னெடுங்காலமாக நிறைவேற்றி வருகின்றனர். ஆனால் ஸகாத் பற்றிய சரியான தெளிவும், சமகால நடைமுறை வாழ்வோடு தொடர்புட்ட நிலையில் அதனை நிறைவேற்றுவதற்கான அறிவும் பெரும்பாலான மக்களிடத்தில் காணப்படாததால் ஸகாத் கடமையை மிக நல்லெண்ணெத்துடன் அவர்கள் நிறைவேற்றினாலும், சமூகம் அதனால் உரிய பயனைப்பெற முடியாமல் போய் விடுகின்றது.

எந்த ஒரு சூறிப்பிட்ட சன்மார்க்கக் கடமையை நாம் நிறைவேற்றும்போதும் அது பற்றிய சரியான அறிவையும், தெளிவையும் பெற்றிருத்தல் மிக அவசியமாகும். சமகால சமூகத்தில் முதல்டு, உற்பத்தி, விநியோகம் போன்ற பொருளாதார முயற்சிகளில் பல புதிய அமைப்புக்கள் தோன்றியுள்ளன. இவை ஸகாத் விதியாகும் பொருட்கள், விநியோகம் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பாக பல புதிய பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்துள்ளன. எனவே இப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணும் முயற்சியில் இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்களான இமாம்களது கருத்துக்களினடிப்படையிலும் அவர்கள் வகுத்துள்ள ‘மத்ஹப்’ என்னும் சட்ட மரபுகளிலிருந்து ஆதாரங்களைப் பெற்றும், நவீன பிரச்சினைகளை இஜ்திஹாதின் கண்ணேணாட்டத்தில் அணுகும் சமகால அறிஞர்களின் கருத்துக்களின் அடிப்படையிலும் சில கருத்துக்கள் இக்கட்டுரைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. ஸகாத்தை உரிய முறையில் வழங்கு வதற்கான தெளிவான அறிவைப் பெற விரும்புவோருக்கு ஒரு வழிகாட்டியாக இந்நால் அமைந்துள்ளது. ஸகாத்தைக் கூட்டாக நிறைவேற்றுதல் வேண்டும் என்ற ஆர்வமும், தேவையும் சமூகத்தில் மிகப் பரவலாகக் காணப்படும் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஸகாத் பற்றிய இந்நால் வெளியிடப்படுவது மிகப் பொருத்தமானதாகும்.

ஸகாத் என்பது இஸ்லாமிய பொருளாதாரக் கட்டுக் கோப்பில் மிக முக்கிய அங்கமாகவும் இஸ்லாமியக் கடமைகளில் ஒன்றாகவும் உள்ளது. ஸகாத் பற்றிய நடைமுறைப் பிரச்சினைகள் பற்றிய ஆய்வு மிகவும் விரிவான ஒரு துறையாகும். நவீன பொருளாதார அமைப்போடு ஸகாத்தை தொடர்புபடுத்தி விளக்கும் பல நூல்கள் இன்னும் வெளிவர வேண்டும். இந்த ஆய்வு தொடர்ச்சியான ஒரு முயற்சியாக அமைதல் வேண்டும். மிக அசர வேகத்தில் நடைபெற்று வருகின்ற சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள் இதனை மிக அவசியமாக்குகின்றன.

ஜாமியூ நல்மிய்யா பழைய மாணவர்களின் அமைப்பாக அன்னமையில் தோற்றம் பெற்ற நாயித்துன் நல்மிய்யீன் அமைப்பின் முதல் முயற்சியாக இந்நூல் வெளியிடப்படுவது மிகப் பாராட்டத்தக்கதாகும். ஜாமியூ உருவாக்கிய மாணவர் சூழ, தங்களை உருவாக்கிய கல்வி நிலையத்தின் கருத்துக்களுக்கு நூலுருக்கொடுத்து சமூகத்திற்கு வழங்குவதன் மூலம் செய்துள்ள இந்தப் பங்களிப்பு மிகக் காத்திரமானது. இன்ஷா அல்லாஹ் தொடர்ந்தும் இந்த அமைப்பு இத்தகைய முயற்சிகளில் ஈடுபடல் வேண்டும் என ஆசிக்கின்றேன். . ஸகாத் பற்றிய இந்நூல் சமூகத்தின் வரவேற்பையும் ஆதரவையும் பெறும் என்பதில் எனக்குப் பூரண நம்பிக்கை உண்டு.

அல்லாஹ் அருள் புரிவானாக!

- கலாந்தி எம்.ஏ.எம்.சுக்ரி -

தாருல் புஷ்ரா
ராகுல வீதி
மாத்தறை
1998.02.01

ஆய்வு : ஒன்று

வைகாச் : கோட்டபாடும் முக்கியத்துவமும்

அவ்வெண்ணால் எச்.ஐ. கைருல் பழர்

ஸகாத்:

கோட்பாடும் முக்கியத்துவமும்

எச்.ஐ.கைருல் பஷர்

ஸகாத்தின் பொருள்:

‘ஸகாத்’ என்ற சொல் வளர்ச்சி, அதிகரிப்பு, அருள், தூய்மை, பேறு, சீர்மை போன்ற கருத்துக்களைத் தருகின்றது. பிரபல்யமான அரபு மொழி அகராதிகளான ‘விஸானுல் அரப்’, அல் முஃஜிமூல் வலீத்’ ஆகிய இரண்டும் மேற்குறித்த பொருள்களை ஸகாத் என்ற பதத்துக்கு வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அல்குர்ஆனிலும் அஸ்ஸான்னாவிலும் இத்தகைய மொழிப் பிரயோகத்தை அவதானிக்கலாம். ஸகாத் என்ற பதம் அதன் பிரயோகத்தில் பழைமையானது. இஸ்லாத்தின் வருகைக்கு முன் அரபு மொழிக் கவிதைகளிற்கூட தூய்மை, வளர்ச்சி ஆகிய கருத்துக்களில் இது பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது.

இஸ்லாமியப் பரிபாஷையில் அல்லது ஷீஆவின் பார்வையில் ‘ஸகாத்’ என்பது முஸ்லிம்களின் செல்வத்தில் அல்லாஹ் விதியாக்கிய ஒரு குறித்த விகித அளவாகும். அல்குர்ஆனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிரிவினருக்கு அது பகிர்ந்தனிக்கப்படும். செல்வத்தில் இருந்து இவ்வாறு வேறாக்கப்படும் பகுதி அல்லது அளவு ஸகாத் எனக் கூறப்படுவதற்கு காரணம், அது செல்வத்தை அதிகரிக்கச் செய்வதோடு அதற்குரிய செல்வந்தனின் உள்ளத்தையும் தூய்மைப்படுத்துகின்றது. அல்குர்ஆனின் ஸக்காத் தொடர்பான பின்வரும் வசனம் இக் கருத்தையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

“(நுபியே!) அவர்களின் செல்வங்களில் இருந்து ஸகாத்தை எடுத்து. அதனால் அவர்களை உள்ளும் புறமும் தூய்மையாக்குவீராக!” (9:103)

ஸதகாவின் பொருள்

பொதுவாக அல்குர் ஆனிலும் அஸ்ஸான் னாவிலும் 'ஸதகா' என்ற பதப்பிரயோகம் ஸகாத்தின் கருத்தை உணர்த்தப் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. இமாம் மாவர்தி இது பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, "ஸதகா ஸகாத்தாகும், ஸகாத் ஸதகாவாகும். பெயர்கள் வேறுபட்டிருப்பினும் அவற்றின் கருத்து ஒன்றே" என்கிறார். (அல் அஹ்காமுஸ் ஸால்தானிய்யா)

ஸகாத் பெறத் தகுதியுள்ள எட்டுக் கூட்டத்தினரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் திருவசனம் 'ஸதகா' என்ற சொல்லைப் பிரயோகித்தே ஸகாத்தை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. அவ்வாறே முஆத் இப்னு ஜபல் (ரழி) அவர்களை மார்க்கப் போதகராக யெமன் நாட்டுக்கு அனுப்பிய போது நபி (ஸல்) அவர்கள், "அவர்களின் செல்வங்களில் அல்லாஹ் ஸதகாவை விதித்துள்ளான். அது அவர்களின் செல்வந்தர்களிடமிருந்து பெறப்படும் என்பதை அவர்களுக்கு அறிவிப்பீராக" என்று குறிப்பிட்ட ஹத்திலும் ஸகாத்தின் கருத்தில் ஸதகா என்ற சொல் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம்.

எனினும், பொது வழக்கில் 'ஸதகா' என்ற பதம் 'தருமம்' என்ற கருத்தை மாத்திரமே உணர்த்தக் கூடியதாக உள்ளது. இம்மரபுவழிப்பிரயோகத்தை குர்ஆனும் ஸான்னாவும் ஸதகா என்ற சொல்லுக்கு வழங்கும் கருத்தில் இருந்து வேறுபட்டதாகவே நோக்க வேண்டும்.

ஸதகா என்ற சொல்லைப் பிறிதொரு நோக்கில் பார்க்கின், அது 'ஸகாத்' என்ற கருத்தில் பிரயோகிக்கப்படுவதற்குப் பொருத்தமாக இருப்பதைக் காணலாம். 'லித்க்' (உண்மைப்படுத்தல்) என்ற மூலச் சொல்லில் இருந்தே ஸதகா என்ற சொல் தோன்றியது. ஒரு முஸ்லிம் தான் உள்ளத்தாலும் நாவாலும் விசுவாசித்த கொள்கையை ஸகாத் மூலம் உண்மைப்படுத்துகிறான். ஆகவே, ஸதகா என்பது ஈமானின் உண்மை நிலைக்கும் மறுமையை மெய்ப்பிப்பதற்கும் ஆதாரமாகும். இதையே நபி (ஸல்) அவர்கள், "ஸதகா ஆதாரமாகும்" (முஸ்லிம்) எனக் குறிப்பிட்டார்கள்.

அஸ்துர்ஆனில் ஸகாத்

ஸகாத் என்ற பதம் அல்குர்ஆனில் முப்பது இடங்களில் ரியஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் இருபத்தியேழு இடங்களில் தொழுகையுடன் இணைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேற்குறித்த முப்பது இடங்களில் எட்டு இடங்கள் மக்கி ஸமராக்களிலும் ஏனையவை மதனி ஸமராக்களிலும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஏழைகளுக்கு ஆகாரமளித்தல், இறைபாதையில் செலவு செய்தல் போன்ற கருத்துக்களைத் தரும் சொற்பிரயோகங்களையும் இணைத்துச் சிலர் ஸகாத் அல்குர்ஆனில் என்பத்திரண்டு இடங்களில் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது எனக் கூறுகின்றனர். இது பிழையான ஓர் அபிப்பிராயமாகும். ஸதகா என்ற பதம் அல்குர்ஆனில் பன்னிரண்டு இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அனைத்தும் மதனி ஸராக்களிலேயே காணப்படுகின்றன.

பண்டைய நாகரிகங்களில் வழியோர்

ஃர்ஆவின் வரையறைக்குட்பட்ட இஸ்லாமிய வணக்க வழிபாடுகள் ‘இபாதா ஜஸதிய்யா’ (சர்ரீ ர்தியிலான வணக்க வழிபாடு), ‘இபாதா மாலிய்யா’ (செல்வர்தியிலான வணக்க வழிபாடு), என இரு வகைப்படுகின்றன. இவற்றுள் ஸகாத் செல்வத்தின் மூலம் நிறைவேற்றப்படும் ஒரு வணக்க வழிபாடாக விளங்குகின்றது. ஒரு விசுவாசி தனது செல்வத்தால் தன்னை அல்லாஹ்வுக்குக் கட்டுப்பட்ட ஓர் அடியானாகப் பிரகடனப் படுத்துவதற்கு ஸகாத் ஒரு பிரதான காரணியாக அமைகின்றது. இத்தகைய ஒரு வணக்க வழிபாட்டை அல்லாஹ் ஏன் வசதி படைத்த அடியார்கள் மீது விதியாக்கியுள்ளான் என்பது சிந்திக்கத்தக்கது. இஸ்லாம் ஒரு சமயமல்ல, அது ஒரு பூரண வாழ்க்கைத்திட்டம் என்ற தத்துவம் இங்கே தான் பிரத்தியட்ச மாகின்றது. பொருள் மனித வாழ்வின் ஓர் அடிப்படைத் தேவையாகும். இத்துறையில் மனிதன் பலவீனமடைந்து விட்டால் அவனது வாழ்வு சீர்க்கெட்டுவிடும். எனவே, மனித வாழ்வில் பொருளாதார வசதியை மேம்படுத்தும் ஒரு சாதனமாக ஸகாத் கட்டாயக் கடமையாக விதியாக்கப்பட்டுள்ளது.

முஸ்லிம் சமூகத்தில் ஸகாத் பெற அருக்கடையுடைய பிரிவினரைப் பார்த்தால் அவர்கள் அனைவரும் சமூகத்தில் பொருளாதார ரீதியில் நலிவுற்றவர்களாக இருப்பதைக் காணலாம். இவர்கள் தமது அடிப்படைத் தேவைகளில் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாவர். இந்த வகையில், இவர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஸகாத் வறுமைக்குப் பரிகாரம் காணபதற்கான ஒரு சாதனம் எனக் குறிப்பிடலாம். பிற சமயங்கள், கொள்கைகளை விட இல்லாம் வறுமைக்குப் பரிகாரம் காணபதில் மிகப் பொருத்தமான வழிமுறைகளைக் கையாண்டுள்ளது.

பொதுவாகச் சமூகங்களில் இரு வகுப்பினரைக் காணலாம். ஒன்று செல்வச் செழிப்புடைய பணக்கார வர்க்கம். அடுத்தது நீங்காத நிர்க்கதிக்குள்ளாகி நலிவுற்ற பாட்டாளி வர்க்கம். உலக நாகரிக வரலாற்றில் வறுமைக்கும் செல்வத்துக்குமிடையில் பெரும் இடைவெளி இருந்து வந்துள்ளது. இதற்கு உதாரணமாகப் பண்டைய எகிப்திய நாகரிகத்தைக் குறிப்பிடலாம். செழிப்பான எகிப்திய மண்ணில் அந்நாட்டு மக்களின் தேவைக்கும் மேலதிகமான விளைச்சல் கிடைக்கப் பெற்றது. ஆனால் வறியோர் தமது வயிற்றைக் கழுவ ஒரு ரொட்டித் துண்டைப் பெற முடியாத நிலையில் இருந்தனர். செல்வந்தர்களின் எச்சிற் பண்டங்களுக்காக அவர்கள் தவமிருந்தனர். ஒரு கட்டத்தில் அங்கு நிலவிய ஒரு கடும் பஞ்சத்தின் போது ஏழைகள் தம்மைப் பிரபுக்களுக்கு விற்றார்கள்.

பபிலோனியப் பேரரசிலும் இதே நிலை காணப்பட்டது. நாட்டின் விளைச்சலில் ஏழைகளுக்கு எத்தகைய பங்கும் கிடைக்கவில்லை. பண்டைய கிரேக்கத்தில் பாட்டாளிகள் அனுபவித்து துண்பம் எம்மை மெய் சிலிர்க்க வைக்கின்றது. அவர்கள் அடிமைகளாகக்கப்பட்டுக் கசையினால் அடித்து வதைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் இழைத்த சிறு சிறு குற்றங்களுக்காக கால் நடைகள் போன்று அறுக்கப்பட்டனர். பயிர்ச் செய்கைக்குப் பொருத்தமில்லாத வரண்ட நிலங்களையே சிலபோது செல்வந்தர்கள் ஏழைகளுக்கு வழங்கினர். அறிவின் தாயகமும் சட்டங்களின் பிறப்பிடமுான ரோமாபுரியில் வறியோர் செல்வந்தர்களுக்கு முன்னால் தாழ்த்தப்பட்ட இந்துக்களை ஒத்திருந்தனர்.

இந்நிலையில் அன்றைய சமயங்கள் சமூகத்தின் நலிவுற்ற மாக்கள் மீது அன்பும் கரிசனையும் காட்டப்பட வேண்டும் எனப் போதித்தன. முன்னைய இறை சட்டங்களிற் கூட ஏழைகள், பலவீனர்கள் மீது இரக்கம் காட்டப்பட வேண்டும் என்பதற்காக 'ஸ்காத்' விதியாக்கப்பட்டிருந்தது. அல்குர்ஆன் எடுத்துக் காட்டும் முன்னைய நபிமார்களின் போதனைகளில் இதைக் காணலாம்.

கருணை, அனுதாபம், பரோபகாரம் பற்றிப் பேசிய முன்னைய சமயத் தத்துவங்கள் வெறும் போதனைகளாக இருந்தனவேயன்றி, கடைப்பிடி க்கப்பட வேண்டிய கட்டாய விதிகளாக இருக்கவில்லை. தனிமனித விருப்புக்கு விடப்பட்ட, ஏற்று நடக்காவிடின் தண்டி ககப்படாத, அதிகாரமுள்ள ஓர் அமைப்பினால் அமுல்படுத்தப்படாத, எத்தகைய நிபந்தனையோ வரையறையோ இல்லாத வகையில் நன்மை புரிய மனிதனைத் தூண்டும் போதனைகளாகவே அவை விளங்கின. ஆனால், இறுதி வேதம் அல்குர்ஆன் விதியாக்கிய ஸ்காத் வறுமைக்குத் திருப்திகரமான முறையில் பரிகாரம் காணும் விதத்தில் அமைந்தது. இது பற்றி அல்குர்ஆன் முன்வைத்த வழிகாட்டலுக்கு நிகராக வேறு எந்த சமயத்திலும் காண முடியாது.

வறுமையை ஒழிக்கும் ஆரம்ப நடவடிக்கை

முஸ்லிம்கள் மக்காவில் ஒரு சிறு தொகையினராகவும், சமூக அநீதிக்கு ஆளானவர்களாகவும், தமக்கென ஸ்திரமானதொரு அரசியல் நிலைப்பாட்டைப் பெறாதவர்களாகவும் இருந்த வேளையிற் கூட அங்கே இறக்கப்பட்ட அல்குர்ஆன் வசனங்கள் வறியோரின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டில் அக்கறை காட்டுவனவாக அமைந்திருந்தன. ஏழைகளுக்கு உணவளித்தல், அதன்பால் தூண்டுதல், அல்லாஹ் வழங்கியவற்றிலிருந்து செலவு செய்தல், கேட்போருக்குக் கொடுத்தல் போன்ற மக்கீ வசனப் பிரயோகங்கள் இவ்வுண்மையை உணர்த்துகின்றன.

ஏழைகளுக்கு உணவளிக்காதவனும், உணவளிக்கத் தூண்டாதவனும் மறுமையைப் பொய்ப்படுத்தியவர்கள்; அவர்கள் நரகில் புகக்கூடியவர்கள் என அல்குர்ஆனின் மக்கீ வசனங்கள் எச்சரித்தன. (உதாரணம்: 69:25 - 34; 89 : 17 - 18 107: 1 - 7)

மேலும், செல்வந்தர்களின் செல்வங்களில் வறியோருக்கும் பங்குண்டு எனவும் மக்கி வசனங்கள் சில பகிரங்கப்படுத்தின.

“அவர்களின் பொருள்களில் (பிறருக்கு) நிரணயிக்கப்பட்ட பங்கு உண்டு, யாசிப்போருக்கும் வறியோருக்கும் (அவற்றில் பங்குண்டு)” (70 : 24 - 25)

அல்குர்-ஆன் விரிவுரையாளர்களுள் சிலர் ‘நிரணயிக்கப்பட்ட பங்கு’ என்பது ஸகாத்தைக் குறிக்கும் என்பர். இது அவர்கள் மீது அல்லாஹ் கடமையாக்கிய ஸகாத் அன்று. மாறாக அவர்களே தமது பொருட்களில் இருந்து ஒதுக்கியவையாகும். ஏனெனில், மக்காவில் ஸகாத் கடமையாக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

மேலும் அல்குர்-ஆனின் மக்கி வசனங்கள் நெருங்கிய உறவினர், ஏழைகள், வழிப்போக்கர் போன்றோருக்கு வழங்குமாறும், வீணவிரயம் செய்ய வேண்டாம் என்றும் போதித்து, சமூகத்தில் குறிப்பிட்ட வேறு சிலரின் வாழ்க்கைக்கு துன்பங்களை நீக்குவதிலும் அக்கறை காட்டுமாறு ஏவியுள்ளன. அத்துடன் தானியம், கனிவர்க்கங்கள் போன்றவற்றின் அறுவடைகளில் இருந்தும் ஒரு குறித்த பங்கை அதற்குரிய வறியோருக்கு வழங்குமாறும் மக்கி வசனங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. (பார்க்க 6:141)

மக்காவில் ஸகாத் விதியாக்கப்படாத போதிலும், அதன் முக்கியத்துவத்தை அல்லாஹ் ஹிஜ்ரத்துக்கு முன் னரே உணர்த்தியிருந்தான். இணைவைப்பாளர் பற்றி இறைவன் குறிக்கும் போது ‘அவர்கள் ஸகாத்தைக் கொடுக்காதவர்கள்’ என்றும், ‘மறுமையை நிராகரிப்பவர்கள்’ என்றும் இயம்பியியுள்ளான். உண்மை விகவாசிகளின் பண்டுகளைப் பற்றி விளக்கும் மக்கி வசனங்கள் “அவர்கள் தொழுகையை நிலை நாட்டுபவர்கள், ஸகாத்தைக் கொடுப்பவர்கள்” எனக்காறியுள்ளன.

இவற்றிலிருந்து மக்கி வசனங்கள் வலியுறுத்திய ஸகாத், விகவாசிகளின் ஒரு பண்பாகப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டதேயன்றி, கட்டாயக் கடமையாக ஏவப்பட்டதன்று என்பது நோக்கத்தக்கது. இதை இன்னும் சற்று விளக்குவதாயின், மக்காவில் ஸகாத் வலியுறுத்தப்பட்டபோதிலும், அது மத்னாவில் விதியாக்கப்பட்ட

ஸகாத்தின் அமைப்பு முறைகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை; மதீனாவில் ஸகாத் விதிக்கப்பட்டு அதற்கான பொருட்கள், நிலாப் (ஸகாத் விதியாவதற்கான குறைந்த பட்ட அளவு) விதியாகும் குறித்த அளவு அதனைப் பெற அருக்கதையுடையோர், நிர்வாக அமைப்பு, திரட்டுநர் போன்ற விபரங்களும் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டன.

மதீனாவில் ஸகாத்

மக்காவில் அடக்கு முறைக்கும் அட்டுழியங்களுக்கும் ஆளாசியிருந்த முஸ்லிம்கள், மதீனாவில் அதிகாரமும் தனி நிலைப்பாடும் கொண்ட ஒரு சமூகமாக மாறினர். இஸ்லாமிய சட்டங்களை நிலைநாட்டுவதற்கான பொருத்தமான சூழலும் சமூக அமைப்பும் முஸ்லிம்களுக்கு அங்கு வாய்த்தன. இதனால், மதீனாவில் இஸ்லாமிய சட்டங்கள் ஒரு புதுத் தோற்றத்தைப் பெற்றன; பொதுவாகவும் சாதாரணமாகவும் இருந்த கட்டளைகள் குறிப்பான வரையறுக்கப்பட்ட சட்டங்களாக மாறின; மக்காவில் வெறும் உபதேசங்களாகவும் வழிகாட்டும் போதனைகளாகவும் இருந்தவை மதீனாவில் கட்டாய விதிகளாயின; ஒரு விசுவாசியின் மனச்சாட்சிக்கும் ஈமானுக்கும் விடப்பட்டிருந்த சட்டங்கள் அதிகாரத்துக்கும் நிர்ப்பந்தத்துக்கும் உட்படுத்தப்பட்டன.

இத்தகைய அதிகாரப் போக்கு ஸகாத் தொடர்பான விடயத்திலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. ஸகாத் விதியாகும் பொருட்கள், விதியாவதற்கான நிபந்தனைகள், குறித்த அளவுகள், நிலாப், வழங்கப்பட வேண்டிய பிரிவினர், அதைத் திரட்டி விநியோகிக்கும் நிர்வாகப் பிரிவு போன்வற்றை அல்லாஹு மதீனாவில் வரையறுத்துக் கூறினான்.

“தொழுங்கலை நிலைநாட்டுங்கள். ஸகாத்தைக் கொடுங்கள்”(2:110) என்ற மதனி வசனம், ஸகாத்தின் அவசியத்தை நேரடிக் கட்டளையாக முன்வைத்தது. ஸகாத்தின் கட்டாய நிலைப்பாட்டை வலியுறுத்துகின்ற மதனீ வசனங்கள் அல்குர்ஆனில் ஏராளமாக உள்ளன. ஸக்காத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தும் அல்குர்ஆன் வசனங்கள் அனைத்துக்கும் எடுத்துக் காட்டாக, அல்குர்ஆனின் கடைசியாக இறங்கிய அத்தியாயங்களுள் ஒன்றான “அத்தெளபா”

வைத் தெரிவு செய்யலாம். இந்த அத்தியாயத்தில் ஸகாத் பற்றிக் குறிப்பிடும் விடயங்களிலிருந்து பின்வரும் முடிவுகளைப் பெறலாம்.

- (1) முஸ்லிம்களோடு செய்து கொண்ட உடன்படி க்கையை முறித்த இணைவைப்பவர்களோடு யுத்தம் தொடுக்காமல் இருக்க வேண்டுமாயின், அதற்கு அவசியமான நிபந்தனைகள் பற்றிக் குறிப்பிடும் 5 ஆவது வசனம் ஸகாத்தையும் அவற்றுள் ஒன்றாகப் பிரஸ்தாபித்துள்ளது.
- (2) ஒருவன் தன்னை இணைவைப்பாளர்களில் இருந்து நீங்கீயவன் எனப் பிரகடனம் செய்த தொழுகையுடன் ஸகாத்தையும் செலுத்த வேண்டும். இதை 11 ஆவது வசனம் உணர்த்துகின்றது.
- (3) இறை இல்லங்களான மஸ்ஜித்களை நிர்வகிப்போரின் தக்மைகளுள் ஒன்றாக 18ஆவது வசனத்தில் ஸகாத் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
- (4) தங்கம், வெள்ளி போன்றவற்றைச் சேமித்து, அவற்றின் ஸகாத்தைச் செலுத்தாதவர்களுக்குரிய மறுமைத் தண்டனை பற்றிய கடுமையான ஏச்சரிக்கை 34, 35 ஆவது வசனங்களில் விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.
- (5) ஸகாத்தைத் தாழும் பெற வேண்டும் என்ற பேராசை கொண்ட நயவஞ்சகரின் எதிர்பார்ப்புக்கு முற்றுப்புள்ளியிடும் வித்தில் ஸகாத் யாருக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை வரையறுக்கும் எட்டுக் கூட்டத்தார் பற்றிய குறிப்பும் இவ்வத்தியாயத்தின் 58 முதல் 60 வரையிலான வசனங்களில் அடங்கியுள்ளது.
- (6) ஈமானிய சமூகத்தின் பெறுமானங்களை விளக்கும் போது, அவற்றுள் ஒரு பண்பாக ஸகாத் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதை 71 ஆவது வசனத்தில் காணலாம். இதில் முனாபிக்குகளில் இருந்து முஃமீன்களைப் பிரித்துக் காட்டும் உயர் பண்புகளில் ஒன்றாக ஸகாத்தை இறைவன் குறிப்பிட்டுள்ளான்.

(7) மேலும், ஸகாத் அதிகாரமுள்ள ஓர் அமைப்பு மூலம் திரட்டப்பட்டுச் சீரான் முறையில் விநியோகிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை முறையே 103,60 ஆவது வசனங்கள் உணர்த்துகின்றன. “அவர்களின் செல்வங்களில் இருந்து அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்தும் ஸகாத்தை எடுப்பீராக! “என்ற வசனத் தொடர் ஸகாத்தைத் திரட்டுவதில் இறைதூதின் பொறுப்பையும், அவர்களுக்குப் பின் இஸ்லாமிய கிலாபத்தின் பொறுப்பையும் சுட்டி க்காட்டுகின்றது. ஸகாத் நிர்வாகத்தில் ஈடுபடுவோருக்குரிய ஸகாத் பங்கானது ஸகாத்தைத் திரட்டி விநியோகிப்பதில் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டிய சீரான் நிர்வாக அமைப்பை வலியுறுத்துகின்றது.

ஸகாத் பற்றிய ஸான்னாவின் கண்ணோட்டம்

அல்குர் ஆன் இஸ்லாத் தின் முதல் அடிப்படை மூலாதாரமாகும். எவ்விடயங்களில் மனித சிந்தனை சிக்கலுக்கு உட்படும் என இறைவன் கருதினானோ, அவற்றையே அவன் அல்குர் ஆனில் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் பேசியுள்ளான். ஏனையவை சுருக்கமாகவே சூறப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறு அல்குர் ஆன் சுருக்கமாகக் கூறியவற்றை அஸ்ஸான்னா விபரித்தும் தெளிவுபடுத்தியும் இருக்கின்றது. சுருங்கக் கூறின், அல்குர் ஆனின் விளக்கவுரையாகவும் செயல்பூர்வமான நடைமுறையாகவும் அஸ்ஸான்னா விளங்குகிறது எனலாம்.

அல்குர் ஆன் ஸகாத்தை மக்காவிலேயே அறிமுகப்படுத்தியது. பின்னர் அதை மத்தோவில் அதிகார பூர்வமாக கடமையாக்கியது. ஸகாத்தோடு தொடர்பான அல்குர் ஆனின் இத்தகைய அணுகுமுறை ஸான்னாவிலும் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். அபீஸீனியாவுக்கு ஹரிஜரத் மேற்கொண்ட முஸ்லிம்கள் சார்பாக அந்த நாட்டு அரசன் நஜீாசியுடன் பேசிய ஜஃபர் (ரழி) அவர்களின் உரையில் இது தெளிவாகின்றது. இறைதூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களைப் பற்றி ஜஃபர் (ரழி) அவர்கள் அரசனிடம் பிரஸ்தாபிக்கும் போது “அவர் எங்களுக்குத் தொழுகை, ஸகாத், நோன்பு ஆகியவற்றை ஏவினார்” எனக் குறிப்பிட்டார்கள்.

உண்மையில், ஜங்காலத் தொழுகை, ரம்மான் நோன்பு, முழு அமைப்பிலான வரையறுக்கப்பட்ட கட்டாய ஸகாத் என்பன மத்னாவிலேயே கடமையாக்கப்பட்டன. மக்காவில் இருக்கும் போதே நபி (ஸல்) அவர்கள் இவற்றை முஸ்லிம்களுக்கு ஏவினார்கள். அதனை ஒரு பொதுவான ஏவல் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

மத்னாவில் நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்குர்-ஆனின் பொதுவான கட்டளைக்குத் தெளிவும் விளக்கமும் அளிக்கும் வகையில் ஸகாத் தொடர்பான வரையறைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஸகாத்தின் சிறப்பு, அது விதியாகும் பொருட்கள், அவற்றின் நிலாப், அளவுகள், நிபந்தனைகள், சேமிப்பு விநியோக முறை, ஸகாத் கொடுக்க மறுப்பவனுக்கான தண்டனை போன்றன ஸான்னாவின் மூலம் மத்னாவில் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் விளக்கப்பட்டன. எனவே, இத்தகைய வரையறைகளோடு கூடிய ஸகாத் ஹிஜ்ரி 2ஆம் ஆண்டிலேயே விதியாக்கப்பட்டது என்பதை ஸான்னாவின் மூலம் உணரலாம். இஸ்லாமியக் கடமைகள் தொடர்பான ஹதீஸ் களை நோக்குகின் றபோது முதலில் தொழுகை விதியாக்கப்பட்டு, அதைத் தொடர்ந்து நோன்பும், பின்னர் ஸகாத்தும் விதியாக்கப்பட்டதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

ஸகாத் பொதுவாக நோன்பு கடமையாக்கப்பட்ட பின்னர் விதியாக்கப்பட்ட போதிலும், அது இஸ்லாமிய கடமைகளுள் தொழுகையை அடுத்து மூன்றாவது இடத்தைப் பெறுகின்றது. இதற்கு சன்னாவில் பெருமளவு ஆதாரங்கள் உள்ளன. ‘ஹதீஸ் ஜிபரீஸ்’ எனப்படும் மிகப் பிரபல்யமான ஒரு ஹதீஸ் தொடரில் நபியவர்களிடம் “இஸ்லாம் என்றால் என்ன?” என ஜிபரீஸ் (அவை) அவர்கள் கேட்டபோது நபி அவர்கள், “இஸ்லாம் என்பது, “அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை: முஹம்மது (ஸல்) அல்லர்ஹ்வின் தூதராவார் எனச் சான்று பகர்வதும், தொழுகையை நிலைநாட்டுவதும், ஸகாத்தைச் செலுத்துவதும், ரம்மானில் நோன்பு நோற்பதும், சக்தி பெற்றிருந்தால் ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றுவதுமாகும்” எனப் பதில் அளித்தார்கள். (புகாரி, முஸ்லிம்)

மேலும், “இஸ்லாம் ஜநது அம்சங்களில் கட்டி யெழுப்பாப்பட்டுள்ளது.....”, என்று வரும் ஹதீஸிலும், முஆத் இப்னு ஷால் (ரஹி) அவர்களை மார்க்கப் போதகராக நபி (ஸல்) அவர்கள் வெய்மனுக்கு அனுப்பும் போது அவருக்கு உபதேசித்த ஹதீஸிலும் ஸ காத் இஸ்லாத் தின் மூன் றாவது கடமையாகச் சூரிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

எச்சரிக்கை

ஸகாத் செலுத்த மறுப்பவனுக்குரிய கடுமையான மறுமைத் தண்டனைகள் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்கள் எச்சரித்துள்ளார்கள். அவ்வாறே ஸக்காத்தை முறையாகச் செலுத்துபவர்கள் அனுபவிக்கக்கூடிய மறுமைப் பாக்கியங்கள் பற்றியும் நபி (ஸல்) அவர்கள் சூறியுள்ளார்கள். ஸக்காத்தைச் செலுத்தாத ஒரு விசுவாசி மறுமையில் அனுபவிக்கும் தண்டனை பற்றி நபி அவர்கள் பின்வருமாறு இயம்பினார்கள்.

“யார் தனக்கு அல்லாஹ் வழங்கிய செல்வத்திலிருந்து அதன் ஸகாத்தைக் கொடுக்கவில்லையோ மறுமையில் அவனுக்காக வழுக்கைத் தலையுடைய ஒரு விஷப்பாம்பு சாட்டப்படும். அதன் இரு கணகளுக்கும் மேலாக இரு கரும் புள்ளிகள் இருக்கும். அது அவனது உடலைச் சுற்றி வளைத்துக் கொள்ளும். பின்னர் அது அவனது கணங்களைத் தீண்டியவாறு, ‘நான் உனது செல்வம்; நான் உனது பொக்கிழும்’ எனக் கூறும். பின்னர் நபி (ஸல்) அவர்கள் கீழ்வரும் அல்குர்ஆன் வசனத்தை ஒதுக்காண்பித்தார்கள். ‘அல்லாஹ் தன் அருளினால் தங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் பொருட்களில் யார் உலோபித்தனம் செய்கின்றார்களோ, அது தமக்கு நல்லது என்று (அவர்கள்) நிச்சயமாக எண்ண வேண்டாம். அவ்வாறன்று; அது அவர்களுக்குத் தீவ்குதான். அவர்கள் உலோபித்தனத்தால் சேர்த்து வைத்த (பொருட்கள்) எல்லாம் மறுமையில் அவர்கள் கழுத்தில் அரிகண்டமாகப் போடப்படும். (3:180) (புகாரி)

ஸகாத் கொடுக்க மறுப்பதால் இம்மையில் ஏற்படும் சோக விளைவுகளையும் நபி (ஸல்) அவர்கள் பின்வருமாறு உணர்த்தியுள்ளார்கள். “ஸகாத்தைத் தடுத்துக் கொள்ளும்

சமூகத்தினரை அல்லாஹ் பஞ்சத்தைக் கொண்டு சோதிப்பான்.”
(ஆதாரம்: அத்தபரானி)

“ஸகாத்தைச் செலுத்தாத மக்களுக்கு வானம் மழை பொழியாது.
கால் நடைகள் இல்லையெனின் பூமிக்கு மழையே சிடைக்காது”
(இப்னுமாஜா)

ஸகாத்தை நிறைவேற்ற மறுப்பவனுக்குரிய ஷர්அத் அடிப்படையிலான உலகத் தண்டனை யாதெனில், அவனது செலவத்தில் இருந்து ஸகாத்தோடு மேலும் அரைப்பாகத்தை அபகரிப்பதாகும். இதை ஆட்சியாளன் அலவது அதிகார பீடத்தில் உள்ள அவனது பிரதிநிதி செயற்படுத்தலாம். ஏழைகளினதும் ஸகாத் பெறத் தகுதியுள்ள ஏனைய கூட்டத்தாரினதும் உரிமையைப் பாதுகாக்கவே இத்தகைய கடுமையான தீர்ப்பை இல்லாமிய ஷர්அத் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

மறுப்பவனுக்கு எதிரான போராட்டம்

ஸகாத் செலுத்த மறுப்பவனுக்கு, எதிராக இல்லாம் யுத்தத்தையே பிரகடனம் செய்கிறது. சத்தியத்தை நிலைநாட்டுவதற்கும் பிறர் நலனைப் பாதுகாப்பதற்குமாக இவ்வாறு போராடி மடிபவன் இல்லாமிய கண்ணேநாட்டத்தில் மரணிப்பவன் அல்லன்; நிரந்தரமாக வாழுபவன். இவ்வாறான யுத்தத்தை இல்லாம் புனிதப் போராகக் கருதுகின்றது. இதற்கு ஹதீஸ்களிலும் ஸஹாபாக்களின் ஏகோபித்த முடிவுகளிலும் ஆதாரங்கள் உள்ளன.

நபி (ஸல) அவர்கள் கூறியதாக இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் பின்வருமாறு அறிவிக்கிறார்கள்: “மக்கள், அல்லாஹ் ஒருவன்; முஹம்மது (ஸல) அல்லாஹ்வின் தூதர் என மொழிந்து, தொழுகையை நிலைநாட்டி, ஸகாத்தையும் கொடுக்கும்வரை நான் அவர்களோடு, போராட ஏவப்பட்டுள்ளேன்.” (புகாரி, முஸ்லிம்)

மேற்குறித்த ஹதீஸாடன் இன்னும் சில ஹதீஸ்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டே சீரிய இல்லாமிய கிலாபத்தின் முதல் ஆட்சியாளர் ஹஸ்ரத் அபுபக்கர் வித்தீக் (ரழி) அவர்கள், தமது கிலாபத்தில் ஸகாத் செலுத்த மறுத்தவர்களுக்கு எதிராகப் போராட்ட

துணிந்தார்கள். இவ்விடயத்தில் உமர் (ரழி) அவர்களின் சிபாரிசைக் கூட அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. தொழுகைக்கும் ஸகாத்துக்கும் இடையில் பிரிவு ஏற்படுவதை அவர்கள் ஆதரிக்கவில்லை. அவ்வாறு செய்வது நபி வழிக்கு முரணானது எனக் கருதினார்கள். “நபிகளாரின் காலத்தில் செலுத்தப்பட்ட ஸகாத் - அது ஒரு ஒட்டகைக் குட்டியளவு இருந்தாலும் சரியே கட்டாயம் செலுத்தப்பட வேண்டும். இன்றேல் அதற்காக நான் போர் தொடுப்பேன்” என கலிபா முழங்கினார்கள். பின்னர் உமர் (ரழி) அவர்கள் கல்பாவின் கண்டிப்பான தீர்மானத்தில் உண்மை இருப்பதை உணர்ந்து அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

ஸகாத் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளுள் ஒன்று. இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்களின் தீர்ப்புப்படி அதனை மறுப்பவன் இஸ்லாத்தை விட்டும் நீங்கிய நிராகரிப்பாளனாகக் (காபிராக) கருதப்படுகிறான். ஓர் இஸ்லாமிய ஆட்சியில் இஸ்லாத்தை விட்டும் மதம் மாறிய முரத்தத்துக்குரிய தீர்ப்பே இவனுக்குரிய தீர்ப்பாகும்.

முதலாவதாக, அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரி இஸ்லாத்தின்பால் மீஞ்மாறு அவன் கேட்கப்படுவான். அவ்வாறு மீண்டால், தான் முஸ்லிம் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்குத் தொழுகையை நிலைநாட்டி ஸகாத்தையும் அவன் நிறைவேற்ற வேண்டும். இவ்வாறு செய்ய மறுத்தால் அவனுக்குரிய அடுத்த தீர்ப்பு கொலைத் தண்டனையாகும்.

ஸகாத் கடமையை நிராகரிப்பவன் அல்லாஹ்வையும் அவன் தூதரையும் பொய்ப்பித்தவரானாவான். இதனால் அவன் ‘காபிர்’ எனத் தீர்ப்பளிக்கப்படுவான். இவ்வாறு ஸகாத் கடமையை நிராகரிப்பவனுக்குரிய தீர்ப்பை இமாம் நவவி (ரஹ்) அவர்கள் வழங்கியுள்ளார்கள். (அல் மஜ்மூ’; பாகம் 5; பக: 334) இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்களுள் ஒருவரான இப்னு குதாமா என்பவரும் தனது ‘அல்முக்னி’ என்ற நூலில் (பாகம்: 2 பக: 573) இக் கருத்தை அங்கீகரித்துள்ளார்.

ஸகாத்தின் நோக்கங்களும் தனி மனித, சமூக வாழ்வில் அதன் தாக்கங்களும்

அல்லாவற்றின் கட்டளைக்கு முற்றிலும் அடிபணிந்து அவனது திருப்தியைப் பெறுவதற்காகவே ஒரு முஸ்லிம் ஸகாத் கடமையை நிறைவேற்றுகிறான். உளப் பரிசுத்தத்தோடு நிறைவேற்றப்படும் ஸகாத், தனிமனித, சமூக வாழ்வில் ஆக்கஸ்டர்வமான விளைவுகளைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இஸ்லாமிய வரலாற்றின் ஆரம்பகாலப் பிரிவுகளில் முஸ்லிம்கள் இறைகட்டளைப் பிரகாரம் ஸகாத்தை நிறைவேற்றியபோது, அதன் தாக்கங்கள் சிறப்பாகப் பிரதிபலித்தன. ஒரு முஸ்லிமின் தனிப்பட்ட வாழ்விலும், இஸ்லாமிய சமூகத்திலும் ஸகாத் ஏற்படுத்திய விளைவுகள் பிரத்தியட்சமானவை. ஏனெனில், ஸகாத்தில் ஆத்மீக, பண்பாட்டு ரீதியிலான நோக்கங்களும் சமூக, பொருளாதார ரீதியிலான நோக்கங்களும் அடங்கியுள்ளன.

முஸ்லிம்களின் தனி வாழ்விலும் கூட்டு வாழ்விலும் ஸகாத்தின் நோக்கங்களையும் அது ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களையும் இரு வகைப்படுத்தலாம்.

- (1) கொடுக்கும் செல்வந்தனோடு தொடர்பானவை.
- (2) எடுக்கும் தேவையுள்ள கூட்டத்தினரோடு தொடர்பானவை.

இவற்றில் புது முஸ்லிம், கடனாளி, இறைபாதையில் போராடுவன், ஸகாத் அலுவல்களில் ஈடுபடுகின்றவன் ஆகியோரைப் பொறுத்தவரை ஸகாத்தின் நோக்கங்கள் சமூக மட்டத்தில் அமைகின்றன.

கொடுக்கும் தனிமனிதனிடம் ஸகாத் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள்

செல்வத்தைத் திரட்டிக் களஞ்சியத்தை நிரப்புவது ஸகாத்தின் செயற்பாடன்று. அல்லது தேவையுள்ள, நலிவுற்ற மக்களுக்கு உதவுவதை மட்டும் அது நோக்கமாகக் கொண்டதுமல்ல. சடப் பொருள்களுக்கு அடிமையாவதில் இருந்து மனிதனை மீட்பதே ஸகாத்தின் அடிப்படை நோக்கமாகும். ஸகாத் செலுத்தும்

செல்வந்தர்களிடம் அது ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தை அல்குர்ஆன் முருக்கமாக இரண்டு சொற்களால் வர்ணித்துள்ளது. ‘தூய்மை’, ‘பரிசுத்தம்’ ஆகிய சொற்பிரயோகங்களை அதில் காணலாம்.

“அவர்களின் செல்வங்களில் இருந்து அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்திப் பரிசுத்தமாக்கும் ஸகாத்தை எடுப்பீராக” என்ற அல்குர்ஆனின் கட்டளை மேற்குறித்த உண்மையை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இந்த வகையில் கொடுப்பவனை ஸகாத் எவ்வாறு தூய்மைப்படுத்தகின்றது என்பதைப் பின்வருமாறு பகுத்து நோக்கலாம்.

1) உலோபித்தனத்தில் இருந்து தூய்மைப்படுத்தல்

ஸகாத் ஒரு முஸ்லிமைப் பொதுவாகப் பாவ அசூசைகளில் இருந்து தூய்மைப்படுத்துவது போல, குறிப்பாக அவனோடு ஒட்டிய மானுசீக அசூசைகளில் ஒன்றான சுஞ்சுத்தனத்தில் இருந்தும் தூய்மைப்படுத்துகின்றது. மனிதனைச் சோதிப்பதற்காகவே அல்லாஹ் அவனுக்கு இப்பண்பைக் கொடுத்துள்ளான். மனிதனிடம் சுயநலம், பொருளாசை போன்ற குணங்கள் இயல்பாகவே அமையப் பெற்றுள்ளன. இவ்வியல்புகளின் விளைவே உலோபித்தனமாகும். நல்லவற்றைத் தான் மாத்திரம் அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையை இது அவனுக்கு ஊட்டுகின்றது.. உண்மையான ஒரு விசுவாசி இவ்வியல்பை ஈமானின் உணர்வுகளாலும் ஆத்மீக வலுவினாலும் வெற்றி கொள்ள வேண்டும்; அத்தகையவர்களே ஈருலகிலும் விமோசனம் பெற்றவனாவான். “எவர்கள், உள்ளத்தின் உலோபித்தனத்திலிருந்து காக்கப்பட்டார்களோ அத்தகையவர்கள் தான் வெற்றி பெற்றவர்கள்.” (59:9) என்ற அல்குர்ஆன் வசனம் இதையே குறிப்பிடுகின்றது. நபி (ஸல்) அவர்கள் உலோபித்தனத்தை, அழிவை உண்டாக்கும் மூன்று செயல்களில் ஒன்றாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

எனவே, ஸகாத், அதைக் கொடுப்பவனை அழிவில் இருந்து பாதுகாத்துக் கூடியமைப்படுத்துகின்றது. அது உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதோடு சடப் பொருள்களுக்கு அடிமையாவ திலிருந்தும் விசுவாசியை விடுவிக்கின்றது. ஒரு முஸ்லிம் அல்லாஹ் வுக்கு மாத்திரமே அடிமையாக இருக்க வேண்டும்;

அவனை வாத அனைத்துப் பொருட் கஞம் அவனுக்கு அடிமையானவை; அவன் அவற்றுக்கு எசமானாக இருப்பான்.

2) செலவு செய்யப் பயிற்றுவித்தல்

ஸகாத் உலோபித்தனத்தில் இருந்து முஸ்லிமின் உள்ளத்தைத் துய்மைப்படுத்தி அல்லாஹ்வின் பாதையில் தாராளமாகச் செலவு செய்யவும் வாரி வழங்கவும் பயிற்சி அளிக்கின்றது. மனித நடத்தைகளிலும் பண்புகளிலும் பழக்கவழக்கங்கள் பாரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. சில வேளை பழக்க வழக்கங்கள் அல்லது மரபுகள் மனிதனோடு கூடப் பிறந்த அவனது இயல்டுகளைக் கூட வென்றுவிடுகின்றன.

ஓரு முஸ்லிம் அல்லாஹ்வின் கட்டளைப்படி ஸகாத்தை உரிய நேரத்தில் கொடுப்பதை வழக்கப்படுத்திக் கொள்ளும் போது அது அவனுடைய வாழ்க்கையில் தவிர்க்க முடியாத ஓர் அடிப்படைப் பண்பாக மாறி விடுகின்றது. அதன் மூலம் அவன் தன்னிடம் தாராள குணத்தை உருவாக்கிக் கொள்கிறான். இவ்வுயர் பண்பை அல்லாஹ் தனக்கு அஞ்சிய இறைவிசுவாசிகளின் சிறப்புக் குணங்களில் ஒன்றாக அல்குர்ஆனில் இயம்பியுள்ளான்.

“இது (அல்லாஹ்வின்) திருவேதமாகும். இதில் எத்தகைய சந்தேகமும் இல்லை. பயபக்தியிடையோருக்கு இது நேர்வழிகாட்டியாகும். (பயபக்தியிடைய) அவர்கள் (புலன்களுக்கு எட்டா) மறைவானவற்றின் மீது நம்பிக்கை கொள்வார்கள்; தொழுகையை (உறுதியாக கடைப்) பிடித்து ஒழுகுவார்கள்; இன்னும் நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து (நல்வழியில்) செலவும் செய்வார்கள்” (2:1-3)

தன்னிடம் உள்ளவற்றைத் தனிமனித சமூக நலன்களுக்காகத் தாராளமாகச் செலவு செய்து பழக்கப்பட்ட ஒரு முஸ்லிம், பிறரின் செல்வத்தைத் தகாத முறையில் தீண்ட முற்பட மாட்டான். அவன் திருடனாகவோ, கொள்ளைக்காரனாகவோ இருக்கவும் மாட்டான்.

3) அல்லாஹ் வின் குணத்தை அணிகலனாகப் பெறல்.

மனிதன் உலோபித்தனத்தில் இருந்து தூய்மையடைந்து, தாராள குணத்தைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளும் போது 'ரப்பானியத்' எனும் முழுமைத்துவம் பெற்ற தெய்வீகப் பண்பினை நோக்கி நெருக்கமடைகிறான். புண்ணியம், கருணை, தயாளம், கொடை என்பன பிரதிபலன் கருதாது வாரி வழங்கும் அல்லாஹ் வின் பண்புகளிற் சிலவாகும். மனிதன் இப்பண்புகளைத் தன்னால் இயன்றவரை பெற முயல்வது அவனை இறை நெருக்கத்துக்கு இட்டுச் செல்லக் கூடியதாகும்.

மனித உள்ளம் இரு வகையான சக்திகளைப் பெற்றுள்ளது; ஒன்று கோட்பாட்டு ரீதியிலானது. அடுத்து செயற்பாட்டு ரீதியானது. இறை கட்டளையை மதிப்பதால் முதலாவது வகையைச் சேர்ந்த ஆற்றல் முழுமை பெறுகின்றது. இறை சிருஷ்டி கள் மீது அன்பு செலுத்துவதால் இரண்டாம் வகையைச் சேர்ந்த ஆற்றல் பூரணத்துவம் பெறுகின்றது. எனவேதான் அல்லாஹ் ஸகாத்தை விதியாக்கி, மனிதனின் ஆத்மீக பரிபக்குவத்தை முழுமைப் படுத்தியுள்ளான். சிருஷ்டி களுக்கு உதவி புரியும் இக்குணம் இறைகுணமாகும். ஸதகா, வக்டு போன்ற விதிகளும் இதற்கு வழிவகுக்கின்றன. இவ்வாறு இமாம் அர்ராஸி தனது 'தப்லீருல் கபீர்' என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார். (பாகம் 16: பக்கம் 101)

4) இறையருக்கு நன்றி செலுத்துதல்

உதவியை ஏற்றுக் கொண்டு, அந்த உதவிக்கு நன்றி செலுத்துவது மனித இயல்பும், பகுத்தறிவும் வேண்டி நிற்கும் உயர் பண்பாகும். இதைச் சட்டங்களும் சமயங்களும் தூண்டியுள்ளன. இஸ்லாம் விதித்துள்ள ஸகாத் அதனைக் கொடுப்பவன் உள்ளத்தில் அல்லாஹ் வுக்குரிய அவனது நன்றிக்கடனை நினைவுபடுத்துகின்றது. அல்லாஹ் தன் அடியானுக்குச் செல்வத்தாலும், உள் உடல் ரீதியான இறை வழிபாடுகள் உடலின் அருங்ககாக அல்லாஹ் வுக்குச் செலுத்தும் நன்றியாகும். அடியானின் செல்வ ரீதியான வழிபாடுகள் அல்லாஹ் வின் பொருளாதார அருங்ககான நன்றியாகும். வாழ்வின் அன்றாட அடிப்படைத் தேவைகளுக்காகச் சிரமப்படும் ஒரு

ஏழையைப் பார்க்கும் ஒரு செல்வந்தன், பிறரிடம் யாசிப்பதை விட்டும் தன்னைப் பாதுகாத்த தனது இரட்சகனுக்குத் தான் எவ்வளவு நன்றியுள்ளவனாக இருக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த் தவறமாட்டான்.

5) உலகாசைகளில் இருந்து உள்ளத்துக்குப் பாதுகாப்பளித்தல்

அல்லாஹ்வுக்காகவும் மறுமைக்காகவும் மனிதன் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை ஸகாத் உள்ளத்துக்கு உணர்த்துகின்றது. பொருளாசை, உலகாசை போன்றவற்றில் முழுகிவிடாமல் அது மனிதனைக் காப்பாற்றுகின்றது. இத்தகைய பேராசைகள் விசுவாசியின் உள்ளத்தில் புகுந்து விட்டால் அங்கே இறை அன்புக்கு இடமிருக்காது; இது இறைவழிபாடுகளில் அலட்சியத்தை ஏற்படுத்தும்; மறுமையை மறக்கடி க்கச் செய்யும். ஆனால் அவன் தனது செல்வத்தில் ஒரு குறித்த பகுதியைப் பிறர் நலனுக்காகச் செலவு செய்யும் போது, அவனுடைய உள்ளம் பேராசை என்ற நோயிலிருந்து மீட்சியடைகிறது. உண்மையான ஆனந்தம் பொருளைத் திரட்டிச் சேகரிப்பதில் இல்லை; அதை இறை திருப்திக்காகச் செலவு செய்வதில்தான் உண்டு என்பதை அவன் உணர்கிறான்.

இறைவன் செல்வத்தை, தான் விரும்புகின்றவன், விரும்பாதவன் இருவருக்கும் கொடுக்கிறான். முஃயின், காபிர், நல்லவன், கெட்டவன் என்ற வேறுபாடி னநி அவனது அருள் பூமியில் உள்ளோருக்குச் சொரியப்படுகின்றது. அவ்வாறே செல்வத்தைச் சம்பாதிப்பதையும், உலகப் பொருட்களை அனுபவிப்பதையும் அல்லாஹ் தன் அடியார் களுக்கு ஆகுமாக்கியுள்ளான். ஆனால், அடியான் அதனைத் தன் வாழ்வில் குறிக்கோளாக்கிக் கொள்வதை அல்லாஹ் விரும்புவதில்லை. அது ஒரு வாழ்க்கைக்காக சாதனமாகப் பயன்பட வேண்டும் என்பதே இறைவனின் நாட்டமாகும். உலகையும் அதன் சிருஷ்டிப் பொருட்களையும் அல்லாஹ் மனிதனுக்காகப் படைத்து, மனிதனைத் தனக்காக தன்னை வணங்குவதற்காகவே படைத்துள்ளான். இதுவே வாழ்வின் குறிக்கோளாகும். இக்குறிக்கோளை அடைவதிலிருந்து உலகாசை மனிதனைக் கடுக்கின்றது.

இந்த ரீதியில் கட்டாய ஸகாத் உலகாசை எனும் நோயிலிருந்து மனிதனைக் குணப்படுத்த வழிவகுக்கின்றது. கையில் செல்வம் திரள்வது பாக்கியமல்ல; இறைபாதையில், இறை திருப்திக்காக அதைச் செலவு செய்வதே பாக்கியமாகும். இது மறுமையின் கணக்கில் வைப்பாக அமைகிறது. இஸ்லாமிய கண்ணோட்டத்தில் செல்வம் ஒரு பெரும் சோதனைப் பொருளாகக் கருதப்படுகின்றது. “நன்மை, தீமை இரண்டைக் கொண்டும் நாம் உங்களை சோதிப்போம்” (21:35)

“உங்கள் பொருள்களும் உங்கள் மக்களும் (உங்களுக்குச்) சோதனைதான்” (65:15) செல்வத்தைப் பெற்ற உண்மையான அதிர்ஷ்டசாலி, அதை அனுபவிப்பவன் அல்லன்; தன்னைச் செல்வத்தின் பாதுகாவலனாகவும், பிரதிநிதியாகவும் கருதி, இறைவன் கட்டளைப் பிரகாரம் அதைச் செலவு செய்பவரேன் அதிர்ஷ்டசாலியாவான்.

6) செல்வந்தனின் ஆண்மையை வளர்த்தல்

வளர்ச்சி, அதிகாரிப்பு ஆகிய கருத்துக்கள் ஸகாத் என்ற சொல்லுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. கொடுக்கும் செல்வந்தனின் ஆளுமையிலும் மானச்க நிலைப்பாட்டிலும் ஸகாத் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தக்கூடியது. எனவேதான் அதற்கு மேற்குறித்த பொருள் கொடுக்கப்படுகின்றது. கொள்கையால் ஒன்றுபட்ட சகோதரர்களின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டுக்காகத் தன்னிடம் இருப்பதை நற்காரியங்களுக்கும் அல்லாஹ்வின் கட்டளையை நிறைவேற்றவும் செலவு செய்பவன் வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாத பேரானந்தத்தை அனுபவிக்கின்றான். இவ்வாறு பிறர் நலனுக்காகச் செலவு செய்யும் போது அவன் தனது பல்வீனம், உலோபித்தனம், மனோஆச்சை போன்ற சைத்தானியப் பண்டுகளை வெற்றி கொள்ள முடிகின்றது. இது அவனது உள் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகின்றது. அல்குர்ஆன் ‘தஸ்கியா’ என்ற சொற் பிரயோகத்தின் மூலம் ஸகாத்தை செலுத்தும் மனிதனின் உள் வளர்ச்சியை நாடி யிருக்கலாம்.

7) பிறர் நேசத்தைப் பெறல்

அன்பார்ந்த, சகோதரத்துவமும் கூட்டறவும் கலந்த உறுதியானதொரு பிணைப்பை, ஸகாத் செல்வந்தனுக்கும்

சுருக்கத்துக்குமிடையில் ஏற்படுத்துகின்றது. சமூகத்தில் உள்ள வாறியோர், ஸகாத் வழங்கும் செல்வந்தனுக்காகப் பிரார்த்திப்புதை பொதுவாக அவதானிக்கலாம். இப்பிரார்த்தனைகள் குறித்த செல்வந்தனின் நிரந்தர செல்வ பாக்கியத்துக்குக் காரணமாக அமைகின்றன. இதையே அல்குருஆன், “மனிதர்களுக்கு பலன் ‘அளிக்கக்கூடியவை பூமியில் தங்கிவிடுகின்றன’” (13:17) எனக் குறிப்பிடுகின்றது. தவிர, நபி (ஸ்ல்) அவர்களும் இது பற்றி கீழ்வருமாறு குறிப்பிட்டார்கள்: “ஸகாத் மூலம் நீங்கள் உங்கள் செல்வங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளங்கள்.” (அபுதாவுத்)

8) செல்வத்தைத் தூய்மைப்படுத்தல்

கொடுப்பவனின் உள்ளத்தை ஸகாத் தூய்மைப்படுத்தி வளர்ச்சியடையச் செய்வது போல் அவனது செல்வத்தையும் அது தூய்மைப்படுத்தி வளர்க்கின்றது. ஒருவனின் செல்வத்தில் பிறருடைய பங்கும் சேர்ந்திருந்தால், குறித்த பங்கு அதிலிருந்து வேறாக்கப்படாதவரை அச்செல்வம் துய்மையடையாது. ஒருவனது சொத்தில் சேர்ந்துள்ள பிறர் உரிமை, அவனது சொத்தில் கலந்துள்ள அழுக்காகும். அது வேறாக்கப்படாவிட்டால் முழுச் சொத்தையுமே அது பாதிக்கும். எனவேதான் நபி (ஸ்ல்) அவர்கள் “நீ உனது செல்வத்தின் ஸகாத்தைச் செலுத்தினால், உன்னை விட்டும் உன் செல்வத்தின் தீங்கைப் போக்கி விட்டாய்” (இப்னு குஸைமா) எனக்கூறினார்கள்.

ஸகாத் செலுத்தப்படாத செல்வத்தை வைத்திருக்கின்ற செல்வந்தன், ஹலாலோடு ஹராத்தையும் கலந்துவிட்டவனாவான். அதில் கலக்கும் ‘ஹராம்’ அவனது முழுச் செல்வத்தையும் அழித்து விடும். “செல்வத்திலிருந்து வேறாக்கப்படாத ஸகாத் குறித்த செல்வத்தை அழித்துவிடும்” (அல் பயஹக்கி) என ஹதீஸ் குறிப்பிடுகின்றது. இயற்கையின் அன்றதங்களால் ஒரு சமூகத்தின் சொத்து செல்வங்கள் நாசமாவதும், வேறு சில காரணங்களால் செல்வத்தில் குறைபாடு ஏற்படுவதும், அச்சமூகத்தில் உள்ள ஸகாத் கொடுக்காத மக்கள் மீது ஏற்பட்ட அல்லாஹ்வின் வெறுப்பினாலாகும். ஸகாத் கொடுக்காத மக்கள் உள்ள ஒரு சமூகத்துக்கு மழை கூடக் கிடைக்காது என ஒரு ஹதீஸில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஷா'அத்தின் வரையறைக்குட்பட்ட விதத்தில் நியாயமான வாழியில் உழைத்துப் பெறப்பட்ட செல்வத்தையே ஸகாத் தூய்மைப்படுத்துகின்றது; வளர்ச்சியடையச் செய்கிறது. ஷா'அத் தடுத்துள்ள ஹராமான வழிகள் மூலம் தேடிய செல்வத்தை ஸகாத் ஒரு போதும் தூய்மைப்படுத்தாது. அதில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தவும் மாட்டாது. ஸகாத் மூலம் ஹராமான செல்வத்தைத் தூய்மைப்படுத்த நினைப்பது பெரும் பேதமையாகும். இத்தகைய ஸகாத் அல்லாஹ்விடம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. “அல்லாஹ் நல்லவன். அவன் நல்லவற்றையே ஏற்றுக் கொள்கிறான்.” (புகாரி, முஸ்லிம்)

9) செல்வத்தை விருத்தியடையச் செய்தல்.

அனைத்துக்கும் மேலாக, ஸகாத், கொடுப்பவனின் செல்வத்தில் அதிகரிப்பையும் அபிவிருத்தியையும் உண்டாக்குகிறது. இதைச் சிலர் ஆச்சரியமாக நோக்கலாம். ஸகாத் மூலம் குறித்த ஒரு பங்கு செல்வத்திலிருந்து வெளியாக்கப்படுவதால் செல்வம் வெளிப்படையாகக் குறைகின்றதல்லவா? எவ்வாறு அச்செல்வத்தில் அபிவிருத்தி ஏற்பட முடியும்? இவ்வாறு அவர்கள் கேட்கலாம். எனினும், திடமான நம்பிக்கையுள்ள ஒரு விசவாசி அங்கே வெளிப்படையான குறைபாட்டுக்குப் பின்னால் அபிவிருத்தி உண்டு என்பதை நிச்சயமாக அறிவான்.

“நீங்கள் எந்துப் பொருளை (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) செலவு செய்த போதிலும், அவன் அதற்குப் பிரதிபலன் அளிக்கிறான்.” (34:39)

“அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தத்தை நாடி ஸகாத்தாக எதை நீங்கள் கொடுக்கின்றீர்களோ (அது அல்லாஹ்விடம் பெருகும்) அவ்வாறு கொடுப்போர் தாம் (தம் நற்கூலியை இரட்டிப்பாக்கிக் கொண்டவர்களாவர்.”

அல்குர்-ஆனின் இவ்வசனங்கள் மேற்குறித்த உண்மையை விளக்குகின்றன.

எடுக்கும் தனிமனிதனிடம் ஸகாத் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்கள்

ஸகாத் பெறத் தகுதியுள்ள கூட்டத்தினரை நோக்கின், ஸகாத் தனிமனித கண்ணியத்தை எவ்வாறு பாதுகாத்துள்ளது என்பதையும், தொடரான வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் தனிமனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு உத்தரவாதமனித்து அவனது உளத்திருப்திக்கு எவ்வாறு வழி வகுக்குள்ளது என்பதையும் அவதானிக்கலாம்.

ஸகாத் பெற அருக்கதையுள்ள தனி நபர்கள்:

1. வறுமையினால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை (பக்ர்)
2. தரித்திர நிலைக்குள்ளான மிஸ்கீன்
3. இழிவுக்கு உட்பட்ட அடிமை
4. மனச் சமைக்கு ஆளான கடன்காரன்
5. சொந்த பந்தம், சொத்து, செல்வங்களில் இருந்து தொடர்பறுந்த வழிப் போக்கன்.

இவர்களிடம் ஸகாத் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களைப் பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

1. பிறப்பிடம் தேவையற்றிருக்கச் செய்தல்

அல்லாஹ் வானங்களிலும் பூமியிலும் அவனது பலவேறு அருட்கொடைகளை வைத்துள்ளான். இவற்றை மனிதன் அனுபவித்து மன்றிறைவும் மதிழ்ச்சியும் அடைய வேண்டும். அல்லாஹ்வின் அருளுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். இதையே இஸ்லாம் மனிதனிடம் எதிர்பார்க்கின்றது. மனிதனின் சட்டீதியிலான அடிப்படைத் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படா விட்டால், அவன் விரக்தியடைகின்றான். எனவே தான் நபி (ஸல்) அவர்கள், “பாக்கியத்துக்குரியவை நான்கு. அவையாவன: ஒழுக்கமுள்ள ஸாலிஹரான மனைவி, விசாலமான இல்லம், நல்ல அண்டை வீட்டான், சௌகரியமான வாகனம்” (இப்னு ஹிப்பான்) எனக் கூறியுள்ளார்கள். இவற்றுக்கு எதிரானவை தூர்ப்பாக்கியத் துக்குரியவை என்றும் மேற்குறித்த ஹதீஸ் தொடரில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உலகப் பொருட்களை அனுபவிப்பதில், இஸ்லாத்தின்

கண்ணோட்டம் சடவாதக் கோட்பாடுகளின் கண்ணோட்டத்தில் இருந்து வேறுபடுகின்றது. உலோகாயதக் கொள்கைகள் சடப்பொருள் நுகர்வு இன்பத்தை வாழ்க்கையின் முக்கியமான ஒரு சுறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளன. ஆனால், இஸ்லாம் சடப்பொருள் நுகர்வை வலியுறுத்துவதோடு அவற்றைத் தேவைக்கு ஏற்ப பயன்படுத்தி, இறைவனுக்கு வழிப்பட்டு ஆத்மீக விமோசனத்தைப் பெறவே வழிகாட்டுகின்றது. மறு உலக இன்பத்தையே அது வாழ்வின் சுறிக்கோளாக உணர்த்துகின்றது.

மனிதன் தனதும் தன் பொறுப்பில் உள்ளவர்களினதும் வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவாகப் பெற்றுக் கொள்ளும் போது, வாழ்க்கையில் நிம்மதியைக் காண்கின்றான். அல்லாஹுவுக்கு வழிப்படும் மனோநிலை அவனிடம் உருவாகின்றது. இந்த வகையில் வறுமை சமானுக்கு எதிரான சவாலாக அமைகின்றது. மனிதனிடம் வறுமை நிலவுவதை இஸ்லாம் விரும்புவதில்லை. “வறுமை இறை நிராகரிப்பை ஏற்படுத்தும்” என நபி (ஸல்) அவர்கள் சுறிப்பிட்டுள்ளார்கள். “அல்லாஹ் உம்மைத் தேவையுடையவராகக் கண்டு (உம்மைச்) செல்வத்தால் தேவையில்லாதவராக்கினான்”. (93:8) என அல்லாஹ் தனது தூதரைப் பார்த்துக் கூறினான். நபி (ஸல்) அவர்கள் தமது பிரார்த்தனைகளில் செழிப்பையும் வறுமையில் இருந்து பாதுகாப்பையும் வேண்டியுள்ளார்கள்.

எனவேதான் இறைவன் ஸகாத்தை. இஸ்லாத்தின் ஓர் அடிப்படைக் கடமையாக விதியாக்கினான். அது சமூகத்தின் செல்வந்தர் களிடமிருந்து பெறப்பட்டு ஏழைகளுக்கு விரியோகிக்கப்படும். உணவு, உடை, உறையுள் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளுக்காகவும் திருமணம், கல்வி போன்ற தேவைகளுக்காவும் அது பயன்படுத்தப்படும். ஸகாத் ஒரு நிறுவனத்தின் மூலம் அல்லது ஸ்தாபன ரீதியில் திரட்டப்பட்டு விரியோகிக்கப்படுவதால் தேவையுள்ள தனிமனிதன் கெளரவமாக அதைப் பெற்றுச் சமூகத்தில் தலை நிமிர்ந்து வாழ முடிகின்றது.

சிலவேளை தனிப்பட்ட முறையில் ஸகாத் நிறை வேற்றப்பட்டால் செல்வந்தர்கள் ஏழைகளை இழிவுபடுத்தி, அவர்களின் உணர்வுகளை காயப்படுத்தும் வகையில்

நடந்துகொள்ளக் கூடாது என அல்குர்ஆன் எச்சரிக்கின்றது. இதிலிருந்து தனிமனித தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில் இஸ்லாத்தின் காரிசனையையும் தனிமனித கெளரவத்தைப் பேணுவதில் அதன் கண்டிப்பையும் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

2) பொறாமையிலிருந்து தூய்மைப்படுத்தல்

பொறாமை, குரோதம், வெறுப்பு போன்ற நோய்களிலிருந்து ஸகாத், எடுப்பவனின் உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்துகின்றது. வறுமையின் கோரப்பிடி க்கு ஆளான மனிதன் தன்னைச் சூழ வாழும் வசதிபடைத்த மக்களின் சொகரியங்களைப் பார்த்துப் பொறாமைப்படுகின்றான். அவர்கள் வறியோரின் வாழ்க்கைத் துன்பத்தில் பங்கு கொண்டு உதவாமல் இருக்கும் போது அவர்களது மனக்கொதிப்பு சமூகத்துக்கு எதிராகக் கிளர்ந்தெழுகின்றது. வசதி படைத்த தனிமனிதனின் உலோபித்தனம், சுயநலம், காவும் போன்ற குணங்கள் வசதியற்ற வறியவர்களிடம் பொறாமை, குரோதம் போன்ற தீய குணங்களைத் தோற்றுவிக்கின்றது.

இந்நிலையில் இஸ்லாம், அது போதிக்கும் சகோதரத்துவ அடிப்படையில் இரு தரப்பினருக்குமிடையில் தொடர்பை நிலைப்படுத்துகின்றது. இஸ்லாம் வலியுறுத்தும் சகோதரத்துவம் மனிதத்துவமும் விசுவாசக் கோட்பாடும் ஒன்றினைந்ததாகும். “அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! நீங்கள் சகோதரர்களாக இருக்கள்.” (முஸ்லிம்) “ஓரு முஸ்லிம் மற்றொரு முஸ்லிமுக்குச் சகோதரனாவான்” போன்ற ஹதீஸ்களை அது ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது. ஒரு சமூகத்தில் பலர் பட்டினியால் வாட ஒருவன் மட்டும் வயிறு புடைக்க உண்பானாயின் அத்தகைய சமூகம் நிலை கொள்வதில்லை. இது சகோதரர்களுக்கு மத்தியிலான பினைப்பைத் துண்டித்து, ஏழைகளின் உள்ளங்களில் செல்வந்தர்களுக்கெதிரான வெறுப்புணர்ச்சியை உருவாக்குகின்றது. அஸ்லாஹ்வின் பங்கீட்டில் கூடத் தவறான சிந்தனையைத் தோற்றுவித்து மார்க்கத்திலும் அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகின்றது.

வரலாற்றில் நிகழ்ந்துள்ள பிரபுத்துவ பணக்கார வர்க்கத்தினருக்கு எதிரான பாட்டாளிகளின் போராட்டங்களும், அவற்றின் விளைவாகத் தோன்றிய சமூகப் பிறழ்வுகளும் வருமையும்

செல்வமும் சமப்படுத்தப்படாததால் நிகழ்ந்தவைகளாகும். தமது வாழ்வுக்கான அடிப்படைத் தேவைகளைக்கூடப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத ஏழைகள் பிரபுக்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கையைப் பார்த்து மனக் கொதிப்படைந்தமையே கம்யூனிஸப் புரட்சிகளுக்குக் காரணமாயிற்று.

பொறாமை உள் நோயாகும். அதே நேரத்தில் அது மனிதனின் இரத்த அழுத்தத்தையும் பாதிக்காமல் விடுவதில்லை. மேலும், தேசிய பொருளாதாரத்திலும் உற்பத்தியிலும் கூட அது பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. வெறுப்புணர்வுக்கு ஆளாகும் பொறாமைக்காரனுக்கு ஆக்கபூர்வமான வழிமுறைகளில் தனது ஆற்றலைப் பிரயோகிக்கும் மனோநிலை இருக்க மாட்டாது.

இத்தகைய விபர்த சமூக ஆபத்துக்களுக்கு எதிரான இஸ்லாத்தின் போராட்டம் வெறும் உபதேசமாகவோ அல்லது கோட்பாட்டு ரீதியிலான வழிகாட்டலாகவோ மட்டும் அமையவில்லை. இவ்விபர்த்தங்களை ஏற்படுத்தும் காரணிகளைச் சமூகத்திலிருந்து அடியோடு களைய இஸ்லாம் முனைப்போடு செயல்பட்டுள்ளது. இது ஒரு வரலாற்றுண்மையாகும். இதற்கு இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கடமைகளுள் ஓன்றான ஸகாத் முழு அளவில் பங்களிப்புச் செய்துள்ளது. ஸகாத், வேலையற்றவனுக்குத் தொழில் பெறும் வாய்ப்பையும், இயலாதவனுக்கு வாழ்க்கை உத்தரவாதத்தையும், கடனாளிக்கு கடனை அடைப்பதில் ஒத்தாசையையும் வழங்குகின்றது. இதனால் மக்கள் தமக்கிடையே சகோதரத்துவ உணர்வோடு வாழ்வர். “தனக்கு விருப்பமானதை தன் சகோதரனுக்கும் விரும்பாதவரை உங்களில் எவரும் விசுவாசியாக மாட்டார்.” (புகாரி, முஸ்லிம்) எனும் நடிமொழி இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

சமூக வாழ்வில் ஸகாத்தின் தாக்கங்கள்

சமூக வாழ்வில் ஸகாத்தின் நோக்கங்கள் மிகவும் பிரத்தியட்சமானவை. ஸகாத் செலுத்தப்படவேண்டிய பிரிவினரை மேலோட்டமாக நோக்கினாலேயே இது தெளிவாகும். ஸகாத் பெறத் தகுதியுள்ள அப்பிரிவினரை அல்குர்ஆன் இவ்வாறு வரையறுத்துக் கூறுகின்றது.

“(ஸகாத் எனும்) தானங்கள் தூரித்திரர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும், தானத்தை வசூல் செய்யும் ஊழியர்களுக்கும், இஸ்லாத்தின்பால் அவர்களின் உள்ளங்கள் ஸர்க்கப்படுவதற்காகவும், அடிமைகளை விடுதலை செய்வதற்காகவும், கடன்பட்டி ருப்பவர்களுக்கும், அல்லாஹ் வின் பாதையில் (போர் புரிவோருக்கும்) வழிப்போக்கர்களுக்குமே உரியவை. (இது) அல்லாஹ் விதித்த கடமையாகும். (9:60)

இத்திருவசனத்தை நோக்குகின்றபோது, ஸகாத்தின் நோக்கங்கள் சமயப் பின்னணியோடு கலந்த சமூக, அரசியல் பின்னணிகளையும் உள்ளடக்கியிருப்பதை உணரலாம். இஸ்லாம் அரசியலை மதத்திலிருந்து வேறுபடுத்தவில்லை என்பதற்கு மேலுள்ள வசனம் ஆதாரமாகும். அந்நியரின் உள்ளங்களை இஸ்லாத்தின் பால் ஈர்ப்பதற்கும், இஸ்லாத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு இறை பாதையில் போராடுவதற்கும் ஸகாத்தில் இருந்து ஒரு பங்கைச் செலவு செய்ய முடியும் என்பதை மேற்குறித்த வசனம் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. உண்மையில், ஓர் அரசு அல்லது ஒரு கூட்டமைப்பு இன்றி இவ்விரு நோக்கங்களுக்காகவும் ஸகாத்தைச் செலவு செய்ய முடியாது என்பது தெளிவான ஒரு விடயமாகும்.

மேலும் ஸகாத்தை உரியவர்களிடமிருந்து திரட்டி உரிய முறையில் விநியோகிப்பதற்குச் சில ஊழியர்கள் அவசியம் என்பதும் மேற்குறித்த வசனம் உணர்த்தும் உண்மையாகும். அல்லாஹ்வின் மார்க்கத்தை உலகில் மேலோங்கச் செய்யவும், அதைப் பரப்பவும், பாதுகாக்கவும் ஸகாத்தைப் பயன்படுத்த முடியும் என்பதை இவ்வசனம் “இறைபாதையில் செலவு செய்தல்” என்ற சொற்றொடரின் மூலம் உணர்த்துகின்றது.

முஸ்லிம் சமூகத்தின் ஆத்மீக, பண்பாட்டு ரீதியிலான மதிப்பீடுகளோடு ஸகாத் கொண்டுள்ள தொடர்பு பற்றியே “சமூக வாழ்வில் ஸகாத்தின் தாக்கங்கள்” என்ற இப்பிரிவில் ஆராயப்படுகின்றது. ஸகாத் சமூக வாழ்வில் ஏற்படுத்தும் விளைவுகளைப் பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

1. ஸ்காத் ஒரு சமூக உத்தரவாதம்

உள், உடல், பொருளாதார ரீதியாகப் பாதிக்கப்பட்ட பல்வேறு வகுப்பினரை ஒரு சமூகத்தில் அவதானிக்கலாம். ஏழைகள், பராமரிப்போர் இல்லாத அனாதைகள், விதவைகள், அங்கவீனர்கள், வயோதிபர்கள், நோயாளிகள், வழிப்போக்கர்கள், கடனாளிகள் போன்ற பல்வகைப்பட்ட மக்கள் காணப்படுகின்றனர். இவர்களின் வாழ்வு சமூக உத்தரவாதத்திலேயே தங்கியுள்ளது.

முஸ்லிம் சமூகத்தில் இஸ்லாமிய அரசு மாத்திரம் இத்தகையோரின் வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதமாக இருக்க முடியாது. வசதிப்படைத்த தனிநபர்களிடம் இருந்து பெறப்படும் ஸ்காத் விஷேஷமாக இவர்களின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டுக்கு வழிவகுக்கிறது. இஸ்லாமிய அரசு இல்லாத ஒரு தேசத்தில் அல்லது அந்நிய ஆட்சியில் வாழும் முஸ்லிம் சமூகத்தில், ஸ்காத் ஸ்தாபனம் இந்த வகையில் ஓர் அரசின் பிரதிநிதித்துவப் பங்களிப்பை வழங்குகின்றது.

சமூகம் என்பது தனிமனிதர்களின் கூட்டுச் சேர்க்கையாகும். தனிமனித ஆளுமையை ஸ்திரப்படுத்தவும், அவனது பெளதீக, மானுசீக ரீதியிலான ஆற்றல் களை விருத்தி செய்யவும் மேற்கொள்ளப்படும் பிரயத்தனங்கள் சந்தேகமின்றி சமூகத்தைப் பலப்படுத்தவும் மேம்படுத்தவும் உதவும் பிரயத்தனங்களாகும். செல்வத்துக்கும் வறுமைக்கும் இடையில் ஏற்படும் விரிசல் பல சமூகப் பிரச்சினைகளை தோற்றுவிக்கின்றது.

இந்த வகையில் ஸ்காத் தனிமனிதர்களுக்கிடையில் தொடர்பை ஏற்படுத்திச் சமூகாந்தியில் அவ்விரிசலைச் சமப்படுத்துகின்றது. இது பற்றி மெள்ளானா அடில் ஹஸன் அவி நத்வி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “ஸ்காத் பற்றி அல்குரு ஆனில் பல இடங்களில் தொழுகையுடன் சேர்த்துப் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. தொழுகை கூட்டாக நிறைவேற்றப்படுவது போல் ஸ்காத்தும் கூட்டாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பதே இதன் தாற்பரியமாகும். மேலும், தொழுகை அடியானுக்கும் இரட்சகனுக்கும் இடையில் தொடர்பை ஏற்படுத்துவது போல் ஸ்காத் அடியானுக்கும் அவனது சகோதரனுக்கும் இடையில் தொடர்பை உருவாக்குகின்றது.”

இஸ்லாத்தில் சமூக உத்தரவாதம் அதன் பரந்த கருத்தில் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. அது மேற்குலகு அறிமுகப்படுத்திய ‘வாழ்க்கை உத்தரவாதம்’ போன்ற குறுகிய வட்டத்தோடு நின்றுவிடுவதல்ல. வாழ்க்கையின் பெளதீக, மானுசீக பிரிவுகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாக அது விளங்குகின்றது. அது சமூகத்தின் அறிவியல், பண்பாடு, அரசியல், பொருளாதாரம், பாதுகாப்பு, வழிபாடு, நாகரிகம் போன்ற அனைத்துத் துறைகளையும் அடக்கியுள்ளது.

சமூகக் காப்புறுதி

இத்தகைய சமூக உத்தரவாதத்தின் ஒரு பகுதியே ஸகாத் ஆகும். அதைச் சமூக உத்தரவாதம் என்பதோடு ‘சமூகக் காப்புறுதி’ (Social Insurance) என்றும் குறிப்பிடலாம். இவை இரண்டுக்கும் இடையில் வேறுபாடு உண்டு. ‘காப்புறுதி’ என்றால் ஒவ்வொரு தனிமனினும் தன் வருமானத்தில் இருந்து ஒரு பகுதியை வழங்கி, தனது நிரந்தர அல்லது தற்காலிக இயலாமையின் போது அதைத் திரும்பப் பெறுவதாகும். ஆனால், ‘உத்தரவாதம்’ என்றால் பொதுவாக ஓர் அரசு அதன் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் (Budget) இருந்து வழங்குவதாகும்.

ஒரு வருடத்தில் ஸகாத்தைச் செலுத்திய பலர், சிலபோது அடுத்த ஆண்டில் ஸகாத் பெறத் தகுதியுள்ளவராக மாறிவிடலாம். பொருளாதார வீழ்ச்சி, தேவைப் பெருக்கம், கடன் சமை, தாயகம், செல்வம் இரண்டை விட்டும் துண்டிக்கப்பட்ட நிலை போன்றவற்றால் இவ்வாறு நிகழ முடியும். அப்போது அவர்களின் ஸகாத் சமூகக் காப்புறுதியாக அமையும். அவர்கள் தமது அடிப்படைத் தேவைகளுக்காக ஸகாத்தைப் பெற தகுதியடையோராக மாறிவிடுவர். மற்றொரு கண்ணோட்டத்தில் ஸகாத் விதியாகாத, அதற்கு எத்தகு பங்களிப்பையும் செலுத்தாத, அதைப் பெறத் தகுதியுள்ளோருக்கு ஸகாத் சமூக உத்தரவாதமாக அமைகின்றது.

2. ஸகாத் ஒரு பொருளியல் வழிகாட்டல்

ஸகாத் பொருளாதாரத் துறையில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகும். செல்வந்தர்கள் தமது பல்வேறு செல்வங்களில் இருந்தும் ஸகாத்தைச் செலுத்தும் போது தாம் செலுத்திய அளவை ஈடுசெய்ய அவர்கள் தூண்டப்படுவர். இதனால் செல்வம் இயக்கம் பெறுகின்றது. செல்வ முடக்கம் நீங்குகின்றது. விவசாயம், கால் நடைகள் போன்றவற்றின் ஸகாத்தை விட பணத்தின் ஸகாத்தில் இதைத் தெளிவாகக் காணலாம். பணத்தைப் பரிமாற்றம் செய்யாமலும், முதலிடாமலும் தேக்கி வைப்பதை இல்லாம் தடைசெய்துள்ளது. இது தொடர்பான அல்லாஹ்வின் எச்சரிக்கை மிகக் கண்டிப்பானது.

“எவர்கள் பொன்னையும் வெளியையும் சேமித்து வைத்துக் கொண்டு அவற்றை அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவிடா திருக்கின்றார்களோ; (நுபியே) அவர்களுக்கு நோவினை செய்யும் வேதனை உண்டு என்று நன்மாராயம் கூறுவீராக.” (9:34)

தவிர, இத்தகைய சேமிப்புக்கு எதிரான போராட்டத்தையே இல்லாம் பிரகடனப்படுத்துகின்றது. இவ்வாறு பதுக்குவோரின் பணத்தில் இருந்து ஒரு குறித்த பங்கை பலாத்காரமாகப் பறித்தெடுக்கும் சட்டவிதியை ஸகாத் மூலம் இல்லாம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஒருவன் தன் செல்வத்தை முதலீடு செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் அதிலிருந்து 2.5% கை வருடந்தோறும் வெளியேற்றியே ஆக வேண்டும். எனவே, ஸகாத் செல்வத்தை இயக்கவும், உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் உழைக்கும் சக்தியைக் கூட்டவும் விருத்தியை உண்டு பண்ணவும் வழிவகுக்கின்றது).

முதலீடுக்காக ஈடுபடுத்தாமல் தேங்கியிருக்கும் பணத்தை ஸகாத் விழுங்கிவிடும். இது முதலையுடையவனுக்கு ஓர் இழப்பாகும். எனவே தான் நுபி (ஸல்) அவர்கள் அனாதைகளின் சொத்துக்களைப் பராமரிப் போருக்குப் பின்வருமாறு கட்டளையிட்டார்கள். “அனாதைகளின் செல்வங்களை ஸகாத் விழுங்கிவிடாமல் இருக்க நீங்கள் அவற்றை முதலீடு வியாபாரம் செய்யுங்கள்.” (அத்தபாரானி)

பணம் பலரின் கைகளுக்குப் பரிமாற்றம் செய்யப்பட வேண்டும். இதுவே பணத்தின் தொழிற்பாடுமாகும். இதனால் அதைப் பெறும் ஒவ்வொருவரும் நன்மை அடைவர். பணச் சுற்றுப்பாட்டத்தின் காரணமாக உழைப்புச் சக்தி அதிகரித்து நாட்டின் உற்பத்திக்குப் பயன்படுத்தப்படும். வேலையில்லாப் பிரச்சினை நீங்கும். செல்வ விநியோகம் அல்லது பங்கீடு பற்றிக் குறிப்பிடும் அல்குர்ஆனின் பின்வரும் வசனம் இக்கருத்தையே போதிக்கின்றது.

“உங்களில் உள்ள செல்வந்தர்களுக்குள்ளேயே (செல்வம்) சுற்றிக் கொண்டிருக்காமல் இருப்பதற்கு (இவ்வாறு பங்கிட்டுக் கொடுக்கக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது)” (59:7)

3. ஸகாத் சமூகத்தின் ஓர் ஆத்மீக மதிப்பீடு

இஸ்லாமிய சமூகம் புலன்களின் தேவைகளை மட்டுமன்றி ஆத்மீகத் தேவைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. சமூகத்தைக் கட்டி எழுப்புவதில் ஆத்மீக அடிப்படைகள் இல்லையெனின், புலனுணர்வுகளின் அடிப்படைகள் எப்பெறுமானத்தையும் பெறுவதில்லை. இவ்வகையில் இஸ்லாமிய சமூகத்தைக் கட்டி யெழுப்பும் உன்னத ஆத்மீகப் பண்புகளை நிலைப்படுத்துவதில் ஸகாத்தின் பங்களிப்பு பாரியதாகும். பசி, தாகம் போன்ற மனிதனின் உணர்வு பூர்வமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதன் மூலம் ஸகாத் அவனுடைய ஆத்மீக மேம்பாட்டுக்கு வழிகோலுகின்றது.

இஸ்லாம் ஸகாத் மூலம் சாதிக்க முனைகின்ற ஆத்மீக மதிப்பீடுகளை மூன்று பிரிவுகளில் அடக்கலாம். இவற்றை ஸகாத் பெறத் தகுதியானோர் தொடர்பான பிரிவு தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. அவையாவன:

அ) சுதந்திரம் வழங்குதல்

சமூகத்தின் அனைத்துத் தனிமனிதர்களின் சுதந்திரத்துக்கும் ஸகாத் உத்தரவாதமளிக்கின்றது. ஸகாத்தில் அடிமைகளுக்குரிய பங்கு இதை உணர்த்துகின்றது. அடிமைத்துவ நிலையில் இருந்து தனிமனிதனை மீட்டி, அவனது கண்ணியத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக

மனித வரலாற்றில் முதலாவதாகச் சட்ட ஆக்கத்தை கட்டாய விதியாக்கிய பெருமை இஸ்லாத்தையே சாரும். இது முஸ்லிம் சமூகத்தினதும் இஸ்லாமிய அரசினதும் பொறுப்பாகும்.

ஆ) திறமைகளைப் பயன்படுத்த வழிவகுத்தல்

நற்பணி புரிவதற்குத் தனிமனிதனிடம் சில இயற்கையான ஆற்றல்கள் அமையப் பெற்றுள்ளன. இவற்றுள் அறிவியல் ரீதியான திறமைகளை ஓர் உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இத்திறமைகளைச் சமூக நலன்களுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு சமூகத்தைச் சார்ந்ததாகும். அல்லாஹ் மனிதனுக்கு வழங்கியுள்ள மிகப் பெறுமதியான ஒரு வளம் பகுத்தறிவாகும். வாழ்க்கையில் அது ஆற்றவேண்டிய அதற்கே உரிய சில தொழிற்பாடுகள் உள்.

ஆனால், வாழ்க்கையில் தனிமனிதன் இடர்களை எதிர்கொள்ளும் போது பகுத்தறிவின் பங்களிப்பைச் சமூகத்துக்கு வழங்குவதில் இருந்து அவன் தடுக்கப்படுகிறான். உதாரணமாக, கடன் சமைக்கு ஆளான ஓர் இஸ்லாமிய அறிஞர் அல்லது புத்திஜ்வி உள்ளியாகப் பாதிப்புக்குள்ளாகும்போது சிந்தனை ரீதியிலான அவனது சமூகப் பங்களிப்புக்கு அவனது சீரற்ற மனோநிலை தடையாக அமைகின்றது. இந்நிலையில், அவனது கடனை அடைப்பதற்காக ஸகாத்தில் இருந்து வழங்கப்படும் ‘கடன்கார’னுக்குரிய பங்கு அவனது உள்ளிலையைச் சீர்படுத்துவதோடு, அவனில் அக்கறை கொண்ட சமூகத்தின் அறிவியல் முன்னேற்றத்துக்காக உழைக்கவும் அவனைத் தூண்டுகின்றது.

மற்றொரு கண்ணோட்டத்தில் தனிமனிதனின் கடன்கள் சமூகத்தில் ஒரு நன்மையை ஏற்படுத்தவோ அல்லது ஒரு தீமையை தடுக்கவோ பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். இந்நிலையில் சமூகம் இத்தகைய தனிமனிதனின் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்துக்கு வழியமைத்துக் கொடுக்க வேண்டிய கடமைப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது.

இ) அகீதாவைப் பாதுகாத்தல்

மனிதனின் இயற்கையான ஏகத்துவக் கொள்கை உணர்வை அவனிடம் வளர்த்துத் தூய்மைப்படுத்துவதற்காக வழங்கப்பட்ட இஸ்லாமிய நம்பிக்கைக் கோட்பாட்டை பாதுகாக்கவும், குறிப்பாக அல்லாஹ்வுடன் மனிதனுக்குள்ள தொடர்பைப் பலப்படுத்தவும், நிரந்தர மறுமை இன்பத்தின் குறிக்கோளை உணர்த்தவும் இறைபாதையில் போராடுவோருக்கான ஸ்காத் பங்கு வழிவகுக்கின்றது.

“பி ஸ்பீலில்லாஹ்” அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவு செய்தல் என்பதன் விளக்கம் யுத்த நடவடிக்கைகளுக்காகவும் சமூகப் பாதுகாப்புக்காகவும் செலவு செய்வதாகும். இஸ்லாம் குறிப்பிடும் ஜிஹாத் அதன் அகீதாவைப் பாதுகாப்பதற்கான ஓர் ஏற்பாடாகும். அல்லாஹ்வின் தொடர்பை விட்டும் நீங்கிய வெறும் நிலத்தை மீட்டெடுப்பதற்கான போராட்டங்களை இது குறிக்காது.

எனவே, ஸ்காத் வெளிப்படையில் செல்வத்தோடு தொடர்பான ஓர் அமைப்பு முறையாக இருந்த போதிலும், உண்மையில் அது அடிப்படை விசுவாசக் கோட்பாடு, இறைவழிபாடு, ஒழுக்க மாண்புகள், அரசியல், புனிதப் போர், தனிமனித சமூகப் பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றோடும் தொடர்புடையதாகும் என்பது வெள்ளிடமல்ல.

ஒ_சாத்துணை நூல்கள்

1. பிக்ஹராஸ் ஸகாத் கலாநிதி யூசப் அலகர்மாவி பாகம் 1,2
2. முஷ்கிலதுல் பக்ரி வகய்ப ஆலஜஹல் இஸ்லாம் கலாநிதி யூசப் அலகர்மாவி
3. அல் இஸ்லாமு வல் அவழால் இக்திஸாதிய்யா அஷ்஫ேய்க் முஹம்மது அல் கஸ்ஸாவி
4. தன்மீமுல் இஸ்லாம் லில் முஜ்தமூ அஷ்஫ேய்க் முஹம்மது அபுஸஹரா
5. பலஸபதுஸ் ஸகாத் இன்தல் முஸ்லிமின் உஸ்தாத் அப்துல் அஸ்ஸ் ஸய்யித் அஹ்ரலி
6. அழ்மமானுல் இஜ்திமாஇ கலாநிதி ஸாதிக் மஹ்தி அஸ்ஸாத்
7. அல்அதாலா அலஇஜ்திமா இய்யா பீ-அலஇஸ்லாம் அறிஞர் ஸய்யித் குத்ப
8. அத்திப்யான் பீ ஸகாதில் உஸ்மான் முஹம்மது ஹஸனய்னி மஹ்லாபுல் அதவி
9. பிக்ஹராஸ் ஸான்னா ஸய்யித் ஸாபிக் பாகம் 3
10. ஸாதுல் மஆத் - இப்னூல் கையிம் அலஜவ்ஸிய்யா

ஆய்வு : இரண்டு

ஸகாத் விதியாகும் பொருட்களும்
அவற்றின் அளவுகளும்

- அஷ்டலெழுய்க் எம். ஏ. எம். மன்ஸூர் -

ஸகாத் விதியாகும் பொருட்களும் அவற்றின் அளவுகளும்

அஷ்வெஷய்க் எம். ஏ. எம். மன்ஸீர்

அத்தியாயம் - I

அல் குர்ஆன் ஸகாத் பற்றி மிகப் பொதுவாகவே விளக்கியுள்ளது. ஸகாத் விதியாகும் பொருட்கள், அவற்றின் அளவுகள், ஏரத்துகள் பற்றி விரிவாக அது விளக்கவில்லை. கீழ்வரும் வசனங்களை அதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிட முடியும்.

1. “தங்கத்தையும், வெள்ளியையும் சேமித்து வைத்து அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் அவற்றைச் செலவிடாதோருக்கு வேதனை தரும் தண்டனை இருப்பதாக அவர்களுக்கு நன்மாராயம் சொல்வீராக.” (ஸஹரா தெளபா - 36)
2. “பழுத்துவிட்டால் அதன் பழுத்தை நீங்கள் சாப்பிடுங்கள். அறுவடை செய்யும் நாளிலேயே அதற்குரிய கடமையைக் கொடுத்து விடுங்கள்.” (ஸஹரா அன்ஆம்.- 141)
3. “விச்வாசிகளே நீங்கள் சம்பாதித்த நல்ல பொருட்களிலிருந்து செலவழியிடுங்கள்.” (ஸஹரா பகரா - 267)
4. “பூமியிலிருந்து நாம் உங்களுக்காக வெளிப்படுத்தித் தந்தவற்றிலிருந்து நீங்கள் செலவழியிடுங்கள்.” (ஸஹரா பகரா 267)

இந்த நான்கு வசனங்களும் சேமித்து வைக்கும் பணம், தானியங்கள், பழவர்க்கங்கள், வியாபாரம் போன்ற உழைப்புகள், கனிப்பொருட்கள் இவை அனைத்திற்கும் பொதுவாக ஸகாத் விதியாவதாகக் குறிப்பிடுகின்றன.

இந்நான்கு வசனங்கள் தவிர பொதுவாக ‘செல்வங்கள்’

என்ற சொல்லில் அடங்குபவைகள் மீது ஸகாத் விதியாவதாகக் குறிக்கும் வசனங்களையும் அவதாரிக்க முடியும்.

“நீர் அவர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்த வழிகோலும் ஸகாத்தை அவர்களது செல்வங்களிலிருந்து பெறுவீராக” (ஸஹரா தவ்பா - 103)

“அவர்களது செல்வங்களில் கேட்டு வருவோர்களுக்கும், இல்லாதவர்களுக்கும் பங்கு இருக்கிறது. (ஸஹரா தாரியாத் 19)

இந்த வசனங்களின்படி பொதுவாக செல்வங்கள் மீது ஸகாத் விதியாகிறது என்ற கருத்தையே கொள்ள வேண்டும்.

பொதுவாக ‘செல்வம்’ எனக் கருதப்படும் அனைத்தும் ஸகாத்திற்கு உட்பட்டவைகளா? அல்லது அதில் விதிவிலக்குகள் காணப்படுகின்றனவா? என்ற விடயத்தை விரிவாக நோக்குவதற்கு முன் ஸகாத் விதியாகும் பொருட்களுக்கு சில ஷரத்துக்கள் காணப்பட வேண்டும் என்பது அல்குர் ஆணையும், ஹதீஸையும் ஆராய்ந்த இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்கள் குறிப்பிடும் கருத்தாகும். அந்த ஷரத்துக்களை இங்கு நோக்குவது சிறந்தது.

ஸகாத் விதியாகும் செல்வங்களுக்கான ஷரத்துகள்:

கீழே குறிப்பிடும் ஷரத்துக்களைப் பூரணமாகக் கொண்ட செல்வத்தின் மீது மட்டுமே ஸகாத் கடமையாகும்.

1. பூரண சொத்துரிமை

ஓரு பொருளுக்கும், மனிதனுக்கும் இடையிலான சட்டர்தியான தொடர்பே இங்கு குறிக்கப்படுகிறது. குறிப்பிட்ட சொத்து மீது பூரண உரிமை பெற்றிருத்தலும், ஏனையோருக்கு எத்தகைய ஆதிக்கமும் உரிமையும் இல்லாதிருத்தலுமே` சொத்துரிமை எனப்படுகிறது.

ஓரு சொத்தின் மீது உரிமை பெற்றிருத்தல் என்பதோடு தான் விரும்பியவாறு பாவிக்கத்தக்கதாக கையில் இருத்தல் வேண்டும் என்பதையே ‘பூரண’ சொத்துரிமை என்ற பிரயோகம் குறிக்கிறது.

இந்த ஷர்த்தின் அடிப்படையில் கீழ்வரும் செல்வங்கள் மீது ஸ்காத் விதியாக மாட்டாது.

1. வியாபாரத்திற்காக வாங்கிய பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ள முன்னால் அதன் மீது ஸ்காத் விதியாகாது.
2. கொள்ளையடிக்கப்பட்ட பொருள், உரிமை யாருக்குரியது என்பதில் சர்ச்சைக்குரியதாகி உரிமை தெளிவற்ற பொருள்.
3. சடுவைக்கப்பட்ட பொருள், சடுவைக்கப்பட்டவர் கைகளில் இருப்பின்.

இந்த ஷர்த்துக்கான ஆதாரங்கள்:

- (1) குர்ஆனும், ஸான்னாவும் செல்வங்கள் மக்களுக்கு உரியன என பல வசனங்களில் பாவித்துள்ளமை; உதாரணமாக:
 - i. “அவர்களது செல்வங்களிலிருந்து ஸ்காத்தைப் பெறுவீராக.....”
 - ii. “அவர்களது செல்வங்களில் இல்லாதவர்களுக்கும், கேட்டு வருவோருக்கும் ஒரு பங்கு இருக்கிறது. (தூரியாத்-19)
 - iii. இறை தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அவர்களது செல்வங்களில் அல்லாஹ் ஸ்காத்தை விதியாக்கி னான்.....” (புகாரி)

இக்கருத்தில் வரும் திருவசனங்கள் குர்ஆனிலும், ஹத்ஸிலும் மிக அதிகமாக உள்ளன.

- (2) ஸ்காத் கொடுத்தல் என்பதன் பொருள், அதனைப் பெறத் தகுதியானோருக்கு உரிமையாக்குதல் என்பதே. பிறருக்கு ஒரு பொருளைச் சொந்தமாக்க அதனைக் கொடுப்பவருக்கு அது சொந்தமாக இருக்க வேண்டும். பிறருக்கு சொந்தமான பொருளைக் கொடுத்து தனது கடமையை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாது.

இந்த ஷர்த்தின் விளைவாக கீழ்வரும் உண்மைகள் பெறப்படுகின்றன:

1. குறிப்பிட்ட உரிமையாளன் இல்லாத செல்வம்:

குறிப்பிட்ட தனியான உரிமையாளன் இல்லாத சொத்து இந்த வகையில் ஸகாத் விதியாகும் சொத்தாகாது. அரசின் சொத்துக்களை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். அரசின் சொத்துக்குக் குறிப்பிட்டதொரு உரிமையாளன் கிடையாது. எனவே அச்சொத்தின் மீது ஸகாத் விதியாகாது.

2. வக்பு செய்யப்பட்ட சொத்துக்கள்:

வக்பு இரண்டு வகையில் அமையலாம். ஒன்று : தனிப்பட்ட நபர், பிரிவினருக்கல்லாது பொதுவானதாக அமைதல்: ஏழைகளுக்கான வக்பு, பள்ளிவாசல்கள், பாடசாலைகள், மருந்து நிலையங்கள் போன்றவற்றுக்கான வக்புகள் என்பவற்றை அதற்கு உதாரணமாகக் கூறமுடியும். இத்தகைய சொத்துக்கள் மீது ஸகாத் கடமையாகாது. இச்சொத்துக்களுக்கு குறிப்பிட்டதொரு உரிமையாளன் இல்லாமையே இதற்கான காரணமாகும்.

இரண்டு : தனிப்பட்ட ஒரு நபருக்கோ, அல்லது குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்ட சிலருக்கோ ஒரு சொத்து வக்பு செய்யப்படலாம். இவ்வேளை இச்சொத்து மீது ஸகாத் விதியாகும் என்பதே பலமான கருத்தாகும். ஏனெனில் இதற்கு உரிமையாளன் இங்கு உருவாகி விடுகிறான். சொத்துரிமையின் மிக முக்கியமான பகுதியாக பயன்படுத்தும் உரிமை இங்கு ஒருவருக்கோ, குறிப்பிட்ட சிலருக்கோ வழங்கப்பட்டுள்ளது.

3. ஹராமான வழியில் சேர்ந்த செல்வம்:

கொள்ளை, களவு, வட்டி, பதுக்கல், ஏமாற்று, பொய் போன்ற ஹராமான வழிகள் மூலம் செல்வம் சேரும்போது அது அந்த வழியில் செல்வம் சேர்க்கும் குறிப்பிட்ட நபருக்கு சொந்தமானதாக ஆக மாட்டாது. தனக்கு சொந்தமில்லாத செல்வத்தின் மூலம் ஸகாத்தை நிறைவேற்ற முடியாது. எனவே ஸகாத் இச்செல்வங்கள் மீது கடமையாகாது. அவ்வாறு ஹராமான வழிகளில் சேர்க்கப்பட்ட செல்வம் உரிய நபர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவை யாருக்குச் சேர வேண்டிய செல்வம் எனத்

தெரியவில்லையாயின் ஏழைகளுக்கிடையில் அது பகிரப்பட வேண்டும்.

4. கடனுக்கான ஸகாத்:

மேற்கூறிய ஓரத்தினடியாகப் பிறக்கும் இன்னுமொரு பிரச்சினை கடனுக்கான ஸகாத் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதாகும். கடன் கொடுத்தோன் செல்வத்தின் உண்மையான சொந்தக்காரன் என்ற வகையில் அவன் மீது ஸகாத் கடமையாகுமா?

உண்மையாகப் பயன்படுத்துவோன் அல்லது பிரயோசனம் பெறுவோன் என்ற வகையில் கடன்பட்டோன் மீது ஸகாத் கடமையாகுமா? இருவருமே ஸகாத் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவர்களா? அல்லது இருவருமே பூரணமான சொத்துரிமை கொண்டவர்களால்லர் என்ற வகையில் இருவர் மீதும் கடமையாகாதா?

இருவருக்கும் ஸகாத் கடமையாகும் என்ற கருத்தை எந்த அறிஞரும் முன்வைக்கவில்லை. பெரும்பாலான இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்கள் கடன்களைக் கீழ்வருமாறு பிரித்து விளக்குகின்றனர். கடன் இருவகைப்படும்:

- i. **அறவிடத்தக்க கடன்கள்:** இவற்றைப் பொறுத்தவரையில் ஒவ்வொரு வருடமும் இதற்கான ஸகாத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொடுத்துவர வேண்டும்.
இதுவே உமர் (றழி), உஸ்மான் (றழி), முஜாஹித் (றழி) போன்றோரது கருத்தும், பெரும்பாலான இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்களின் கருத்துமாகும்.
- ii. **அறவிட முடியாக கடன்கள்:** இக் கடன் எதிர்பாராத வகையில் கிடைத்து விட்டால் இதற்கான ஸகாத் எவ்வாறு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் கீழ்வரும் கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன.
(அறவிடமுடியாக கடனுக்கு அது கிடைக்காத போது ஒவ்வொரு வருடமும் ஸகாத் கொடுத்து வர வேண்டியதில்லை என்பதுவே பெரும்பாலான இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்களின் கருத்தாகும் என்பதைக் கவனத்திற் கொள்க).

1. “கிடைத்ததும் கடந்த காலம் எல்லாவற்றுக்கும் கணக்கிட்டு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும்.” இது அவி (றழி), இப்னு அப்பாஸ் (றழி) போன்றோரது கருத்தாகும்.
2. “கிடைத்ததும் ஒரு வருடத்திற்கு மாத்திரம் கணக்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்” உமர் பின் அப்துல் அஸ்ஸ் (றஹ்) இமாம் மாவிக் (றஹ்) போன்றோரது கடன்கள் பற்றிய பொதுவான கருத்து இதுவாகும்.
3. “இதற்குக் கடந்த வருடங்களுக்கோ, ஒரு வருடத்திற்கோ ஸகாத் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை” இது இமாம் அபுஹன்பா (றஹ்) வின் கருத்தாகும்.

இத்தகைய அறவிட முடியாக் கடன் எதிர்பாராத முறையில் கிடைத்துவிடின் ஸகாத் எவ்வாறு கொடுப்பது என்பதற்கு இமாம் மாவிக் (றஹ்) அவர்களின் கருத்தே பொருத்தமானது என்பது நவீன்கால சட்ட அறிஞர் யூசுப் அல் - கர்ளாவியின் சிந்தனையாகும்.

பொதுவாகக் கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் நிலவுகின்ற சிந்தனையே மேலே முன்வைக்கப்பட்டது.

கடன் கொடுத்தவர் கடன் பெற்றவர் இருவருமே ஸகாத் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்பதுவும் இல்லாமிய சட்ட அறிஞர்கள் சிலரது கருத்தாகும். இப்னு உமர் (றழி), ஆயிஷா (றழி) இருவரது கருத்தாகவும் இது காணப்படுகிறது என்பதாக இமாம் இப்னு ஹஸ்ம் (றஹ்) குறிப்பிட்டு, அக்கருத்தே ஏற்கத்தக்கது என ‘முஹல்லா’ என்ற தமது நூலில் வாதிடுகிறார். பொதுவாக மாஹிரி மத்ஹூபினரின் கருத்தும் இதுவாகும். இதற்கு அவர்கள் முன்வைக்கும் நியாயம் வருமாறு:

- * கடன் கொடுத்தவனின், கைக்கு வந்த கடனாகக் கொடுத்த தொகைச் செல்வம் அவன் அந்த செல்வத்தை எந்தவகையாலும் பயன்படுத்தவில்லை என்பதால் சொத்துரிமை இங்கு பூரணப்படவில்லை.
- * கடன்பட்டோன் செல்வத்தைப் பயன்படுத்தினாலும் அது அவனது சொத்தல்ல என்பது தெளிவு. எனவே அந்த செல்வம் அவனுக்கு உரிமையானது அல்ல. இந்தவகையில்

இருவரது சொத்துரிமையும் இந்த சொத்தைப் பொறுத்த வரையில் பூரணமாகாமையால் அந்த சொத்தின் மீது ஸகாத் கடமையாகாது.

5. உத்தியோகத்தர், ஊழியர்களின் சேமிப்பு நிதிகள்:

நவீன காலத்தில் தோன்றும் ஒரு முக்கிய பிரச்சினை; தொழிலாளர்கள், உத்தியோகத்தர்கள் சம்பந்தமாக அவர்களுக்காக அரசோ அல்லது அவர்களது நிறுவனமோ சேமிப்பில் இட்டு வைக்கும் 'ஊழியர் சேமலாபநிதி' போன்ற நிதிகளைப் பொறுத்தவரை எத்தகைய முடிவுக்கு வரலாம் என்பதாகும்.

இதுபற்றி விளக்கும் சட்ட அறிஞர் யூசப் அல்-கர்ணாவி கீழ்வருமாறு கூறுகிறார்: "இத்தகைய நிதி பற்றிய கீழ்வரும் முடிவுகளுக்கு அமைய அது பற்றிய தீவும் மாறுபடும்.

- * இத்தகைய நிதி அந்த ஊழியர்களது சொத்தா? அதாவது அரசோ, நிறுவனமோ எந்த வகையிலும் தடுக்க முடியாத வகையில் ஊழியர்கள் தாம் விரும்பிய போது பயன்படுத்தக கூடிய சொத்தா?
- * அல்லது இந்த செல்வம் அரசோ, நிறுவனமோ கொடுக்கும் பரிசாக மட்டும் கணிக்கப்பட வேண்டுமா?
- * அல்லது பூரணமாக தொழிலாளர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாத அவர்களுக்கான சொத்தா?

இத்தகைய நிதிகள் வெறுமனே பரிசாக மட்டும் கணிக்கப்படுமாயின் பரிசு கையில் பெறப்படும் போதுமட்டும் தான் உரியவரது சொத்தாகும் என்ற வகையில் பெறுவதறை அதன் மீது ஸகாத் கடமையாகாது.

அரசோ, நிறுவனமோ தடுக்க முடியாத, தொழிலாளருக்கு உரிமையான சொத்து என்ற வகையில் அமையுமாயின் அறவிடக்கூடிய கடன் என்ற வகையில் கணித்து அதற்கான ஸகாத் ஒவ்வொரு வருடமும் கொடுக்கப்பட வேண்டும்."

தொழிலாளர் சொத்தாக இருந்தாலும் அவரது ஆதிக்கம் அதில் பூரணமாக இல்லை; அவர் விரும்பியபோது அதனைப் பயன் படுத்த முடியாதவகையில் உள்ளது என்ற நிலை இருக்குமாயின் சொத்துரிமை பூரணப்படவில்லை என்ற வகையில் அதற்கான ஸகாத் கொடுக்கப்பட வேண்டியதில்லை என்றே கருத வேண்டியுள்ளது. இமாம் மாலிக் (றஹ்) கருதுவது போல கிடைத்ததும் ஒரு வருடத்திற் கான ஸகாத்தைக் கொடுப்பது போதுமாகிறது என்பதைக் கவனத்திற் கொள்க.

2. விருத்தியறல்

ஸகாத் பெறப்படும் பொருள் விருத்தியறக் கூடியதாக, வளரக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதுவே இதன் பொருளாகும்.

மனிதன் தனது உழைப்பால் அதனை வளர்த்தி இலாபத்தையும், வருமானத்தையும் பெறத்தக்கதாக அப்பொருள் இருக்க வேண்டும், அல்லது அப்பொருளே வளரும் தனமை கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பதுவே இதன் விளக்கமாகும். இந்த ஏரத்திற்கு கீழ்வருமாறு சட்ட அறிஞர்கள் ஆதாரங்களை முன்வைக்கின்றனர்:

இறைதூதர் அவர்களது சொல்லும் செயலும் இதற்கு ஆதாரமாக உள்ளன. ஸஹாபாக்களின் நடைமுறையும் இதனை உறுதிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் தனிப்பட்ட உபயோகத்திற்குரிய பொருட்களுக்கு ஸகாத்தை விதியாக்கவில்லை. இதனைக் கீழ்வரும் ஹதீஸ் விளக்குகிறது.

“முஸ்லிமின் குதிரைக்கோ அவனது அடிமைக்கோ ஸகாத் கிடையாது.” (ஸஹීஹ் முஸ்லிம்)

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் வளர்ந்த, பிரயோசனம் கொடுக்கும் பொருட்களுக்கே ஸகாத்தை விதியாக்கினார்கள்.

இந்த வகையில் அரபு நாட்டில் அப்போது காணப்பட்ட கீழ்வரும் பொருட்களுக்கு ஸகாத்தைக் கடமையாக்கினார்கள்:

- * நாணயமாகப் பாவிக்கப்பட்ட வெள்ளி, துங்கம், ஒன்றில் இது வியாபாரத்திற்கு ஊடகமாகப் பாவிக்கப்படலாம் அல்லது சேமிக்கப்படலாம். இது வியாபாரம், கைத்தொழில் என்பவற்றில் பாவிக்கப்படும் போது விருத்தியடைகிறது. சேமித்து, பதுக்கி வைப்பதால் அதன் செயற்பாட்டை நிறுத்திய பொறுப்பு குறிக்கப்பட்ட நுபரையே சார்கிறது. எனவே அதற்கான ஸகாத் அறவிடப்படுவதே பொருத்தமாகிறது.
- * பயிர்கள், பழங்கள்: இவை இயல்பாகவே விருத்தியறுபவை.
- * புதையல்கள்: இவையும் வளரும் செல்வமே. பணம் பற்றி ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட கருத்து இங்கும் பொருந்தும்.
- * வியாபாரப் பொருட்கள்: இவை இலாபத்தையும், வருமானத்தையும் சம்பாதிப்பதன் மூலம் விருத்தியறுகிறது.

இந்த ஓரத்தின் விளைவாகக் கீழ்வரும் பொருட்கள் மீது ஸகாத் கடமையாகாது என்பது சட்ட அறிஞர்களது கருத்தாகும்.

- * சொந்தப் பிரயாணத்திற்கான வாகனங்கள், வசிக்கும் வீடு, வீட்டுத் தளபாடங்கள், தொழிலாளர்களின் தொழில் செய்யப் பயன்படுத்தும் கருவிகள், உபகரணங்கள் இத்தகையன விருத்தியறுபவையல்ல.
- * தனக்குச் சொந்தமான பொருளை விருத்தியடையச் செய்ய முடியாதிருந்தால் அப்பொருள் மீது ஸகாத் விதியாகாது. இதன் பொருள் செல்வம் களவாடப்பட்டோ அல்லது கொள்ளையடிக்கப்பட்டோ அல்லது அறவிட முடியாக கடனாகவோ மாறிவிடும் போது அதனை விருத்தியறச் செய்தல் முடியாமல் போகிறது. அத்தகைய நிலையில் உள்ள செல்வம் மீது ஸகாத் விதியாக மாட்டாது.

ஆனால் செல்வத்தின் சொந்தக்காரரினின் இயலாமை இங்கு செல்வம் விருத்தியடையாமைக்கு நியாயமான காரணமாகக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. இயலாமை கடமைகளைச் செய்யாதிருக்க நியாயமானதொரு காரணமாகும் என்பதை இல்லாம் ஏற்கவில்லை.

- * தானியங்கள், பழங்கள், காய்கள் என்பவை சேமிக்கப்பட்டால் ஒருமுறை ஸகாத் கொடுக்கப்பட்டால் போதுமானது. பல வருடங்களாக சேமிக்கப்படும்போது ஒவ்வொரு வருடமும்

ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என்ற அவசியம் திடையாது. ஏனெனில் சேமித்து வைக்கப்படும் இத்தகைய செல்வம் வளர்வதில்லை.

இந்த ஷரத்தை மாலிகி மத்ஹப் மிக விரிந்தளவில் பிரயோகித்துள்ளது. இம்மத்ஹபினரது கருத்துப்படி கடனுக்கு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. கடன் எடுத்தவரோ, கொடுத்தவரோ இருவர் மீதும் ஸகாத் விதியாகாது.

கடன் கொடுத்தவர் குறிப்பிட்ட தொகைப் பணத்தைக் கொடுத்துவிடுகிறார். இப்போது அவரது செல்வம் விருத்தியறு வதில்லை. விருத்தியறாத செல்வத்திற்கு ஸகாத் கடமையாவதில்லை. இந்த அடிப்படையில் கடனுக்கு ஸகாத் கடமையாகாது.

கடனைப் பெற்றதும் ஒரு வருடத்திற்கு மட்டும் ஸகாத் கொடுத்தால் போதுமானது என இவர்கள் கருதுகின்றனர். பொதுவாக அனைத்துக் கடன்களுக்கும் இது பொருந்தும். வியாபாரக் கடன்கள் மட்டும் இதிலிருந்து விதிவிலக்காகிறது என இமாம் மாலிக் (நஹ்) கருதுகிறார். அதாவது ஒரு வியாபாரி பொருட்களைக் கடனுக்கு விற்கும் போது அத்தகைய கடன் ஸகாத் கணக்கெடுப்பில் கொள்ளப்பட வேண்டும். ஏனைய எத்தகைய கடனுக்கும் ஸகாத் கிடையாது என்பது அவரது கருத்தாகும்.

விருத்தியறும் அனைத்துச் செல்வங்களும் ஸகாத்திற்கு உட்பட்டவையே.

விருத்தியறும் அனைத்துப் பொருட்களும் ஸகாத்திற்குட்பட்டவையே என்பது இந்த ஷரத்தின் மூலம் தெளிவாகிறது. இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு பொருளையும் தனித்தனியாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டாவிட்டாலும் அக்கருத்தை இந்த ஷரத்துத் தருகிறது. சூர்ஜூன், ஹத்ஸீன் பொது வசனங்கள் இதனைத் தெளிவுப்படுத்துகின்றன.

சில சட்ட அறிஞர்கள் இக்கருத்திற்கு மாற்றமான சிந்தனைகளைக் கொண்டுள்ளனர். இறை தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸகாத் அறவிட்ட ஒட்டகம், ஆடு, மா, கோதுமை, பார்லி,

பேர்ச்சம் பழும், தங்கம், வெள்ளி போன்ற எட்டுப் பொருட்களில் மட்டுமே ஸகாத் விதியாகும் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இமாம் இப்னு ஹஸ்ம் (றஹ்) இக்கருத்தைக் கொண்டுள்ளார்.

வியாபாரப் பொருட்களில் கூட ஸகாத் விதியாகாது என்ற கருத்தை அவர் கொண்டுள்ளார். சில சட்ட அறிஞர்கள் இக்கருத்தோடு நெருக்கமான கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். வேறு சிலர் இதற்கு முற்றிலும் மாற்றமாக விருத்தியறும் அனைத்துப் பொருட்களும் ஸகாத்திற்கு உரியனவையே என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இந்த வகையில் இமாம் அபுஹ்ரீபாவின் சிந்தனை மிக விரிந்து காணப்படுகின்றது.

பயிர்கள் அனைத்தும், மிருகங்களில் குதிரையும், ஆபரணங்களும் ஸகாத்திற்கு உரியவையாக அவர் கருதுகிறார்.

இப்னு ஹஸ்ம், ஷவ்கானி, சித்தீக் ஹஸன்கான் போன்றோர் பின்வரும் இரு கருத்துக்களை அடிப்படையாக வைத்தே தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

- i. முஸ்லிமின் செல்வம் புனிதமானது என்பதனைக் குர்ஆனும் ஹத்ஸாம் தெளிவாக விளக்குகின்றன. எனவே அதிலிருந்து பெறவேண்டுமாயின் தெளிவானதோரு குர்ஆன் ஹத்ஸ் வழியாக வந்த சட்ட வசனம் தேவை.
 - ii. ஸகாத் ஒரு மார்க்கக் கடமை. அடிப்படையில் கடமைகள் குர்ஆன், ஹத்ஸ் சட்ட வசனத்தின் மீதே நிறுவப்பட வேண்டும். நாமாக சட்டமியற்ற முடியாது. கியாஸ் போன்ற சட்ட மூலாதாரங்கள் ஏற்க முடியாதவை. குறிப்பாக ஸகாத் பகுதியில் ஏற்க முடியாது.
- ஆனால் ஏனைய இமாம்களின் இஜ்திஹாத் இதற்கு மாற்றமான சில அடிப்படைகளைக் கொண்டுள்ளது என கலாநிதி யூசுப் அல் கர்ஸாவி விளக்குகிறார். அந்த அடிப்படைகள் கீழ்வருமாறு:
- i. குர்ஆன், ஸான்னாவில் வரும் சட்ட வசனங்கள் பொதுவாக அனைத்து செல்வங்களிலும் ஸகாத் இருப்பதாகக்

கூறுகின்றன. எந்த வகையான செல்வங்கள் என விரித்துக் காட்டவில்லை. செல்வம் என்ற பொதுச் சொல்லையே அவை பாவிக்கின்றன.

“அவர்களது செல்வங்களிலிருந்து ஸ்காத்தைப் பெறுவீராக.....”

“அவர்களது செல்வங்களில் இல்லாதோருக்கும், கேட்டு வருவோருக்கும் ஒரு பங்கு இருக்கிறது.”

இந்தத் திருமறை வசனங்கள் ‘செல்வம்’ என்ற பொதுச் சொல்லையே பாவித்துள்ளன.

“அவர்களது செல்வங்களில் ஸ்காத்தை அல்லாஹ் கடமை யாக்கியுள்ளான் என்பதை அவர்களுக்கு விளக்குவீராக.... (ஸ்வர்ஹ் புகாரி)

இந்த ஹதீஸிலும் இன்னும் பல ஹதீஸ்களிலும் செல்வம் என்ற சொல்லே பொதுவாகப் பாவிக்கப்பட்டுள்ளன. இப் பொதுவான பிரயோகம் சில குறிப்பிட்ட செல்வங்களை மட்டுமே குறிக்கும் என வாதிப்பதாயின் அதற்கு குர்ஆன், ஹதீஸிலிருந்தே ஆதாரம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். அவ்வாறு ஆதாரம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

ii. அனைத்து செல்வந்தர்களும் தூய்மைப்பட வேண்டிய தேவையுள்ளது. ஸ்காத்தின் மூலம் இத்தூய்மை உருவாவதாக அல்-குர்ஆன் குறிப்பிடுகிறது. “அவர்களத் தூய்மைப் படுத்தும் ஸ்காத்தை அவர்களது செல்வங்களிலிருந்து பெறுவீராக. (தவ்பா 103)

நெல் விவசாயத்தில் ஈடுபடும் செல்வந்தன் மட்டுமே தூய்மைப்பட வேண்டும். கொக்கோ, தேயிலை, இறப்பர் தோட்டங்களை வைத்துள்ள பெரும் பணக்காரனுக்கு அது தேவையில்லை என்று ஒரு போதும் கருத முடியாது.

இந்த வகையில் அனைத்து வகை செல்வமும் ஸ்காத்திற்கு உரித்தாகிறது.

iii. அனைத்துச் செல்வங்களும் சம்பாதிக்கும்போது ஒற்படும் தவறுகளால் தூய்மையை ஓரளவு இழக்கின்றன. எனவே செல்வங்கள் தூய்மைப்படுத்தப்பட வேண்டிய நிலையும் உள்ளது.

“அல்லாஹ் செல்வங்களைத் தூய்மைப்படுத்த ஸகாத்தைக் கடமையாக்கினான்.” (ஸஹ්ல් புகாரி) என இப்னு உமர் (ரஹி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்.

செல்வத்திற்கான ஸகாத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் அதன் தீங்குகளை உன்னிலிருந்து போக்கிக் கொண்டாய்” என சில ஹதீஸ்களில் வந்துள்ளது. (ஸஹ්ல් இப்னு குஸைமா, ஹாகிம்)

எனவே இப்னு ஹஸ்ம் (ரஹி) குறிப்பிட்ட அந்த எட்டுவகைச் செல்வங்கள் மட்டுமே தூய்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கருத முடியாது.

iv. ஸகாத் ஏழைகள், வறியோர்கள், கடன்பட்டோர் போன்றோர்களது தேவைகளை நிறைவேற்றவும், ஜிஹாத் போன்ற முஸ்லிம் சமூகத்தின் பொது நலன்களைப் பேணவும் கடமையாக்கப்பட்டது என்பது மிகவும் தெளிவு.

இத்தகைய தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை அல்லாஹ் அந்த எட்டுச் செல்வங்களை வைத்துள்ள பணக்காரர்களின் தலையில் மட்டும் சுமத்தி ஏனைய பெரும் பணக்காரர்களை விட்டு விட்டான் எனக் கருதுவது எந்த வகையிலும் ஏற்கக் கூடியதன்று.

v. ‘கியாஸ்’ இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்கள் மிகப் பெரும் பாலோரால் ஏற்கப்பட்ட சட்ட மூலாதாரங்களில் ஒன்றாகும். இப்னு ஹஸ்ம் போன்ற வெகு சிலரே இதனை மறுத்துள்ளனர்.

ஈஃஅத் ஒருபோதும் ஒரே பண்புகளைக் கொண்ட இரு விடயங்களை, நிகழ்வுகளை வித்தியாசப்படுத்தி நோக்கித் தீவு கூறாது. அதே போன்று வித்தியாசமான இரு பண்புகளைக் கொண்டவற்றை ஒற்றுமைப்படுத்தி நோக்காது. இந்த வகையில் கியாஸ் என்ற சட்ட மூலாதாரம் உருவாகியது.

குறிப்பாக ஸகாத் என்ற பகுதி முழுக்க முழுக்க வணக்க வழிபாடுகள் சார்ந்த சட்டப் பகுதியைச் சாராது. அது இஸ்லாமியப் பொருளாதார, சமூக சட்டப்பகுதியைச் சார்ந்ததாகும்.

- vi. முஸ்லிமின் சொத்துரிமை புனிதமானது. அதில் சந்தேகமில்லை. அதே வேளை சமூகத்தின் உரிமை, ஏழைகள் போன்றோரின் தேவை பற்றியும் அல்குர்ஆன், ஹதீஸின் சட்ட வசனங்களே விளக்குகின்றன.

இந்தக் கருத்தை இப்னு ஹஸ்ம் கூட ஏற்கிறார். எனவேதான் ஸகாத் ஏழைகளின் தேவையை நிறைவேற்றப் போதாத போது அரசு செல்வங்தர்களிடமிருந்து மேலும் வரிகளை அறவிட வேண்டுமென்கிறார்.

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் தமது காலப்பிரிவில் ஏன் சில விருத்தியுறும் செல்வங்களுக்கு ஸகாத் அறவிடவில்லை என்ற சந்தேகம் இப்போது தோன்றக் கூடும். அதற்கு இரு வகையில் பதில் சொல்லலாம் என்கிறார் யூசுப் அல் - கர்ளாவி.

1. அவற்றின் வளர்ச்சி குறைந்தளவில் இருந்திருக்க முடியும். எனவே அதன் சொந்தக் காரர்களைக் கஷ்டப்படுத்தாது தவிர்த்திருக்கலாம்.
2. அச்செல்வங்களின் சொந்தக்காரர்களே தனிப்பட்ட முறையில் கொடுக்கட்டும் என விட்டிருக்கலாம். இறைதூதர் (ஸல்) அவற்றிலிருந்து ஸகாத் பெறாமை உரிமையாளரும் ஸகாத் கொடுக்கவில்லை என்பதைக் காட்டாது என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

3. நிலாப் அடைந்திருத்தல்

குறிப்பிட்டதொரு பெறுமானத்தை அல்லது அளவை அடைந்திருந்தால் மட்டுமே ஸகாத் கடமையாகும் என்பதனை ஹதீஸ்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

அத்தகைய ஹதீஸ்கள் ‘நிலாப்’ பற்றிய பகுதிகளை விளக்கும் போது விரிவாகக் குறிப்பிடப்படும்.

தானியங்கள், பழவகைகள், கனிப்பொருட்கள் போன்றவை தவிர்ந்த ஏனைய அனைத்துப் பொருட்களும் 'நிலாப்' அடைய வேண்டும் என்பது சட்ட அறிஞர்கள் அனைவரதும் ஏகோபித்த முடிவாகும்.

தானியங்கள், பழவகைகள் குறிப்பிட்டதோரு அளவை அடைய வேண்டியதில்லை. குறைவாக இருப்பினும் அவற்றின் மீது ஸகாத் விதியாகும் என்பது இமாம் அபூ ஹனீபா போன்ற ஒரு சிலரது கருத்து. இவற்றிற்கும் 'நிலாப்' உள்ளது என்பதுவே உறுதியான கருத்தாகும்.

4. அடிப்படைத் தேவைகளைவிட மேலதிகமாக இருத்தல்

அடிப்படைத் தேவைகள் நிறைவேறியதன் பின்னர் மேலதிகமாக இருக்கும் செல்வம் குறிப்பிட்ட அளவை (நிலாப்) அடையும் போது மட்டுமே ஸகாத் கடமையாகிறது என்பதுவே இந்த ஷரத்தின் பொருள்.

இந்த ஷரத்தைப் பொதுவாக ஹனபி மத்ஹபின் இமாம்களே குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஏனைய பலர் விருத்தியடையக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஷரத்து இந்த ஷரத்தையும் அடக்கிவிடும் என்கின்றனர்.

ஏனெனில் அடிப்படைத் தேவையாக உள்ள பொருட்கள் விருத்தியறக் கூடியதாக இருக்காது. வாழும் வீடு, வாகனம், வீட்டுத் தளபாடங்கள் போன்றவற்றை உதாரணமாகக் கூறலாம். எனவே இவற்றிற்கு ஸகாத் கடமையாகாது. இந்த வகையில் இந்த ஷரத்தைத் தனித்தனியாகக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை என அவர்கள் கருதுகின்றனர்.

எனினும் சமகால சட்ட அறிஞர் யூசப் அல் - கர்லாவி இந்த ஷரத்து தனியாகக் கொள்ளப்படுவதே பொருத்தமானது என்பதைக் கீழ்வருமாறு விளக்குகிறார்.

இருவனது செல்வம் அவனது அடிப்படைத் தேவைகளை மட்டும் நிறைவேற்றவே போதுமாயின் அவனைப் பணக்காரன் எனக்

கொள்ள முடியாது. அவனது செல்வத்திலிருந்து ஸகாத்தைப் பெற்றால் அவனது அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாது போய்விடும். இந்த வகையில் இந்த ஷரத்து முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

அத்தோடு இல்லாமிய சட்ட அறிஞர்கள் பணத்தை இயல்பாக வளர்க்கூடியதாகக் கருதி அதற்கு ஸகாத் அறவிடுவர். ஒருவரிடம் இருக்கும் பணம் ‘நிலாப்’ அடைந்துள்ளது எனவே அதன் உரிமையாளர் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டியவராகிறார். இருப்பினும் அவரிடமிருக்கின்ற பணம் நிலாபை அடைந்திருந்தாலும், அது அவரது அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றப் போதுமானதாக இருக்கிறதா என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

ஒருரிடம் இருக்கும் பணம் ‘நிலாப்’ அடைந்திருந்து அவரது உணவு, உடை தேவைகளுக்கு மட்டுமே போதுமாயின் அவர் ஸகாத் கொடுக்கக் கடமைப்படமாட்டார். இந்த ஷரத்து இல்லாவிட்டால் இத்தகையவரும் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டிவரும். இது நியாயமான ஒன்றாக ஏற்கப்பட முடியாது. ஏனெனில் தனக்குத் தேவையான செல்வத்தை எப்படி ஸகாத்தாகக் கொடுக்க முடியும். இவரை எவ்வாறு பணக்காரராகக் கொள்ள முடியும். இங்கு நான்கு முக்கிய விடயங்கள் கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

1. அத்தியாவசியத் தேவை என்பதை ஹனபி மத்ஹபின் அறிஞர்கள் கீழ்வருமாறு விளக்குகின்றனர்.

அழிவிலிருந்து காக்கக்கூடியவை: உணவு, உடை, வீடு, போர்க்கருவிகள், கடனும் இதில் அடங்கும். கடன்பட்டோன் சிறைபோக வேண்டி ஏற்படலாம். அதுவும் ஒருவகை அழிவே. அவ்வாறே தொழில் செய்வதற்கான உபகரணங்கள், வீட்டுத் தளபாடங்கள் போன்றவையும் இதில் அடங்கும். அறிவுத் தேவையும் இதில் அடங்கும். அறியாமை மரணத்திற்கு சமனானது.

2. அத்தியாவசியத் தேவைகள் காலத்திற்கேற்ப மாறுபடலாம். அவை ஒவ்வொரு காலப் பிரிவுக்கும் உரியவைகளாகக் கணிக்கப்பட்டே கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

3. அத்தியாவசியத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில் சாதாரண நிலையே கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். உதாரணம்: உணவுத் தேவையை நிறைவு செய்வதில் அதி உயர்ந்த ஆடம்பர நிலையும் காணப்பட முடியும். நடுத்தரமான நிலையே இங்கு கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.
4. அத்தியாவசிய செலவினங்கள் என்பது செலவுக்கு உட்பட்டவர்கள் அனைவருக்குமான செலவினங்களையும் குறிக்கும். தனது மனைவி, பிள்ளைகள், உறவினர்கள் அனைவருக்குமான செலவினங்களை இது குறிக்கும். ஒரு குறிப்பிட்ட நபரின் செலவினங்களுக்கு உட்பட்டவர்கள் யாவர் என்பதை இஸ்லாமிய சட்டம் விரிவாக விளக்கிறது.

இந்த ஷர்த்தின் ஆதாரங்கள்:

கீழ்வரும் ஹதீஸ்கள் இதற்கு ஆதாரமாக அமைகின்றன:

1. **அபூஹ்ரைரா (றழி)அவர்கள் கீழ்வருமாறு அறிவிக்கிறார்கள்:** இறை தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஸதகா என்பது பண வசதியின் ஊடாகவே நிகழ முடியும். (முஸ்லத் அஹ்மத்) இதே கருத்தில் இமாம் புகாரி ஒரு ஹதீஸை ‘முஅல்லக்’ ஆகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தனது கிரந்தத்தில் ஸகாத் பகுதியின் ஓர் அத்தியாயத்திற்குத் தலைப்பிடும் போது மேற்குறிப்பிட்ட ஹதீஸையும் குறிப்பிட்டு மேலும் கீழ்வருமாறு தலைப்பிடுகிறார். “தனக்குத் தேவையாயிருக்கும் போது அல்லது தன் குடும்பத்திற்குத் தேவையாயிருக்கும் போது, அல்லது கடனாளியாக இருக்கும் போது ஸகாத் கொடுப்பவன்”

இத்தலைப்பை விளக்கும் ஸஹிஹ் அல் புகாரியின் விளக்கவுரை ஆசிரியர் இமாம் இப்னு ஹஜர்: தனக்கோ, தனது தேவைக்கு உட்பட்டோருக்கோ தேவையில்லாதிருத்தலும் ஸகாத் கொடுப்பதற்கான ஷர்த்தொன்றாகும், என்பதை விளக்கவே இமாம் புகாரி முற்படுகின்றார் என விளக்குகிறார்.

2. **“எதனைச் செலவழிப்பது என அவர்கள் உம்மிடம்**

வினாவுகின்றனர். “எஞ்சியவற்றை செலவழியுங்கள் என நபியே நீர் கூறுவீராக.” இந்த வசனத்தில் வந்துள்ள ‘அல் அஃப்பு’ என்ற சொல்லுக்கு இப்பூ அப்பாஸ் (நழி) அவர்கள் ‘உமது குடும்பத்தாரின் செலவினங்கள் போக எஞ்சுவது’ எனக் கூறுகின்றார்கள்.

இக்கருத்தை இமாம் இப்பூ கதீர் தமது தப்ஸீலில் குறிப்பிட்டதன் பின்னர் இக்கருத்தையே இப்பூ உமர், முஜாஹித், அதால், இக்ரிமா, சயீத் இப்பூ ஜாபைர், முஹம்மத் இப்பூ கஃபு, கதாதா, காசிம், ஸாலிம், போன்ற பல இமாம்களும் கொண்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

3. இறை தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு மனிதனை நோக்கி: செலவழித்தலை முதலில் உள்ளிலிருந்து ஆரம்பி, எஞ்சினால் உன் குடும்பத்தாருக்குச் செலவழி, மேலும் எஞ்சினால் உன் உறவினருக்குச் செலவழி, மேலும் எஞ்சியிருப்பின் இவ்வாறு, இவ்வாறெல்லாம் செலவழி. என்றார்கள்.
4. ஒரு மனிதர் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, என்னிடம் ஒரு தீனார் இருக்கிறது என்றார். அதனை உன் தேவைகளுக்குச் செலவழி என்றார்கள். இறைதூதரே என்னிடம் இன்னுமொரு தீனாரும் இருக்கிறது என்றார் அந்த மனிதர். அதனை உனது மனைவியின் தேவைகளுக்குக் கொடு என இறைதூதர் கூற. மேலும் ஒரு தீனாரும் தம்மிடம் இருப்பதாக அவர் கூறினார். அதனை உன் பின்னைகளின் தேவைக்காக செலவழி என்று இறை தூதர் குறிப்பிட்டதும் இன்னுமொரு தீனாரும் இருப்பதாக வந்தவர் கூற நீயே அது பற்றித் தெளிவோடு தீர்மானித்துக் கொள்ள முடியும் என இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். (ஸஹීத் முஸ்லிம்)

இறுதியாகக் குறிப்பிட்டுள்ள ஹதீஸ்கள் இரண்டும் தேவை போக எஞ்சியதையே பிறருக்காக செலவழிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை மிகத் தெளிவாகவே குறிப்பிடுகின்றன.

5. கடன் பொறுப்பு இல்லாதவராக இருத்தல்

ஸகாத் கடமையாகும் அளவை (நிலாப்) குறைக்குமளவுக்கு, அல்லது அதனை முழுமையாக அடக்குமளவுக்கு கடன் காணப்படுமாயின் ஸகாத் கடமையாகாது. பூரணமான சொத்துரிமை கொண்டதாக இருத்தல், அடிப்படைத் தேவைகள் போக மேலதிகமான செல்வம் இருத்தல் போன்ற ஷர்த்துக்களின் அடியாகவே இக்கருத்து பெறப்படுகின்றது.

எனினும் ஸகாத்தை நோக்கும் முறையில் சட்ட அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் காணப்படும் வேறுபாட்டால் கடன் பற்றிய அவர்களது கொள்கையும் மாறுபடுகிறது.

ஸகாத் என்பது ஏழைகளின் சொத்தாகும் என்று நோக்குவோர் கடன் தொகையில் ஸகாத் கடமையாகாது என்கின்றனர். ஏனெனில் ஸகாத் தொகை ஏழைகளின் சொத்தாவதற்கு முன்னர் கடன் கொடுத்தவரின் சொத்தாகி விடுகிறது. கடன் தொகை சொத்து இருப்பவரின் சொத்தல்ல. அது கடன் கொடுத்தவரின் சொத்தாகும்.

ஸகாத் என்பது ஒரு வணக்கவழிபாடு என்போர் கடன் தொகைக்கும் ஸகாத் கடமையாகும் என்றனர். ஏனெனில் ஸகாத் கடமையாவதற்கான அடையாளம் அது உரியவரின் கையில் இருப்பதாகும். அவருக்குக் கடன் பொறுப்பு இருக்கிறதா இல்லையா என்பது முக்கியமல்ல. மேலும் இங்கு இரு பொறுப்புக்கள் முரணபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அல்லாஹ்வுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு, மனிதனுக்கு நிறைவேற்ற வேண்டிய பொறுப்பு என்ற இரண்டுமே அவை. அல்லாஹ்வுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனே முதலில் நோக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த இரண்டாவது கருத்தையே இமாம் ஷாபியீ, அவ்ஸார் போன்றோர் கொண்டுள்ளனர்.

செல்வங்களைப் பொதுவாகக் கண்ணுக்குப் புலப்படும் பயிர்கள், கால்நடைகள் போன்ற தெளிவான செல்வம், மக்களுக்கு சாதாரணமாகத் தென்படாத செல்வம் என இரண்டு பிரிவாக வகுத்து, முதற் பிரிவுக்கு (செல்வத்திற்கு)க் கடன் இருப்பினும்

முழுமையாக ஸகாத் கடமையாகும் என்ற கருத்தையே கொதுவாக அவர்கள் கொண்டுள்ளனர்.

வியாபாரப் பொருட்கள், பணம் போன்ற மக்களுக்குக் கண்ணுக்கு சாதாரணமாகத் தெரியும் செல்வங்களில் கடன் தொகை நீக்கப்பட்டு எஞ்சிய பகுதிக்கே ஸகாத் கடமையாகும். எஞ்சிய பகுதி ஸகாத் கடமையாகும் அளவை அடையாவிட்டால் ஸகாத் கடமையாக மாட்டாது.

அதால், வைஸ், அபூ ஹனிபா போன்ற இமாம்களும் இக்கருத்தையே கொண்டுள்ளனர். செல்வத்தைப் பொதுவாக கண்ணுக்குப் புலப்படும் செல்வம், கண்ணுக்குப் பொதுவாகப் புலப்படாத செல்வம் என இரண்டாக வகுப்பது காலப்பிரிவுக்கு ஏற்ப மாறுபடக்கூடியது. இக்காலத்தில் வியாபாரம், பணம் மிகத் தெளிவான செல்வங்களாக அமைய முடியும்.

எனவே பொதுவாக கடன் பொறுப்பு நீக்கப்பட்டு எஞ்சிய செல்வத்திற்கு ஸகாத் கணிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுவே ஏற்கத்தக்க கருத்தாகும். இதற்கு கீழ்வரும் ஆதாரங்களை முன்வைக்கலாம்.

1. கடன்பட்டோனின் சொத்துரிமை பூரணமானது எனக் கணிக்க முடியாது. அவன் செல்வத்தின் மீது கடன் கொடுத்தவனின் ஆசிக்கம் இருப்பதுவே இதற்குக் காரணமாகும். (சொத்துரிமை பூரணப்படல் ஸகாத் விதியாவதற்கான முதலாவது ஓரத்து என ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டது.)
2. கடன் கொடுத்தோன் அதற்கான ஸகாத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது பெரும்பாலான சட்ட அறிஞர்களின் கருத்து. கடன்பட்டோனும் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டுமெனின் ஒரே செல்வத்திற்கு இரு முறை ஸகாத் கொடுக்க வேண்டி வரும். இது ஓர் அத்தில் அங்கீரிக்கப்படாத ஒரு விடயமாகும்.
3. ஸகாத் கொடுப்பதற்கான செல்வ அளவை (நிலைப்) குறைக்குமளவு அல்லது அதனை முழுமையாக அடக்குமளவுக்குக் கடன் காணப்படுமாயின் அத்தகையவர்

ஸகாத் பெறுவதற்கான தகுதியைப் பெறுகிறார். ‘காரிமுன்’ என்ற கடன்பட்டோர் பிரிவில் அவர் சேர்கிறார். இத்தகையவருக்கு எவ்வாறு ஸகாத் கடமையாக முடியும்.

4. பணக்காரனுக்கு ஸகாத் கடமையாகிறது. இது ஏற்கனவே ஹதீஸ்கள் ஊடாக விளக்கப்பட்டது. கடன்பட்டோனது செல்வம் கடன்பட்ட அளவில் குறையும்போது அவன் செல்வ நிலையை விட்டு இறங்குகிறான்.
5. தேவைகளை நிறைவேற்ற ரும் பொருட்டே ஸகாத் கொடுக்கப்படுகிறது. கடன் காரனின் தேவை ஏழைகளின் தேவை போன்றதே. இந்நிலையில் சொந்தக்காரரின் கடன் தேவையை விட்டுவிட்டு பிறர் தேவையை நிறைவேற்ற ஸகாத் கொடுக்க முன்னவது எந்த வகையிலும் பொருத்தமாகாது. “செலவழிப்பதை உன்னிவிருந்து ஆரம்பி” என்ற இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களது கருத்து ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டது.
6. இமாம் அழூபைத் தமது ‘அல் அம்வால்’ என்ற நூலில் கீழ்வரும் ரிவாயத்தைக் குறிக்கிறார்கள். அஸ்-ஸவாப் இப்னு யஸ்த் அறிவிக்கிறார். உஸ்மான் (நழி) அவர்கள் மிம்பரின் மீதிருந்து அறிவிப்பார்கள். “இது ஸகாத் கொடுக்கும் மாதமாகும். உங்களது செல்வங்களுக்கான ஸகாத் கொடுக்கப்பட வேண்டும். எனவே கடன்பட்டோர் தமது கடனை செலுத்தி விட்டும். “இந்த ரிவாயத்தை சொற்களில் சில வித்தியாசங்களோடு இமாம் மாலிக்கும், பைஹீஃயும் பதிவு செய்துள்ளனர்.

இவ்வாறு உஸ்மான் (நழி) ஸஹாபாக்கள் பலருக்கு மத்தியில் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதற்கு யாரும் மறுப்புச் சொன்னதாகச் செய்யவில்லை. இந்த வகையில் இது ஸஹாபாக்களின் பொதுவான கருத்து என்பது தெளிவாகிறது என இமாம் இப்னு குதாமா ‘அல்-முஃனி’ என்ற தமது நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

6. ஒரு வருடம் நூற்றும்படல்

குறிப்பிட்ட பொருள் 12 அறபு மாதங்கள், ஒருவரின் சொத்தாக தொடர்ந்து கையில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பது வே இதன் பொருளாகும். ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் போன்ற கால்நடைகள், பணம், வியாபாரப் பொருட்கள் போன்றவற்றிற்கே இது உரித்தாகின்றது. தானியங்கள், பழவகைகள், கனிப்பொருட்கள், தேன் போன்றவற்றிற்கு இந்த ஷரத்து குறிக்கப்படவில்லை.

இந்த ஷரத்திற்கான ஆதாரம்:

பெரும்பாலான சட்ட அறிஞர்கள் இந்த ஷரத்தை ஏற்கின்றனர்.

1. நான்கு கல்பாக்கள், பொதுவாக ஸஹாபாக்கள் மத்தியில் இந்த ஷரத்து ஏற்கப்பட்டிருந்தமை.
2. இவ்வாறு பரவலாக இக்கருத்து ஏற்கப்பட்டமையும் அதன் அடிப்படையில் செயற்பட்டமையும் இதற்கு வஹி மூலம் வந்த ஓர் ஆகாரமும் உள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது.
3. இப்னு உமர் (ரபி) அவர்கள் அறிவிக்கும் கீழ்வரும் ஹதீஸ் “ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகும் வரையில் ஒரு செல்வத்தின் மீது ஸகாத் கடமையாகாது”, என இறைதாதர் (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். (தாரகுதனி, பைஹி இருவரும் இந்த ஹதீஸை ரிவாயத் செய்துள்ளனர். இந்த ஹதீஸ் முயீபானது என்பது உடன்பாடான கருத்து என யூசுப் அல் கர்ளாவி குறிப்பிடுகிறார்)

இந்த ஷரத்தில் நிலவும் கருத்து வேறுபாடு:

இப்னு மஸ்ஊத், இப்னு அப்பாஸ், முஆவியா போன்ற ஸஹாபாக்களும் சில தாபியீன்களும் செலவும் கிடைத்ததும் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு வருடமாக வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

ஸஹීඩාன் ඇතාරපුර්වමාන ඉහත්ස් වරාමයේ මින්තක් කරුත්තු වෙறුපාට්‌ග්‍රැක්කාන කාරණම් එන මිප්පු ගුණ්ත් කරුතු සිරාර. එනිනුම් ඉරු ජේල්වත්තුක්කු වරුත්තිල් ඉරු මුහෙතාන් සෙකාත් කුටුම්‍යාකුම් එන්පතු කරුත්තු වෙறුපාට්‌ල්ලාත විශයාමාකුම්. ජේල්වම් කෙක්කුක් සිංහාත්තු අතර්කු ඉරු වරුත්ම පුර්ත්තියාන්තන් පින් සෙකාත් කොටුක්ක වෙන්ගුමා අල්ලතු ජේල්වම් කෙක්කුක් සිංහාත්තුම් සෙකාත් කොටුක්ක වෙන්ගුමා එන්පතේ මින්කු විවාරික්කපපත් කරුත්තාකුම්.

මුතලාවතු කරුත්තු පෙරුම්පාලාන ඡට්ටවරිනුර්කளතු කරුත්තු. මිරණ්ටාවතු කරුත්තු ඉරුසිල ඡට්ට අරිනුර්කளතු කරුත්තාකුම්. එනිනුම් ඉරු ජේල්වත්තිර්කු වරුත්තිල් ඉරු මුහෙතාන් සෙකාත් කොටුක්ක වෙන්ගුම් එන්පතේ ආණෙවරුම් ගත්කින්තනාර.

එිංජියීල් සෙරුම් ජේල්වම්:

ඝර්කන්වෙ මුතල්ගු නතුවුම මිල්ලාතිරුත්තු ඉරුවරතු ජේලාතාක සෙරුම් ජේල්වත්තෙයේ මිතු කුරික්කිරතු. එිංජියීල් සෙරුම් මිස්ජේල්වම් පර්තිය ඡට්ට අයිප්පතේ එන්න එන්පතු පර්තියේ මිප්පක්ති විශාක්කිරතු.

ඉරුවරිටම් කුරිප්පිට් ඉරු පොරුණ තොටර්නතුම් ඉරු වරුත්ම කෙයිල මිරුන්තාල් මට්ටුමේ සෙකාත් කුටුම්‍යාකුම් එනිනුම් පොතු මිංගනුවෙ සෙර්නතු ඉරු වරුත්ම පුර්ත්තියාක මුණ්නරෝ කෙක්කුටුප පොය්බිඟුම් ජේල්වත්තින් නිලෙ එන්න එන තොක්කුවතු මික අවසියාමාකිරතු.

සිරමමාක තොටර්නතු සිංහාත්තුවරුම් කුල්, අල්ලතු සම්පාලම්, පරිස්කාල, නීතිපාරාත මිලාපම් එන්පවෙ ආණෙත්තයුම් මින්තක් තෙලෙප්පු ප්‍රාග්ධනුම්.

තානියම්, ප්‍රජාකෙකක්, තෙන්, ප්‍රාග්ධනයෙල, කනිප්පොරුට් ක්ල් පොන්ත ජේල්වන්කෘප පොරුත්තුවරායිල අවශ සිංහාත්ත පොතේ සෙකාත් කොටුක්ක වෙන්ගුම් එන්පතිල් කරුත්තු වෙறුපාට්‌ල්ලාල.

பணம், வியாபாரப் பொருட்கள், கால்நடைகள் போன்ற வருடம் கணிக்கப்படக்கூடிய செல்வங்களைப் பொறுத்தவரையில் இத்தகைய நிலையில் என்ன நிலைப்பாட்டைக் கொள்ள வேண்டும் என்பது ஆராய்ப்பட வேண்டும். இமாம் இப்னு குதாமா, முஃனி என்ற தமது நூலில் இத்தகைய செல்வங்களை மூன்று பிரிவுகளாக வகுத்துக் கூறுகிறார். அவை வருமாறு:

1. வியாபாரத்தின் இலாபம், கால்நடைகளின் பெருக்கம் போன்ற ஏற்கனவே உள்ள செல்வத்தின் வளர்ச்சி, போன்றவற்றிற்குத் தனியாக வருடம் கணிப்பிடப்படுவதில்லை. ஏற்கனவே இருந்த செல்வத்திற்கான வருடமே இதற்கான வருடமுமாகும். எனவே இவற்றை அவற்றோடு சேர்த்தே கணிக்க வேண்டும். இதில் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.
2. இடையில் சேரும் செல்வம் ஏற்கனவே இருந்த செல்வமாக இல்லாமல் வேறுவகையான செல்வமாக இருந்தால் அவற்றிற்குத் தனியாக ஒரு வருடம் கணிக்கப்பட்டு வருடம் பூரணமானதும் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என்று பெரும்பாலான சட்ட அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

உதாரணமாக ஒருவரிடம் ஏற்கனவே ஒட்டகங்கள் இருக்க இடையில் மாடுகள் சிலவற்றைப் பெறுகிறார்; இவ்வாறு வரும் புதிய செல்வத்திற்கு தனியாக வருடம் கணக்கிடப்படவேண்டும் என்பது அதிகமானார் கருத்து.

இப்னு மஸ்லூத், இப்னு அப்பாஸ், முஆவியா போன்ற ஸஹாபாக்களும், வேறு சில தாபியீன்களும், இச்செல்வம் கைக்குக்கிடைத்ததும் இவற்றிற்கு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும், என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். பலரும் இக்கருத்தைக் கொண்டிருந்ததாக இமாம் அஹ்மத் குறிப்பிடுகிறார்.

தனது அடிமையையோ, வீட்டையோ விற்றால் அதற்கான காச கையில் கிடைத்ததும் ஸகாத் கொடுத்துவிட வேண்டும் என இமாம் அவ்ஸாயி குறிப்பிடுகிறார். இக்கருத்து பின்னர் விரிவாக விளக்கப்படும்.

இடையில் சேரும் செல்வம் ஏற்கனவே இருந்த செல்வ வகையைச் சேர்ந்தவையே, ஆனால் ஏற்கனவே இருந்த செல்வத்தின் விளைவல்ல. உதாரணமாக 40 ஆடுகள் ஒருவரிடம் இருந்து அவற்றிற்குச் சில மாதங்கள் கழிந்ததன் பின்னர் இன்னும் 100 ஆடுகளை அவர் வாங்குகிறார் அல்லது பரிசாக அவருக்கு அவை கிடைக்கின்றன.

இந்திலையில் புதிதாக இடையில் சேர்ந்த செல்வத்திற்குத் துணியாக வருடம் கணிக்கப்பட வேண்டும் என இமாம் அஹ்மத், யூடியீஸ் போன்றோர் கருதுகின்றனர். ஏற்கனவே இருந்த செல்வத்தோடு இவற்றையும் சேர்த்துவிட வேண்டும். ஆரம்பமாக இருந்த செல்வத்திற்கான வருடமே இவற்றிற்கும் கணிக்கப்படும் வாருடமாக இருக்க வேண்டும் என இமாம் அபூஹனீபா கருதுகிறார்.

இமாம் அபூஹனீபாவின் கருத்தே பொருத்தமானது எனக்கருத முடிகிறது. அடுத்த கருத்தைப் பின்பற்றுவது பெரும் சிக்கலை ஏற்படுத்தும்.

இமாம் ஷாபியீ, அஹ்மத் போன்றோரின் கருத்தைப் பின்பற்றுபவர் புதிதாகச் சேரும் ஒரே வகையான செல்வத்தையும் தனித்தனியாகக் குறித்து, அவற்றின் விளைவையும் தனித்தனியாகக் குறிப்பிடுவதுடன் அவை ‘நிலாப்’ அடையும் நிலையையும் தனித் தனியாகக் கணிக்க வேண்டும். இது பலமுறை நிகழும்போது கஷ்டமாக அமையும்.

“மார்க்கத்தில் உங்களுக்கு எத்தகைய கஷ்டத்தையும் அல்லாஹ் ஆக்கவில்லை” (ஸஹரா ஹஜ் 78)

என்ற இறைவசனத்தின்படி இக்கஷ்டம் நீக்கப்பட வேண்டும். எனவே இமாம் அபூஹனீபாவின் கருத்தே பொருத்தமாகிறது.

அத்தியாயம் - II

கால்நடைகங்கான ஸகாத்

மிருக உலகில் எண்ணற்ற வகை மிருகங்கள் காணப்பட்டாலும் அவற்றில் ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் என்ற மூன்றுமே மிகக் கூடுதலான பிரயோசனத்தை மனிதனுக்கு அளிக்கின்றன. இம்மூன்று வகை மிருகங்களிலும் குறிப்பாக ஒட்டகம் அரபிகளது மிக முக்கியமான, அதிக பிரயோசனம் கொடுக்கும் செல்வமாக இருக்கின்றமையால் அவற்றிற்கான ஸகாத் பற்றி ஸான்னா விரிவாக விளக்கியுள்ளது. அவ்விளக்கங்களைக் கீழ்வருமாறு வகைப்படுத்தி நோக்கலாம்.

ஆடு, மாடு ஒட்டகங்களின் ஸகாத்திற்கான பொதுவிதிகள்

1. இந்த செல்வங்கள் குறிப்பிடப்பட்டதோரு அளவை (நிலாபை) அடைந்திருத்தல். 5 ஒட்டகங்கள் இருப்பின் ஸகாத் கடமையாகும் என்பதுவும் 40 ஆடுகள் இருப்பின் ஸகாத் கடமையாகும் என்பதுவும் ஏகோபித்த முடிவாகும். மாடுகளைப் பொறுத்தவரையில் ஸகாத் விதியாவதற்கான ஆகக் குறைந்த அளவு பற்றி கருத்து வேறுபாடு நிலவுகிறது. இதனைப் பின்னர் நோக்குவோம்.
2. ஒரு வருடம் கடந்திருத்தல்: இடையில் கிடைக்கும் செல்வம் தவிர பொதுவாக செல்வத்திற்கு வருடாந்தம் ஒரு முறையே ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என்பது ஏகோபித்த முடிவு என்பது ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டது.
3. சுயமாக உணவு தேடி கொள்ளக்கூடியதாக இருத்தல்: அதாவது வருடத்தின் பெரும்பாலான காலப்பிரிவுகளில் அனுமதிக்கப்பட்ட புல் நிலங்களில் சுயமாக தானே உணவு தேடி கொள்ளக்கூடியவைகளாக கால்நடைகள் காணப்பட வேண்டும். அதாவது உணவுக்கான செலவு கால்நடைகளின் சொந்தக்காரனுக்கு இருக்கக்கூடாது. வருடத்தின் சில நாட்களில் கால்நடைகளின் சொந்தக்காரன் உணவுளிப்பது கணிப்பில்

- வாய்கள்ளப்பட வேண்டியதில்லை. “ஆட்டைப் பொறுத்தவரையில் அயமாக உணவு தேடி க்கொள்ளும் 40 ஆடுகளுக்கு ஒரு ஆடு ஸுகாத்தாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்,” என இறைதூதர் (ஸல்) சுறிப்பிட்டதாக அன்ற (றழி) அறிவிக்கிறார். (ஸ்ரீவீ. அல் புகாரி) இந்த ஹதீஸ் இக்கருத்திற்கு ஆதாரமாக அமைகிறது. ஆட்டுக்கு இது ஏரத்தாயின் சியாஸ் அடிப்படையில் ஒட்டகம், மாடு என்பவற்றிற்கும் இது ஏரத்தாக அமைய முடியும். இதுவே பெரும்பாலான சட்ட அறங்கர்களின் கருத்தாகும். இமாம் மாலிக் போன்றோர் சுயமாக உணவு தேடி க்கொள்பவை, சொந்தக்காரன் செலவோடு உணவளிப்பவை என்ற வேறுபாடின்றி, அனைத்திற்கும் ஸகாத் கடமையாகிறது என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். எனினும் முதலாவது கருத்தே உறுதியானது என்பது தெளிவு.
- i. உழைப்பவையாக இல்லாதிருத்தல்: அதாவது ஒட்டகம், மாடுகளின் சொந்தக்காரன் அவற்றை உழைக்கப் பயன்படுத்தினால் அவற்றிற்கு ஸகாத் கடமையாக மாட்டாது. கீழ்வரும் ரிவாயத்துகள் இதற்கு ஆதாரமாக அமைகின்றன.
 - ii. “உழைப்பகும் மாடுகளுக்கு ஸகாத் இல்லை என அவி (றழி) சுறிப்பிட்டார்கள்.” (அடு உபைத் -அல் அம்வால் எனும் நூல்)
 - iii. “உழைப்பவற்றிற்கு எத்தகைய ஸகாத்தும் கிடையாது” என இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் சுறிப்பிட்டதாக ஒரு நீண்ட ஹதீஸை அபுதாவுத், இப்னு அபீ ஷைபா, அப்துர் ரஸ்ஸாக் போன்றோர் தமது நூல்களில் குறிப்பிடுகிறார்கள்.
 - iv. சொந்த உபயோகத்திற்காக பயன்படுத்தும் உடைகள், வாகனம் போன்றவற்றிற்கு ஸகாத் கிடையாது என்பது பொதுவான கருத்து. இந்த வகையிலும் இவற்றிற்கு ஸகாத் கடமையாக மாட்டாது.

- v. வயலை உழுவதற்குப் பயன்படும் மாடுகள் உண்மையில் தொழிலாளியின் உபகரணத்தை ஒத்ததாகும். உபகரணத்திற்கு ஸகாத் இல்லை என்பது ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டது.

இந்த வகையில் சொந்த உணவுக்காக ஆடு, மாடுகளை வளர்த்தாலும் அவற்றிற்கும் ஸகாத் கிடையாது என்பதுவே உறுதியான கருத்தாகும். இது பொதுவாக பெரும்பாலான சட்ட அறிஞர்களது கருத்தாக விளங்குகிறது. இமாம் மாலிக் போன்ற ஒரு சிலர் இதற்கு மாற்றமான கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

மாடுகளுக்கான ஸகாத்

மாடு மனிதர்களுக்குப் பல பிரயோசனங்களைக் கொடுக்கும் மிருகம். அஸ்லாஹுக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டியது அதனைச் செல்வமாக வைத்திருப்பவன் மீது கடமையாகிறது.

எருமையும், மாடு என்ற பிரயோகத்தில் அடங்கும் என்பது சட்ட அறிஞர்களின் ஏகோபித்த முடிவாகும். மாட்டுக்கு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என்பது பல ஹதீஸ்களும் விளக்கும் கருத்து. இவ்விடயத்தில் சட்ட அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் எத்தகைய கருத்து வேற்றுமையும் இல்லை. எனவே இஜ்மாவான முடிவாக இது காணப்படுகிறது. எனவே அது பற்றிய ஹதீஸ்களை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமற்றதாகிறது.

மாட்டில் ஸகாத் விதியாவதற்கான ஆகக் குறைந்த தொகையும் ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டிய அளவும்.

மாடுகளில் ஸகாத் விதியாவதற்கான ஆகக் குறைந்த தொகை (நிலாப்) பற்றி கருத்து வேறுபாடு நிலவுகிறது. எனினும் பொதுவாக நான்கு மத்ஹுபுகளும் ஏற்ற பிரபல்யமான கருத்து 30 மாடுகள் என்பதுவே. 30 மாடுகளுக்குக் கீழ் உள்ள தொகைக்கு ஸகாத் இந்த வகையில் கடமையாக மாட்டாது. இக்கருத்துக்குக் கீழ்வரும் ஹதீஸை ஆதாரமாகக் கொள்கின்றனர்.

முஆத் இப்னு ஜபல் (நழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: “இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னையமனுக்கு அனுப்பினார்கள். அப்போது 30 மாடுகள் இருப்பின் ஒரு வருடம் பூர்த்தியான ஒரு மாட்டை ஸகாத்தாகப் பெறுமாறும், 40 மாடுகள் இருப்பின் 2 வருடங்கள் பூர்த்தியான ஒரு மாட்டை ஸகாத்தாகப் பெறுமாறும் கட்டளையிட்டார்கள்.” (முஸ்னத் அஹ்மத், திருமிதி, நஸாயி, இப்னுமாஜா, அபுதாலுத்)

(இந்த ஹதீஸில் 30 மாடுகளே ஸகாத் பெறுவதற்கான ஆகக் குறைந்த தொகை என்பது திட்டவட்டமாகக் குறிக்கப்படவில்லை என்பதைக் கவனத்தில் கொள்க.)

மேற்குறிப்பிட்ட அடிப்படையில் மாடுகளுக்கான ஸகாத் கீழ்வரும் அமைப்பில் காணப்படும்.

மாடுகள் தொகை	ஸகாத் கொடுக்க வேண்டிய அளவு
30	1 வருடம் பூர்த்தியான 1 மாடு
40	2 வருடம் பூர்த்தியான 1 மாடு
60	1 வருடம் பூர்த்தியான 2 மாடுகள்
70	2 வருடம் பூர்த்தியான 1 மாடு
	1 வயது பூர்த்தியான 1 மாடும்
80	2 வயது பூர்த்தியான 2 மாடுகள்
90	1 வயது பூர்த்தியான 3 மாடுகள்
100	2 வயது பூர்த்தியான 1 மாடும்
	1 வயது பூர்த்தியான 2 மாடுகளும்
110	2 வயது பூர்த்தியான 2 மாடுகளும்
	1 வயது பூர்த்தியான 1 மாடும்
120	2 வயது பூர்த்தியான 3 மாடுகள்
	அல்லது 1 வயது பூர்த்தியான 4 மாடுகள்
130	2 வயது பூர்த்தியான 1 மாடும்
	1 வயது பூர்த்தியான 3 மாடுகளும்

மாடுகள் மீது ஸகாத் விதியாவதற்கான ஆகக் குறைந்த தொகை 50, 10, 5 என இன்னும் மூன்று கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன.

50 தான் ஸகாத் விதியாவதற்கான ஆகக் குறைந்த தொகை என்ற கருத்தை இமாம் தபார் கொண்டுள்ளார்.

ஸகாத் விதியாவதற்கான ஆகக் குறைந்த தொகை 5 தான் என்ற கருத்தை இமாம் ஸாஹரி, ஸயீத் இப்னு முஸைய்யப், அபுகிலாபா போன்றோர் கொண்டுள்ளனர். மாடுகளுக்கான நிலாப் பத்துத்தான் என்ற கருத்தை ஷஹர் இப்னு வைஹஷப் கொண்டுள்ளார்.

இந்த மூன்று கருத்துக்களையும் விரிவாக ஆராயும் யூசப் அல் கர்ஸாவி அவர்கள் முன்வைக்கின்ற கருத்துக்களைக் கீழ்வருமாறு தரலாம்.

- * நிலாப் 50 எனக் குறிப்பிடும் கருத்து பலவீனமானது. ஏனெனில் ஏற்கனவே 30 மாடுகளுக்கு ஸகாத் இருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸாக்கு மாற்றமாக அமைவதோடு, 40 ஆடுகளுக்கு ஸகாத் கடமையாகும் போது அதனை விடப் பிரயோசனத்திலும் பெறுமதியிலும் மிகவும் சூடிய மாட்டிற்குரிய ஸகாத்தின் நிலாப் அதனைவிட அதிகமாக அமைவது பொருத்தமல்ல என்பதுவும் கவனிக்கத்தக்கது.
- * 30 மாடுகளுக்கு 1 வருடம் பூர்த்தியான மாடு ஒன்று ஸகாத்தாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டு வர்த்துள்ள ஹதீஸில் அதுதான் ஸகாத் விதியாவதற்கான ஆகக் குறைந்த அளவு எனத் தெளிவாகத் திட்டமாகக் குறிக்கப்படவில்லை. எனவே இமாம் ஸாஹரி போன்றோரின் கருத்துக்களை நடைமுறைப்படுத்தவும் இடமுள்ளது. அத்தோடு அக்கருத்துக்கு ஹதீஸ்களில் ஓரளவு ஆதாரமும் காணப்படுகிறது.

மாடுகளில் பலவகைகள் காணப்படுகின்றன. ஒட்டகத்தின் பெறுமதியுள்ள, சில வேளை அதனைவிடவும் பெறுமதிவாய்ந்த உயர்க மாடுகளும் காணப்படுகின்றன. இந்த நிலைகளில் 10 மாடுகள் நிலாபாகக் கொள்ளப்படுவதும் பொருத்தமாகலாம். 5 மாடுகள் சிலபோது மாடுகளின் பெறுமான வேறுபாட்டை அவதானித்து நிலாபாகக் கொள்ளப்பட முடியும்.

இந்த வகையில் முஸ்லிம்கள் இடம், காலம் போன்றவற்றை அவதானித்து மாட்டுக்கான ஸகாத் ‘நிஸாபை’ வகுத்துக் கொள்ளட்டும் என்ற வகையில் தான் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் திட்டவட்டமாக வகுத்துச் செல்லாது விட்டிருக்க முடியும் எனக் கருத இடமுண்டு.

சாதாரண நிலைமைகளில் பொதுவாக 30 மாடுகளே மாடுகளுக்கு ஸகாத் விதியாவதற்கான ஆகக் குறைந்த தொகை எனக் கருதுவதே பொருத்தமாக அமையும்.

ஆடுகளுக்கான ஸகாத்

ஆடு ஸகாத்திற்கு உரிய செல்வம் என்பது இஜ்மாவான முடிவாகும். அதில் எத்தகைய கருத்து வேறுபாடும் சட்ட அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் கிடையாது. ஆடு என்ற பொதுச் சொல்லின் கீழ் எல்லாவகையான ஆடுகளும் அடங்கும் என்ற கருத்தையும் அனைத்து இமாம்களும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர்.

அனஸ் (றழி) அவர்கள் பஹ்ரென் பகுதிக்கு அனுப்பப்பட்ட போது அபூபக்கர் (றழி) அவர்கள் ‘ஸகாத்’ பற்றிய விளக்கங்கள் அடங்கிய நீண்டதொரு பத்திரத்தை எழுதி அனுப்பினார்கள். அதனை இமாம் புகாரி தமது ஹத்ஸ் நூலில் பல இடங்களில் பிரித்துப் பிரித்து பதித்துள்ளார்கள். இமாம் அஹ்மத், அபூதாலுத், நஸாயி, தாரகுதனி போன்றோரும் இதனைப் பதிவு செய்துள்ளனர். அந்தப் பத்திரத்தில் வந்ததன்படி ஆடுகளுக்கான ஸகாத் அளவீடுகள் வருமாறு:

ஆடுகள் தொகை	ஸகாத் பெற வேண்டிய தொகை
1 - 39	- ஸகாத் கடமையாகாது.
40 - 120	1 ஆடு
121 - 200	2 ஆடுகள்
201 - 399	3 ஆடுகள்
400 - 499	4 ஆடுகள்
500 - 599	5 ஆடுகள்

இவ்வாறு ஒவ்வொரு 100 ஆடுகளுக்கும் ஒவ்வொரு ஆட்டைக் கூட்டிச் செல்ல வேண்டும்.

கால்நடைகளின் கன்றுகள்:

ஓட்டகம், மாடு, ஆடு இவற்றின் கன்றுகளுக்கு ஸகாத் உண்டா? என்று ஆராய்கின்ற போது கீழ்வரும் ரிவாயத்துக்களைக் காணமுடிகிறது:

“ஸாவைத் இப்னு கப்லா அறிவிக்கிறார்: இறை தூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஸகாத் சேகரிப்பவர் எம்மிடம் வந்தார். “பால் குடிப்பவற்றில் ஸகாத் கொடுக்கக்கூடாது என்ற உறுதிப் பிரமாணத்தோடு நான் வந்துள்ளேன்.” (முஸ்னத் அஹ்மத், ஸானன் அபுதாவுத் நஸாயி)

இந்த ஹதீஸின் கருத்துப்படி கால்நடைகளில் சிறிய கன்றுகளுக்கு ஸகாத் இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. எனினும் இந்த ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர் வரிசை குறித்து சில விமர்சனங்கள் இருந்தாலும் சில இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்கள் இந்த ஹதீஸ் முன்வைக்கின்ற கருத்தை ஏற்றுள்ளனர்.

இமாம் மாவிக், முவத்தாவில் கீழ்வரும் ரிவாயத்தைப் பதிவுசெய்துள்ளார்கள்: உமர் (றழி) அவர்கள் தமது ஸகாத் சேகரிப்பாளர் சுப்யான் இப்னு அப்துல்லாஹ் அஸ்ஸகபியை நோக்கி இடையன் கையால் எடுத்து திருப்பித் தாயிடம் சேர்க்கின்ற கன்றுகளையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள். எனினும் அவற்றை ஸகாத்தாக எடுக்காதே எனக் கூறினார்கள்.

இந்த ரிவாயத் முன்பு குறிப்பிட்ட ஹதீஸாக்கு முற்றிலும் முரணானது. சிறிய கன்றுகள் அனைத்திற்கும் ஸகாத் இருப்பதாகச் சூருகிறது.

சில இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்கள் இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் எல்லாமே சிறு கன்றுகளாக இருந்த போதிலும் அவற்றுக்கும் ஸகாத் கடமையாகிறது என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். சிறு கன்றுகள் மாத்திரம் இருப்பின் அவற்றைக் கணிப்பிட்டு ஸகாத் எடுப்பதில்லை. தாய்களுடன் இருப்பதால் மட்டுமே ஸகாத் கணிப்பிடப்படும் என இரு ஹதீஸ்களுக்கும் இடையே இனக்கம் கண்டு சிலர் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர்.

ஆடு, மாடு ஒட்டகங்கள் என்பவற்றில் வயது வந்தவை அவற்றிற்குரிய நிலாபை அடைந்ததன் பின்னரே மேலதிகமாக இருக்கும் கன்றுகளையும் சேர்த்துக் கணிப்பிட வேண்டும் என்பது இமாம் ஊபியி, அழுஹன்பா போன்றோரது கருத்தாகும். இது உறுதியான பொருத்தமான கருத்தாகத் தெரிகிறது என்று கலாநிதி யூசப் அல்கார்ளாவி கருதுகிறார்.

ஆடு, மாடு, ஒட்டகங்களில் ஸகாத்தாகப் பெற்படு பவற்றிற்குரிய பண்புகள்:

1. குறைகள் இல்லாதவையாக இருக்க வேண்டும்.

நோயற்றவை, மிகவும் வயது சென்றவை, உடல் குறைபாடுகள் மிக்கவை முதலியவற்றை ஸகாத்தாகக் கொடுக்கக் கூடாது. இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்:

“மிக வயதடைந்தவை, குறைபாடுகள் உள்ளவை, ஆட்டுக்கடா (ஆண் ஆடு) போன்றவற்றை ஸகாத்தாகக் கொடுக்கக் கூடாது.” எனினும் ஸகாத் பெறுபவர் விரும்பின் இவற்றைப் பெற முடியும்.” (இது) ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட அலி (றழி) ரிவாயத் செய்த அழுபக்கர் (றழி) எழுதிய நீண்ட பத்திரத்தில் வரும் ஒரு பகுதியாகும்)

குறைபாடுகள் உள்ளவற்றை, ஒருவரிடம் இருக்கும் கால்நடைகள், அனைத்தும் குறைபாடுள்ளவையாகவே இருக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் மட்டும் ஸகாத்தாகப் பெற முடியும். குறைபாடு என இங்கு குறிப்பிடப்படுவது வியாபாரத்தின் போது வியாபாரத்தை ரத்துச் செய்து திருப்பிக் கொடுப்பதற்குக் காரணமாக அமையும் குறைபாடுகளையேயாகும்.

2. பெண்ணாக இருத்தல்:

மாட்டைப் பொருத்தவரையில் ஒவ்வொரு 30 மாடுகள் தொகையிலும் 1 வயது நிரம்பிய ஆண் மாட்டையோ பசு மாட்டையோ பெற முடியும் என ஹதீஸ் குறிப்பிடுகிறது. எனவே அதில் எத்தனைய கருத்து வேறுபாடும் இல்லை.

ஒவ்வொரு 40 மாடுகள் தொகையிலும் 2 வயது நிரம்பிய ஒரு மாடு கொடுக்கப்பட வேண்டும். இது ஆண்மாடாக அமையலாமா என்பதில் கருத்து வேறுபாடு நிலவுகிறது. பெரும்பாலான சட்ட அறிஞர்கள் ஆண்மாடாக இருக்கக் கூடாது என்கின்றனர். ஹனபி மத்ஹுபினர் ஆண் மாட்டையும் ஸகாத்தாகக் கொடுக்கலாம் என்கின்றனர்.

இதற்கு ஆதாரமாகக் கீழ்வரும் ஹத்ஸெக் குறிக்கின்றனர்.

“ஒவ்வொரு 30 மாடுகள் தொகையிலும் ஒரு வயது நிரம்பிய ஆண் அல்லது பெண்மாடு கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு 40 மாடுகள் தொகையிலும் 2 வயது நிரம்பிய பெண் அல்லது ஆண்மாடு கொடுக்கப்படலாம்.” (துபரானி - இப்னு சபியானின் ரிவாயத்)

ஆடுகளிலும் இதே கருத்து வேறுபாடு நிலவுகிறது. ஹனபி மத்ஹுபினர் ஆணோ பெண்ணோ எதுவாக இருப்பினும் சரியே என்கின்றனர். ஹத்ஸெலில் ‘ஷாத்’ என்ற ஆண், பெண் இருபாலையும் குறிக்கும் சொல்லே வந்துள்ளது. எனவே எதனைக் கொடுத்தாலும் நிறைவேறும் என அவர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

ஷாபிர, மாலிக் மத்ஹுபினர் ஸகாத் பெற வருபவர் ஆண் ஆட்டைப் பெறுவது பிரயோசனம் கூடியது எனக் கருதின் அவ்வாறு பெறலாம் என்கின்றனர். ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட ஹத்ஸெலில் ‘ஸகாத் சேகரிக்க வருவோர் விரும்பினால்.....’ என்ற தொடர் இதனையே காட்டுகிறது என்பது இவர்களின் வாதத்திற்கு ஆதாரமாகிறது. (ஆடு, மாடு, ஒட்டகங்களில் ஸகாத்தாகப் பெறுபவற்றிற்கான பண்புகள் என்ற தலைப்பில் இந்த ஹத்ஸ் வருகிறது).

இக்கருத்து வேறுபாட்டில் ஹனபி மத்ஹுபினரின் கருத்தே பொருத்தமானது என யூசுப் அல்-கர்ஸாவி குறிப்பிடுகிறார். ஏனெனில் பெண் ஒட்டகை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒட்டகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு வந்துள்ளது. மாட்டிலும் தொகை 30 ஆக இருக்கும் போதும் இவ்வாறே குறிப்பிட்டு வந்துள்ளது.

ஆட்டிலும், மாட்டில் தொகை 40 ஆக இருக்கின்ற போதும் எதனைக் கொடுக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிடாமை, ஆணோ,

பெண்ணோ எதனையும் ஸகாத்தாகக் கொடுக்க முடியும் என்பதனையே காட்டுகிறது.

3. வயது:

ஓட்டகத்திலும், மாடுகளிலும் ஸகாத்தாக கொடுக்கப் படுபவற்றின் வயது குறிப்பிடப்பட்டே வந்துள்ளது. எனவே அங்கு கருத்து வேறுபாடு நிலவுவதற்கு இடமில்லை.

ஷாபியீ, ஹம்பலி மத்ஹபுக்களில் ஆடுகளைப் பொறுத்த வரையில் வயதெல்லை கீழ்வருமாறு அமைகிறது.

வெள்ளாடுகளாயின் 2 வருடங்கள் பூரணமாயிருக்க வேண்டும். செம்மறியாடுகளாயின் 1 வருடம் பூர்த்தியானதாக இருக்க வேண்டும். இதுவே பெரும்பாலான ஷாபியீ சட்ட அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட கருத்தாகும். இதற்கு ஆதாரமாக கீழ்வரும் ஹதீஸ் கொள்ளப்படுகிறது.

சுவைத் இப்னு கப்லா கூறுகிறார்: “எங்களிடம் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களின் ஸகாத் சேகரிப்பவர் வந்து; இறைதூதர் (ஸல்) செம்மறி ஆடுகளில் 1 வருடம் பூர்த்தியானவற்றைப் பெறுமாறும், வெள்ளாடுகளில் 2 வருடம் பூர்த்தியானவற்றைப் பெறுமாறும் எங்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்கள்”. (அபுதாவுத், தபரானி, முஸ்னத் அஹ்மத்) இதில் கருத்து வேறுபாடு காணப்படி நூம் இதுவே உறுதியான கருத்தாகத் தோன்றுகிறது.

4. நடுத்தரமானதாக அமைதல்:

ஸகாத்தாகப் பெறும் இத்தகைய மிருகங்களில் மிகச் சிறந்தவற்றையோ மிக மோசமானவற்றையோ பெறாது நடுத்தரமானவற்றை அவதானித்துப் பெற வேண்டும்.

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் முஆக் (றழி) அவர்களை நோக்கி:

“மக்களின் செல்வங்களில் மிகச் சிறந்தவை குறித்து நான் உன்னை எச்சரிக்கிறேன். அறியாயம் இழைக்கப்பட்டோனின்

பிரார்த்தனைக்குப் பயந்துகொள். ஏனெனில் அதற்கும் அல்லாஹ்வுக்கும் இடையில் எத்தகைய திரையும் சிடையாது.” (புஹாரி)

இந்த வகையில் ஆடு, மாடு, ஒட்டகங்களுக்கான ஸகாத்தைப் பெறும்போது சொந்த உணவுக்காக வளர்த்துக் கொழுக்க வைக்கப்பட்டி ருப்பவை, கன்றுகளைப் (பாலூட்டி) வளர்த்துக் கொண்டிருப்பவை, கர்ப்பத்துடன் இருப்பவை, சினைப்படுத்த வைத்திருப்பவை போன்றவற்றை எடுக்கக் கூடாது.

அத்தியாயம் - III

நாணயங்களுக்கான ஸகாத்

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களது காலப்பிரிவில் தீர்வும் என அழைக்கப்பட்ட வெள்ளி நாணயமும் தீனார் என அழைக்கப்பட்ட தங்க நாணயமும் நடைமுறையில் இருந்தன. இவை இரண்டும் பெரும்பாலும் முறையே பாரசீகத்திலிருந்தும், ரோமிலிருந்தும் அரபு நாட்டிற்கு மக்களின் புழக்கத்திற்கு வந்தன. இந்த நாணயங்கள் வித்தியாசமான நிறைகளைக் கொண்டிருந்தன. எனவே மக்கா வாசிகள் கொடுக்கல் வாங்கல்களில் ஈடுபடும்போது இவற்றை நிறுத்துக் கணிப்பிட்டே பயன்படுத்தினர். இந்தவகையில் இவற்றை நிறுப்பதற்கான அளவீடுகளையும் அவர்கள் கொண்டிருந்தனர். இந்த அளவீடுகளை இறை தூதர் (ஸல்) அவர்களும் அங்கீகரித்தார்கள்.

“நிறுவை மக்கா வாசிகளின் நிறுவையே முகத்தலாவை மதீனாவசிகளின் முகத்தலாவையே” என அவர்கள் கூறினார்கள். (அபுதாலுத், நஸாயீ, இப்னு ஹுப்பான்)

இந்த வகையில் தீர்வும், தீனார் இரண்டும் ஷா'அத் ஏற்றுக்கொண்ட நாணயங்களாயின. இந்த அடிப்படையில் பல சட்டங்களும் உருவாயின. ஸகாத் பற்றிய சட்டங்களும் இதனோடு சம்பந்தப்பட்டே அமைந்துள்ளன.

நாணயங்களுக்கு ஸகாத் வாஜிபாகும் என்ற கருத்து அல்குர'ஆனிலும் சன்னாவிலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது இஜ்மாவான முடிவாகும்.

“தங்கத்தையும், வெள்ளியையும் சேமித்து வைத்து அல்லாஹ் வின் பாதையில் செலவிடாதிருப்போருக்கு நோவினை தரும் தண்டனையை நன்மாராயமாகக் கூறுவீராக. (ஸஹரா தல்பா - 34)

இதுபற்றிப் பல ஹத்ஸ்களும் வந்துள்ளன. எனவே பணத்தின் மீது ஸகாத் கடமையாகும் என்பதில் சட்ட அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் எத்தகைய கருத்து/வேறுபாடும் கிடையாது.

பணத்தில் எந்தளவு ஸகாத் வாஜிபாகும் என்பதிலும் ஏகோபித்த முடிவை சட்ட அறிஞர்கள் கொண்டுள்ளனர். பணத்தில் ஸகாத்தாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய அளவான $\frac{1}{2}$ % நிறுவப்பட்ட கருத்தாகும்.

“வெள்ளியில் 1/40 ஸகாத் கொடுக்கப்பட வேண்டும்” என இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த ஹத்தீஸ் இமாம் இப்பூர்வ குதாமா தமது முஸ்லி என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். (முஸ்லி பாகம் 3 பக்கம் 7)

நாணயத்திற்கு ஸகாத் விதியாவதற்கான ஆகக்குறைந்த பெறுமானம் (நிஸாப்)

இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களது காலத்தில் காணப்பட்ட நாணயங்களின் அடிப்படையிலேயே நாணயத்திற்கு ஸகாத் விதியாவதற்கான ஆகக் குறைந்த பெறுமானம் (நிஸாப்) விளக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை ஹத்தீஸ்களில் அவதானிக்க முடியும். ஆரம்பத்தில் அந்த ஹத்தீஸ்களை நோக்குவோம். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்:

“வெள்ளி நாணயத்தில் 5 ஊசியாவுக்குக் குறைந்த அளவுக்கு ஸகாத் கிடையாது” (ஸஹ්ர் புகாரி, முஸ்லிம்)

ஊசியா என்பது 40 தீர்ஹங்களைக் குறிக்கும் என்பது அறிஞர்களின் ஏகோபித்த தீர்மானமாகும். எனவே 5 ஊசியா 200 தீர்ஹும் என்ற பெறுமானத்தைப் பெறும்.

வெள்ளிக்கான நிஸாப் 200 தீர்ஹும் என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது. இதில் எத்தகைய கருத்துவெறுபாடுமில்லை. இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் காலத்தில் வெள்ளி நாணயங்களை மக்களின் கொடுக்கல் வாங்கல்களில் மிகக் கூடுதலாக புழக்கத்தில் இருந்திருக்கிறது என அறிய முடிகிறது. எனவேதான் ஸகாத் பற்றி விளக்க வந்த ஹத்தீஸ்கள் வெள்ளிக்கான ‘நிஸாப்’ பற்றித் தெளிவாக விளக்கியுள்ளன.

தங்க நாணயங்கள் (அதாவது தீனார்), வெள்ளி நாணயங்கள் போன்று பெருமளவு புழக்கத்தில் இல்லாமலிருந்திருக்கலாம்.

(எவர்ஸி நாணயத்திற்குரிய நிலாப் பற்றி குறிப்பிட்டு) வந்துள்ள ஹதீஸ்களின் அளவுக்கு பலமான ஹதீஸ்கள் தங்க நாணயங்கள் பற்றி வரவில்லை.

எனினும் மிகப் பெரும்பாலான சட்ட அறிஞர்கள் 20 தீணார்கள் தங்கத்திற்கு ஸகாத் விதியாவதற்கான ஆகக் குறைந்த பெறுமானம் என்கின்றனர்.

கீழ்வரும் ஹதீஸ்கள் இதற்கு ஆதாரமாக அமைகின்றன:

1. இப்னு உமர், ஆயிஷா (ரஹி) ஆகியோர் அறிவிக்கிறார்கள்; இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொரு 20 தீணாருக்கும் $\frac{1}{2}$ தீணாரை ஸகாத்தாகப் பெறுவார்கள். (இப்னு மாஜா, தாரகுத்னி)
2. அவி (ரஹி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: உன்னிடம் 200 திர்ஹம்கள் இருந்து அதற்கு ஒரு வருடமானால் 5 திர்ஹம்கள் ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும். தீணார்கள் 20 ஆகுமட்டும் ஸகாத் சிடையாது. 20 தீணார்களாகி ஒரு வருடம் கழிந்தால் அதில் $\frac{1}{2}$ தீணார் ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும்.
(அபுதாலுத்)

இதே கருத்தில் இன்னும் பல ஹதீஸ்கள் வந்துள்ளன. அனைத்து ஹதீஸ்களின் அறிவிப்பாளர் வரிசையிலும் பலவீனங்கள் காணப்பட்டிரும் இவ்வனைத்து ரிவாயத்துக்களையும் ஒன்றாக ஓன்றைத்து நோக்கும் போது இக்கருத்துப் பலம் பெறுகிறது.

ஸஹாபாக்களின் செயற்பாடும் இக்கருத்தின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது என்பதுவும், அக்காலப்பிரிவில் 10 திர்ஹம்கள் 1 தீணாரின் பெறுமானத்தைக் கொண்டிருந்தன என்ற வரலாற்று உண்மையும் இக்கருத்தை மேலும் வலுப்படுத்துகின்றன.

உமர் இப்னு அப்துல் அஸ்ஸ (ரஹி) அர்களது காலத்தில் இது இஜ்மாவாக முடிவாகியது எனவும், அதன் பின்னர் யாரும் இதில் கருத்து வேறுபாடு கொள்ளவில்லை எனவும் யூசுப் அல்

- கர்ளாவி குறிப்பிடுகிறார். இமாம் மாலிக் “முஅத்தாவிலும்” இமாம் ஷாபியீ, “அல் உம்மு” என்ற தனது நூலிலும் தீணாருக்கான நிலாப் 20 தீணார்களே என்பதில் எத்தகைய கருத்து வேறுபாடும் இல்லை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். (முஅத்தா பாகம் 1 பக். 246, அல் உம்மு பாகம் 2 பக். 34)

தீணார், தீர்ஹும் என்பவற்றிற்கான இன்றைய பெறுமானம்:

வெள்ளியின் நிலாப் 200 தீர்ஹும் என்பதுவும், தங்கத்தின் நிலாப் 20 தீணார் என்பதுவும் இஜ்மாவான முடிவு என்பது தெளிவாகியது. இறைதூதர் (ஸல்வ) அவர்களது காலத்தில் கூறப்பட்ட பெறுமானமே இதுவாகும்.

இந்த தீர்ஹும், தீணார் என்ற பிரயோகங்களின் உண்மை நிலை யாது? அவற்றின் இன்றைய உண்மைப் பெறுமானம் யாது? எனக் கணிப்பது இப்போது மிக அவசியமாகும். இது பற்றி கலாநிதி யூசுப் அல் கர்ளாவியின் விளக்கத்தைச் சுருக்கிக் கீழே தருகிறோம்.

i. இப்புலு கல்தூன் இது பற்றிக் கீழ்வருமாறு விளக்குகிறார்: இஸ்லாத்தின் ஆரம்ப காலத்திலும் ஸஹாபாக்கள், தாபியீன்கள் காலத்திலும் கீழ்வருவன முடிவாகக் காணப்பட்டன:

- * 10 தீர்ஹும் 7 மிஸ்கால் தங்கத்தின் எடைக்கு சமன்
- * ‘ஊக்கியா’ 40 தீர்ஹும்களாகும்.
- * இந்த வகையில் தீர்ஹுமும் தீணாரும் 10:7 என்ற விகிதாசார அளவீட்டைக் கொண்டது.
- * தூய்மையான தங்கம் 1 மிஸ்காலின் நிறை 72 நடுத்தர வர்க்க பார்லி விதையின் நிறையாகும்.
- * தீர்ஹும் 1 மிஸ்காலின் நிறை 55 நடுத்தர வர்க்க பார்லி விதைகளின் நிறையாகும்.

அப்துல் மலிக் பின் மர்வான் காலத்தில் பெறப்பட்ட மேற்படி இஜ்மாவான முடிவுக்கேற்ப மேற்குறிப்பிட்ட நிறைகளுடன் கூடிய நாணயங்கள் அவரது காலத்தில் இஸ்லாமியப் பிரதேசங்களில் புழக்கத்தில் இருந்தன. எனினும் அப்துல் மலிக் பின் மர்வான்

காலத்தின் பின்னர் இஜ்மாவாகப் பெறப்பட்ட இந்த ஒழுங்கோடு தொடர்ந்தும் தீனாரும் தீர்ஹுமும் நிலைத்து நிற்கவில்லை. டால்வேறு நிறை மாற்றங்களோடு அவை பிற்காலப் பிரிவுகளில் நாணயங்களாகப் பரவின. எனவேதான் நாட்டுக்கு நாடு ஸகாத் கணிப்பீட்டிலும், ஏனைய கணிப்பீடுகளிலும் வேறுபாடு காணப் பட்டுள்ளது. இந்த வகையில்தான் இப்னு ஹபீப் அந்தலூஸி என்ற அறிஞர் ஒவ்வொரு நாட்டினரும் அவர்களது தீர்ஹும் மூலம் கொடுக்கல் வாங்கல்களில் ஈடுபட்டுக் கொள்ளட்டும் என்கிறார். (பத்ஹால் பாரி, பாகம் 4 பக்கம் 23)

- அக்காலத்தில் காணப்பட்ட தீர்ஹும், தீனார் என்பவற்றின் நிறையைக் கணிப்பிட்டு பெறுமானம் காண்பது அவசியமாகிறது. பழம்பொருட்களை ஆய்வு செய்வதன் மூலம் இதுபற்றிய ஒரு முடிவுக்கு வர முடியும்.

சில ஜோப்பிய ஆராய்ச்சியாளர்கள், எகிப்தின் ஆய்வாளர் அவி பாஷா முபாரக் முதலியோரும் இம்முறையைக் கையாண்டனர். இந்த வகையில் லண்டன், பாரிஸ், மட்ரிட், பேர்லின் போன்ற நகர்களில் காணப்படும் அரும்பொருட் காட்சியகங்களில் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அப்போது அங்கு காணப்பட்ட அப்துல் மலிக் பின் மர்வானின் காலத்தைச் சேர்ந்த தீனாரின் நிறை 4.25 கிராம்கள் எடையுள்ளதாகக் காணப்பட்டது தெரியவந்தது.

எனவே தீர்ஹுத்தின் நிறையையும் இதன் மூலம் இலேசாகக் கணிப்பிட முடிந்தது. அக்காலத்தில் 10 தீர்ஹுத்தின் நிறை 7 தீனார் தங்கத்தின் எடைக்குச் சமனாகக் காணப்பட்டதாக ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டது. இந்த வகையில் தீர்ஹுத்தின் எடை

$$\frac{7 \times 4.25}{10} = 2.975 \text{ கிராம் ஆகும்.}$$

- இந்த வகையில் நவீன் அளவியலில் தங்கம், வெள்ளி என்பவற்றிகு ஸகாத் விதியாவதற்கான ஆகக் குறைந்த அளவு நிலாப் கீழ்வருமாறு அமையும்:

தங்கத்தின் நிலைப்: 20 தீனார்கள் x 1 தீனார் தங்கத்தின் நிறை (4.25) = 85 சிராம் தங்கம்.

வெள்ளியின் நிலைப்: 200 திர்வூம் x 1 திர்வூம் வெள்ளியின் நிறை (2.975) = 595 சிராம் வெள்ளி.

எனவே வெள்ளியாக 595 சிராம்களோ அல்லது தங்கத்தின் 85 சிராம்களோ அல்லது அவற்றின் பெறுமானத்தை நாணயமாகவோ வைத்திருப்பவர் அதில் 2 1/2% ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த அடிப்படையில்தான் நவீனகாலப் பிரிவில் ஸகாத்திற்கான நிலைப் கணிக்கப்பட வேண்டும். *

ஸகாத் கடமையாவதற்கான ஆகக் குறைந்த பெறுமானத்தை தங்கத்தால் கணிப்பதா அல்லது வெள்ளியால் கணிப்பதா என்பது இங்கு நோக்கப்பட வேண்டிய முக்கியமான பிரச்சினையாகும். வெள்ளியின் பெறுமானத்தைக் கணித்து ஸகாத்திற்கான நிலைபைக் கணிப்பிடுவது பொருத்தம் என கீழ்வரும் காரணங்களுக்காக சிலர் கருத முடியும்.

- வெள்ளியின் நிலைப் ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸ் களில் வந்துள்ளது உறுதியாகிறது. இது இஜ்மாவான முடிவும் கூட.
- ஏழூழகளுக்கு இவ்வாறு கணிப்பது மிகப் பிரயோசனமாக அமையும். ஏனெனில் இக்கணிப்பின் மூலம் மிக அதிகமானோர் மீது ஸகாத் கடமையாக முடியும்.

தங்கத்தின் நிலைப் மூலமே ஸகாத் கணிக்கப்பட வேண்டுமென வேறு சில அறிஞர்கள் கருதுகிறார்கள். இமாம் அபூ ஷஹரா, கல்லாப்ரி போன்றோரின் கருத்து இதுவாகும். இக்கருத்தை அவதானிக்கும் நவீன சட்ட அறிஞர் யூசுப் அல் - கர்ளாவி அவர்கள் இதற்குக் கீழ்வரும் ஆதாரங்களை முன்வைக்கிறார்:

- வரலாற்றை நோக்குகின்ற போது வெள்ளி தொடர்ந்து பெறுமானத்தை இமுந்தே வந்துள்ளது. இறை சூதர் (ஸல்ல) அவர்களது காலத்தில் 1 தீனார் 10 திர்வூம் ஆக இருந்தது. இதனைக் கவனித்தே இறைதூதர் (ஸல்ல) அவர்கள் 200 திர்வூம் வெள்ளியின் நிலைபாகவும் 20

தீணாரை தங்கத்தின் நிலாபாகவும் சொன்னார்கள்.

ஆனால் இந்தப் பெறுமானம் தொடரவில்லை. பிற்காலங்களில் தங்கத்தை விட வெள்ளி மிகவும் பெறுமானத்தில் குறைந்ததாக மாறிவிட்டது. இந்த வகையில் தங்கம் தனது பெறுமானத்தைப் பெரும்பாலும் காத்து வந்துள்ளமையை அவதானிக்க முடிகிறது.

2. மிருகங்களின் நிலாபோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது நாணயத்திற்கான ஸகாத் தங்கத்தால் அமைய வேண்டும் என்பதே பொருத்தமாகச் தோன்றுகிறது. 5 ஒட்டகங்கள், 40 ஆடுகள் இவற்றின் பெறுமானமும் தங்கத்தின் நிலாப் பெறுமானமும்தான் ஓரளவு ஒத்துவரும்.
3. வெள்ளியின் நிலாப் பெறுமானம் இலங்கை ரூபாவின்படி 6,000/-, 7,000/- ரூபாக்களே வரும். ஒரு வருடத்தில் இத்தொகையை மட்டும் வைத்திருக்கும் ஒருவன் எவ்வாறு பணக்காரனாகக் கணிக்கப்பட முடியும்? செல்வந்தனே ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என ஏற்கனவே ஹதீஸ்கள் விளக்கின. மேற்படி தொகை 6 அல்லது 7 அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு குடும்பத்தின் மாத செலவினமாக அமைந்து விடவும் முடியும். இந்த வகையிலும் தங்கத்தால் நிலாப் கணிப்பிடுவதே பொருத்தமாக அமைகிறது.

இந்த வகையில் நாணயத்திற்கான ஸகாத்தைக் கணிப்பிடும் போது நாணயம் என்பது நாணயத் தாள்களையும், நாணயக் குற்றிகளையும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடும் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அத்தோடு நாணயத்தைப் போன்றே கொடுக்கல் வாங்கல்களில் பங்குகொள்ளும் காசோலைகளையும் கணிப்பில் கொள்ள வேண்டும். நாணயத்திற்கான ஸகாத்தைக் கணிக்கும்போது ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட ஷரத்துக்களையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

நிலாப் அடைந்திருத்தல்: அதாவது அவரிடம் இருக்கும் நாணயம் 85 கிராம் தங்கத்தின் பெறுமானத்தை அடைந்திருத்தல்

வேண்டும். தனிமனிதர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் இவ்வாறு ஸகாத்தைக் கணிப்பிட முடியும்.

ஆனால் பல தனிமனிதர்களைக் கொண்ட கம்பனி அமைப்பில் எவ்வாறு நிலாப் அடைதல் என்பதைக் கணிப்பது எனும்போது, பங்காளர்கள் ஒவ்வொருவரினது பங்கும் நிலாப் அடைந்திருத்தல் வேண்டும் என்பது இமாம் அழுஹன்பா, மாலிக் போன்றோரின் கருத்தாகும். பலருக்குப் பொதுவான செல்வத்தை ஒருவரின் செல்வமாகக் கணித்து ‘கம்பனி’ ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என்பது இமாம் ஷாபியின் கருத்தாகும். இதுவே நடைமுறைக்கும் இலேசானது.

ஒரு கம்பனியின் தனி மனிதர்கள் அனைவருமோ, அல்லது சிலரோ ஏழைகளாக இருக்க முடியும். அப்போது ஸகாத் கடமையாகும் என்பது பொருத்தமாகத் தெரியவில்லை. எனவே தனித்தனியாகக் கணிப்பிட்டு ஸகாத்தை அறவிடுவதே பொருத்தமாகத் தெரிகிறது என சட்ட அறிஞர் யூசுப் அல்-காஸ்லாவி அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கிறார். எனினும் இங்கு ஷாபியி மதஹபே நடைமுறைக்கு இலேசானது மொத்தமாக ஸகாத்தைக் கணிப்பிட்டு அந்தக் கம்பனியில் காணப்படும் ஏழைகளுக்கே குறிப்பிட்டதொரு விகிதத்தை கம்பனி நிர்வாகத்திடம் கொடுத்துவிடவும் முடியும் என்ற கருத்தையும் முன்வைக்கிறார்.

ஒரு வருடம் கழிந்திருத்தல், கடன் பொறுப்பிலிருந்து நீங்கி இருத்தல், அடிப்படைத் தேவைகளை விட மேலதிகமாக இருத்தல் போன்ற ஷரத்துக்களையும் இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக ஒருவர் வீடு கட்டல் போன்ற அடிப்படைத் தேவைக்காக சேமித்துவரும் செல்வத்திற்கு ஸகாத் கடமையாக மாட்டாது.

இவ்வாறே ஏனைய ஷரத்துக்களையும் நோக்க வேண்டும். இந்த ஷரத்துக்கள் ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

நகைகள், தங்கம், வெள்ளிப்பாத் திறங்கள் போன்ற பொருட்களுக்கான ஸகாத்

தங்கம், வெள்ளி போன்றவற்றை நகைகளாகப் பயன்படுத்த முடியும்: அவற்றினால் உருவங்கள், பொருட்கள் என்பவற்றைச்

செய்து காட்சிப் பொருளாக வைக்க முடியும்; பாத்திரங்கள் போன்றவற்றை அவற்றால் செய்து பாவிக்க முடியும்; எனவே இவற்றைப் பொறுத்தவரையில் இது பற்றிய இஸ்லாமியத் தீர்ப்பு யாது என நோக்குவது அவசியம்.

தங்கம், வெள்ளிப் பாத்திரங்களும் அவற்றால் செய்யப்படும் பொருட்களும்

பாவிப்பதற்கு ஹராமான வழிகளில் தங்கம், வெள்ளி போன்றவற்றைப் பாவிப்பதாயின் அவற்றுக்கு ஸகாத் விதியாகும் என்பதில் இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் எத்தகைய கருத்து வேறுபாடுகளும் கிடையாது.

இவ்வகையில் வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்கள் போன்றவை அவற்றாலான பழம்பொருட்கள், தங்கம் வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட ஏனைய அழகு சாதனப் பொருட்கள், முதலியவற்றைப் பாவித்தாலும், காட்சிக்கு வைத்தாலும் அவை ஹராமாகவே கருதப்படும். ஆண்கள், பெண்கள் இரு சாராருக்கும் இவை ஹராமே. இவற்றுக்கு ஸகாத் கடமையாகும் என்பதில் எத்தகைய கருத்துவேறுபாடும் கிடையாது. நிறுத்தவின் மூலம் நிஸாபை அடையின் அதற்கு ஸக்காத் கொடுக்க வேண்டும். தனியாகவும் இது நிஸாபை அடைய முடியும். அல்லது வேறு செல்வங்களோடு சேர்த்துக் கணிக்கும் போது நிஸாபை அடையினும் இதற்கு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும்.

ஹன்பலி மதஹபின் சில அறிஞர்கள் இவற்றின் நிறையைக் கணிப்பிட்டு ஸகாத் கணிப்பிடுவதை விட அவற்றின் பெறுமானத்தைக் கணிப்பிட்டு ஸகாத் கணிப்பிடுவதே பொருத்தமானது என்கிறார்கள். ஏனெனில் பொருட்களின் கலை நுணுக்கம், அதன் மீதுள்ள வேலைப்பாடுகள், அதன் பழைமை என்பவற்றின் காரணமாக அதன் பெறுமானம் அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு. எனவே பொருளின் உண்மைப் பெறுமானம் அதன் நிறையல்ல; அதன் வெளிப் பெறுமானமே ஆகும் என்ற கருத்தே பொருத்தமானது. எனவே நானையத்திற்கு ஸகாத் கணிப்பிடும் முறையில் இவற்றுக்கும் ஸகாத் கணிப்பிட வேண்டும்.

ஆன்கள் நகை பாவிப்பது ஹராமானதாக இருந்தும் அவர்கள் நகை பாவிப்பின் அவற்றிற்கு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் கருத்துவேறுபாடு கிடையாது.

உடல் உறுப்புக்களின் ஒரு பகுதி உடைந்து அவசியத் தேவையாயின் அதற்கு வெள்ளி, தங்கத்தால் செய்த உறுப்பைப் பொருத்தியிருப்பின் அது மாத்திரம் இந்த விடயத்திற்கு விதிவிலக்காகும். இங்கு பொருளின் நிறையை நோக்காது பெறுமானத்தின் மூலமே ஸகாத் கணிப்பிட வேண்டும் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

மாணிக்கம், முத்து போன்றவற்றின் மூலம் பெண்கள் நகைகள் செய்து சொந்தப் பாவனைக்காக வைத்துக் கொள்வதாயின் அவற்றிற்கும் ஸகாத் விதியாகாது. ஷ்யாக்களின் சில இமாம்கள் மட்டுமே இதில் கருத்து வேறுபாடு கொள்கின்றார்கள்.

பதுக்கி வைக்கும் செல்வமாகவோ, சாதாரண அளவை விட மேலாகவோ இல்லாதபோது மட்டுமே ஸகாத் இவற்றிற்கு விதியாக மாட்டாது என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

பெண்களின் தங்க, வெள்ளி நகைகள்

பெண்களின் தங்கம், வெள்ளி நகைகளில் ஸகாத் விதியாகுமா என்பது பற்றி வந்த ஹதீஸ்கள் ஆதாரபூர்வமானவையாகவும், தெளிவானவையாகவும் காணப்படவில்லை. ஸகாத் விதியாகிறது என்று வந்த ஹதீஸ்களும், ஸகாத் விதியாக மாட்டாது என்ற ஹதீஸ்களும் பொதுவாக இந்றியதியிலேயே உள்ளன. எனவே சட்ட அறிஞர்கள் இதில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டுள்ளனர்.

நகைகளுக்கு ஸகாத் விதியாகும் என்ற கருத்து:

இமாம் இப்னு முஸய்யப், அதாஉ, முஜாஹித், இமாம் ஸஹரி, இமாம் அபுஹன்பா அவ்ஸாா போன்றார் பெண்களின் நகைகளுக்கு ஸகாத் விதியாகும் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

- 1) “அல்லாஹ்வின் பாதையில் தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் சேமித்து வைத்திருப்போருக்கு கடுமையான தண்டனையை நன்மாயாயனமாகக் கூறுவீராக” (துவ்பா 34) என்ற பொதுவான இறை வசனத்தை இதற்கு ஆதாரமாகக் கொள்கின்றனர்.
- 2) “வெள்ளியில் 1/40 ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். 5 ஊக்கியாவுக்கு குறைந்த அளவுக்கு ஸகாத் கிடையாது” என்ற பொதுவான ஹதீஸையும் ஆதாரமாகக் கொள்கின்றனர்.
- 3) குறிப்பாக நகைகள் பற்றி வந்துள்ள ஹதீஸ்களையும் இதற்கு ஆதாரமாகக் கொண்டனர்.
- 1) இறைதாதர் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு பெண் தனது மகஞ்சன் வந்தாள். கையில் கனமான இரண்டு தங்கக் காப்புக்கள் இருந்தன. “இவற்றிற்கான ஸகாத்தைக் கொடுக்கிறாயா?” என இறை தாதர் (ஸல்) அவர்கள் கேட்க “இல்லை” என அப்பெண் பதிலளித்தார். அப்போது இறைதாதர் (ஸல்) அவர்கள் மறுமை நாளில் நெஞ்சுப்பிலான இரு காப்புக்களை உனக்கு அணிவிப்பது உனக்கு சந்தோஷத்தைத் தருமா?” என்றார்கள். உடனே அப்பெண் இரு காப்புகளையும் கழற்றி இது அல்லாஹ்வுக்கும் அவன் தாதருக்கும் உரியதாக்ட்டும் எனக்கூறி கொடுத்து விட்டார். (அபுதாவுத்)
- 2) ஆயிஷா (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்: இறை தாதர் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் வந்தபோது எனது கையில் இரண்டு பெரும் வெள்ளி மோதிரங்களைக் கண்டார்கள். “ஆயிஷா; இது என்ன?” என்று கேட்டார்கள். “உங்களுக்காக என்னை அலங்கரித்துக் கொள்ள இவற்றைச் செய்தேன்” என நான் பதிலளித்தேன். “அதற்கான ஸகாத்தைக் கொடுக்கிறாயா?” என இறை தாதர் (ஸல்) அவர்கள் கேட்க “இல்லை” என நான் பதிலளித்தேன். “நாகத்திற்குச் செல்ல இதுவே போதும்.” என அப்போது அவர்கள் பதிலளித்தார்கள். (அபுதாவுத், தாரக்குத்தனி, ஹாகிம், பைஹாக்)

இவ்வாறு இப்பகுதியில் இன்னும் சில ஹதீஸ்களும் வந்துள்ளன. எனினும் அனைத்து ஹதீஸ்களின் அறிவிப்பாளர் வரிசை பற்றி விமர்சனங்கள் காணப்படுவது உண்மை.

நகைகளில் ஸகாத் விதியாகாது என்போர் முன்வைக்கும் ஆதாரங்கள்

ஆயிஷா (ரழி), இப்னு உமர் (ரழி), போன்ற ஸஹாபாக்கள் இக்கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

நகைகளில் ஸகாத் விதியாக மாட்டாது என்பதே இமாம் அஹ்மத், மாலிக், இப்னு ஹன்பல் போன்றோரின் கருத்தாகும். இமாம் ஷாபிஷயும் இக்கருத்தையே கொண்டுள்ளார். இப்பிரிவினர் தம் கருத்துக்குக் கீழ்வரும் ஆதாரங்களை முன்வைக்கின்றனர்.

- 1) கடமைகள் ஒரு பலமான ஆதாரத்தின் மூலம் நிறுவப்பட வேண்டும். நகைகளுக்கு ஸகாத் விதியாகிறது எனக் காட்ட குர்ஆன், ஹதீஸில் பலமான ஆதாரம் எதுவும் கிடையாது.
 - 2) விருத்தியறும் பொருளுக்கே ஸகாத் கடமையாகும் என்ற கருத்து ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டது. நகைகள் சொந்தத் தேவைக்குப் பாவிக்கும் பொருளாகக் காணப்படுவதால் அது வளர்ச்சியடைவதில்லை எனவே அதற்கு ஸகாத் கடமையாக மாட்டாது.
 - 3) ஸஹாபாக்கள் பலர் நகைகளுக்கு ஸகாத் கடமையாகாது என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தமை மேற்குறிப்பிட்ட ஆதாரங்களைப் பலப்படுத்துவதாக அமைகிறது.
- (I) நாஃபி அறிவிக்கிறார். இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் தன் பெண் பிள்ளைகளுக்கும், அடிமைப் பெண்களுக்கும் தங்கத்தை அணிவிப்பார்கள். ஆனால் அவற்றிற்கு ஸகாத் கொடுப்பதில்லை (முஅத்தா)

- (II) காலிம் அறிவிக்கிறார்: எங்களது செல்வம் ஆயிஷா (ரழி) அவர்களிடம் இருந்தது. அவற்றில் நகைகளைத் தவிர மற்றவற்றிற்கு ஸகாத்தைக் கொடுப்பார்கள். (முசன்னப், இப்னு அபீ ஷைபா)
- (III) ஜாபிர் இப்னு அப்தில்லா (ரழி), அஸ்மா (ரழி) போன்றவர்களும் இதே கருத்தைக் கொண்டிருந்ததாக இப்னு அபீ ஷைபா ரிவாயத் செய்கிறார்கள்.
- இது ஸஹாபாக்களுக்கு மத்தியில் மிகத் தெளிவான கருத்தாக இருந்தது என அடிப்படையில் பாஜி முஅத்தாவின் விரிவுரையில் குறிப்பிடுகிறார். ஆயிஷா (ரழி) இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களது மனைவி, அவர்களுக்கு இந்த விடயம் தெரியாதிருந்திருக்க நியாயமில்லை. இப்னு உமர், ஹப்ஸா (ரழி) அவர்களது சகோதரன், ஹப்ஸா (ரழி) இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களது மனைவி, ஹப்ஸா (ரழி) அவர்களின் நகைகள் பற்றி இறை தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அறியாதிருப்பது சாத்தியமில்லை.
- 1) இறை தூதர் (ஸல்) அவர்கள் “பெண்களே உங்கள் நகைகளி விருந்தாயினும் அல்லாஹ் வின் பாதையில் ஸதகா கொடுங்கள்” என்றார்கள். (ஸஹ්ல் புகாரி, திர்மிதி)
- நகைகளில் ஸகாத் வாஜிபாயின் ஸான்னத்தான் ஸதகா பற்றி விளக்குவதற்கு நகையை உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டமாட்டார்கள். அவ்வாறு இருப்பது பொருத்தமல்ல. ஸகாத் விதியாகாத ஒரு பொருளை உதாரணமாகக் கூறுவதே பொருத்தமாகும்.
- இவ்வாறான கருத்துக்களிலிருந்து நகைகளுக்கு ஸகாத் கடமையல்ல என்ற கருத்தே பலமானது என்ற முடிவுக்கு வர வேண்டியுள்ளது. இதற்கு கீழ்வரும் ஆதாரங்களை முன்வைக்கலாம்.
- 1) ஸகாத்திற்குரிய பொருட்களுக்கான பொது விதிகளோடு இக்கருத்தே உடன்பட்டுச் செல்கிறது. வளரும், விருத்தியறும் செல்வத்திற்கே ஸகாத் விதியாகும் என்பது பொதுவிதி. நகை பெண்களின் உடைகளை ஒத்தது; வளர்ச்சியடையாதது. எனவே ஸகாத் இவற்றிற்கு விதியாவது பொருத்தமன்று.

- 2) தங்கம், வெள்ளி, இரண்டிலும் ஸகாத்தை விதியாக்கிய ஹதீஸ்கள் அவற்றின் தங்க, வெள்ளி நாணயங்களையே குறிப்பதை அவதானிக்க முடியும். “அல்லாஹ்வுடைய பாதையில் செலவழிக்காது தங்கத்தையும், வெள்ளியையும் பதுக்கி வைப்பார்கள்”. என்ற இறைவசனத்தில்கூட ‘பதுக்கி வைத்தல்’, ‘செலவளிக்காது’ போன்ற பிரயோகங்கள் நாணயங்களே இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றன என்பதைக் காட்டுகின்றன.

நகைகளுக்கு ஸகாத் விதியாகும் என்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஆதாரங்களைப் பொறுத்தவரையில் கீழ்வரும் கருத்துக்களைக் கூறலாம்.

- 1) ஸமுரா தவ்பா 34ஆம் வசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் அதில் வந்துள்ள ‘பதுக்கி வைத்தல்’ என்ற பிரயோகம் சொந்தப் பாவனைக்குள் நகைகளைக் குறிக்க முடியாது. ‘செலவழிக்காது’ என்ற பிரயோகம் நாணயத்தைக் குறிக்க முடியுமே தவிர ஒரு போதும் நகையைக் குறிக்க முடியாது.
- 2) “வெள்ளியில் 1/40 பங்கு ஸகாத்தாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்” என்ற ஹதீஸ், புகாரி, முஸ்லிமில் வரும் ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸாயினும் அதில் வெள்ளியைக் குறிக்கும் ‘ரிக்கர்’ என்ற அரபுச் சொல் வெள்ளி நாணயத்தையே குறிக்கும். எனவே நகைக்கு ஸகாத் விதியாகும் என்பதற்கு அதனை ஆதாரமாகக் கொள்வது பொறுத்தமில்லை.
- 3) ஏனைய ஹதீஸ்களைப் பொறுத்தவரையிலும் அவற்றில் எதுவும் விமர்சனத்திலிருந்து தப்பவில்லை. எனவேதான் இமாம் திர்மிதி “இந்தப் பகுதியில் ஸஹ්லான் ஹதீஸ் எதுவும் கிடையாது” என்கிறார். இமாம் இப்பு ஹஸ்ம் நகைகளில் ஸகாத் விதியாகிறது என்ற கருத்துக் கொண்டவர். அவரும் இந்த ஹதீஸ்கள் எதுவும் ஸஹ්லானது என ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. தமது கருத்துக்கு அவர் பொதுவான குர்ஆன், ஹதீஸ் வசனங்களையே ஆதாரமாகக் கொண்டார்.
- 4) இந்த விடயம் ஒவ்வொரு குடும்பத்தோடும் சம்பந்தப்படுகின்ற விடயமாகும். இது பற்றிய தீர்வு அனைவருக்கும் தேவைப்படும். இப்படியிருக்கும் போது இதில் ஸஹ්லாபாக்களுக்கு மத்தியில்

கருத்து வேறுபாடு நிலவுகிறது. இந்த ஹதீஸ்கள் ஸஹபாக்களுக்கு மத்தியில் பிரபலமாக இருந்திருப்பின் கருத்து வேறுபாடு இருக்க அவசியமில்லை. இவ்வாறு ஸஹாபாக்கள் மத்தியில் இவை பிரபல்யமாக இல்லாமையும் இந்த ஹதீஸ்கள் பற்றிய சந்தேகத்தை வலுப்படுத்துகிறது.

ஸகாத் நகைகளில் விதியாகும் என்ற கருத்துடையோர் முன்வைத்த ஆதாரமான ஆயிஷா (ரழி) சம்பந்தப்படுத்திக் குறிப்பிடப்பட்ட ஹதீஸ் நகைகளுக்கு ஸகாத் கடமை என்கின்றது. இதே வேளையில் ஆயிஷா (ரழி) நகைகளுக்கு ஸகாத் கொடுக்க வில்லை என்ற மிக ஆதாரபூர்வமான ரிவாயத்தும் காணப்படுகிறது. (இது ஏற்கனவே, நகைகளில் ஸகாத் விதியாகாது என்ற கருத்தை யுடையோர் கூறும் ஆதாரங்களின் கீழ் குறிக்கப்பட்டுள்ளது) எவ்வாறு ஆயிஷா (ரழி) இறைதூதர் (ஸல்வ) அவர்களது கருத்தை அறிவித்து விட்டு அதற்கு முரணாக நடந்து கொள்ள முடியும். இதுவும் அந்த ரிவாயத்தில் உள்ள சந்தேகத்தை மேலும் அதிகரிக்கிறது.

மேற்குறிப்பிட்ட ஆதாரங்களின் மூலம் நகைகளுக்கு ஸகாத் இல்லை என்ற கருத்தே உறுதியானது என கலாநிதி யூசுப் அல்கர்ளாவி குறிப்பிடுகிறார். அவர் குறிப்பிட்ட ஆதாரங்களின் சுருக்கமே மேலே தரப்பட்டது.

நகையை சேமிப்புக்காகப் பயன்படுத்தல்:

பொதுவாகப் பயன்படுத்தும் நகைகளுக்கே ஸகாத் கிடையாது என்று மேலே விளக்கப்பட்டது.

ஆனால் செல்வத்தை சேமிக்கும் நோக்கில் நகைகள் செய்து வைத்தால் அதற்கு ஸகாத் கடமையாகும் என்பதே இமாம்களின் பொதுவான கருத்தாகும். “நகையைச் செய்து அதனை ஹராமான, மக்ருஹான, முபாஹான எந்த வழியிலும் பாவிக்க விரும்பாது சேமித்துப் பதுக்கி வைப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டால் அதன் மீது ஸகாத் விதியாகும் என்பதே எமது கருத்து. பெரும்பாலான சட்ட அறிஞர்களின் கருத்தும் இதுவே” என இமாம் நவவி, ‘அல் மஜ்லுக்’ என்ற நுலில் குறிப்பிடுகின்றார். (மஜ்லுக், வால்யும் 6, பக்கம் 36)

இதே கருத்தையே இமாம் மாலிக், அஹ்மத் இப்னு ஹம்பல் போன்றோரும் கொண்டுள்ளனர்.

சாதாரண நிலை மீறி நகைகளைப் பாவித்தல்:

நகைகள் பாவிப்பு அளவு மீறிச் செல்லுமாயின் அதாவது வீண் விரயம் என்ற நிலையை அடையுமாயின் அது ஹராமாகிறது. இவ்வாறு நகை பாவிப்பை இஸ்லாமிய ஏரீஅத் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

“பெருமையடி க்காது, வீண்விரயம் செய்யாது பருகுங்கள், சாப்பிடுங்கள், அணியுங்கள்” (புகாரி, நஸாயி) என இறை தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

பாவிப்பது ஹராமாக இருக்கும் போது பாவிக்கப்படும் தங்கம், வெள்ளிக்கு ஸகாத் விதியாகும் என்பது இமாம்களுக்கு மத்தியில் கருத்து வேறுபாடற் முடிவாகும் என ஏற்கனவே குறிப்பிட்டோம். அந்த வகையில் நகைகள் பாவிப்பது சாதாரண எல்லையை மீறின் அதற்கு ஸகாத் விதியாகும்.

ஷாபியி, ஹன் பல் மத ஹபினர் இக் கருத்தையே கொண்டுள்ளனர். சாதாரண நிலையை மீறிய, பாவனை என்பது வழக்கை அவதானித்துக் கணிக்கப்பட வேண்டும். எனவே அது காலப் பிரிவு, சமூக சூழ்நிலை, இடம் என்பவை பொறுத்து மாறுபடும்.

சமூகத்தின், தனிமனிதனின் பொருளாதார நிலையும் இந்தக் கணிப்பீட்டின் போது கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இங்கு குறிப்பிட்ட இந்த விளக்கம் தங்கம், வெள்ளி நகைகளுக்கு மட்டுமல்ல, மாணிக்கக் கற்கள், முத்துக்கள், பவளங்கள் என்பவற்றால் செய்யப்படும் நகைகளுக்கும் பொருந்தும். அவற்றிற்கான ஸகாத்தும் இங்கு குறிப்பிட்ட வகையிலேயே அமையும் என்பதைக் கருத்திற் கொள்க.

அத்தியாயம் - IV

வியாபாரப் பொருட்களுக்கான ஸகாத்

வியாபாரம் இஸ்லாம் அனுமதித்த தொழில் முயற்சிகளில் ஒன்று. செல்வம் சேர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளில் ஒன்றாகவும் அது காணப்படுகிறது. வியாபாரம் நவீன உலகில் மிக விரிந்த அடிப்படையில் செயற்பட்டு வருகிறது.

வியாபாரத்தின் மூலம் செல்வந்தர்களாகி வாழ்வவர்கள் அதிகமாக ஒவ்வொரு சமூகத்திலும் காணப்படுகின்றனர். இந்நிலையில் வியாபாரத்திற்கான ஸகாத் பற்றி அல்குர்-ஆனும், சுன்னாவும் கவனம் செலுத்தியதில் வியப்பில்லை.

ஆதாரங்கள்:

வியாபாரப் பொருட்களுக்கான ஸகாத் பற்றி குர்-ஆனிலும் சுன்னாவிலும் பல ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன அவைகளில் சில கீழ்வருமாறு:

(I) அல்குர்-ஆனிலிருந்து:

(I) “விசவாசிகளே நீங்கள் சம்பாதித்த துய்மையானவற்றி விருந்து செலவழியுங்கள்.” (ஸஹா அல்பகரா 267) இந்த இறை வசனத்திற்கு இமாம் புகாரி தமது ஹதீஸ் நூலில் ‘வியாபாரப் பொருட்களுக்கான ஸகாத்’ என்ற தலைப்பை இட்டுள்ளார். இமாம் தபரி, இமாம் ஜஸ்ஸாஸ், அபுபக்கர் இப்னு அரபி, இமாம் ராஃபீஸ் போன்ற பலரும் இந்த இறைவசனத்திற்கு இக்கருத்தையே கொடுத்துள்ளனர்.

(II) பொதுவான இறைவசனங்கள்

“அவர்களது செல்வங்களில் கேட்டு வருவோருக்கும், இல்லாதோருக்கும் பங்கு இருக்கிறது. (தாரியாத் 18)

“அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்தும் வகையில் அவர்களது செல்வங்களிலிருந்து ஸ்காத்தைப் பெறுவீராக,” (தவ்பா 102)

அனைத்துச் செல்வங்களிலும் ஸ்காத் இருப்பதாக இவ்வசனங்கள் கூறுகின்றன. வியாபாரத்தின் மூலம் கிடைக்கும் செல்வம் இதிலிருந்து விதிவிலக்காகிறது என்பதற்கு எத்தகைய ஆதாரமும் கிடையாது.

(2) சுண்ணாவிலும் கீழ்வரும் ஹதீஸ்களை ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம்:

- (I) “முஸாரா இப்னு ஜான்துப் (ரழி) அறிவிக்கிறார்கள்: இறை தூதர் (ஸல்ல) அவர்கள் நாம் வியாபாரத்திற்காக தயார்படுத்தி வைப்பவற்றிற்கு ஸ்காத் கொடுக்குமாறு கட்டளையிடுவார்கள்”. (அபுதாவுத், தாரக்குத்தனீ) (இந்த ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர் வரிசை குறித்து விமர்சனங்கள் உள்ளன)
- (II) அபுதர் (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: இறை தூதர் (ஸல்ல) அவர்கள் கூறினார்கள்: “ஒட்டகத்திற்கு ஸ்காத் உள்ளது; ஆட்டி ற்கு ஸ்காத் உள்ளது; உடைகள், பாத்திரங்கள், தளபாடங்கள் என்பவற்றிற்கும் ஸ்காத் உள்ளது”. (தாரகுத்தனி) இந்த ஹதீஸில் “உடைகள், பாத்திரங்கள், தளபாடங்கள்” முதலிய பொருட்கள் சொந்தத் தேவைகளுக்குப் பாவிக்கப்பட்டால் அவற்றிற்கு ஸ்காத் கிடையாது என்பது தெளிவு. எனவே இவற்றை வியாபாரப் பொருட்களாகப் பாவிப்பது பற்றியே இந்த ஹதீஸ் குறிப்பிடுகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை.
- (III) பொதுவாக அனைத்து செல்வங்களிலும் ஸ்காத் இருப்பதாக வரும் ஹஸ்ஸ்களையும் இதற்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம். உதாரணமாக: “உங்களின் செல்வங்களுக்கான ஸ்காத்தைக் கொடுங்கள்”. என இறைதூதர் (ஸல்ல) குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். (இமாம் திர்மிதி, ஸ்காத்

என்ற அத்தியாயத்தில் ஆரம்பமாக இந்த ஹத்ஸைப் பதித்துள்ளார்). இந்த ஹத்ஸ் அனைத்து செல்வங்களுக்கும் விதிவிலக்கின்றி ஸகாத் விதியாவதாகக் கூறுகிறது. எனவே இதில் வியாபாரத்தின் மூலம் கிடைக்கும் செல்வமும் அடங்கும்.

- (3) ஸஹாபாக்கள், தாபியீன்கள், ஆரம்ப கால அறிஞர்களின் இஜ்மா:

வியாபாரப் பொருட்களுக்கு ஸகாத் விதியாகிறது என்பது ஸஹாபாக்கள் தாபியீன்கள், ஆரம்பகால அறிஞர்களின் இஜ்மாவாகக் காணப்பட்டது. இமாம் இப்னுல் முன்திர கீழ்வருமாறு கூறுகிறார்.

வியாபாரப் பொருட்களுக்கு ஒரு வருடமானால் ஸகாத் விதியாகும் என்பது அறிஞர்களின் ஏகோபித்த முடிவாகும். உமர், இப்னு உமர், இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) போன்ற ஸஹாபாக்களது கருத்தும் இதுவாகும். மத்னாவின் ஏழு சட்ட அறிஞர்கள், ஹசன், ஜாபிர் இப்னு ஸைத், நகீய், தெளர், அவ்ஸார், தாலுஸ், மய்முன் இப்னு முஹ்ரான், ஷாபிர், அபூ உபைத், இஸ்ஹாக், அபூஹனீபா அவரது தோழர்கள், இமாம் மாலிக், அஹ்மத் போன்றோரது கருத்தும் இதுவே. (அல்முஃனீ பாகம் 3, பக்கம் 30)

- (4) ‘கியாஸ்’ என்ற சட்ட மூலாதார அடிப்படையில் நோக்கினும் வியாபாரப் பொருட்களுக்கு ஸகாத் விதியாகும் என்ற முடிவிற்கே வரவேண்டும்.

வியாபாரப் பொருட்கள், விருத்தி கருதி வியாபாரத்தில் ஈடுபடுத்தப்படும் பொருட்களாகும். எனவே அவை ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட கால்நடைகள், தங்கம், வெள்ளி போன்றவற்றை முழுமையாக ஒத்துள்ளன. இந்த வகையில் இவற்றிற்கும் ஸகாத் கடமையாக வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

ஸகாத் விதியாவதற்கான ஒரு காரணத்தை அல்குர்ஆன் குறிப்பிடும் போது ‘தூய்மைப்படுத்தல்’ எனக் கூறுகிறது.

இக்கருத்துக்கு மிகப்பொருத்தமானோர் வியாபாரிகளும் அவர்களது செல்வங்களுமே. இக்கருத்தை விளக்கி பல ஹதீஸ்களும் வந்துள்ளன. “வியாபாரிகள்தான் பெரும பாவிகள்” என இறை தூதர் (ஸ்ல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்போது ஸஹாபாக்கள் அல்லாஹ் வியாபாரத்தை ஹலாலாகத்தானே ஆக்கியுள்ளான் என இறைதூதரைக் கேட்டார்கள். உண்மைதான் ஆனால் வியாபாரிகள் பொய்ச் சத்தியம் செய்து பாவம் தேடுவர். அதிகமாகப் பொய்யும் பேசவார்கள்.” என இறை தூதர் (ஸ்ல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். (முஸ்னத் அஹ்மத், ஹாகிம்)

இவ்வாறு எந்த வகையில் நோக்கினும் வியாபாரப் பொருட்கள் ஸகாத் விதியாகும் பொருட்களாகும் என்பதில் எத்தகைய சந்தேகமும் கிடையாது. இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்களில் மிகச் சிலர் வியாபாரப் பொருட்களுக்கு ஸகாத் விதியாக மாட்டாது. எனக் குறிப்பிட்ட கருத்து எத்தகைய பலமான ஆதாரங்களும் கொண்ட கருத்தல்ல. இது பிற்காலத்தில் தோன்றிய, ஸஹாபாக்கள், தாபிரன்களின் இஜ்மாவுக்கு முரணான கருத்துமாகும்.

வியாபாரப் பொருட்களுக்கான ஷரத்துகள்:

- 1) வியாபார நோக்கிலுள்ள பொருட்களாக இருக்க வேண்டும்.

இலாப நோக்கில் வியாபாரத்திற்காக தயார் செய்து வைக்கப்பட்டவையே வியாபாரப் பொருட்களாகும். எனவே மனிதன் வாங்குகின்ற அனைத்துப் பொருட்களும், வியாபாரப் பொருட்களா காது. ஒரு பொருள் வியாபாரப் பொருளாவதற்கு உழைப்பு, நாட்டம் என்ற இரு அம்சங்கள் தேவை. அதாவது வாங்குதல், விற்றல் என்ற உழைப்பும், வியாபார நோக்கில் வாங்கப்பட்டது என்ற நாட்டமும் தேவையாகும்.

இந்த வகையில் ஒரு வியாபாரஸ்தலத்தில் எந்தப் பொருட்கள் விற்பனைக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளனவோ அப்பொருட்களே ஸகாத்துக்கு உரியவைகளாகின்றன. உதாரணமாக தளபாடங்கள், தளபாட விற்பனைக் கடையில் விற்பனைப் பொருளாகும். வாகனங்கள், வாகன விற்பனைக் கடையில் விற்பனைப்

பொருளாகும். ஆனால், ஒரு ஹோட்டலில் இருக்கும் வாகனமோ, தளபாடங்களோ விற்பனைப் பொருளாக மாட்டாது. இவ்வாறு கணித்துக் கொள்ள வேண்டும். சொந்தத் தேவைக்காக ஒருவர் ஒரு வாகனத்தை வாங்குகிறார். இலாபத்திற்கு அதனை விற்றுவிட முடியுமாயின் விற்றுவிடும் நோக்கமும் அவருக்கு உள்ளது. இப்போது இப்பொருள் வியாபாரப் பொருளாகாது. ஆனால், வியாபாரத்திற்காக ஒருவர் பல வாகனங்களை வாங்குகிறார். அவற்றில் ஒரு வாகனத்தை தனது சொந்தப் பிரயாணங்களுக்காகப் பாவித்தாலும் அது வியாபாரப் பொருளாகவே கணிக்கப்படும்.

வாங்கும் போது இருக்கும் அடிப்படை நோக்கே இங்கு கணிக்கப்பட வேண்டும். இடைக்காலத்திற்கு தற்காலிகமாக அது வேறு நிலைகளுக்கு மாறுவது கருத்திற் கொள்ளப்படுவதில்லை. குறிப்பிட்ட வியாபாரப் பொருளை முழுமையாக தனது சொந்தப் பாவனைக்கு மாற்றிவிடின், மாற்றுகின்ற அந்த நோக்கமே அப்பொருளை வியாபாரப் பொருள் என்ற நிலையிலிருந்து நீங்கிவிடும். இதுவே பெரும்பாலான சட்ட அறிஞர்களது கருத்தாகும்.

2) வியாபாரியின் செல்வம் பணமாகவோ, பணத்தால் பெறுமானம் கணிக்கப்படக்கூடிய வியாபாரப் பொருளாகவோ இருக்க முடியும். வியாபாரப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றுக்கும் ஏற்கனவே பணத்திற்கு ஷர்த்தாகக் குறிப்பிடப்பட்ட ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகி இருத்தல், கடனிலிருந்து நீங்கியிருத்தல் போன்ற அனைத்து அம்சங்களும் காணப்பட வேண்டும். வியாபாரப் பொருட்களுக்கான ‘நிலாப்’ பணத்திற்கான நிலாபே என்பதைக் கவனத்திற்கொள்க.

3) ‘நிலாப்’ பூரணமடைதலை எப்போது கணிக்க வேண்டும் என்பதில் மூன்று கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன.

(I) இமாம் ஓபிஸ தனது “அலும்மு” என்ற நூலில் வருட இறுதியில் ‘நிலாப்’ அடைந்திருப்பின் போதுமானது எனகிறார். இமாம் மாலிகின் கருத்தும் இதுவேயாகும்.

(II) வருடத்தின் அனைத்து நாட்களிலும் ‘நிலாப்’ அவதானிக்கப் பட்டு வர வேண்டும் ‘நிலாபை’ விட்டுக் குறையும் போது

வருடக் கணிப்பீடு அறுபட்டுப் போகும். திரும்பவும் ‘நிலாப்’ அடையும் போது புதிதாக வருடத்தை அந்த இடத்திலிருந்து கணிக்க வேண்டும் என்பது இமாம் அஹ்மதின் கருத்தாகும்.

- (III) வருடத்தின் ஆரம்பத்திலும், இறுதியிலும் ‘நிலாப்’ பூரணமடைந்திருக்க வேண்டும் என்பது இமாம் அழு ஹனிபாவின் கருத்து.

இம்முன்று கருத்துக்களில் இமாம் மாலிக், ஷாபிர் போன்றோரின் கருத்தே மிகப் பொருத்தமானது என கலாநிதி யூசுப் அல் - கர்ணாவி கருதுகிறார். இதற்கு கீழ்வரும் நியாயங்களை அவர் முன்வைக்கிறார்.

- 1) நிலாப் அடைந்த தொகைப் பணத்திற்கு ஒரு வருடம் பூரணமடைய வேண்டும் என்ற ஊரத்திற்கு ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸ் இல்லை என்பது ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டது. வருடத்திற்கு ஒரு முறைதான் ஒரு பொருளுக்கு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என்பது இஜ்மாவான முடிவு. எனவே வருட முடிவில் மட்டும் ‘நிலாப்’ அடைந்துள்ளது என்பது உறுதியானால் போதுமானது.
- 2) இக்கருத்தே நடைமுறைக்கு மிக இலேசானது ஹன்பலி மதஹபின் கருத்து சிலவேளை வியாபாரப் பொருட்களை ஒவ்வொரு நாளும் கணித்துக் கொண்டு வர வேண்டிய சூழ்நிலையை அல்லது அடிக்கடி வியாபாரப் பொருட்களை கணிக்க வேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும். நடைமுறையில் இது சாத்தியமற்றது. இமாம் அழுஹன்பாவின் கருத்துப்படி சிரமம் காணப்படவே செய்கிறது. எப்போது ‘நிலாப்’ அடைகிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள முதலிட்ட ஒருவன் ஆரம்பத்திலிருந்து ‘நிலாப்’ தொகையை கணித்துவர வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்தும். “உங்களுக்கு அல்லாஹ் மார்க்கத்தில் எத்தகைய கஷத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை” என்ற திருமறையின் கருத்தை இங்கு நாம் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த வகையில் ஒரு வியாபாரி தனது கையிலிருக்கும் பணம், வியாபாரத்திற்காக உள்ள பொருட்கள், வரவேண்டிய கடன் என்பவற்றைக் கூட்டி, கொடுக்க வேண்டிய கடன், அறவிடமுடியாக கடன் என்பவற்றைக் கழித்துப் பெறும் தொகை, பணத்திற்கான ‘நிலாப்’ ஆன 85 கிராம் தங்கத்தின் பெறுமானத்தை அடைந்திருப்பின் அதில் 2.5% ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

இங்கு மூன்று விடயங்களைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

- (I) வியாபாரப் பொருட்களுக்கான ஸகாத்தைக் கணிப்பிடும் போது அப்பொருட்களின் அப்போதைய சந்தை விலையை வைத்தே கணிக்க வேண்டுமே ஒழிய அப்பொருட்களை வாங்கிய விலையை வைத்தல்ல. இந்த வகையில் முதலீடு, இலாபம், சேமிப்பு அனைத்தும் சேர்ந்தே ஸகாத்திற் குரித்தாகிறது.
- (II) ‘நிலாப்’ அளவை அடைந்திருந்தால் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டிருந்தால் முழுத் தொகைக்குமே ஸகாத்தைக் கணிப்பிட வேண்டும். ‘நிலாபின்’ பெறுமானத்தைக் கழித்து விட்டு எஞ்சிய தொகைக்கு ஸகாத் கணிப்பதில்லை.

இந்த வகையில் குறிப்பிட்ட வியாபாரி அந்த வருடம் இலாபமடைந்தாரா அல்லது நஷ்டமடைந்தாரா என்பது நோக்கப்படுவதில்லை. அவரிடம் இருக்கும் செல்வம் ‘நிலாப்’ பெறுமானத்தை அடைந்துள்ளதா என்பது மட்டுமே அவதானிக்கப்படும்.

- (III) வியாபார ஸ்தலத்தின் நிலையான சொத்துக்கள் ஸகாத்திற்கு உரியவை அல்ல. கட்டிடம், பொருட்கள் வைக்கப்பட்டுள்ள தளபாடம், வியாபார ஸ்தலத்திற்கான வாகனம் என்பன ஸகாத்திற்குரியவையாகக் கணிக்கப்படுவதில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட வியாபார ஸ்தலத்தின் வியாபாரப் பண்டங்கள் மட்டுமே ஸகாத்திற்குரியவையாகும்:

அத்தியாயம் - V

விவசாய வினைபொருட்களுக்கான ஸகாத்

விவசாய வினைபொருட்களுக்கு ஸகாத் விதியாகும் என்பதில் எத்தகைய கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. அல்குர்-ஆனும், சன்னாவும் இது பற்றி மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளன. எனவே இமாம்கள், விவசாய வினைபொருட்களுக்கு ஸகாத் விதியாகும் என்பதில் ஏகோபித்த முடிவைக் கொண்டுள்ளனர்.

கீழே விவசாயப் பொருட்களுக்கு ஸகாத் விதியாகும் என்பதை விளக்கும் சில குருங்களையும், ஹதீஸ்களையும் தருகிறோம்.

- 1) “அதனை அறுவடை செய்யும் நாளில் கொடுக்க வேண்டிய பங்கைக் கொடுத்து அதற்கான கடமையை நிறைவேற்றி விடுங்கள்” (ஸஹா அன்-ஆம் :141)
இந்தத் திருவசனம் ஸகாத்தையே குறிக்கின்றதென மிகப் பெரும்பாலான ஆரம்பகால இமாம்களும், அதிகமான தபஸீர் ஆசிரியர்களும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்.
- 2) ஜாபிர (ரழி) அவர்கள் அறிவிக்கிறார்கள்: இறை தூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள்: ஆற்று நீராலும், மழை நீராலும் நீர் பெற்ற தாவரங்களுக்கு $1/10$ உம், செலவோடு கூடிய நீர்ப்பாசனத்தின் மூலம் நீர் பெற்றவைக்கு $1/20$ வும் ஸகாத் ஆகக் கடமையாகிறது. (முஸ்லிம், முஸ்னத் அஹ்மத், நஸாயி, அபுதாலுத்)

விவசாயப் பொருட்களின் நிலைப் பற்றி வந்துள்ள ஹதீஸ்களும் ஸகாத் சேகரிக்க அனுமதிக்கப் பெற்றோர் பற்றி வந்துள்ள ஹதீஸ்களும் இங்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படலாம்.

ஸகாத் விதியாகும் விவசாய வினைபொருட்கள்:

விவசாய வினைபொருட்களில் எவற்றின் மீது ஸக்காத் விதியாகும் என்பதில் சட்ட அறிஞர்கள் மத்தியில் கருத்து

வேறுபாடு நிலவுகிறது. கலாநிதி யூசுப் அல்-கர்ளாவியின் பிக்லூஸ் ஸகாத் என்ற நூலிலிருந்து, அக்கருத்து வேறுபாட்டினையும் அவற்றிற்கு குறிப்பிட்ட மத்ஹபினர் முன்வைத்த ஆதாரங்களையும் சுருக்கமாக கீழே தருகிறோம்.

1) மாலிக், ஷாரியீ மத்ஹபினர்.

தானியங்களிலும், பழங்களிலும் கீழ்வரும் மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டவை மட்டுமே ஸகாத்திற்கு உரியவையாகின்றன.

1. பிரதான உணவுப் பொருளாக இருத்தல்.
2. சேமிக்கத்தக்கதாக இருத்தல்.
3. காயக்கூடியதாக இருத்தல்.

இப்பண்டுகள் மூன்றையும் ஒன்றாகக் கொண்ட தாவரப் பொருட்கள் மட்டுமே இம்மத்ஹபினர் கருத்துப்படி ஸகாத்திற் குரியதாகும். இவற்றில் ஒரு பண்பேனும் தவறினால் அது ஸகாத்திற்குரிய பொருளாகாது. இக்கருத்திற்கு அல் முஹத்தப், அல் மஜ்ஜுஉ என்ற இரு முக்கிய ஓபிரா மத்ஹபின் நூல்களும் கீழ்வரும் ஆதாரங்களை முன்வைக்கின்றன. முஆத் இப்னு ஜபல் (ரவி) அறிவிக்கிறார்கள்.

- 1) பூசனி, மாதுளை, காய்கறிகள், போன்றவை இறை தூதர் (ஸல்) ஸகாத் பெறாது விட்டு விட்டவைகளாகும். (பைஹி, ஸானன் அல்குப்ரா) இதே கருத்தில் வரும் இன்னும் பல ஹதீஸ்களை ரிவாயத் செய்து விட்டு நூலாசிரியர்: அவ்வனைத்து ஹதீஸ்களும் மூலிகையை. ஆயினும் பல்வேறு வழிகளில் வருவதால் பலம் பெறுகின்றன. அத்தோடு ஸஹாபாக்களது கருத்தும் சேர்ந்து கொள்கிறது எனகிறார். மேலும் இவர், அவி, உமர், ஆயிஷா (ரழி) போன்றோரின் கருத்துக்களைக் குறிக்கும் ரிவாயத்துக்களையும் பதிவு செய்துள்ளார்.
- 2) உணவுப் பொருட்களாக அமையும் விவசாய வினை பொருட்களே பிரயோசனமளிப்பவை. அவை கால்நடைகளில், ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் போன்றவை. எனவே இவற்றின் மீது ஸகாத் விதியாவதே மிகப் பொருத்தமானது.

இமாம் அஹ்மத் அவர்களின் மத்தூப்

இமாம் அஹ்மத் அவர்களிடமிருந்து, இப்பிரச்சினை குறித்துப் பல கருத்துக்கள் வந்துள்ளன. அவற்றில் மிகப் பிரபல்யமானதாக முஃனி என்ற நூலில் இமாம் இப்னு குதாமா குறிப்பிடுகின்ற கருத்து வருமாறு;

கீழ்வரும் மூன்று பண்டுகளைக் கொண்டவையே ஸகாத்திற்கு உரியவையாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

1. முகத்தலளவைக்கு உட்படக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.
2. சேமிக்கத்தக்கதாக, நிறுக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.
3. உலரக் கூடியவையாக இருக்க வேண்டும்.

இம்மூன்று பண்டுகளையும் ஒன்றாகக் கொண்ட தானியங்கள், பழவர்க்கங்களில் மட்டுமே ஸகாத் கடமையாகும்.

இம்மத்தூபினர் முன்வைக்கும் ஆதாரம்:

1. “மழை மூலம் நீர் கிடைத்த தாவரங்களுக்கு 1/10 ஸகாத் விதியாகும்”
(கிதாப் அல் கராஜ் -யஹ்ரயா இப்னு ஆதம்)
2. தானியங்களிலிருந்து தானியத்தை ஸகாத்தாகப் பெறு. (இது அடுதாலும், இப்னு மாஜா என்போர் ரிவாயத் செய்த நீண்ட ஹதீலின் ஒரு பகுதி)

இந்த இரண்டு ஹதீஸ்களும் பொதுவாக அதன் சொற்கள் குறிக்கும் அனைத்துப் பொருட்களிலும் ஸகாத் விதியாவதாகக் கூறுகின்றன. ஆனால் கீழ்வரும் ஹதீஸ் கொடுக்கும் கருத்துப்படி தானியம் அல்லாதவையும் முகத்தலளவைக்கு உட்படாதவையும் ஸகாத் விதியாவதற்கு உரிய பொருளாக மாட்டா என்பது தெளிவாகிறது.

“தானியத்திலோ, போர்ச்சம் பழத்திலோ 5 வஸக்குகள் அடையும்வரை ஸகாத் கடமையாகாது”. (ஸஹ්லி முஸலிம், ஸானன் நஸாயி)

இமாம் அழு ஹனியாவின் மத்ஹூப்

சாதாரணமாக மனிதனுக்குப் பிரயோசனம் தரக் கூடியவையாக அமைகின்ற பூமியில் விளையும் அனைத்து விவசாயப் பொருட்களுக்கும் ஸகாத் உண்டு என்பது இமாம் அழுஹனீபாவின் கருத்தாகும்.

இந்த வகையில் உணவுப் பொருட்களாக இருப்பினும் இல்லாவிட்டாலும் சேமிக்கக் கூடியவையாக இருந்தாலும் அல்லது உலர்க் கூடியவையாகவோ, உலர் முடியாதவையாகவோ இருப்பினும் அவை அனைத்தின் மீதும் ஸகாத் விதியாகும்.

அரிசி, கோதுமை, தோடம், மா போன்ற பழ வர்க்கங்கள், தென்னை, தேயிலை, இறப்பர், கோப்பி போன்ற பெருந்தோட்டப் பயிர்கள், பல்வேறு பூ வகைகள், காய்கறிகள் போன்ற அனைத்திற் குமே ஸகாத் விதியாகும் என்பது இந்த மத்ஹூபின் கருத்தாகும்.

இந்த மத்ஹூபின் கருத்துப்படி பூமியின் அனைத்துப் பாகங்களில் வாழும் மனிதர்களும் பெரும்பாலும் மிக அதிகமான தாவர விளைபொருட்களுக்கு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். ஏனைய மத்ஹூப்களின் கருத்துப்படி மிகக் குறைவான பொருட்களுக்கே ஸகாத் விதியாகும்.

உதாரணமாக இலங்கை போன்ற ஒரு நாட்டில் அரிசிக்கு மட்டுமே தாவர விளைபொருட்களில் ஸகாத் விதியாகும். அரிசியை விட பெரும் வருமானத்தைத் தரும் தேயிலை, தென்னை, இறப்பர் போன்ற பெருந்தோட்டப் பயிர்களுக்கோ, கராம்பு, ஏலம், சாதிக்காய் போன்ற விலைமதிப்புள்ள வாசனைத்திரவியங்களுக்கோ ஸகாத் கடமையாக மாட்டாது.

இமாம் அழு ஹனீபா வின் மத்ஹூபினர் தமது கருத்துக்கு கீழ்வரும் ஆதாரங்களை முன்வைக்கின்றனர்.

(1) கீழ்வரும் அல்குர்ஆனின் பொதுவான வசனம்:

(I) “பூமியிலிருந்து நாம் உங்களுக்காக வெளிப்படுத்தித் தந்தவற்றிலிருந்தும் செலவழியுங்கள்.” (ஸஹா அல்

பகரா 269) இங்கு பூமியிலிருந்து தோன்றுகின்ற குறிப்பிட்ட சில தாவரங்களைக் குறிப்பிடாது பொது வாகவே குறிப்பிட்டுள்ளமை அவதானிக்கத்தக்கது.

(II) அதனை அறுவடை செய்யும் நாளிலேயே கொடுக்க வேண்டிய பங்கைக் கொடுத்து அதற்கான கடமையை நிறைவேற்றி விடுங்கள். (ஸரா அன்ஆம் 141) இந்த வசனம் பல்வேறு தாவர உணவுப் பொருட்களைக் குறிப்பிட்டதன் பின்னரே வருகிறது. பந்தல் அமைத்த, அமைக்கப்படாத தோட்டங்கள், பேர்ச்சம் பழம், தானியப் பயிர்கள், ஸெதுஞ், மாதுளை போன்ற அனைத்தையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டியதன் பின்னர் இவ்வசனம் வருகின்றமை பொதுவாக அனைத்து வகைத் தாவரங்களுக்கும் ஸகாத் விதியாகும் என்பதைக் காட்டுகிறது.

‘விளைந்த நாளிலேயே ஸகாத்தைக் கொடுங்கள்’ என வரும் பிரயோகம் குறிப்பாக காய்கறிகளுக்குப் பொருந்தும். ஏனைய விளைபொருட்களைத் துப்புரவு செய்து தனியாகப் பிரித்தெடுக்க இரண்டு மூன்று நாட்கள் செல்லும். எனவே இந்த வசனம் முக்கியமாகக் காய்கறிகளைக் குறிக்கும் எனக் கருத இடமுண்டு.

(2) கீழ்வரும் பொதுவான ஹத்ஸௌம் இக்கருத்தையே காட்டுகிறது.

“மழைந்த மூலம் பெற்றவற்றிற்கு 1/10 உம், ஒட்டகத்தின் மூலம் நீர் இறைத்து நீர்ப்பாசனம் செய்யப்பட்டவற்றிற்கு 1/20 உம் ஸகாத் ஆகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.”

இந்த ஹத்ஸீஸ் பிரதான உணவுப் பொருள், உணவுப் பொருளாகக் கொள்ளப்பட்டாதவை, சேமிக்கப்படக் கூடியவை, சேமிக்க முடியாதவை என வேறுபடுத்திக் காட்டாமல் பொதுவாகவே குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்த வகையில் இதுவும் அனைத்துத் தாவரப் பொருட்கள் மீதும் ஸகாத் விதியாகும் என்பதையே காட்டுகின்றது.

நான்கு மத்ஹுபுகளும் முன்வைத்த மூன்று வகையான கருத்துக்களிலும் இமாம் அடுஹனிபா அவர்கள் முன்வைத்த

கருத்தே மிக ஆதாரபூர்வமானதாகவும், பொருத்தமானதாகவும் இருக்கிறது என கலாநிதி யூசுப் அல்கரளாவி கூறுகிறார். அதற்கான நியாயங்களை விரிவாக விளக்குகிறார். அவர் முன்வைக்கும் நியாயங்களின் சுருக்கம் கீழே தரப்பட்டுகின்றது.

- 1) அனைத்துத் தாவர விளைபொருட்கள் மீதும் ஸகாத் விதியாகிறது. என்பது இமாம் அபுஹனிபா அவர்களது கருத்து மட்டுமன்று; உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ், முஜாஹித், தான்த, ஹம்மாத், நகீய் போன்ற பல இமாம்களது கருத்தும் இதுவே என்பது கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

குருஅனிலும், சுன்னாவிலும் அனைத்துத் தாவரப் பொருட்களையும் குறிக்கும் வகையில் வசனங்கள் வந்துள்ளன என்பது ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டது. இத்தகைய பொது வசனங்களின் கருத்தை, சில குறிப்பிட்ட தாவரப் பொருட்களையே குறிக்கும் என்ற வகையில் வரையறுக்க ஆதாரபூர்வமான ஸஹීஹான ஹதீஸ்கள் எதுவும் இல்லை. சில குறிப்பிட்ட உணவுப் பொருட்களில் மட்டுமே ஸகாத் விதியாகிறது என வரும் அனைத்து ஹதீஸ்களும் மூச்பானவை. எனவே இப்பொது வசனங்களின் கருத்தை அவை வரையறுக்க முடியாது.

- 2) ஸகாத் விதியாவதற்கான நோக்கத்தை ஆராயும்போது இக்கருத்தே பொருத்தமாகிறது. தூய்மைப்படுத்தல் என்பதும், ஏழைகளுக்கும், தேவையுடையவர்களுக்கும் உதவியாகவும், சமூகப் பொது நலனைப் பாதுகாக்கவுமே ஸகாத் கடமையாக்கப்பட்டது என்ற கருத்தும் தெளிவானது.

இந்நிலையில் சில ஏக்கர் நிலத்தில் நெல்லை அல்லது கோதுமையை விளைவிக்கும் விவாசாயி மட்டுமே தூய்மைப்பட வேண்டும். மேற்குறிப்பிடப்பட்ட பொறுப்புகள் அவனுக்கு மட்டுமே உரியன, தேயிலை, இறப்பர், தென்னை தோட்டங்கள், பல ஏக்கர்கள் கொண்ட ஆப்பிள் பழத்தோட்டங்கள் உடையவன் தூய்மைப்பட வேண்டியதில்லை அவன் குறிப்பிட்ட பொறுப்புக்களைச் சுமக்க வேண்டியதில்லை

என்பது அபத்தமானதோரு கருத்தாகும். இந்த வகையில் பொதுவாக அனைத்து விவசாய விளைபொருட்களுக்கும் ஸகாத் கடமையாகும் என்பதுவே மிகப் பொருத்தமான கருத்தாகிறது.

இமாம் அழூபக்கர் இப்னுல் அரபி மாலிக் மத்ஹூபைச் சேர்ந்தவர். எனினும் ஸகாத் தின் இப்பகுதியைப் பொறுத்தவரை ஹனபி மத்ஹூபின் இக்கருத்தே பொருத்தமானது எனக் காண்கிறார். இக்கருத்தைத் தமது அஹ்காமுல் சூர்ஆன் என்ற நூலிலும், திர்மிதிக்கு அவர் எழுதிய விரிவுரையிலும் விளக்கியுள்ளார். திர்மிதிக்கான விரிவுரையில் அவர் கீழ்வருமாறு கூறுகிறார்.

- * இப்பிரச்சினையில், ஆதாரத்தை நோக்குகையிலும், ஏழைகளின் நலனைப் பொறுத்துப் பார்க்கையிலும் அல்லாஹ் புரிந்த அருளுக்கு நன்றி செலுத்தல் என்ற வகையில் ஆய்ந்தாலும் இமாம் அழூஹன்பாவின் மத்ஹூபே பலம் வாய்ந்தது.
- * “அதனை அறுவடை செய்யும் நாளிலே கொடுக்க வேண்டிய பங்கைக் கொடுத்து அதற்கான கடமையை நிறைவேற்றி விடுங்கள்” என்ற ஸமரா அன்னுமின் 141 ஆம் வசனத்திற்கு நீண்ட விளக்கத்தை அளிக்கும் இமாம் அவர்கள் ஹனபி மத்ஹூபின் கருத்தை ஆதரித்து ஏனைய மத்ஹூபுகளின் கருத்திற்கு மறுப்பும் சொல்கிறார். அவர் அங்கே குறிப்பிட்ட கருத்துக்களின் சுருக்கம் கீழ்வருமாறு:

இமாம் அழூஹனிபா மேற்குறிப்பிட்ட ஆயத்தையே கவனத்தில் கொண்டார். சத்தியத்தைக் கண்டார். உணவுப் பொருளோ, இல்லையோ அனைத்திலும் ஸகாத் கடமையாகும் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். “மழைநீரால் நீர் பெறும் அனைத்து விவாசய விளைபொருட்களுக்கும் பத்திலொன்று ஸகாத் கடமையாகிறது” என்ற பொதுவான ஹத்தீலிலும் இறை தூதர் (ஸல்) அவர்கள் இக்கருத்தை விளக்கினார்கள்.

இமாம் அஹ்மத் இப்னு ஹம்பல் “ந வஸக்குகளுக்குக் குறைவாக இருப்பின் ஸகாத் கடமையாகாக/....” என்ற கூக்கௌ

ஆதாரமாகக் கொண்டு முகத்தலளவைக்கு உட்படாத பொருட்களுக்கு ஸகாத் கடமையாகாது என்றார். எனினும் இக்கருத்து பலவீனமானது என்பது தெளிவு. ஏனெனில் இந்த ஹதீஸ் தானியங்கள், பழங்களுக்கான ‘நிலாபை’ ரீள்க்கலே வந்துள்ளது.

உணவுப் பொருட்களில் மட்டுமே ஸகாத் கடமையாகும் என்பது ஷாபிஸ மத்ஹூபின் கருத்தாகும். இக்கருத்துக்கு எத்தகைய அடிப்படையும் கிடையாது. இறை தூதர் (ஸல்) அவர்கள் உணவுப் பொருட்களாகக் காணப்பட்ட விவசாயப் பொருட்களில் மட்டுமே ஸகாத் எடுத்தார்கள் என்றால், அதன் பொருள் விவசாய விளைபொருட்களில் பிரதான உணவுப் பொருட்கள் மட்டுமே ஸகாத்திற்கு உரியன் என்பது அல்ல. இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் வாழ்ந்த பூமியில் காணப்பட்ட விவசாயப் பொருட்களுக்கு ஸகாத்தைப் பெற்றார்கள் என்றே நோக்க வேண்டும். அல்குர்ஆன் பொதுவாக அனைத்து விவசாயப் பொருட்களிலும் ஸகாத்தைக் கடமையாக்கியது. நடைமுறையில் இறை தூதர் (ஸல்) அதனைக் கொண்டுவரும்போது தமது பூமியில் காணப்பட்ட விவசாயப் பொருட்களிலிருந்து ஸகாத்தைப் பெற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

இங்கு கைபர், மத்தோவின் நிலங்களில் காணப்பட்ட காய்கறிகளிலிருந்து ஏன் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸகாத்தைப் பெறவில்லை என்றே கேள்வி எழு முடியும்? இக்கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் இமாம் இப்னு அரபி கீழ்வருமாறு கூறுகிறார். “இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் காய்கறிகளுக்கு ஸகாத் எடுக்கவில்லை என்றும் ஆதாரம் வரவில்லை. ஸகாத் அவற்றுக்காகப் பெற்றிருந்தால் அச்செய்தி ஹதீஸ்கள் மூலம் வந்திருக்க வேண்டுமே என வாதிட முடியும். அல் குர்ஆனிலேயே ஆதாரம் தெளிவாக வந்திருக்கும் போது கட்டாயம் ஹதீஸில் இது வந்தே ஆக வேண்டும் என்பது அர்த்தமற்ற வாதமாகிறது.

“காய்கறிகளில் ஸகாத் கிடையாது” என ஒரு ஹதீஸ் வருகிறது. ஆனால் அது பலவீனமான ஹதீஸ் இந்த ஹதீஸை ரிவாயத் செய்யும் இமாம் திர்மிதி “இந்த ஹதீஸின் அறிவிப்பாளர் வரிசை பலவீனமானது. இந்தப் பகுதியில் ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸே கிடையாது” எனகிறார்.

காய்கறிகளைப் பொறுத்தவரையில் மிக அவசரமாக அழிந்து போகக்கூடியவை; ‘பைத்துல் மாவில்’ பாதுகாத்து வைக்க முடியாதவை; என்ற வகையில் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் அதற்கான ஸகாத்தைத் தனிப்பட்ட முறையில் கொடுக்கட்டும் என விட்டிருக்க முடியும் என ஹனபி மத்ஹூபின் சட்ட அறிஞர்கள் சிலர் கருதுகின்றனர்.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தில் இமாம் ஸாஹரி, அதால், அவ்ஸாயி போன்ற சில சட்ட அறிஞர்கள் காய்கறிகளுக்கான ஸகாத்தை அவற்றின் பெறுமானத்தைக் கணித்துப் பண்மாகப் பெற முடியும் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இக்கருத்தைக் காய்கறிகளைப் பொறுத்தவரையில் பொருத்தமான கருத்து என கலாநிதி யூசுப் அல் கர்ணாவி கருதுகிறார். ஏனெனில் இவை விரைவில் அழியக் கூடியவை. பைதுல் மாவில் வைத்துப் பாதுகாக்க முடியாதவை.

**விவாசய வினைபொருட்களுக்கான நிலாப்
(ஸகாத் கடமையாவதற்கு ஆக்குறைந்த அளவு)**

“ஐந்து வஸக்குக்களுக்குக் குறைவாக இருப்பின் ஸகாத் கடமையாகாது” (ஸஹீஹ் புகாரி, ஸஹீஹ் முஸ்லிம்) என்ற ஆதாரபூர்வமான ஹதீலின்படி விவாசய வினைபொருட்களுக்கான நிலாப் 5 வஸக்குகள் ஆகும். இது மிகப் பெரும்பாலான இல்லாமிய சட்ட அறிஞர்களது கருத்து.

வஸக், ஸால், முத்து என்பவை அரபிகளது முகத்தலளவை களாகும். குறிப்பாக மதீனாவாசிகளது அளவீடுகள், “முகத்தலளவை மதீனாவாசிகளின் முகத்தலளவையே, நிறுவை மக்காவாசிகளின் நிறுத்தலுக்கான அளவைகளே” (முஸ்லித் அஹ்மத், ஸஹீஹ் முஸ்லிம்) என்ற இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களது ஹதீலின் படி முகத்தல் அளவையில் மதீனாவாசிகளையும், நிறுத்தல் அளவையில் மக்காவாசிகளையும் பின்பற்ற வேண்டும். மதீனாவாசிகள், பொதுவாக விவசாயிகளாகவும், மக்காவாசிகள் பொதுவாக வியாபாரிகளாகவும் இருந்தமையே இந்த வகையில் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதற்கான காரணமாகும்.

1 வஸக் - 60 ஸால் கள் கொள்ளும். 1 ஸால் - 4 முத்துகள் கொள்ளும்.

1 ஸாஉ பக்தாத் இறாத்தவின்படி $5\frac{1}{3}$ ஆகும். இதுவே மாலிக், ஷாபியி, ஹன்பல் மத்ஹபினரின் கருத்தாகும். மிகப்பெரும்பாலான சட்ட அறிஞர்கள் இக்கருத்தையே கொண்டுள்ளனர். இமாம் அபுஹன்பா 8 பக்தாத் இறாத்தவே 1 ஸாஉ என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் அது தவறானது எனக் கண்ட அவரது மாணவர் இமாம் அபு யூசுப் ஏனைய மத்ஹபுக்களின் கருத்தையே ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

எனவே 1 ஸாஉ $5\frac{1}{3}$ பக்தாத் இறாத்தல்கள் கொள்ளும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு கொள்ள வேண்டியதில்லை என்கிறார் நவீன சட்ட அறிஞர் கலாந்தி யூசுப் கர்ளாவி. நவீன அளவைகளின் படி விவசாயப் பொருட்களுக்கான அளவை நோக்குவது இப்போது அவசியமாகிறது. அதனை கலாந்தி யூசுப் அல் கர்ளாவி கீழ்வருமாறு விளக்குகிறார்.

இறைதாதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறிய முத்து $1\frac{1}{3}$ பக்தாத் இறாத்தலாகும். எனவே 1 ஸாஉ = 5 பக்தாதிய இறாத்தல்கள். பக்தாத், எகிப்திய இறாத்தல்களுக்கான விகிதாசாரம் 9:10 என்பதாகும். எனவே எகிப்திய இறாத்தல்களில் 1 ஸாஉ 4.8 இறா. 4.8 இறாத்தல்கள் 2.176 கி.கிராம்கள் பெறும் என்பது தெளிவான விடயம். விவசாய வினைபொருட்களுக்கான நிலைப் 5 வஸக்குகள்.

1 வஸக் = 60 ஸாஉ

5 வஸக் = 300 ஸாஉ

எனவே 300 ஸாஉக்கள் $300 \times 2.176 = 652.8$ கி.கி. ஆகவே ஏற்ததாழ் 653 கிலோ கிராம்கள் எனக் கொள்ளலாம்.

முகத்தலளவைக்கு உட்படாத விவசாய வினைபொருட்கள்

முகத்தலளவைக்கு உட்படுகின்ற விவசாய வினைபொருட்களுக்கான அளவீடே ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டதாகும். முகத்தலளவைக்கு உட்படாத வாழைப்பழம், தென்னை, கராம்பு, சாதிக்காய் போன்றவற்றுக்கான அளவை எவ்வாறு கணிப்பிட வேண்டும் என நோக்ககுவது அவசியம். ஹன்பி மத்ஹபினர் இது பற்றி இரு கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர்.

1. மிகக் குறைந்த விலைகொண்ட தானியத்தின் 5 வஸக்குகள் பெறுமானத்தைக் கணித்து அதனை நிலாபாகக் கொள்ளல். இது இமாம் அடு யூசுப் அவர்களின் கருத்து.
2. மிகக் கூடிய விலை கொண்ட தானியத்தின் 5 வஸக்குகள் பெறுமானத்தைக் கணித்து நிலாபாகக் கொள்ளல். இது இமாம் முஹம்மதுடைய கருத்து.

இவ்வாறான இரு கருத்துக்களையும் குறிப்பிடும் கலாநிதி யூசுப் அல்கர்னாவி நடுத்தரப் பெறுமானம் கொண்ட தானியத்தின் 5 வஸக்குகளின் பெறுமானத்தைக் கணித்து அதனை நிலாபாகக் கொள்ளலே பொருத்தமானது என்கிறார். உதாரணமாக தேங்காய்க்கு நிலாப் கணிக்க வேண்டுமாயின் அரிசி வகைகளில் நடுத்தரப் பெறுமானம் கொண்ட வகையை எடுக்க வேண்டும். அதன் 5 வஸக்குகளின் (அதாவது 653 கி.கி.) விலையைக் கணிக்க வேண்டும். அந்தத் தொகைக்கு எவ்வளவு தேங்காய் வாங்க முடியும் எனக் கணித்து அதனையே தேங்காய்க்கான நிலாபாகக் கொள்ள வேண்டும்.

நிலாப் கணிப்பது எப்போது?

ஓவ்வொரு பொருளையும் அது பயன்படுத்தப்படும் நிலையில் வைத்தே நிலாபை கணிக்க வேண்டும். சில பொருட்கள் காய்ந்ததன் பின்னர் பயன்படுத்தப்படும். வேறு சில பழுத்த நிலையில் பயன்படுத்தப்படும். இன்னும் சில முற்றிய நிலையில் பயன்படுத்தப்படும். சில பொருட்கள் தோல் நீக்கிப் பயன் படுத்தப்படும். வேறு சில தோல் நீக்காமலே பயன்படுத்தப்படும். அந்தந்த நிலைகளுக்கு ஏற்பாடு அவற்றிற்கான நிலாபைக் கணிக்க வேண்டும். தோல் நீக்காதவைகளுக்கு நிலாபின் அளவு கூடலாம். சில சட்ட அறிஞர்கள் அது இரு மடங்காகக் கணிக்கப்பட வேண்டும் என்கின்றனர்.

தோல் நீக்கிய தானியத்திற்கும், நீக்காததற்கும் இடையிலுள்ள எடை வேறுபாட்டை கணித்து இது பற்றிய முடிவுக்கு வருவதே மிகச் சிறந்ததாகும். தோல் நீக்கிய உயர்ந்த எடையுள்ள கோதுமை

மணிகளின் நிலாபே 653 கி.சி. என்பதை இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

எனவே சாதாரண எடையுள்ள கோதுமை மணிகள் இந்த நிறைக்கு அண்மியபோதும் அவற்றிற்கு ஸகாத் விதியாகும். அரிசிக்கும் நெல்லுக்கும் இடையே உள்ள நிறை வேறுபாட்டை அவதானித்து அவற்றிற்கான நிலாப் கணிக்கப்பட வேண்டும். அரிசிக்கும், கோதுமைக்கும் இடையிலுள்ள எடை வேறுபாடு மிகச் சிறியதாகவே இருக்கும் என்ற வகையில் 653 கி.சி. அரிசிக்குரிய நிலாபாகக் கொள்ளலாம்.

கடமையாகும் அளவு

‘நிலாப்’ பற்றியே ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டது. இனி முழு அளவிலும் எந்தளவு கடமையாகும் என்பது நோக்கப்பட வேண்டியதாகும். இந்த இடத்தில் ஹதீஸ்கள் செலவோடு கூடிய நீர்ப்பாசனத்தையும் செலவில்லாத நீர்ப்பாசனத்தையும் வேறுபடுத்தி நோக்கியுள்ளன. செலவோடு கூடிய நீர்ப்பாசனமாயின் $1/20$ ஜ ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும். நீர்ப்பாசன செலவுகள் எதுவும் இல்லையாயின் $1/10$ ஜ ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும். கீழ்வரும் ஹதீஸ் இதற்கு ஆதாரமாகிறது.

“மழை நீர் மூலம், இயற்கை நீர்ப்பாசன மூலமும் நீர் பெறுவதற்கு $1/10$ உம் ஒட்டகத்தைப் பயன்படுத்தி நீர்ப்பாசனம் செய்யின் அவற்றிற்கு $1/20$ ஸகாத் விதியாகும் (ஸஹித் முஸ்லிம்)

இதே கருத்தில் இன்னும் பல ஹதீஸ்களும் வந்துள்ளன.

பயிர்களுக்கான செலவோடு கூடிய நீர்ப்பாசனத்தின் காலப்பகுதி வேறுபடி ன் கீழ்வருமாறு அது கணிக்கப்பட வேண்டும்.

1. அரையாண்டு செலவோடு கூடிய நீர்ப்பாசனமாகவும் அடுத்த அரையாண்டு செலவற்ற நீர்பாசனமாகவும் அமைந்தால் $3/40$ ஸகாத்தாக அப்பயிர்களுக்கு விதியாகும். இதில் சட்ட அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. என இமாம் இப்பு குதாமா குறிப்பிடுகிறார்.

2. செலவோடு கூடிய நீர்ப்பாசனம், செலவற்ற நீர்ப்பாசனம் இரண்டின் எம்முறையான நீர்ப்பாசனம் வருடத்தில் கூடுதலான காலப்பிரிவுக்கு காணப்படுகிறதோ அதனை வைத்துக் கணிப்பிடுதல்: செலவோடு கூடிய நீர்ப்பாசனம் கூடிய காலத்திற்கு இருந்தால் $1/20$ உம் செலவற்ற நீர்ப்பாசனம் கூடுதலான காலத்திற்கு இருப்பின் $1/10$ உம் ஸகாத் விதியாகும். இது ஹனபி, ஹனபவி மதஹபுகளின் கருத்தும் இமாம் ஷாபியி தெரிவித்த இரு கருத்துக்களில் ஒன்றுமாகும்.
3. காலப்பிரிவு சரியாகக் கணிப்பிட முடியாது போனால் அல்லது காலப்பிரிவு அவை தெரியவில்லையாயின் $1/10$ ஸகாத்தாகக் கொடுக்கப்படுவது சிறந்தது.

நீர்ப்பாசனம் தவிர்ந்த ஏனைய செலவினங்களும் கடன்களும்

விவசாயத் தொழில்துறை, நீர்ப்பாசனம் தவிர்ந்த வேறு பல செலவினங்களையும் கொண்டது. நவீன காலப்பிரிவில் விவசாயம் தனியொரு கலையாக மாறி பல்வேறு தொழில் நுட்பங்களோடு செயற்படுகின்றது. இந்நிலையில் நீர்ப்பாசனம் தவிர்ந்த ஏனைய செலவினங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஷரீஅத்தின் நிலைப்பாடு என்ன என்பதை ஆய்வது முக்கியமாகிறது.

விவசாயி தனது தொழிலுக்காக ஏற்கனவே கடன்கள் பெற்றிருக்க முடியும். தனது அன்றாடத் தேவைகளுக்காகவும் அக்கடன்களைப் பெற்றிருக்கலாம். இத்தகைய கடன்களைப் பொறுத்தவரையிலும் விவசாயி தனது விளைபொருட்களுக்கு ஸகாத் கொடுக்கும் போது எத்தகைய நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையிலும் ஷரீஅத்தின் கண்ணோட்டத்தை நோக்குதல் அவசியமாகிறது.

இவ்விரு மிக முக்கியமான பிரச்சினைகள் பற்றியும் கலாநிதி யூசுப் அல்கர்ளாவி ஸகாத் பற்றிய ஆய்வின் ஒரு கலைக்களஞ்சியம் என்று மதிப்பிடத்தக்க தனது ‘பிக்ஹராஸ் ஸகாத்’ என்ற நூலில் ஆராய்ந்து கண்ட முடிவுகள் கீழே தரப்பட்டுகின்றன.

கடன்கள்:

விவசாயியைப் பொறுத்தவரையில் இது இரு வகைப்படலாம்.

1. தனது சொந்தத் தேவைகளுக்காகக் கடன்பட்டவை.
2. தனது தொழிலுக்காகக் கடன்பட்டவை.

இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் இரு வகைக் கடன்களையும் கழித்து எஞ்சியவற்றிற்கே ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளார்.

இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் விவசாயத்திற்காகப் பெறப்பட்ட கடன்களை மட்டும் கழித்து ஏனையவற்றுக்கு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளார்.

இப்னு உமரின் கருத்தையே அதால், தாஹாஸ், மக்ஹரால் போன்ற சட்ட அறிஞர்களும் கொண்டுள்ளனர். கடன் அனைத்தையும் கழித்து எஞ்சிய பகுதிக்கு மட்டுமே ஸகாத் விதியாகும் என்ற இப்னு உமர் (ரவி) அவர்களின் கருத்தே பொறுத்தமானது. ஏனைனில் ஸகாத் பணக்காரனிடமிருந்தே அறவிடப்பட வேண்டும். கடன்களை விட்டு நீங்கியபோதும் மேலதிக செலவும் இருப்பவனே பணக்காரன் எனக் கணிக்கப்படலாம். தனது கடன்களைப் பூரணமாகச் செலுத்த முடியாதவன் ஸகாத் பெறுவதற்குத் தகுதியானவன்.

கடன்படாமலே விவாசயத்திற்காகச் செலவழித்த, நீர்ப்பாசனம் தவிர்ந்த செலவினங்களைப் பொறுத்தவரையில் எத்தகைய நிலைப்பாட்டை எடுக்க வேண்டும் என்பது அடுத்த பிரச்சினையாகும்.

இப்னு உமர், இப்னு அப்பாஸ் ஆகிய இருவரதும் கருத்துப்படி கடனாகப் பெற்று விவசாயத்திற் காகச் செலவிட்டிருந்தால் அது கழிக்கப்பட்ட வேண்டும். கடனாகப் பெறாது தானாக செலவிட்டிருந்தால் அவையும் கழிக்கப்பட வேண்டுமா என்பது குறித்து அவர்கள் எதுவும் கூறவில்லை.

இப்பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் விவசாய செலவினங்கள் கழிக்கப்பட்டு எஞ்சிய பகுதிக்கே ஸகாத் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை அதால் இப்னு அப்

ரபாஹ் என்ற தாபியீன்களின் சட்ட அறிஞர் கொண்டிருப்பதாக இமாம் இப்னு ஹஸ்ம் தமது முஹல்லா என்ற நூலிலும் இமாம் யஹ்யா இப்னு ஆகம் தமது அல் கராஜ் என்ற நூலிலும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இமாம் அதால் இப்னு அபீ ரபாஹ் அவர்களின் கருத்தே பொருத்தமானது எனக் குறிப்பிடும் கலாநிதி யூசுப் அல்கர்ணாவி அதற்குக் கீழ்வரும் இரு நியாயங்களை முன்வைக்கிறார்.

1. கஷ்டமும், செலவும் ஷரீஅத்தின் கண்ணோட்டத்தில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதில் ஜயமில்லை. கடமையாகும் அளவை அது குறைக்கலாம். நீர்ப்பாசனம் செலவோடு அமையும் போது $1/10$ ஆக இருந்த அளவு $1/20$ ஆகக் குறைகிறது. மிருகங்கள் செலவோடு வளர்க்கப்படும் போது மொத்தமாக அவற்றின் மீது ஸக்காத் விதியாக மாட்டாது என்பது ஷரீஅத்தின் கருத்து. எனவே விவசாயச் செலவினங்களுக்கும் இத்தகைய நிலை ஏற்படுவதே பொருத்தமானது.

ஹதீலில் இத்தகைய செலவினங்கள் கழிக்கப்பட வேண்டும் என்பது குறித்து எதுவும் வரவில்லை என்பது உண்மையே. ஏனெனில் இறைதாதர் (ஸல்) அவர்களது காலப்பிரிவில் குறிப்பிடத்தக்க விவசாய செலவினம் நீர்ப்பாசனமாக மட்டுமே இருந்திருக்க முடியும்.

2. விருத்தியடையும் பொருளே ஸகாத்திற்குரியது என ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டது. செலவழித்த தொகையே விளைவினாலும் பெறப்படுமானால் அதனை விருத்தி எனக் கணிப்பிட முடியாது. எனவே செலவழித்ததை விட மேலதிகமாக உள்ள பகுதிக்கு ஸகாத் கணிப்பதே பொருத்தமானது.

எனினும் இங்கு நீர்ப்பாசனத்திற்கான செலவினம் செலவினங்களோடு சேர்த்துக் கணிக்கப்படக்கூடாது. நீர்ப்பாசனம் தவிர்ந்த ஏனைய செலவினங்கள் கழிக்கப்பட்டு எஞ்சியவற்றிற்கு ஸகாத் கொடுக்கும் போது நீர்ப்பாசனம் செலவோடு நடந்திருப்பின் $1/20$ உம் செலவின்றி இருப்பின் $1/10$ உம் ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

இமாம் ஷாபியி, ஹன்பலி, ஹனபி, மாலிக் மத்ஹூபுகள் நிற்பபாசனம் தவிர்ந்த ஏனைய செலவினங்கள் விளைவிலிருந்து கழிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை ஏற்கவில்லை. மொத்த விளைவு நிலாபை அடைந்திருப்பின் அதற்கே ஸகாத் கடமையாகும் என்ற கருத்தை அவர்கள் கொண்டுள்ளனர்.

வாடகைக்கு விடப்பட்ட நிலத்திற்கான ஸகாத்

1. நிலத்தை அதன் சொந்தக்காரன் பயிரிட முடியும். அப்போது பயிரிடுகின்ற அவனுக்கே நிலமும் உரித்துடையது என்ற வகையில் விளைவிற்கான ஸகாத் கொடுப்பதுவும் அவனது பொறுப்பாகும்.
2. எத்தகைய கூலியையும் எதிர்பாராது பயிரிடும் பொறுப்பை வேறொருவரிடம் விட்டு விடலாம். இப்போது விளைவிற்கான ஸகாத்தைக் கொடுப்பது பயிரிடுபவரது கடமையாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.
3. பங்குடமை அமைப்பில் விவசாய முயற்சியில் இருவரோ, பலரோ ஈடுபட முடியும். இப்போது பங்குதாரர்கள் அனைவரும் அவர்களது பங்குகள் நிலாபை அடையுமாயின் ஸகாத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.
4. நிலத்தை குறிப்பிட்ட தொகைப் பணத்திற்கோ, விளைவிற்கோ வாடகைக்கு விட்டால், ஸகாத் யார் மீது கடமையாகும் என்ற பிரச்சினையை இனி நோக்குவோம். சொந்தக்காரன் இந்திலையில் பயிரிடுவதில் எத்தகைய பங்கும் பெறுவதில்லை. இப்பிரச்சினையில் இமாம் அழுஹன்பா நிலச் சொந்தக்காரனுக்கே ஸகாத் கடமையாகிறது என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளார்.

இதற்கு அவர் முன்வைக்கும் நியாயங்கள் கீழ்வருமாறு:

1. ஸகாத் என்பது விருத்தியடையும் பூமியின் மீதுள்ள கடமை பயிரின் மீது விதிக்கப்பட்ட கடமையன்று. எனவே நிலத்தின் சொந்தக்காரன் மீதே ஸகாத் கடமையாகிறது.

2. பயிரிடுவதன் மூலம் நிலத்தின் விருத்தியை எதிர்பார்க்க முடியும். எனவே விளைவை நிலத்தின் மூலம் நோக்கமாகக் கொள்வது போன்றே கூலியையும் நோக்கமாகக் கொள்ளலாம்.
3. இவற்றோடு நிலத்தின் உரிமையாளன் என்ற அம்சமும் சேர்ந்து கொள்ளும் போது ஸகாத் அவன் மீது விதியாவதே பொருத்தமாகிறது.

பெரும்பாலான சட்ட அறிஞர்கள் இப்பிரச்சினையில் ஸகாத் நிலத்தை வாடகைக்கு எடுத்தவன் மீதே கடமையாகிறது என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இவர்கள் தம் கருத்துக்கு முன்வைக்கும் நியாயம் வருமாறு:

1. ஸகாத் பயிரின் மீது விதியாவதாகும்; நிலத்தின் மீது விதியாகும் கடமையல்ல.
2. நிலத்தின் சொந்தக்காரர்னுக்கு பயிர் சொந்தமல்ல. தனக்குச் சொந்தமில்லாத பிறருக்குச் சொந்தமான பயிருக்கு அவன் எவ்வாறு ஸகாத் கொடுக்க முடியும்.

இவ்விரண்டு முரண்பட்ட கருத்துக்களையும் விளக்கும் கலாநிதி யூசப் அல் கார்லீ, நிலச் சொந்தக்காரன் மீதும், அதனை வாடகைக்கு எடுத்தவன் மீதும் ஸகாத் கடமையாகிறது என்பதுவே பொருத்தமான கருத்தாகிறது என்ற முடிவுக்கு வருகிறார். இதற்கு அவர் முன்வைக்கும் நியாயங்கள் கீழ்வருமாறு:

1. இரண்டு சாராநும் ஸகாத், நிலத்தின் மீது விதிக்கப்படும் கடமையா? பயிரின் மீது விதிக்கப்படும் கடமையா? என்பதனை ஆராய்ந்தனர். அதன் விளைவே இவ்விரு முரண்பட்ட கருத்துக்களுமாகும். உண்மையில் ஸகாத் நிலத்தின் மீதும், அதன் பயிரின் மீதும் விதிக்கப்படும் கடமை என்பதே மிகப்பொருத்தமானது. இக்கருத்தையே இமாம் இப்னு ருஷ்க் தனது பிதாயதுல் முஜ்தஹித் என்ற தமது நூலில் குறிப்பிடுகிறார்.

2. வாடகைக்கு எடுத்தவன் தனது உழைப்பை அந்த நிலத்தில் செலவிட்டு அதற்கான வாடகையையும் செலுத்தி, பிறகு அதற்கான ஸகாத்தையும் கொடுக்கிறான். அதேவேளை நிலத்தின் சொந்தக் காரன் எத்தகைய கஸ்டமுமின்றி கூவியைப் பெற்றுக் கொள்கிறான். எத்தகைய பொறுப்புக்களும் அவன் மீது கிடையாது என்றால் இது நீதியற்ற ஒரு செயலாகி விடும்.

இந்த வகையில் இருவரும் தத்தமது பங்குக்கு அது நிலையை அடைந்திருப்பின் ஸக்காத் கொடுக்க வேண்டும்.

நிலத்திலிருந்து வாடகையாகப் பெறும் தொகை, விவசாய விளைபொருட்களின் அளவுப்படி நிலைய் அடைந்திருப்பின் அதில் 1/10 அல்லது 1/20 நீர்ப்பாசன நிலைக்கு ஏற்ப ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

நிலத்தை வாடகைக்கு எடுத்தவர் விவசாய முயற்சிக்கான செலவினங்கள் அனைத்தையும் ஏற்கனவே விளக்கியபடி கழிப்பார். பின்னர் நிலச் சொந்தக்காரருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கூவியையும் அது விவசாய செலவினங்களில் ஒன்று என்ற வகையில் கழித்து எஞ்சிய பகுதி நிலையை அடைந்திருப்பின் 1/10 அல்லது 1/20ஜ ஸகாத்தாகக் கொடுப்பார். அந்த வகையில் நிலச் சொந்தக்காரனும், அதனை வாடகைக்கு எடுத்தவனும் ஸகாத் கொடுப்பதில் பங்கு பெறுகின்றனர். இது நீதியான அமைப்பாகிறது. நிலத்திலிருந்து பெற்ற பிரயோசனத்திற்கு மிகப் பொருத்தமான ஸகாத் அமைப்பாக வும் இது அமைகிறது. அவ்வாறில்லாதபோது ஹனபி மதஹபின் கருத்துப்படி வாடகைக்கு நிலத்தை எடுத்தோன் ஸகாத் கொடுக்க மாட்டான். ஏனைய சட்ட அறிஞர்களின் கருத்துப்படி நிலத்தின் சொந்தக்காரன் ஸகாத் கொடுக்க மாட்டான். இவ்விரு கருத்துக்களின் படியும் பெரும்பாலும் நிலத்தின் பிரயோசனமாகப் பெறப்பட்ட ஒரு தொகை ஸகாத்திற்கு உட்படாமலே போக இடமுண்டு.

தேனுக்கான ஸகாத்

தேன் மனிதன் பாவிக்கும் உணவுப் பதார்த்தங்களில் ஒன்று. அது மருந்தாகவும் உபயோகப்படுகிறது. தேன், மனிதனுக்கு

அல்லாவற் புரிந்துள்ள அருள்களில் ஒன்று என்ற கருத்தை அல்குர்ஆன் ஸூரா அந் நஹலின் 67 - 69ம் வசனங்களில் குறிப்பிடுகிறது.

தேன் ஸகாத் விதியாகும் பொருட்களில் அடங்குமா என்பது சட்ட அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் கருத்து வேறுபாட்டுக்கு உட்பட்ட விடயம். இமாம் அபூஹனிபா, இமாம் அஹ்மத் இப்னு ஹன்பல் ஆகியோர் தேன் ஸகாத்திற்கு உட்படும் பொருட்களில் ஒன்று என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். மக்ஹால், ஸாஹரி அவ்ஸாஸ் போன்ற இமாம்களும் இக்கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். உமர் (ரழி), இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) போன்ற ஸஹாபாக்களின் கருத்தும் இதுவே. உமர் இப்னு அப்துல் அஸ்ஸ் அவர்களும் இக்கருத்தையே கொண்டுள்ளார்கள்.

இமாம்களான, மாலிக், ஷாபிர், இப்னு அபீலைலா போன்றோர் தேன் ஸகாத்திற்குரிய பொருட்களில் ஒன்றல்ல என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

தேனுக்கு ஸகாத் விதியாகும் என்போர் முன்வைக்கும் ஆதாரங்கள்

1. ஹதீஸ்கள்

1. அப்துல்லா இப்னு அமரிப்னுல் ஆஸ் அறிவிக்கிறார்: இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் தேனில் 1/10 பகுதியை ஸகாத்தாக எடுத்தார்கள். (இப்னு மாஜா, தாரக்குத்தி)
2. சலைமான் இப்னு முஸா அறிவிக்கிறார்: அபு ஸய்யாரா அல் முத்ஸி கூறுகிறார்: நான் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், 'என்னிடம் தேனீக்கள் இருக்கின்றன என்றேன். அதற்கான ஸகாத்தாகிய 1/10 ஜி தருமாறு இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் இறைதூதரிடம் அவை வாழும் மனையை எனக்கு உரியதாக ஆக்குமாறு வேண்டி ஓன்ன். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களும் அவ்வாறே செய்தார்கள். (முஸ்னத், அஹ்மத், இப்னுமாஜா)

3. ஸஃத் இப்னு அபீ துபாப் (ரழி) அறிவிக்கிறார் இறைதாதர் (ஸல்) அவர்கள் தன்னைத் தனது சமூகத்தின் ஸகாத் பொறுப்புதாரராக ஆக்கிக் கொண்டார்கள். அத்தோடு தேனுக்கான 1/10 வீத ஸகாத்தைக் கொடுக்குமாறும் இறைதாதர் (ஸல்) தனது சூட்டத்தாரைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். உமர் (ரழி) அதனை எடுத்து விற்று முஸ்லிம்களின் ஸகாத் பொருட்களோடு சேர்த்து விட்டார்கள். (பைஹி)

இக்கருத்தில் இன்னும் பல ஹதீஸ்களும் வந்துள்ளன. இந்த அனைத்து ஹதீஸ்களின் அறிவிப்பாளர் வரிசை குறித்து விமர்சனங்கள் காணப்பட்டிரும் இவை பல வித்தியாசமான அறிவிப்பாளர் வரிசைகளைக் கொண்டிருப்பதால் இந்த ஹதீஸ்கள் அறிவிக்கும் கருத்து பலம் பெறுகிறது என இமாம் இப்னுல் கையிம் குறிப்பிடுகிறார்.

2. தேன், மரங்களின் பூக்களிலிருந்து உருவாகுவதாகும். இதனை அளக்கவும், பாதுகாத்து வைக்கவும், முடியும். எனவே தானியங்களுக்கு ஸகாத் கடமையாவது போன்றே அதனோடு சம்பந்தப்பட்ட தேனுக்கும் ஸகாத் கடமையாவதே இயல்பானது. அத்தோடு பயிர்களை விட இதற்கான செலவும் குறைவு, ‘கியாஸ்’ என்ற சட்ட மூலாதாரத்தின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது இந்த முடிவுக்கே வர முடிகிறது.

தேனுக்கு ஸகாத் விதியாவதில்லை என்போர் முன்வைக்கும் ஆதாரங்கள்

இக்கருத்தைக் கொண்டோர் தமது கருத்துக்கு இரு ஆதாரங்களை முன்வைக்கின்றனர்.

1. தேனுக்கு ஸகாத் விதியாகிறது என்பதற்கு ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸ்கள் எதுவுமில்லை. இஜ் மாவிலும் இதற்கு ஆதாரமில்லை.
2. தேன் ஒரு பிராணியிடமிருந்து வெளியேறும் நீர்ப்பதார்த்த மாகும், இது பாலை ஒத்தது. பாலுக்கு ஸகாத் கடமையாகாது. எனவே தேனுக்கும் ஸகாத் கிடையாது.

இரு பக்க ஆதாரங்களையும் விளக்கும் கலாநிதி யூசப் அல்கர்ளாவி தேனுக்கு ஸகாத் விதியாகிறது என்ற கருத்தே ஆதாரபூர்வமானது என்கிறார். அதற்குக் கீழ்வரும் ஆதாரங்களை முன்வைக்கிறார்;

1. “அவர்களது செல்வங்களிலிருந்து ஸகாத்தைப் பெறுவீராக...” “நீங்கள் சம்பாதிப்பவற்றில் தூய்மையானவற்றிருந்தும், நாம் உங்களுக்குப் பூமியிலிருந்து வெளியாக்கிக் கொடுத்தவற்றிலிருந்தும் செலவழியுங்கள்” எனப் பொதுவாக வரும் பல அல்குர் ஆன் வசனங்களும், ஹதீஸ் களும் இதற்கு முதலாவது ஆதாரமாக அமைகின்றன. இவை பொதுவாக ‘செல்வங்கள்’ ஸகாத்திற்கு உட்பட்டவை எனக் குறிப்பிடுகின்றன. ‘தேன்’ செல்வங்களில் ஒன்று என்பதால் அது இந்த ஆயத்துக்களின் வரையறையுள் அடங்கி விடுகின்றது.
2. பயிர்களின் மீது அல்லாஹ் ஸகாத்தை விதியாக்கினான். பூமியைப் பயன்படுத்துவதன் ஊடாகப் பெறும் விளைவுக்கும், தேன்களைப் பயன்படுத்துவதன் ஊடாகப் பெறும் விளைவுக்கும் நிறைந்த ஒற்றுமை உண்டு. இந்த வகையில் ‘கியாஸ்’ என்ற சட்ட மூலாதாரமும் இதற்கு ஆதாரமாக அமைகிறது.
3. பல்வேறு அறிவிப்பாளர் வரிசைகளைக் கொண்ட ஹதீஸ்கள், - இவற்றின் அறிவிப்பாளர் வரிசைகள் விமர்சனத்திற்கு உட்பட்டன என்றாலும் - இமாம் இப்னுல் கையும் குறிப்பிட்டது போன்று இவற்றின் பல்வேறு அறிவிப்பாளர் வரிசையும் இக்கருத்து பலத்தைப் பெறக் காரணமாக இருக்கின்றன எனக் கொள்ளலாம்.

இந்த வகையில்தான் ஸகாத்தை செல்வங்கள் மீது விதியாக்குவதில் இறுக்கமான போக்கைக் கொண்ட இமாம் ஷங்கானி சூட தமது (துர்ருல் பஹிய்யா) என்ற நூலில் தேனுக்கு 1/10 ஸகாத்தாகக் கொடுப்பது கடமை என்கிறார். இந்த நூலுக்கு விளக்கவுரை எழுதிய அதே போக்கைக் கொண்ட சித்தீப் ஹசன்கான் இக்கருத்தை ஆதரிக்கிறார். தேன் பற்றி ஏது,

ஹத்ஸ்களைக் குறிப்பிட்ட பின்னர் அவர் “இவை அனைத்தும் சேர்ந்து ஆதாரமாகக் கொள்ளத் தகுதியானவையே” என்கிறார்.

“தேன் பாலை ஒத்த நீர்ப்பதார்த்தம், பாலுக்கு ஸகாத் விடையாது எனவே தேனுக்கும் ஸகாத் கடமையாகாது” என்ற ஆதாரத்திற்கு இமாம் இப்னு குதாமா அல்முஃனி என்ற தமது நூலில் கீழ்வருமாறு கூறுகிறார்.

“பாலைத் தருகின்ற அடிப்படைப் பொருளான மிருகத்திற்கு ஸகாத் விதியாகிறது. ஆனால் இங்கு தேனீக்கு ஸகாத் விதியாவதில்லை. எனவே அதன் விளைவாகிய தேனுக்கு ஸகாத் விதியாவது அவசியமாகிறது”.

தேனில் விதியாகும் அளவு

தேன் பற்றி வந்த ஹத்ஸ்கள் தேனில் 1/10 வீதம் ஸகாத் விதியாகும் என்றன. விவசாய விளைபொருட்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்கினும் இம்முடிவுக்கே வர முடிகிறது. எனவேதான் இங்கு கருத்து வேறுபட இடமில்லை.

தேன் வளர்ப்பிற்கான செலவினங்களைக் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டுமா என்பதினைப் பொறுத்தவரையில் யூசுப் அல் கர்ணாவி கீழ்வருமாறு கூறுகிறார்: விவசாய விளைபொருட்களில் விளக்கியது போன்று இங்கும் செலவினங்கள் அனைத்தையும் நீக்கியே ஸகாத் விதியாவதை நோக்க வேண்டும். அதுவே பொருத்தமான கருத்து.

தேனுக்கான நிலாப்

இது பற்றி வரையறுத்த ஒரு கருத்து ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட ரிவாயத்துக்களில் வரவில்லை. எனவே இங்கு கருத்து வேறுபாடு காணப்படுகிறது.

இமாம் அபுஹன்பா, விவசாய விளைபொருட்களில் விளைவு குறைவாக இருந்தாலும் அதிகமாக இருந்தாலும் ஸகாத் விதியாகும் என்ற கருத்தைக் கொண்டவர், அதே கருத்தை இங்கும் கொண்டுள்ளார். இமாம் அபு யூசுப் மிக விலை குறைந்த தானியத்தின் 5 வஸக் பெறுமதியைக் கணித்து அப்பெறுமானத்திற்கு

எவ்வளவு தேன் பெற முடியுமோ அதுவே தேனுக்கான நிலைப் ஆசிறது என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளார்.

கலாநிதி யூசுப் அல்கர்ளாவி இது பற்றிக் கீழ்வரும் கருத்தைக் கொண்டுள்ளார். நடுத்தரப் பெறுமானம் கொண்ட ஒரு தானியத்தின் 653 கிலோவிள் (5 வஸ்க்) விலை கணிக்கப்பட்டு அவ்விலைக்கு எத்தனை போத்தல் தேன் வாங்கலாம் எனக் கணிப்பிட வேண்டும். அதுவே தேனின் நிலைப் ஆசிறது. தேனும் விவசாய விலைபொருட்களின் வகையைச் சார்ந்ததே. என ஏற்கனவே நோக்கினோம். அந்த வகையில் தேனின் நிலைபும், விவசாய விலைபொருட்களின் நிலைபாகவே இருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

விலங்கு வேளாண்மை

கோழி, ஆடு, மாடு போன்ற வளர்ப்புடன் தொடர்புபட்ட விலங்கு வேளாண்மை மிக முக்கிய தொழில்களில் ஒன்று. இலாபகரமான இத்தொழில்கள் ஸகாத்திற்கு உட்பட்டவையா என நோக்கப்பட வேண்டும்.

உணவுக்காக செலவின்றி வளர்க்கப்படும் ஆடு, மாடு, ஒட்டகங்கள் போன்றவற்றின் பாலுக்கு ஸகாத் விதியாவதில்லை என்பதற்கு நியாயம், பாலைத் தரும் அடிப்படைப் பொருளான மிருகங்களுக்கு ஸகாத் விதியாவதாகும், என இமாம்கள் விவரித்தனர். இந்த வகையில் தேனுக்கு ஸகாத் விதியாவது அவசியமானது என்ற முடிவுக்கு வந்தனர்.

இக்கண்ணோட்டத்தில், ஆடு, மாடு, கோழிப் பண்ணைகள் என்பவை தேனீ போன்று கணிக்கப்பட வேண்டும். ஆடு, மாடு, கோழிப் பண்ணைகளின் நடாத்தலுக்கான செலவினங்களைக் கழித்து எஞ்சிய பகுதியின் பெறுமானம் 653 கிலோ, நடுத்தரமான விலைகொண்ட தானியத்தின் பெறுமானத்திற்கு சமனாயின் அதில் 1/10 பகுதி ஸகாத்தாக விதியாகும்.

இந்த விளக்கங்களிலிருந்து ஒரு பொது விதிக்கு வரமுடி கிறது; “விலைவைத் தரும் அடிப்படைப் பொருளுக்கு ஸகாத்

விதியாகாதபோது அதன் விளைவுக்கு ஸகாத் விதியாகிறது. இந்த வரையில்:

- * நிலத்திற்கு ஸகாத் விதியாகவில்லை. அதன் விளைவான தாவரத்திற்கு ஸகாத் விதியாகிறது.
- * தேன்க்கு ஸகாத் விதியாகவில்லை அதன் விளைவாகிய தேனுக்கு ஸகாத் விதியாகிறது. ஆடு, மாடு, ஒட்டகத்திற்கு பண்ணையமைப் பில் வளர்க்கும் போது ஸகாத் விதியாகவில்லை அவை தரும் பாலுக்கு ஸகாத் விதியாகிறது.
- * கோழிக்கு ஸகாத் விதியாகாது அது தரும் முட்டைக்கு ஸகாத் விதியாகும். பட்டுப் பூச்சிக்கு ஸகாத் விதியாகாது அது தரும் பட்டுக்கு ஸகாத் விதியாகும்.

அத்தியாயம் - VI

கனிப்பொருட்கள் கடற்பொருட்களுக்கான வகாத்

மஃதன், கண்ஸ், ரிகாஜ் என்ற மூன்று சொற்பிரயோகங்கள் இங்கு பூமியின் உள்ளிருந்து பெறப்படும் பொருட்களுக்குப் பாவிக்கப்படுகின்றன.

‘ஃபத்ஹூஸ் கதீர்’ என்ற நூலில் இப்பூல் ஹம்மாம் (ரஹ்) கீழ்வருமாறு இவற்றுக்கு விளக்கம் கூறுகிறார்:

மஃதன் “பூமியின் உள்ளே, அது படைக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து அல்லாஹ் ஆக்கியிருப்பவை!

கண்ஸ், மனிதனாகப் பூமியினுள் வைத்து விட்ட செல்வங்கள் - அதாவது புதையல்.

ரிகாஜ் அது மேற்குறிப்பிட்ட இரு பொருட்களையும் குறிக்கும் பொதுச்சொல்.

மஃதன் என்ற சொல்லுக்கு இமாம் இப்பூ குதாமா தமது மஃனி என்ற நூலில் கீழ்வருமாறு மிக நுணுக்கமாகப் பொருள் தருகிறார்:

“பூமியின் உள்ளே படைக்கப்பட்ட பெறுமானம் உள்ள அனைத்துப் பொருட்களையும் இது குறிக்கும்.”இந்த வரை விலக்கணத்தின் படி, தங்கம், வெள்ளி, இரும்பு போன்ற திண்மப் பொருட்களாக அமைந்த கனிப்பொருட்களையும் பெற்றோல் போன்ற திரவப் பொருட்களாக அமைந்தவற்றையும் இது குறிக்கும்.

புதையல்:

மனிதர்களாகப் பூமியில் புதைத்து வைத்த செல்வங்கள் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் யார் கையிலாவது கிடைத்தால் அது, தங்கம், வெள்ளி செம்பு எதுவாக இருந்தபோதிலும் அதன் 1/5 பகுதியைக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்பது சட்ட அறிஞர்களது கருத்தாகும். இதற்குக் கீழ்வரும் ஹதீஸ் ஆதாரமாக அமைகிறது.

“இறைதாகர் (ஸல்) அவர்கள் கண்டெடுக்கப்படும் பொருள் பற்றி வினவப்பட்டார்கள்; போக்குவரத்துள்ள பாதையில் அல்லது மக்கள் வாழும் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்டால் ஒரு வருடகாலம் அது பற்றி அறிவிக்க வேண்டும். அந்தப் பொருளுக்கு உரியவர் வந்தால் அது அவருக்குச் சொந்தமாகும். அவ்வாறு வராவிட்டால் அது அதனைக் கண்டெடுத்தவருக்கு உரியதாகும். போக்குவரத்துள்ள பாதையாகவோ மக்கள் வாழும் பகுதியாகவோ அல்லாமல் வேறு இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்டால் அத்தகைய பொருளுக்கும் ‘ரிகாஜ்’க்கும் 1/5 கொடுப்பது கடமையாகும். (ஸானன் நஸாயி)

இந்த ஹதீஸ் கீழ்வரும் கருத்துக்களைத் தருகிறது.

1. ஒரு தரிச நிலத்திலோ அல்லது யாருக்கும் சொந்தமில்லாத நிலத்திலோ கண்டெடுக்கப்படும் பொருளுக்கு அது பூமியின் மேற்பரப்பில் கண்டெடுக்கப்பட்டாலும் 1/5 பகுதியைக் கொடுப்பது கடமையாகும். ஆனால் ஒரு முஸ்லிமுக்கோ, திம் மிக்கோ சொந்தமான பூமியில் அவனால் கண்டெடுக்கப்படும் பொருள் அவனுக்கே சொந்தமாகும்.
2. ‘ரிகாஜ்’ என்ற சொல் பூமியில் புதையுண்டு போன அனைத்துப் பொருட்களையும் குறிக்கும் என்பதுவே பெரும்பாலான சட்ட அறிஞர்களின் கருத்து. அது தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் மட்டுமே குறிக்கும் என்பது இமாம் ஷாபியின் கருத்தாகும். முதற் கருத்தே ஹதீஸோடு இணங்கிச் செல்லும் கருத்தாகிறது.
3. பொருளைக் கண்டெடுத்தவர் பருவமடைந்தவராயினும், பருவமடையாதவராயினும், முஸ்லிமாயினும் திம்மியாயினும் அவர் மீது 1/5 பங்கு கடமையாகும் என்பதையே ஹதீஸ் காட்டுகிறது.

ஸகாத் கடமையாகுபவர் மீதே 1/5 கடமையாகும் என்ற கண்ணோட்டத்தில் இமாம் ஷாபியி, முஸ்லிம் அல்லாதவர்மீது 1/5 கடமையாகாது என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளார். பருவவயதடையாதவர் மீதும் இது கடமையாக மாட்டாது எனவும் அவர் கருதுகிறார்.

எனினும் ஹதீஸ் மிகப் பொதுவாக வந்துள்ளமையால் முஸ்லிம், முஸ்லிமல்லாதவர், சிறியவர், பெரியவர் அனைவர் மீதும் 1/5 கடமையாகும் என்பதுவே பொருத்தமான கருத்து என இப்னு குதாமா (ரஹ்) குறிப்பிடுகிறார்.

- ஹதீஸ் வெளிப்படையாக நோக்கும் போது ‘நிஸாப்’ அடைவது புதையலைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு ஷர்த்தல்ல என்ற கருத்தைப் பெற முடிகிறது. இமாம் மாலிக், அபுஹனிபா, அஹ்மத், இஸ்ஹாக் போன்றோர் இக்கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். ஆரம்பத்தில் இமாம் ஷாபிர் அவர்களும் இதே கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். இந்த செல்வத்தில் 1/5 பகுதியே கடமையாகிறது. எனவே இது கனீமத்தை ஒத்த பொருள். கனீமத்திற்கு நிஸாப் கிடையாது.

இந்த வகையில் இப்பொருளுக்கும் நிஸாப் கிடையாது. எத்தகைய முயற்சியும் கஷ்டமுமின்றி இந்தச் செல்வம் பெறப்பட்டது. எனவே இதற்கு நிஸாப் குறிப்பிடல் அவசியமற்றதாகிறது. இத்தகைய ஆதாரங்களை நிஸாபின் அளவு இதில் பேணப்பட வேண்டியதில்லை என்போர் முன்வைக்கின்றனர்.

இமாம் ஷாபிர் அவரது புதிய கருத்துப்படி இதுவும் கனிப்பொருட்கள், தாவரங்கள் போன்றே நிலத்தில் இருந்து பெறப்படும் செல்வம் என்பதால் அவை போன்று இதற்கும் நிஸாப் காணப்பட வேண்டும் என்ற வாதத்தின் அடிப்படையில் இச்செல்வத்திற்கும் ‘நிஸாப்’ அளவு உள்ளது என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

- இதற்கு ஒரு வருடகாலம் என்ற கணிப்பீடு கிடையாது. புதையல் கிடைத்ததும் 1/5 பகுதியைக் கொடுக்க வேண்டும். இதில் இமாம்களுக்கு மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு காணப்படவில்லை.
- ஹதீஸ் இந்த செல்வம் எவ்வாறு விநியோகிக்கப்பட வேண்டும் என விளக்கவில்லை. எனவே சட்ட அறிஞர்கள் இதில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டுள்ளனர்.

இமாம் ஷாபியி இது ஸகாத் போன்றே உரியவர்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளார். இமாம் அஹ்மதிடம் இருந்து வந்துள்ள ஒரு ரிவாயத் இக்கருத்தையே கொண்டுள்ளது. அலி (ரஹி) அவர்கள் புதையல் கிடைத்தவன் அதனை ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும் எனக் கட்டளையிட்டார்கள் என்ற ரிவாயத் முஸ்லிஞ் அஹ்மத்தில் வந்துள்ளது. இதனை இவர்கள் ஆதாரமாகக் கொள்கின்றனர்.

இமாம் அபுஹன்பா, மாலிக் ஆகியோரும் இமாம் அஹ்மத், தனது வேறொரு ரிவாயத்திலும் அதிகமான சட்ட அறிஞர்களும் இது பொது நலன்களுக்காக செலவிடப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். இதற்கு கீழ்வரும் ரிவாயத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

அபு உபைத், ஷாபி கூறுவதாக அறிவிக்கிறார்: ஒரு மனிதர் மத்தீனாவுக்கு வெளியே புதைக்கப்பட்டிருந்த 1000 தீனார்களைக் கண்டெடுத்து உமரிடம் கொண்டு வந்தார். உமர் அதில் 1ந் ஜப் பெற்று (அதாவது 200 தீனார்) “எஞ்சியதை அம்மனிதரிடம் கொடுத்தார். இறுதியில் ஒரு சிறிய தொகை எஞ்சியது. இந்த தீனார்களைக் கொண்டு வந்தவர் எங்கே என அழைத்த உமர்; “இந்த தீனார்களைப் பெற்றுக் கொள். இது உமக்குச் சொந்தமாகிறது” என்றார்.

இப்னு குதாமா “முஃனியில்” இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்: இது உண்மையான ஸகாத்தாக அமையுமானால், உமர் குறிப்பிட்ட கூட்டத்தார் களுக்கு மட்டுமே பகிர்ந்தளித் திருப்பார். வந்திருந்தோருக்குப் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கவும் மாட்டார். எஞ்சியதைக் கண்டெடுத்தவருக்குக் கொடுத்திருக்கவும் மாட்டார். திம்மி மீதும் இவ்வாறு வழங்குவது கடமையாகிறது. ஆனால், திம்மிக்கு ஸகாத் விதியாவதில்லை என்றும் சிலர் இக்கருத்தை விளக்கினர். மேலும் காபிரின் ஆதிக்கம் நீங்கிய பொருளாகிறது. எனவே கண்மத் பொருளை ஒத்ததாகிறது எனவும் சிலர் விளக்கினர். (முகின் பாகம் 3 பக்கம் : 22)

கனிப்பொருட்கள்:

தங்கம், வெள்ளி, பலவகை மாணிக்கக் கற்கள், செம்டு, இரும்பு, உப்பு, கார்யம், நிலக்கரி, பெற்றோலியம் போன்ற பல்வேறு கனிப்பொருட்கள் புவியின் உட்பாகத்திலிருந்து பெறப்படுகின்றன. இப்பொருட்கள் பற்றிய இஸ்லாமியக் கருத்து என்னவென நோக்குவது மிக அவசியமாகின்றது. கனிப்பொருட்கள் மீது பெற வேண்டிய கடமையான ஒரு பகுதி இருக்கிறது என்பதில் சட்ட அறிஞர்களுக்கு மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு காணப்படவில்லை. “விசுவாசிகளே நீங்கள் சம்பாதித்த பொருட்களிலிருந்தும், உங்களுக்காக அல்லாஹ், புவி உள்ளிருந்து வெளிப்படுத்தித் தந்தவற்றிலிருந்தும் செலவழியுங்கள்.” (பகரா 267) போன்ற பொதுவான இறை வசனங்களை இதற்கு ஆதாரமாக அவர்கள் கொள்கின்றனர். எனினும் இதன் கிளைப் பிரச்சினைகளில் அவர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு உள்ளது.

1. கனிப்பொருட்கள் என்பன யாவை: இதனை வரையறுப்பதில் இமாம்களிடையே கருத்து வேறுபாடு நிகழ்கிறது.

இமாம் ஷாபிர (ரஹ்): தங்கம், வெள்ளி இரண்டும் மட்டும் கனிப்பொருட்கள் என்பதே இவரின் பிரபல்யமான கருத்து.

இமாம் அழுஹ்ரைபும் அவர்களது தோழர்களும்: நெருப்பில் வார்த்துத் தட்டி செய்யக் கூடியவையே கனிப் பொருட்கள், திரவப் பொருட்களும், நெருப்பில் வார்த்து, தட்டி செய்ய முடியாதவையும் கனிப்பொருட்களால்ல என்பது இவர்களது கருத்து.

ஹன் பலி மத்துஹபினர்: பூமியினுள் உருவாக்கப்பட்டு வெளிக்காணரப்பட்ட பெறுமானம் கொண்ட அனைத்துப் பொருட்களும் கனிப்பொருட்களே. இரும்பு, செம்டு போன்ற திண்மப் பொருட்களாயினும், பெற்றோலியம் போன்ற திரவப் பொருட்களாயினும் சரியே.

ஹன்பலி மத்ஹுபினரது கருத்து உறுதியானதும், பொருத்தமான கருத்துமாகும். திண்மம், திரவம் என வேறுபடுத்திக் கணிப்பொருட்களை நோக்குவதற்கு எந்த நியாயமும் கூறமுடியாது. கணிப்பொருட்கள் என்ற சொல்லில் இவை அனைத்தும் அடங்குகிறது. செம்பு, இரும்பு, என்பதற்கும், பெற்றோலியத்திற்கும் எத்தகைய வேறுபாட்டையும் கணிப்பொருள் என்ற வகையில் காண முடியாது. பெற்றோலியம் தற்காலத்தில் ‘கறுப்புத் தங்கம்’ என்றழைக்கும் அளவுக்குப் பெறுமதி வாய்ந்ததாக மாறியுள்ளது. எமது இமாம்கள் நவீன காலம் வரையில் வாழ்ந்து, கணிப்பொருட்கள் எவ்வளவு செல்வத்தைத் தேடித் தருகின்றன என்பதையும், சமூகத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அவை அளிக்கும் பெரும் பங்கையும் கண்டிருப்பார்களாயின் நிச்சயம் அவர்களது நிலைப்பாடு வேறுவகையில் அமைந்திருக்கும்.

இப்னு குதாமா தனது ‘முஃனி’ என்ற நூலில் ஹன்பலி மத்ஹுபினரின் கருத்துக்குக் கீழ்வரும் ஆதாரங்களை முன்வைக்கிறார்.

1. “பூமியிலிருந்து நாம் உங்களுக்காக வெளிக்கொண்ரந்த வற்றிலிருந்தும் செலவழியுங்கள்” என்று அல்குர் ஆனின் வசனம் பொதுவாகவே வந்துள்ளது.
11. அது ஒரு கணிப்பொருள், எனவே பணமாகப் பாவிக்கப்படும் தங்கம், வெள்ளி போன்று அதற்கும் ஸகாத் கடமையாகிறது.
111. அது ஒரு செல்வம், கன்மத் பொருளாகப் பெறப்பட்டால் 1/ந் பகுதி அதன் மீது கடமையாகிறது. எனவே கணிப்பொருளாகப் பெறப்படுகின்றபோது தங்கம் போன்றே அதன் மீதும் ஸகாத் கடமையாகிறது. (முஃனி பாகம் 3 பக்கம் 24)

கணிப்பொருட்களில் கடமையாகும் அளவு:

கணிப்பொருட்களில் ஸகாத் எந்த அளவு விதியாகும் என்பதில் சட்ட அறிஞர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொண்டுள்ளனர்.

1. இமாம் அபுஹனிபாவும் அவரின் தோழர்களும், அபு உபைத் அவர்களும் கணிப்பொருட்களில் மொத்தத்தில் 1/ந் பகுதி கடமையாகும் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

2. இமாம் அஹ்மத், இஸ்லாக் ஆகியோரின் கருத்துப்படி 1/40 பகுதியே கடமையாகும். வெள்ளி, தங்கத்திற்கு 1/40 கடமையாகும் என்பது ஹத்ஸின் கருத்து. அதுவே இஜ்மாவான முடிவும் கூட, இதனோடு ஒப்பிட்டு நோக்கியே (கியாஸ் அடிப்படையில்) மேற்குறிப்பட்ட கருத்துப் பெறப்பட்டது. இது இமாம் மாலிக், இமாம் ஷாபிஸ் போன்றோரது கருத்துமாகும்.

ஷாபிஸ் மத்ஹபில் இது குறித்துப் பலவேறு கருத்துக்கள் காணப்பட்டாலும் ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட கருத்து பிரபல்யமானதும், பத்வாவுக்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதுமாகும்.

மாலிக் மத்ஹபில் இது பற்றி இன்னுமொரு பிரபல்யமான கருத்துச் காணப்படுகிறது. பூமியினுள்ளே இருந்து பெறப்படும் பொருட்கள், அவை திண்ம வடிவில் பெறப்பட்டாலும், திரவ அமைப்பை பெற்றிருந்தாலும் அவை அனைத்துமே பைதுல் மாலுக்குரியவையாகும்; இந்த வகையில் பலவேறு கனிப்பொருட் சுரங்கங்களும், பெற்றோலியம் போன்ற திரவப் பொருட்களும் அரச சொத்தாகின்றன. “இவை தனிமனிதர்கள் கைகளில் இல்லாமல் மக்கள் அனைவருக்குமான சொத்தாக இருப்பதுவே நலன்பயிற்பதாக அமையும். சில போது இவை மோசமான சில மனிதர்கள் கைகளில் கிடைத்து விடவும் இடமுண்டு. அப்போது பலவேறு சீர்கேடுகளுக்கும் அது வழிவகுக்கும். தனி மனிதர்கள் இதனைச் சொத்தாகக் கொள்ள முடியும் என்று அனுமதிக்கப்படும் போது அவர்களுக்கு மத்தியில் தோன்றும் போட்டி பெரும் பொறாமைக்கும், இரத்தம் சிந்தலுக்கும் வழிவகுக்கும். எனவே முஸ்லிம்களின் பிரதிநிதியாகிய ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரத்தின் கீழ் இச்சொத்துக்கள் வருகின்றன. அவர் இச்சொத்துக்கள் தரும் விளைவை மக்களின் பொது நலன்களுக்காகச் செலவழிப்பார்”. இவ்வாறு மாலிக் மத்ஹபினர் தமது கருத்தை நியாயப்படுத்துகின்றனர்.

இமாம் அபு உபைத், அறிவிப்பதாகப் பதிவு செய்துள்ள கீழ்வரும் ரிவாயத் இக்கருத்தை மேலும் வலுப்படுத்துவதாக அமைய முடியும்.

‘மஸ்ரப்’ என்ற இடத்தில் காணப்பட்ட உப்பு நிறைந்தக பகுதியொன்றைத் தமக்குத் தனியே பிரித்துத் தருமாறு மாஜினி டீகட்டார். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களும் அவ்வாறே செய்யச் சொன்னார்கள். அவர் திரும்பிச் செல்ல முற்பட்டபோது ஒருவர் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்து ‘அல்லாஹ்வின் தூதரே அவருக்கு நீங்கள் எதனைப் பிரித்துக் கொடுத்தீர்கள் தெரியுமா?’ இலேசில் அழியாத செல்வத்தையே பிரித்துக் கொடுத்தீர்கள். என்றார்கள். இதனைக் கேட்ட இறைதூதர் (ஸல்) அதனைத் திருப்பிப் பெற்றுவிட்டார்கள். (அல் - அம்வால் 275, 276)

இந்த வகையிற்றான் இரும்பு, பெற்றோல் போன்ற பொருட்கள் அரசுடமையாக இருக்க வேண்டும். சில தனிமனிதர்கள் கைகளில் அவை இருந்து விடக்கூடாது என்ற கருத்தை மாலிக் மத்துறபினர் கொண்டுள்ளனர்.

நாற்பதில் ஒன்று பெறப்பட வேண்டும் என்போர் காட்டும் ஆதாரங்கள்.

ரபிஞ் இப்னு அபீ அப்தீர் ரஹ்மான் அறிவிக்கிறார். இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஹிலால் இப்னு ஹாதரித் என்பாருக்கு ‘கீப்லிய்யா’ பகுதியில் காணப்பட்ட கனிப்பொருட்களைத் தனியாகப் பிரித்துக் கொடுத்தார். இன்று வரையும் அதற்கு ஸகாத் பெறப்படுகிறது. (முஅத்தா) இந்த ஹதீஸை இமாம் ஷாபிய் தனது நூலான ‘அல் - உம்மு’வில் ரிவாயத் செய்து விட்டு கீழ்வருமாறு கூறுகிறார்: இது முஹத்திஸ்கள் ஆதாரபூர்வமானது என ஏற்றுக் கொண்ட ரிவாயத் அன்று ஆதாரபூர்வமானது என ஏற்றாலும் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்ட நுபநுக்கு குறிப்பிட்ட பகுதியை பிரித்துக் கொடுத்தார்கள் என்பதை மட்டுமே நிறுவலாம். ஆனால் 1ந் பகுதி தவிர வேறு விதத்தில் இத்தகைய பொருட்களுக்கு ஸகாத் பெறப்பட்டது என்பது இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் மூலம் பெறப்பட்ட கருத்து என்பதாகக் கருத முடியாது. (அல் உம்மு பாகம் 2 பக்கம் 43)

இதே கருத்தையே அபூ உபைதும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ரபீஅவின் ஹதீஸாக்கு இஸ்னாத் (அறிவிப்பாளர் வரிசை) கிடையாது. அத்தோடு அந்த ஹதீஸீலும் இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் மூலம் பெறப்பட்ட கருத்து என்பதாகக் கருத முடியாது.

ஸக்காத்தாகக் கொடுக்குமாறு கூறினார்கள் என்றில்லை. மாற்றமாக இன்று வரையில் ஸகாத் பெறப்படுகிறது என்று மட்டுமே உள்ளது. இறைதாதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து இது பெறப்பட்டது என்பது நிறுவப்படுமானால் மறுக்க முடியாத ஆதாரமாகப் போயிருக்கும்.

ஜந்திலொரு பங்கு கடமையாகிறது என்போர் காட்டும் ஆதாரம்

இமாம் அபுஹன்பாவும் அவரது கருத்தைச் சார்ந்தோரும் கீழ்வரும் ஹக்ஷைத் தமது சுருத்திற்கு ஆதாரமாக முன்வைக்கின்றனர். “ரிகாஜில் 1/ந் பகுதி கொடுப்பது கடமையாகிறது” (புகாரி, முஸ்லிம், திர்மிதி, அபுதாவுத், நஸா) இந்த ஹக்ஷைல் வரும் “ரிகாஜ்” என்ற சொற்பிரயோகம் புதையுண்ட புதையலை மட்டும் குறிக்குமா அல்லது அதனையும் பூமியிலுள்ள கனிப்பொருட்களையும் குறிக்குமா என்பதில் கருத்து வேறுபாடு காணப்பட்டாலும் இரண்டையுமே குறிக்கும் என்பதுவே ஆதாரபூர்வமானது என்கிறார். இத்துறையில் பேர்போன சட்ட அறிஞர் இமாம் அபு உபைத் தமது ‘அல்அம்வால்’ என்ற நூலில் 140, 241 ஆகிய பக்கங்களில் இக்கருத்தை விளக்கும் போது அவி (ரழி) அவர்களின் ஒரு கருத்தும் அதனை வலுப்படுத்துவதாகக் கூறுகிறார்.

செலவு உழைப்புக்கு ஏற்ப கடமைப்படும் அளவைத் தீர்மானிப்போர்

சட்ட அறிஞர்களில் வேறு சிலர் இப்பிரச்சினையை வேறொரு கோணத்திலிருந்து அணுகினர். உழைப்பு, செலவு, கஷ்டம் இவற்றை நோக்கி கடமையாக்கும் அளவை இவர்கள் கணிப்பிட முற்படுகின்றனர்.

இந்த வகையில் உழைப்போடும், செலவோடும் ஒப்பிடும் போது பெறப்படும் கனிப்பொருட்கள் அதிகமாயின் 1/ந் பகுதி கொடுப்பது கடமையாகிறது. இவற்றோடு ஒப்பிடும் போது பெறப்படும் கனிப்பொருட்கள் குறைவாயின் கொடுக்கப்பட வேண்டிய கடமையான பகுதி 1/40 ஆகும் என்ற முடிவுக்கு அவர்கள் வந்தனர்.

கனிப்பொருட்களில் 1/5 கடமையாகிறது என்பது வேறு சில ஹதீஸ்களின் கருத்து. இன்னொரு புறத்தில் உழைப்பிற்கு ஏற்ப கொடுக்கப்பட வேண்டிய கடமையான அளவு மாறுபடுகிறது என்பது தாவரப் பொருட்களுக்கான ஸகாத்தின் போது தெளிவாகிறது.

இத்தகைய முரண்பாடான ஹதீஸ்களுக்கு இடையில் இணக்கம்காண முயன்றபோதே இத்தகைய கருத்திற்கு அவர்கள் வந்தனர். ஷாபிர மத்ஹபின் இமாம்களில் ஒருவரான ராஃபிர இது பற்றிக் கீழ்வருமாறு விளக்குகிறார்.

கஷ்டமின்றி, செலவின்றிப் பெறப்படின் அதற்கு 1/5 பகுதி விதியாகிறது. கஷ்டமும் செலவுடனும் பெறப்படின் அதற்கு 1/40 விதியாகிறது. பல்வேறு ஹதீஸ்களையும் இணைத்து நோக்கும் போது இக்கருத்தே பொருத்தமாகத் தோன்றுகிறது. செலவு குறையக் குறைய வாஜிபாகும் அளவும் கூடுகிறது. செலவு அதிகரிக்க அதிகரிக்க வாஜிபாகும் அளவும் குறைகிறது. என்பது தெளிவு. மழைந்தால் பயிர்ச்செய்கை நடக்கும் போதும், நீர்ப்பாசனத்தால் பயிர்ச்செய்கை நடைபெறும் போதும் எவ்வாறு கடமையாகும் வீத அளவு மாறுபடுகிறது என்பதை முன்னர் அவதானித்தோம். (ஷரஹ் கீபர் - பாகம் 6 பக்கம் 88, 89 (கிதாபுல் மஜ்முல் ஓரத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது) 20% (1/5), 2.5% (1/40) ஆகியவற்றிற்கிடையே உள்ள வேறுபாடு சாதாரண வேறுபாடல்ல. உண்மையில் கடின உழைப்போடும் செலவுகளோடும் கனிப்பொருட்கள் பெறப்படும் போது அவற்றிற்கு விதியாகும் அளவு 2.5% ஆகுவது புதிதாக உருவாக்கப்படும் சட்டமாகாது. உண்மையில் அது இப்பகுதியில் வரும் ஷாஅத்தின் ஏனைய சட்டங்களோடு நேரடியாக ஒப்புநோக்கியதாகவே (கியாஸ்) அமையும்.

கடற் யொருட்கள் (செல்வங்கள்)

கடலிலிருந்து பெறப்படும் செல்வங்கள் எண்ணற்றவை. முத்து, பவளம் போன்ற பொருட்களும், அம்பர் போன்ற வாசனைப் பொருட்களும் கடலிலிருந்து பெறப்படுகின்றன. இவற்றின்மீது ஸகாத் கடமையாகுமா என்பது குறித்து அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடு நிலவுகிறது.

இமாம் அபூ ஹன்பா இதில் ஸகாத் விதியாகாது என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளார்.

ஸஹாபாக்களில் ஜாபிர் இப்னு அப்தி ஸலாஹ் இக்கருத்தையே கொண்டிருந்தார் என இமாம் அபூ உபைத் தமது அம்வால் என்ற நூலில் கூறுகிறார்.

இப்னு அப்பாஸ் (ரவி) யைப் பொறுத்தவரையில், இமாம் அபூ உபைத் தமது ‘அம்வால்’ என்ற நூலில் குறிப்பிடுவதன் படி, இப்பொருட்களுக்கு ஸகாத் விதியாகமாட்டாது என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார் என்பது தெரிகிறது.

எனினும் ‘தல்கீஸ்’ என்ற நூலில், இமாம் இப்னு ஹஜர் அல்-அஸ்கலானி, கொண்டு வரும் ஆதாரபூர்வமான ரிவாயத்தின்படி இப்னு அப்பாஸ் இப்பொருட்களில் ஸகாத் விதியாகும் என்ற கருத்தை கொண்டிருந்தார் எனத் தெரிய வருகிறது.

இப்னு அப்பாஸ் (ரவி) ஆரம்பத்தில் கடற்பொருட்களுக்கு ஸகாத் விதியாகாது என்ற கருத்தையும் பின்னர் அக்கருத்தை மாற்றி ஸகாத் விதியாகும் என்ற கருத்தையும் கொண்டிருந்தமை இதிலிருந்து தெளிவாகிறது. என யூசுப் அல்கர்ணாவி விளக்குகிறார்.

அம்பர், முத்து போன்ற கடற்பொருட்கள் மீது ஸகாத் விதியாகும் என்ற கருத்தை ஹஸன் அல் - பஸரி, இப்னு ஷஹாப் ஜாஹ்ரி போன்றோரும் கொண்டிருந்ததாக இப்னு உபைத் ‘அம்வால்’ என்ற தமது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். உமர் இப்னு அப்தி அலீஸ் (ரஹ்) அம்பரில் 1/5 பகுதியை வரியாக விதித்தார் என இமாம் இப்னு ஹஜர், ‘தல்கீஸ்’ என்ற தம் நூலில் குறித்துள்ளார்.

இமாம் அஹ்மத் இத்தகைய கடற்பொருட்கள் கனிப் பொருட்களை ஒத்திருப்பதால் அவற்றின் மீது ஸகாத் விதியாகும் என்பதே சரியான கருத்து என விளக்கியுள்ளார்.

உண்மையில் இமாம் அஹ்மத் குறிப்பிடும் இக்கருத்து மிகப் பொருத்தமானதாகும். நிலத்தின் கனிப்பொருட்கள் மீது ஸகாத் விதியாகுமாயின், நிச்சயமாக, கடலில் இருந்து திடைக்கும் இப் பொருட்கள் மீதும் ஸகாத் விதியாவதே மிகப் பொருத்தமான சரியான கருத்தாகும்.

இக்குடற்பொருட்களுக்கான ஸகாத் விதியாகும் அமைப்பை அறிஞர்கள் பலரின் கூட்டு ஆய்வின் பின்னரே தீர்மானிக்க வேண்டும் என யூசுப் அல் - கர்ளாவி கருதுகிறார். பெறப்படும் பொருட்களின் பெறுமானம் பெறுவதற்காக செலவிடப்படும் சக்தி, ஏனைய செலவினங்கள் அதில் எதிர்நோக்கப்படும் கஷ்டங்கள் என்பவை சரியாகக் கணிக்கப்படல் மிக அவசியம். இதன் பின்னரே ஸகாத் கொடுக்கும் அளவு தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

மீன் மிடத்தல்

கடலில் பெறப்படும் இன்னொரு முக்கியமான பொருள் மீனாகும். இது ஒரு பாரிய தொழிலாக இப்போது மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

பழைய இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்களைப் பொறுத்த வரையில் உமர் இப்னு அப்தில் அஸ்ஸ, இமாம் அஹ்மத் போன்றோர் மீனுக்கு ஸகாத் அறவிடப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர்.

அத்தோடு, விலங்கு வேளான்மையை ஏற்கனவே விவசாயப் பொருட்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்குவது போன்றே இதனையும் நோக்க முடிகிறது.

இந்த வகையில் தான் நவீன்கால இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்கள் சிலர் விவசாய விளைபொருட்களுக்கான நிலாபே இங்கும் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்கின்றனர். இந்த வகையில் 653 கிலோ அரிசியின் பெறுமானம் எந்தளவு மீனின் பெறுமானமோ அதுவே மீனுக்கான நிலாபாகும். அந்தளவை அடைந்துவிடின் அதில் 2.5% ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும். உமர் இப்னு அப்தில் அஸ்ஸ, மீனுக்கான நிலாபை பணத்தின் நிலாபைக் கொண்டே அளவிட்டாரென இமாம் அழு உபைத் ‘அம்வால்’ என்ற தமது நாலில் குறிப்பிடுகிறார்.

மீனுக்கான ‘நிலாப்’ அதில் ஸகாத்தாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய அளவு என்பன விரிந்ததொரு ஆலோசனையின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை கலாந்தி யூசுப் அல்கர்ளாவி கொண்டுள்ளார்.

அத்தியாயம் VII

வருமானம் தரும் நிலையான சொத்துக்கள்

நவீன் காலப்பிரிவில் வருமானம் பெறும் வழிகள் மிக விரிவாகியுள்ளன. அந்த வகையில், வாகனப் போக்குவரத்துக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் சாதாரண வாகனங்கள் தொடக்கம் விமானங்கள், கப்பல்கள் வரை அனைத்துமே பெறும் செல்வத்தை சம்பாதிக்க உதவுகின்றன. இது ஒரு வகை வாடகை அமைப்பாகும். அவ்வாறே, பெறும் கட்டடங்கள் வாடகைக்கு விடப்பட்டு பெரிய தொகைப்பணம் வருமானமாகப் பெறப்படுகிறது. பெறுந் தொகையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்யும் பல்வகை தொழிற்சாலைகளும் இப்பிரிவில் அடங்கும்.

இத்தகைய வருமான வழிகள், ஸகாத்தில் அடங்கக் கூடியதா? என்பதே இங்கு ஆராயப்படுகிறது. முதலில் இவ்வருமான வழிகளை நன்கு விளங்கிக் கொள்வது மிக அவசியமாகும்.

வியாபாரப் பொருட்களின் வருமானம் என்பது பொருட்கள் கைக்கு கைமாறிச் செல்வதனாடாக சம்பாதிக்கப்படும் செல்வத்தைக் குறிக்கிறது. ஆனால், இங்கு வருமானம் உழைக்கும் பொருள் நிலையாக இருக்க, அது தொடர்ந்து பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதனாடாக வருமானம் பெறப்படுகிறது.

உதாரணமாக, வாகனம் நிலையாக இருக்க அது கொடுக்கும் பயனே பண வருவாயாக மாறுகிறது. ஒரு தொழிற்சாலையிலுள்ள இயந்திரங்கள் கைக்கு கை மாறிச் செல்வதில்லை. அதன் உற்பத்திப் பொருட்களே மாறிச் செல்கின்றன.

இத்தகைய வருவாய்கள் மீது ஸகாத் கடமையாகும் என்ற கருத்தே மிகப் பொருத்தமானதாக அமைகின்றது. அதற்குக் கீழ்வரும் ஆதாரங்களை முன்வைக்கலாம்.

- 1) பொருட்கள் மீது ஸகாத் விதியாவது பற்றி அல்குர் ஆனிலும், அஸ்ஸான்னாவிலும் வந்துள்ள வசனங்கள் ‘செல்வம்’ என்ற பொதுச் சொல்லையே குறிப்பிட்டுள்ளன. சில வரையறுத்த

பொருட்கள் மீது மட்டுமே ஸகாத் விதியாகும் என அவை குறிப்பிடவில்லை. “அவர்களது செல்வங்களிலிருந்து ஸகாத்தைப் பெறுவீராக”, “அவர்களது செல்வங்களிலிருந்து குறிப்பிட்டதொரு தொகை கடமையாகிறது” என்ற இறைவசனங்களும், “உங்கள் செல்வங்களுக்கான ஸகாத்தை கொடுத்து விடுங்கள்” என்பது போன்ற ஹதீஸ்களும் இக்கருத்தையே வலியுறுத்துகின்றன. எனவே, குறிப்பிட்ட சில செல்வங்கள் மீது மட்டுமே ஸகாத் கடமையாகிறது என்று வாதிப்பவரே அதற்கான ஆதாரத்தைக் காட்ட வேண்டும்.

2) செல்வத்தின் மீது ஸகாத் விதியாவதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று அது வளரக் கூடியதாக இருத்தலாகும். இந்த வகையில் குடியிருக்கும் வீடு, உடுக்கும் உடை பாவிக்கும் நடை, தொழில் செய்யப்பயன்படும் கருவிகள் போன்றவற்றின் மீது ஸகாத் கடமையாவதில்லை. ஆனால், வருமானம் பெற்றுத்தரும் ஒன்றாக சொத்து அமையும் போது, அதன் மீது ஸகாத் கடமையாகிறது.

3) செல்வந்தர்களைத் தூய்மைப்படுத்துவதும் ஏழைகளுக்கு உதவுவதும் இஸ்லாத்தைப் பாதுகாப்பதும் ஸகாத் விதியாக்கப்பட்ட நோக்கங்களில் சிலவாகும் என அல்குர் ஆனே மிகத் தெளிவாக விளக்குகின்றனது. இந்நிலையில், சாதாரண விவசாயிகள், வியாபாரிகள் மாத்திரம் ஸகாத் வழங்கி, அதன் மூலம் தாங்களும் தூய்மையாகி ஏழைகளை கவனிப்பதிலும் இஸ்லாத்தைப் பாதுகாப்பதிலும் பங்கு கொள்கின்ற அதேவேளை, பல வாகனங்களை வாடகைக்கு விட்டும், தொழிற்சாலைகளை நிறுவியும் பெரும் வருமானம் சம்பாதிப்பவர்களுக்கு இத்தகைய தூய்மைப் படலோ, ஏழைகளை கவனித்தலோ, இஸ்லாத்தை பாதுகாப்பதிலோ பங்கு கொள்வது அவசியமில்லை எனக் கொள்ளலாமா?

இரு குறிப்பிட்ட பொருள்மீது ஸகாத் விதியாவதற்கு அப்பொருள் பற்றித் தனியாகக் குறிப்பிடும் அல்குர் ஆன் வசனமோ, ஹதீஸோ இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. அனைத்து சட்ட அறிஞர்களும் ஏதோ ஒரு வகையில், அல்குர் ஆனும் ஹதீஸாம் குறிப்பிடாத பொருட்களுக்கும் ஸகாத்தை விதியாக்கியுள்ளாமை மிகத் தெளிவு.

வியாபாரப் பொருட்கள் மீது ஸகாத் கடமையாகிறது என்பதற்கு மிகத் தெளிவான ஆதாரபூர்வமான நேரடி குர்ஆன்,

ஹதீஸ் வசனங்கள் இல்லை எனினும், அனைத்து சட்ட அறிஞர்களும் வியாபாரப் பொருட்கள் மீது ஸகாத் விதியாகிறது என்ற கருத்தையே கொண்டுள்ளனர். மாஹிரி, மத்ஹபினர் மட்டுமே இதற்கு மாற்றமான கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். உண்மையில் அது மிகப் பிழையான முடிவு என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட ஒரு விடயமாகும்.

உமர் (ரழி) அவர்கள் தமது காலத்தில் குதிரைகளுக்கும் ஸகாத்தை கடமையாக்கினார். இதனைப் பின்பற்றி இமாம் அபூஹ்ரீபாவும் குதிரை மீது ஸகாத் விதியாகும் என்றார். இமாம் அஹ்மத் அவர்கள் ஸகாத் விதியாகும் பொருட்களில் தேனையும் உள்ளடக்கினார்கள்.

விவசாய விளைபொருட்களைப் பொறுத்தவரை இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸகாத்தை விதியாக்கிய பொருட்களில் மட்டுமல்லாது, அதற்கு வெளியிலுள்ள பொருட்களிலும் பல இமாம்கள் ஸகாத்தை கடமையாக்கினார்கள். ஷாபிஸ், மத்ஹபினர், ஒரு நாட்டின் பிரதான உணவுப் பொருளில் ஸகாத் விதியாகுமென்றனர். ஹனபி மத்ஹபினர், அனைத்து வகை தாவரப் பொருட்களிலும் ஸகாத் விதியாகும் என்ற கருத்தைக் கொண்டனர்.

ஸகாத் விதியாவதற்கு, குறிப்பிட்ட பொருட்கள், குறித்து நேரடியாக தெளிவான சட்ட வசனங்கள் வர வேண்டும் என்ற கருத்தை எந்த மத்ஹபும் பின்பற்றவில்லை. மாற்றமாக, இப்பகுதியில், கியாஸ் என்ற சட்டமூலார்தாரத்தை அனைத்து மத்ஹபினரும் விரிவாகப் பாவித்தனர். அல்குர்ஆன், ஸான்னாவின் பொதுவான சொற்பிரயோகத்தை அவ்வாறே முழுமையாகப் பாவிக்க முற்பட்டனர். எனவே, வளர்ந்து செல்லும் வருமான வழிகளுக்கு ஏற்ப ஸகாத் விதியாகும் ஒழுங்கும் விரிந்து செல்ல வேண்டும் என்பது மிகச் சரியான; இஸ்லாமிய சட்ட சிந்தனைப் போக்காகும். என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது. ஸஹாபாக்கள், தாபிஸ்னகள், இமாம்களின் சட்டம் வகுக்கும் ஒழுங்கை அவதானிக்கும் போது இது தெளிவாகிறது.

மேலே குறிப்பிட்ட வருமான வழிகளுக்கும் ஸகாத் விதியாகிறது என்பதற்கான பொதுவான சில ஆதாரங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன.

அத்தோடு இத்தகைய சிந்தனைப்போக்கை எமது பழைய சட்ட அறிஞர்களிடத்திலும் காண முடியும் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். இத்தகைய பொருட்களுக்காக ஸகாத் வழங்குவது கடமையாகும் என்பது நவீன அறிஞர்களது ஆய்வுகளின் புதிய முடிவல்ல. மாற்றமாக, பழைய சட்டப் பாரம்பரியத்தில் இதற்குப் பலமான ஓர் அடிப்படை காணப்படுகிறது. இப்போது அதனை நோக்குவது பொருத்தமாக அமையும்.

இமாம் ‘அபுல் வபா இப்னு அகீல்’ என்பவர் ஹன்ட மத்ஹுபின் தலைசிறந்த சட்ட அறிஞர்களில் ஒருவர் அவர் இப்பிரச்சினை குறித்து விளக்கும் கருத்தொன்றை இமாம் ‘இப்னு கையிம்’ கீழ்வருமாறு தருகிறார்.

இமாம் அஹ்மத், வாடகைக்கு விடப்படும் நகைகளுக்கு ஸகாத் விதியாகும் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தார். அக்கருத்தின் அடியாக இப்பகுதியை நோக்கும் போது கீழ்வரும் முடிவிற்கு வரலாம்.

பாவிக்கும் நகைகளுக்கு ஸகாத் விதியாவதில்லை. ஆனால் அது வாடகைக்கு விடப்படும் போது அதன் மீது ஸகாத் விதியாகிறது. சாதாரண நிலையில் ஸகாத் விதியாகாத ஒரு பொருள், வாடகைக்கு விடப்படுகின்றபோது ஸகாத் விதியாகின்ற பொருளாக மாறி விடுகிறது. எனவே, இந்தக் கருத்து, அடிப்படையில் ஸகாத் விதியாகாத எந்தப் பொருளுக்கும் பொருத்தமாக அமையும் எனலாம்.

இதனை மேலும் தெளிவுபடுத்துவோம். தங்கம், வெள்ளி என்ற இரு கனிப் பொருட்கள் மீதும் ஸகாத் விதியாகும். அது பிரயோசனப்படும் பொருளாக; அலங்கார அணிகலனாக மாறி, தனிப்பட்ட பாவனைக்கு வரும் போது அதன் மீது ஸகாத் விதியாகாமல் போகிறது. பின்னர் அதே அலங்கார அணிகலன்கள் வாடகைக்கு விடப்படும் போது மீண்டும் ஸகாத் விதியாகிறது. இந்த வகையில், அடிப்படையில் ஸகாத் விதியாகாத தன்மை கொண்ட சொத்துக்கள், மிருகங்கள், பாத்திரங்கள் என்பன வாடகைக்கு விடுதல், என்ற நிலைக்கு வரும் போது அவற்றிற்கும் ஸகாத் விதியாவதே மிகப் பொருத்தமானதாகும்.

இக்கருத்தை இமாம் இப்னுல் கையிம், 'பதாயிஃ் அல் பவாயித்' என்ற தமது நூலில் எழுதியுள்ளார்கள். இதேவேளை இப்னு அக்லின் இக்கருத்தை அவர் ஏற்றுக் கொள்வதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இமாம் இப்னு ருஷ்த, பிதாயதுல் முஜ்தஹரித் என்ற தமது நூலில் இமாம் மாலிக் அவர்கள் இதே கருத்துக்குச் சார்பாக இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்த வகையில், பஸ்வகை வாகனங்கள் உற்பத்திக் காரணியாகவுள்ள இயந்திரங்கள்; கட்டிடங்கள் என்பன தனிப்பட்ட தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்படி ஓன் அவற்றின் மீது ஸகாத் கடமையாகாது. ஆனால், அவற்றை வாடகைக்கு விட்டால் அல்லது வருமானம் உழைப்பதற்காகப் பயன்படுத்தினால் மேற்கூறிய இமாம்களின் கருத்தின் அடிப்படையில் அவற்றிற்கும் ஸகாத் கடமையாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

"அல் மாலுல் முஸ்தபாத்" (புதிதாகக் கிடைக்கப் பெறும் செல்வங்களைப்) பொறுத்தவரை அவை கைக்குக் கிடைத்தத்தும் அவற்றிற்காக ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையுடைய சட்ட அறிஞர்களான இப்னு அப்பாஸ் (ரவி), இப்னு மஸ்ஜித் (ரவி), முஆவியா (ரழி), உமர் இப்னு அப்தி அஸீஸ், ஹஸனுல் பஸரி, மக்ஹரால் ஸாஹரி, அவ்ஸாா என்போரின் சட்ட சிந்தனைப் படியும் இத்தகைய தொழிற்சாலைகள், வாகனங்கள், வாடகைக்கு விடப்படும் கட்டிடங்கள் என்பன மீது ஸகாத் விதியாக வேண்டும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. (அல்மாலுல் முஸ்தபாத் என்ற கருத்து அடுத்து வரும் தலைப்பில் விரிவாக விளக்கப்படுகிறது.)

இந்த வகையில், வருமானம் உழைக்கப் பயன்படுத்தப்படும் நிலையான சொத்துக்கள் மீது ஸகாத் விதியாகிறது என்பதற்காக பழைய இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்களது கருத்துக்களும் பலமான ஆதாரமாக அமைவதைக் காணலாம். நவீன் சட்ட அறிஞர்கள் இத்தகைய பொருட்கள் மீது ஸகாத்தைக் கடமையாகும் போது, அது பழைய சட்ட சிந்தனைப் போக்கைப் பின்பற்றியதாகவே அமையும் என்பதும் இங்கு தெளிவாகிறது.

வாடகைக்கு விடப்படும் கட்டிடங்கள், தொழிற்சாலைகட்டு ஸகாத் கொடுக்கும் முறை

வருவாய் சம்பாதிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் இத்தகைய நிலையான சொத்துக்கள் மீது ஸகாத் கொடுக்கும் ஒழுங்கு குறித்து முக்கியமான இரண்டு கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன:

1) இவற்றை வியாபாரப் பொருட்களாகக் கணிப்பிட்டு அதற்கேற்ப ஸகாத் கொடுத்தல்: இந்த வகையில் வாகனங்கள் அல்லது கட்டிடங்களின் பெறுமானத்தைக் கணித்து அதனுடன் கையிலிருக்கும் பணத்தையும் கூட்டி ஸகாத்தைக் கணிக்க வேண்டும். ஆனால், இம்முறை மிகப் பொருத்தமாக அமையவில்லை. ஏனெனில், இந்த கட்டிடங்களோ, இயந்திரங்களோ, வியாபாரப் பொருட்களாக அமையவில்லை. மாறாக அவற்றின் பயன்பாடு அல்லது அவை உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களே வருமானத்தைத் தேடித் தருகின்றன.

2) இமாம் அபுஸ்லீஹா, அப்துர் ரஹ்மான் ஹசன், அப்துல் வஹ்ஹாப் கல்லாப் போன்ற நவீன்கால சட்ட அறிஞர்கள், வருமானம் கொடுக்கும் இத்தகைய நிலையான சொத்துக்களை விவசாய நிலத்தோடு ஒப்பிட்டனர். விவசாய நிலம் விளைவு தருவது போன்றே தொழிற்சாலைகள் பொருட்களை ஆக்கித் தருகின்றன. கட்டடங்கள் பண வடிவில் வருவாய் பெற்றுத் தருகின்றன என இவர்கள் விளக்கினர். இந்த வகையில் இல்லாமிய சட்டத்தின் கண்ணோட்டத்தில் செல்வங்கள் மூன்றாகப் பிரியும் என இவர்கள் விளக்கினர்.

I) தனிப்பட்ட தேவைகட்காக வைத்திருக்கும் செல்வங்கள், குடியிருக்கும் வீடு, உணவுக்காகச் சேமித்து வைக்கப்படும் பொருட்கள் என்பவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். இவற்றின் மீது ஸகாத் விதியாகாது.

II) இலாப நோக்கில் வைத்துக் கொள்ளப்படும் செல்வங்கள் அல்லது இலாப நோக்கிற்கென்றே உள்ள செல்வங்கள் இவற்றின் மீது இறைதூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸகாத்தை விதியாக்கினார்கள்.

புதிதாகத் தோன்றும் செல்வங்களை இவற்றுடனேயே ஒப்பிட்டு நோக்கி ஸகாத் விதியாக்கப்படுகிறது.

III) இலாப நோக்கு, தனிப்பட்ட தேவை இரண்டுக்குமாகப் பாவிக்கப்படும் செல்வங்கள், நகைகள், கால்நடைகள் போன்றவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இம்முன்று பிரிவையும் நவீனகால தொழில் முயற்சிகளில் பிரயோகிக்கும் போது பல்வேறு புதிய பொருட்கள் மீது ஸகாத் விதியாவதே இஸ்லாத்தின் ஸகாத் பற்றிய சிந்தனைப் போக்குக்குப் பொருத்தமாக அமைய முடியும். இந்த வகையில், பெரும் ழருமான வழியாக அமையும் தொழிற்சாலைகள், மிகப் பாரியளவு வாடகைக்கு விடப்படும் கட்டிடங்கள் என்பன ஸகாத் விதியாகும் பொருட்களாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

“இமாம் அஹ்மத் அவர்கள் தமக்குச் சொந்தமான சில கடைகளை வாடகைக்கு விட்டிருந்தார்கள். அந்த வாடகையிலிருந்து அவர் ஸகாத் கொடுத்து வருவார்”. என்ற நிகழ்வை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். (அழுயஃலா - மனாக்டிபுல் இமாம் அஹ்மத் பக் 224)

எனவே, விவசாய நிலம் எவ்வாறு விளைவுகளைத் தருகின்றதோ அவ்வாறே இத்தகைய செல்வங்களும் விளைவுகளைத் தருவதாக இந்த அறிஞர்கள் விளக்குகின்றனர்.

இக்கருத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் ‘யூஸாப் அல்கர்ளாவி இது தொடர்பான திருத்தங்களை மட்டும் இங்கே முன்வைக்கின்றார்.

1) வெறும் விவசாய நிலத்துக்கு இத்தகைய செல்வங்களை ஒப்பிடுவதை விட வாடகைக்கு விடப்படும் நிலத்துக்கு ஒப்பிடல் மிகவும் பொருத்தமாக அமையும்.

2) நிலத்துக்கும் இத்தகைய செல்வங்கட்குமிடையே ஒரு வித்தியாசம் காணப்படுகிறது. நிலத்துக்கு ‘தேய்வடைதல்’ என்ற பண்பு சிடையாது. ஆனால் இந்த செல்வங்கள் - குறிப்பாக இயந்திரம் - தேய்வடையும் பண்பைக் கொண்டவை. எனவே,

இவற்றின் வருவாய்க்கு ஸகாத் கணிக்கும் போது ஒரு வருடத்தில் தேய்வடையும் பெறுமானத்தைக் கழித்துவிட்டே நோக்க வேண்டும்.

இந்த விளக்கத்திலிருந்து இப்பொருட்கட்கு ஸகாத் கொடுக்கும் முறையை விளங்கிக் கொள்ள முடியும். முதலாவது, நிலாயைப் பொறுத்தவரையில் இது விவசாய விளைபொருட்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்கப்படுவதால் அதற்கான நிலாபே இங்கும் நோக்கப்பட முடியுமா? என்பதைப் பொறுத்தவரையில் பணத்துக்குரிய நிலாபான் 85 கிராம் (அதாவது 10 1/2 பவுன்) தங்கத்தின் பெறுமானத்தையே நிலாபாகக் கொள்ளல் இங்கு பொறுத்தமானது என யூஸ்ப் அல்கரளாவி குறிப்பிடுகின்றார். ஏனெனில், வருமானம் இங்கு பணமாகவே பெறப்படுகின்றது. அதனால் இதுவே இலேசானதும் வசதியானதும் ஆகும். தங்கத்தின் பெறுமானம் ஓரளவு மாறாமல் தொடர்ந்தும் இருந்து வருகின்றது. இந்த வகையில் ஸகாத்தாகக் கொடுக்கும் அளவும் 2 1/2% ஆகவே கொள்ளப்பட வேண்டும்.

செலவினங்கள் அனைத்தையும் கழித்து தேறிய வருவாய் மீதே ஸகாத் கணிக்கப்பட வேண்டும் என்பது அடுத்த முக்கிய விடயமாகும். இமாம் அதா இப்னு அபீரபாஹ், விவசாய விளைபொருட்கள் பற்றி விளக்கும் போது, செலவினங்களைக் கழித்து எஞ்சுவதற்கு ஸகாத் கடமையாகிறது என்றார்கள்.

இமாம் அபூபக்ர் இப்னுல் அறபியும் இக்கருத்தையே ஸான் அத் தீர்மிதிக்கு தான் எழுதிய விரிவுரையில் உறுதிப் படுத்தியுள்ளார். அத்தோடு சாதாரண வாழ்வுக்கான செலவினங்களையும் கழித்து விட்டே நிலாயைக் கணிக்க வேண்டும். அடிப்படைத் தேவைகளை விட்டு மேலதிகமாக இருத்தல் என்ற ஊரத்தை ஆரம்பத்தில் விளக்கும் போது இக்கருத்துத் தெளிவாக்கப் பட்டது. அதேவேளை, இந்த வகைக் கணிப்பீடானது, குறித்த செலவற்றாடும் தனது வாழ்வுத் தேவைகளை நிறைவு செய்ய இந்தச் செலவங்கள் தவிர வேறு வருமான வழிகள் இல்லாத போது மட்டுமே செல்லுபடியாகிறது. ஒரு நடுத்தர வாழ்வுக்கான செலவினம் மட்டுமே இங்கு கணிக்கப்பட வேண்டும் என்பதனை அடுத்ததாகக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

அத்தியாயம் - VIII

சுதந்திர தொழில்களும், உத்தியோகங்களும்

நவீன காலப்பிரிவில் சுதந்திரத் தொழில்களால் கிடைக்கும் வருவாய்களும் உத்தியோகங்களுக்கு கிடைக்கும் சம்பளங்களும் செல்வமீட்டும் வழிகளில் பிரதானமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. வைத்தியம், பொறியியல் துறை, சட்டத் தொழில் துறை (நீதிபதி, வழக்கறிஞர்) போன்ற பல்வேறு தொழில்களை இதற்கு உதாரணங்களாகக் கொள்ளலாம்.

இத்தகைய தொழில்களாலும் உத்தியோகங்களாலும் கிடைக்கப்பெறும் வருமானங்களுக்கு ஸகாத் கொடுக்கப்பட வேண்டுமா? என நவீன சட்ட அறிஞர்கள் ஆராய்ந்துள்ளனர்.

அப்துர் ரஹ்மான் ஹஸன், முஹம்மத் அபு ஷஹரா, அப்துல் வஹ்ஹாப் கல்லாப் போன்ற நவீன சட்ட அறிஞர்கள் இவையும் ஸகாத் பெறப்பட வேண்டிய செல்வங்கள் என்ற கருத்தைக் கொண்டனர். இக்கருத்தை கலாந்தி யூசுப் அலகர்ஸாவி மிக விரிவாக விளக்கியுள்ளார். இந்தச் செல்வத்தை இல்லாமிய சட்டம் எவ்வாறு நோக்குகிறது, அதனுடே ஸகாத்திற்குரிய செல்வமாக இது எவ்வாறு மாறுகிறது என்பது கீழே சுருக்கமர்க விளக்கப்படுகிறது.

**அல்மால் - அல் முஸ்தபாத்
(புதிதாகக் கிடைக்கப் பெறும் செல்வம்)**

தொழில்கள் உத்தியோகங்களால் கிடைக்கும் வருமானங்கள் ஸகாத் என்ற பகுதியில் ஆராயப்படும் புதிய பிரச்சினையாயினும் ஸஹாபாக்கள், தாபியீன்கள் காலப்பிரிவிலேயே இதற்கு அடிப்படையொன்று காணப்படுகிறது.

அல்மாலுல் முஸ்தபாத் என்ற பிரயோகத்தின் கீழ் பழைய இல்லாமிய சட்ட அறிஞர்கள் சில செல்வங்களை அடக்கி

ஆராய்ந்துள்ளார்கள். ஏற்கனவே இருக்கும் செல்வத்தோடு புதிதாகக் கிடைக்கப் பெறும் செல்வங்களுக்கு இப்பெயரை இட்டனர். இவ்வாறு புதிதாகக் கிடைக்கப் பெறும் செல்வங்கள் பல வகையாக அமைய முடியும்.

ஏற்கனவே உள்ள ஒரு செல்வத்தின் வளர்ச்சியாக இது அமைய முடியும். (உதாரணமாக கால்நடைகளின் பெருக்கம், வியாபாரப் பொருட்களுக்கு கிடைக்கும் இலாபம்) இப்புதிய செல்வங்களுக்கு தனியாக வருடம் கணிக்காது பழைய செல்வத்திற்கான ஸகாத் கொடுக்கப்படும் போது இவையும் சேர்த்தே கணிக்கப்பட வேண்டும். இது பிரச்சினைக்குரியதல்ல.

ஸகாத் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு செல்வத்தின் விலையாகவும் புதிய செல்வம் அமைய முடியும். உதாரணமாக விவசாயப் பொருட்களுக்கான ஸகாத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அதனை விற்றுப் பணமாக்கல் இப்போது பணம் புதிதாகக் கிடைத்த செல்வம். ஸகாத் கொடுக்கப்பட்ட கால் நடைகளை விற்றுப் பணமாக்கலையும் இதற்கு இன்னுமொரு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். இந்த வகையில் பெறப்படும் புதிய செல்வங்களுக்கு ஸகாத் கடமையாக மாட்டாது என்பதிலும் சர்ச்சை காணப்படவில்லை.

குறிப்பிட்டதோரு செல்வத்தின் வளர்ச்சியாக அல்லாது தனியான காரணத்தால் வரும் செல்வம் - அல்மாலுல் முஸ்தபாத் - புதிதாகக் கிடைக்கப்பெறும் செல்வத்தின் அடுத்த பிரிவாகும். பரிசாகக் கிடைக்கும் செல்வம், உழைப்புக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் போன்றவற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

இந்த மூன்றாவது பிரிவிலேயே தொழில்கள், உத்தி யோகங்களால் கிடைக்கும் வருமானங்கள் அடங்குகின்றன. அதாவது டாக்டர், வழக்கறிஞர், பொறியியலாளர் போன்றவர்களின் வருமானங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட செல்வத்தின் வளர்ச்சியன்று. எனினும் அவை அவரது உழைப்புக்கு புதிது புதிதாகக் கிடைக்கும் வருவாய்களேயாகும். அவை மாறாத, நிலையான சம்பளமாக அமையலாம். அல்லது மாதா மாதம் மாறிச் செல்லும் வருமானமாக அமையலாம். அல்லது இவ்விரண்டையும் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கவும் முடியும். எவ்வாறிருப்பினும் இவை புதிதாகப் பெறப்படும்

செல்வம் -அல்மாலுல் முஸ்தபாத்- என்ற பிரிவினுள்ளேயே அடங்குகின்றன. இந்த செல்வம் ஸகாத் விதியாகும் செல்வமா என்ற கருத்தையே பழைய இஸ்லாமிய சட்ட அறிஞர்கள் வாதித்தனர். முதலில் நான்கு மத்தூபுகளின் கருத்துக்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

இமாம் அபுஹன்பா : புதிதாகப் பெறப்படும் செல்வத்திற்கு ஒரு வருடம் முடியும் போதே ஸகாத் கொடுக்கப்பட வேண்டும். எனினும் குறிப்பிட்டதோரு செல்வம் 'நிலாப்' அடைந்த நிலையில் ஒருவரிடம் இருந்து அச்செல்வத்திற்கு ஒரு வருடம் பூர்த்தியாவதற்கு முன்னால் அதே வகையான செல்வம் அவருக்குக் கிடைக்கப் பெறின் அப்புதிய செல்வத்தையும் சேர்த்து ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும்.

இமாம் மாவிக் : புதிதாகப் பெறும் செல்வத்திற்கு ஒரு வருடம் பூர்த்தியானதன் பின்னரே ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். புதிதாகக் கிடைக்கப் பெறும் செல்வம் ஏற்கனவே இருந்த செல்வ வகையாக அமையினும் நிலைமை இதுவே. கால்நடைகள் மாத்திரம் இதற்கு விதிவிலக்காகும். பெருகவின் மூலம் கால்நடைகள் இயல்பாக வளர்ச்சியுறாமல் புதிதாக வாங்கியோ வேறுவகையிலோ அதிகரித்திருப்பின், ஏற்கனவே இருந்த கால்நடைகள் நிலாபை அடைந்திருந்தால் மாத்திரம் புதிய கால்நடைகளையும் சேர்த்து ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். கால்நடைகள் பெருகவின் மூலம் இயல்பான வளர்ச்சி கண்டிருப்பின் ஒருவருடம் முடியும்போது அனைத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். இந்நிலையில் வளர்ச்சியடைவதற்கு முன்பிருந்த கால்நடைகளின் தொகை மாத்திரம் நிலாபை அடைந்திருக்க வேண்டும் என்பதில்லை.

இமாம் ஷாபிர் : கால்நடைகள் பெருகுவதன் மூலம் இயல்பான வளர்ச்சி காணும் சந்தர்ப்பம் தவிர வேறெந்த வகையிலும் பெறும் அனைத்து வகைச் செல்வங்களுக்கும் தனியாக ஒரு வருடமாகியதன் பின்னரே ஸகாத் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இக்கருத்தையே இமாம் அற்மதும் கொண்டுள்ளார்கள்.

அல்மாலுல் முஸ்தபாத்' என்ற சிந்தனையைக் கவனமாக விளங்கிக் கொள்ளும் போதே இப்பகுதியின் தலைப்பு பற்றிய ஒரு

தெளிவுக்கு வருவது சாத்தியம் என்ற வகையில் இதனை மேலும் விளக்க முனைகிறோம்.

ஓரு செல்வத்தின் மீது ஸகாத் கடமையாக, அது நிலாபை அடைந்திருக்க வேண்டும் என்பது நிபந்தனையாகும். ஓருவன் தன்னிடமுள்ள அனைத்துச் செல்வங்களையும் ஒன்றாக இணைத்துத்தான் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் உதாரணமாக ஒரு தோட்டம், கால்நடைகள், ஒரு கடை இப்படி பலவகை செல்வங்கள் கொண்டவர் அனைத்துச் செல்வங்களையும் சேர்த்தே கணிக்க வேண்டும். இந்த விடயத்தில் இமாம்கள் தங்களிடையே உடன்பாடான கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

இப்போது, ஏற்கனவே உள்ள செல்வத்தோடு புதிதாக ஏதோ ஒரு காரணத்தால் செல்வம் வந்து சேருகிறது. இந்நிலையில் புதிய செல்வம் ஏற்கனவே இருந்த செல்வத்தின் வளர்ச்சியாக இருப்பின், பழைய செல்வத்தோடு அதனை இணைத்து நோக்க முடியும். அவ்வாறே ஸகாத் கொடுக்கப்பட்ட செல்வத்தின் விலையாக அப்புதிய செல்வம் அமைந்தால் அதனை தனியாகப் பிரிக்க வேண்டும் இவ்விரு வகையிலும் அடங்காத விதத்தில் புதிதாக வித்தியாசமான ஒரு செல்வம் கிடைப்பின் அதற்கான ஸகாத் எவ்வாறு அமைய வேண்டும்? இதுவே இங்கு ஆராயப்படும் பிரச்சினையாகும்.

செல்வத்திற்கு ஸகாத் விதியாவதற்கு ஒரு வருடம் பூர்த்தியாக வேண்டும் என்பது பரவலான ஒரு விதியாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இந்த வகையில் புதிதாகச் சேரும் செல்வமானது ஏற்கனவே இருந்த செல்வ வகையைச் சாராததாக இருந்தால் இப்புதிய செல்வத்திற்குத் தனியாக ஒரு வருடம் பூர்த்தி அடைய வேண்டும் என்ற கருத்தே சட்ட அறிஞர்களிடையே பரவலாகக் காணப்படுகிறது.

தொழில்கள் உத்தியோகங்களால் உழைக்கும் செல்வம் புதிது புதிதாகக் கிடைக்கும் செல்வமாகும். எனவே அது அல்மால் அல்முஸ்தபாத் என்ற பகுதியினுள் சேர்கிறது. அத்தோடு அது ஏற்கனவே உள்ள செல்வத்தின் வளர்ச்சியாகவன்றி பிரத்தியேகமான வருவாயாகும். ஒரு டாக்டர் பெறும் சம்பளம், சட்டத்தரணி பெறும் ஊதியம் என்பவை இதிலடங்கும். ஒரு மாதத்தில்

இத்தகையவர் தனது முயற்சியால் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் பெறலாம். அடுத்த மாதம் பெறும் தொகை இன்னொன்றாக அமையலாம். இந்த வகையில் இத்தகையவர்கள் ஏற்கனவே தாம் வைத்திருக்கும் செல்வத்தின் வளர்ச்சியாகவோ முதல்ட்டு இலாபமாகவோ இவற்றைப் பெறுவதில்லை. என்பது மிகவும் தெளிவானது.”

இந்தப் பின்னணியில் பார்க்கும் போது இவர்கள் பெறும் செல்வத்திற்கு ஸகாத் கணிப்பிட வேண்டின் ஒரு வருடம் பூர்த்தியடைய வேண்டும். அதாவது கிடைக்கும் செல்வம் அதன் நிலாபை அடைந்த திகதியிலிருந்து ஒரு வருடம் பூர்த்தியடையும் வரை அதே (நிலாப்) அளவில் தொடர்ந்தும் இருந்தால் மட்டுமே இவர்கள் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் பெரும்பாலான மத்தூபுகள் கொண்டுள்ளனன.

இக்கருத்துக்கு எதிராக ப்ரவலாக முன்வைக்கப்படும் முக்கியமான விமர்சனத்தை இப்போது நோக்குவதுபொருத்தமானது. செல்வம் ஒன்றுக்கு ஸகாத் விதியாகுவதற்கு ஒரு வருடம் பூர்த்தியாக வேண்டும் என்ற அரத் ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸ்கள் மூலம் நிறுவப்பட்டதல்ல. அதாவது ‘ஒரு வருடம் பூர்த்தியடைதல்’ என்பதை முன்வைக்கும் அனைத்து ஹதீஸ்களும் மூலம் பானவை பலவீனமானவை) என்பது ஹதீஸ்துறை அறிஞர்களிடையே தெளிவான ஒரு விடயமாகும். இதனை கலாநிதி யூசுப் அல்கர்ளாவி அவர்கள் தனது “பிக்ஹாஸ் ஸகாத்” என்ற நூலில் விரிவாக விளக்குகிறார். அல்மாலுல் முஸ்தபாத் பற்றியும் ஆதார பூர்வமான எந்த ஹதீஸ்களும் இப்பகுதியில் வரவில்லை. இந்தப் பின்னணியில்தான் அல்மாலுல் முஸ்தபாத் பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் ஆரம்பித்தன. ஒரு வருடம் பூர்த்தியாதல் என்று நிபந்தனையிடுவது பற்றியும் அல்மாலுல் முஸ்தபாத் பற்றியும் தெளிவான ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸ்கள் வந்திருப்பின் இவை பற்றிய கருத்து வேறுபாட்டுக்கு எவ்வித நியாயமுமில்லாமல் போய்விடும்.

“ஒரு வருடமாதல்” என்ற கருத்தை இங்கு கவனமாக விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக ஒரு குறிப்பிட்ட செல்வத்திலிருந்து வருடத்திற்கு ஒரு முறையே ஸகாத் பெறப்படும்

என்பது உண்மையே. ஆனால், அது (நிலாப்) அளவை அடைந்த நிலையில் ஒரு வருடமாகும் வரை காத்திருக்க வேண்டும் என்ற பிபந்தனைக்கு ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸ் எதுவும் கிடையாது என்பதையே இங்கு விளக்க வருகிறோம். இறைத் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் ஸகாத்தைச் சேகரிப்பதற்காகவே வருடத்திற்கு ஒரு முறை ஸகாத் திரட்டுவோரை அனுப்புவார்கள். இவ்வாறு அனுப்பப்படுவார்கள் மக்களின் செல்வங்கள் அதன் நிலாபை அடைந்த பின்னர் தொடர்ந்து ஒரு வருடத்தைப் பூர்த்தியாக்கியதா என ஒரு போதும் நோக்கவில்லை. கால்நடைகள், வியாபாரப் பொருட்கள் போன்ற அனைத்திலும் இவ்வழிமுறையே பின்பற்றப்பட்டது. எனவே ஒரு மூஸ்லிம் ஒரு வருடத்திற்கு ஒருமுறை தன்னிடமுள்ள செல்வத்தைக் கணிப்பிட்டு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். என்பதுவே இங்கு முக்கியமாக விளங்கப்பட வேண்டும். இதுதான் நடைமுறைச் சாத்தியமானதுமாகும். அன்றி தனித்தனியாக ஒவ்வொரு செல்வத்தையும் பிரித்து காலங்களை வரையறுக்க முயல்வது நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு சாத்தியமற்ற சிக்கல் நிறைந்த விடயமாகும்.

விவசாய விளைபொருட்கள் புதையல் போன்றவை கைக்கு வந்ததும் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் இவற்றிற்கு ஒரு வருடத்திற்கொரு முறை கொடுத்தல் என்ற நிபந்தனை கிடையாது.

தொழில், உத்தியோகங்கள் மூலம் பெறப்படும் வருவாய்களும் மேல் குறிப்பிட்ட வகையைச் சார்ந்தவையாகும். எனவே இவற்றிற்கும் ஸகாத் வழங்குவது கடமையாகும் என ஒரு சாரார் விளக்குகின்றனர். இக்கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ள சில முக்கியமான சட்ட அறிஞர்கள் பற்றிய விபரம் வருமாறு:

- 1) **இப்னு அப்பாஸ் (ரவி)** : புதிதாக செல்வம் கிடைக்கும் நாளிலேயே ஒருவர் அதற்கான ஸகாத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என இப்னு அப்பாஸ் கூறுகிறார். (கிதாப், அம்வால் - இமாம் அபு உபைத், அல் முஸன்னப் பினு அபீஸைபா)
- 2) **இப்னு மஸ்ஜுத்** : இவரும் இதே கருத்தைக் கொண்டுள்ளார் என இமாம் அபு உபைத் “அம்வால்” என்ற தம்

நூலிலும், இப்னு அப்ஷைபா முஸன்னப் என்ற தம் நூலிலும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

- 3) **முஆவியா (ரழி)**: கொடுப்பனவுகளின் போது அவற்றிற்கான ஸகாத்தைப் பெற்றுக் கொண்டே முஆவியா (ரழி) கொடுப்பார் என இமாம் மாலிக் முஅத்தாவில் குறிப்பிடுகிறார்.
- 4) **உமர் இப்னு அப்துல் அஸ்ஸ (ரஹ்ம)**: முஆவியா போன்றே இவரும் தாம் கொடுக்கும் சம்பளம், கொடுப்பனவு களுக்கான ஸகாத்தைப் பிரித்தெடுத்துக் கொள்வார் (இமாம் அடு உபைத் அல் அம்வால்)

இமாம் ஸாஹரி, ஹசன், மக்ஹரால் போன்ற தாபியீன்களும் இதே கருத்தைக் கொண்டிருந்தனர் என இமாம் இப்னு ஹஸ்ம் தனது “முஹல்லா” என்ற நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இமாம் அவ்ஸாசயின் கருத்தும் இதுவாகவே இருந்தது.

ஏற்கனவே உள்ள செல்வத்தின் விளைவாக அன்றி புதிதாக சேரும் செல்வமான அல்மால்- அல்முஸ்தபாத் இற்கு அது கைக்குக் கிடைக்கும் போதே ஸகாத் விதியாகிறது என்ற கருத்தே மிகவும் பொருத்தமானதும் நியாயமானதும் என்பதனை கீழ்வரும் ஆதாரங்கள் மூலமாக உறுதிப்பட்டுத்தலாம்.

- 1) ‘ஓரு வருடமாதல்’ என்ற ஷர்த்தை அனைத்துச் செல்வங்கள் மீதும் பிரயோகிப்பதற்கு ஆதாரபூர்வமான ஹதீஸ் எதுவும் காணப்படவில்லை.
- 2) ஸஹாபாக்களும், தாபியீன்களும் “மால் அல்முஸ்தபாதுக்கும் ஒரு “வருடமாதல்” என்பது ஷர்த்தாகக் கொள்ளப்பட வேண்டுமா என்பதில் பாரியலவு கருத்து வேறுபாடு கொண்டுள்ளனர். இந்நிலையில் ஒருவர் கருத்தைவிட அடுத்தவர் கருத்து உயர்ந்தது எனக் கொள்ள முடியாது. மாறாக, எக்கருத்து அல்குர் ஆன், ஸான்னாவினது ஸகாத் பற்றிய சிந்தனைப்போக்கிற்குப் பொருத்தமானது என்பதையே நோக்க வேண்டும். இந்த வகையிலேயே மத்ஹபுகளும் இவ்விடயத்தில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டுள்ளன.

- 3) அல்மாலுல் முஸ்தபாத் என்ற பகுதியில் ‘ஓரு வருடமாதல்’ என்பதை ஷரத்தாகக் கொள்ளாதிருத்தலே பொருத்தமானது. ஏனெனில், ஸகாத் பற்றி வந்துள்ள திருமறை வசனங்களும், ஹதீஸ்களும் ‘ஓரு வருடம்’ என்ற ஷரத்தை குறிப்பாக விதிக்காது பொதுவாகவே சூறியுள்ளன. “உங்கள் செல்வங்களில் நாற்பதிலொன்றை (அதாவது 2 1/2%) கொண்டு வாருங்கள். “வெள்ளியில் நாற்பதிலொன்று கடமையாகிறது” போன்ற பொதுவான ஹதீஸ்களை இதற்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளலாம்.
- 4) கியாஸ் அடிப்படையில் நோக்கினும் இக்கருத்து உறுதியாகிறது. வியாபார, மற்றும் விவசாயப் பொருட்களின் ஸகாத்தை அதன் விளைச்சலின் போதே பெறுகிறோம். அந்த வகையில் பணத்திற்கான செல்வத்தை அது வருமானமாகக் கிடைக்கும் போதே பெறுதல் எப்படித் தவறாக முடியும்? ஓரு விவசாயி தனது விளைபொருளிலிருந்து 1/10 ஐயோ 1/20ஐயோ ஸகாத்தாக கொடுக்கும் போது ஒரு டாக்டரின் அல்லது பொறியியலாளரின் வருமானத்திலிருந்து ஏன் அதனை (ஸகாத்தை) பெறக் கூடாது? அல்குர் ஆன் “விசுவாசிகளே நீங்கள் சம்பாதித்ததிலிருந்தும் பூமியிலிருந்தும் உங்களுக்கு நாம் உற்பத்தி செய்து தரும் பொருட்களிலிருந்தும் செலவழியுங்கள்..” எனக் கூறுவதன் மூலம் சம்பாத்தியத்தையும் விவசாய உற்பத்தியையும் ஒன்றாக சேர்த்துக் கூறியுள்ளது. ஒரு டாக்டரின் மற்றும் உத்தியோகத்தர்களின் உழைப்பு ஒரு சம்பாத்தியமன்றி வேறென்னவாக இருக்கும்.
- 5) அல்மாலுல் முஸ்தபாத்’ என்ற வகையில் அடங்கும் இத்தகைய உத்தியோகத்தர் சம்பளங்களுக்கும் ஒரு வருடமாக வேண்டும் என்ற ஷரத்தையிட்டால், பெறும் சம்பளம் பெறும் பெருந்தொகையானோர் ஸகாத் கொடுப்பதிலிருந்து தப்பிவிடுவர். ஏனெனில் கொழுத்த சம்பளம் பெறுவோர் ஒன்றில் மிக ஆடம்பரமாக வாழ்ந்து தமது சம்பளத்தை முழுமையாக செலவழிப்போராக இருப்பர் அல்லது அவர்களது வருவாய்களை பல முதலீடுகளில் முடக்குபவர்களாக இருப்பர். மிகக் குறைந்த தொகையினரிடமே சேமிக்கும் வழக்கம் இருக்கும். இப்படிச் சேமிப்பவர்கள் மட்டுமே

தமது வருவமானத்திற்காக ஸகாத் கொடுக்க வேண்டுமென்னும் நிபந்தனையிடப்பட்டால் முதலீடுகளில் ஈடுபட்டு பணம் திரட்டுவோரும் ஆடம்பரமாக செலவு செய்து சொசுசாக வாழ்வோரும் ஸகாத்திலிருந்து தப்பி விடுவார்கள் இப்படியானதொரு முரண்பட்ட சட்டத்தை இஸ்லாம் ஒரு போதும் முன்வைக்க முடியாது.

- 6) ஒரு சாதாரண விவசாயி அதாவது 653 கிலோ மட்டுமே உற்பத்தி செய்யும் ஒருவர் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அவனை விட பல மடங்கு தொகைப் பணத்தைச் சம்பாதிக்கும் டாக்டர், பொறியிலாளர், வழக்கறிஞர், விரிவுரையாளர் போன்றோர் ஸகாத்திலிருந்து விடுபடுகிறார்கள் எனின், அது மிகப் பெரிய முரண்பாடாக அமைந்து விடுகிறது. சிறிய பணக்காரர்னிடமிருந்து ஸகாத் அறிவிட்டு, பெரும் பணக்காரர்களை விட்டு விடும் இத்தகைய போக்கை இஸ்லாத்தின் பணபாகக் கொள்ள முடியாது.
- 7) இத்தகைய உத்தியோகத்தர்கள், சுதந்திரத் தொழில் புரிவோர் போன்றோரை ஸகாத்தின் வட்டத்திற்குள் சேர்க்கும் போது ஸகாத், பெரும் தொகையாக திரட்டப்பட முடியும். இதனால் ஏழைகளும், ஸகாத் பெறத் தகுதியுடையோரும் கூடுதலான பயனடையலாம். இந்த வகையில் ஸகாத் விதியான நோக்கங்களில் ஒன்றான வறுமை ஒழிப்பிற்கு இது மேலும் உதவுவதாக அமைகிறது.
- 8) முத்தகீன்களின் - இறைபயமுடையவர்களின் - பண்புகளில் ஒன்றாக “நாம் கொடுத்தவற்றிலிருந்து அவர்கள் செலவழிப் பார்கள்” என அல்குர்ஆன் கூறுகிறது. “விசுவாசிகளே நாம் உங்களுக்கு தந்தவற்றிலிருந்து செலவழியுங்கள்” என மேலும் அது கூறுகிறது. இவ்வாறு செலவழித்தலை முஸ்லிமின் பண்புகளில் முக்கிய ஒன்றாக அல்குர்ஆன் பல வசனங்களில் விளக்குகிறது. நாம் இங்கு விளக்கும் கருத்து அல்குர்ஆனின் இந்தப் போக்குடன் ஒத்துப்போவதாக அமைவதைக் காண்கின்றோம். இதற்கு மாற்றமாக இந்தவகை செல்வத்திற்கும் ஸகாத் விதியாக வேண்டுமானால் ஒரு வருடம் பூர்த்தியாக வேண்டும் என்ற ஈரத்தை விதிக்கின்ற

போது இதன் விளைவு ஆரோக்கியமானதாக அமையாது பெருந்தொகையானவர்கள் தமக்காகவே உழைத்து தாமே அனுபவித்து விட்டுப்போய் விடுவார்கள். அல்லாஹ்வின் பாதையில் செல்வழிப்போராகவோ பிறருக்கு உதவுபவர் களாகவோ இவர்கள் அமைய மாட்டார்கள்.

- 9) ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்டது போன்று ஒரு வருடமாதல் என்ற ஓரத்து இடப்படுகையில் ஒரு முஸ்லிம் தனக்கு வருசின்ற அனைத்து செல்வங்களையும் வகுத்துப் பிரித்துக் கொள்ள வேண்டிய நிரப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. ஒவ்வொரு செல்வத்திற்கும் ஆரம்பத் திகதியை எழுதி வைப்பதும் பின்னர், அவற்றிற்கு எப்போது ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகிறது. உண்மையில் என அவதானித்து வருவதும் அவசியமாகிறது. உண்மையில் ஸகாத் கொடுப்பவன் செல்வந்தனாகவே இருப்பான். ஒவ்வொரு வருடமும் அவனுக்கு பல வகை செல்வங்கள் பல வழிகளில் வர முடியம். அவற்றை இவ்வாறு வகுத்துப் பிரித்து வைத்துக் கொள்ளல், அவனுக்குப் பெரும் சங்கடமாகவும் கஷ்டமாகவும் அமைந்து விடும். அரசு அல்லது ஒரு நிர்வாகம் கூடுதலாகவும் அமைந்து விடும். இது மேலும் கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தும் இது. ஒரு ஓரத்தாக அமையாத போது இவ்விடயம் மிக இலேசாகி விடுகிறது.

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட ஆதாரங்களை நோக்கும் போது பெரும் வருமானம் தரும் தொழில்களில் ஈடுபடுபவர்கள், ஈடுதலான சம்பளம் பெறுபவர்கள், பெருந்தொகைப் பணத்தைப் பரிசாகப் பெறுபவர்கள் அனைவரும் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வர முடிகிறது. இது “மால் - அல்முஸ்தபாத்” என்ற பிரிவில் அடங்குகிறது, என்பது தெளிவான அம்சமாகும். தொடர்ந்து இத்தகைய பணத்திற்கு ஸகாத் கொடுக்கும் ஒழுங்கை நோக்குவோம்.

ஸகாத் கொடுக்கும் ஒழுங்கு

இத்தகைய செல்வங்களுக்கான ஸகாத்தைப் பொறுத்த வரையில் முதலில் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது இவற்றின் நிலாபையாகும்.

பணத்திற்கான நிலைபே இங்கும் கருத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டுமென யூஸாப் அல்கர்ளாவி கருதுகிறார். அதாவது $10\frac{1}{2}$ பவுண் தங்கத்தின் பெறுமானத்துக்கு சமமான பண அளவே நிலைபாகும். இந்தளவு தொகையை ஒருவர் தனது தொழில்கள் மூலம் வருமானமாகப் பெறின் அவர் மீது ஸகாத் கடமையாகிறது.

தனது பணத்துக்கான ஸகாத்தை எப்போது கொடுக்க வேண்டும். அதனை எவ்வாறு கணிக்க வேண்டும் என்பது தொடர்பாக சட்ட அறிஞர்கள் முன்வைத்துள்ள கருத்துக்களை நோக்குவோம்.

மால் - அல் - முஸ்தபாத் கிடைத்தவுடனே அதற்கான ஸகாத்தைக் கொடுத்து விட வேண்டும் என்பது ஒரு கருத்து. இக்கருத்தையே பல ஸஹாபாக்களும் சட்ட அறிஞர்களும் கொண்டுள்ளனர். இந்த வகையில் ஒரே முறையில் கிடைக்கும் பணத்தொகை உரிய நிலைபைக் கொண்டிருந்தால் அவர் உடனே அதற்கான ஸகாத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இம்முறை பின்பற்றப்படும் போது $10\frac{1}{2}$ பவுண் பெறுமதிக்கு சமனான தொகையை மாத வருமானமாக அல்லது சம்பளமாகப் பெறும் பெரிய உத்தியோகத்தர்களே ஸகாத் கொடுக்க வேண்டியவர் களாகின்றார்கள். எனினும் இத்தகைய செல்வத்திற்கு ஸகாத்தைக் கணிப்பிடும் மற்றொரு வழிமுறை உள்ளது.

குறுகிய காலப்பிரிவினுள் விளைவைத் தரும் விவசாயப் பொருட்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து நிலைப் கணிக்க வேண்டும் என ஹன்பலி மத்ஹுபினர் கூறுகின்றனர். இந்த வகையில் ஒரு சில மாதங்களை ஒன்றாக இணைக்கும் போது கிடைக்கும் சம்பளம் அல்லது வருவாய் நிலைபை அடையுமாயின் அதற்கேற்றவாறு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என சில சட்ட அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். வருடத்திற்கு ஒரு முறையே ஸகாத் பெறப்பட வேண்டுமென்பது இல்லாததின் கருத்தாகும். அத்தோடு சம்பளம், வருமானம் போன்றவை, வருட அடிப்படையிலேயே கணிக்கப்படுகிறது. இந்த வகையில் ஒரு வருடத்தில் கிடைக்கும் வருமானம் அல்லது சம்பளம் நிலைபை அடையுமாயின் அவர் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டியவராகிறார்.

ஸகாத் பற்றி விளக்கும் போது ஏற்கனவே ஆரம்பத்தில் விளக்கப்பட்ட ஷரத் ஒன்றை இங்கே குறிப்பிடல் முக்கியமானது.

அடிப்படைத் தேவைகளை விட மேலதிகமாக இருத்தல், கடன்களை விட்டும் நீங்கியிருத்தல் என்ற இரு ஷரத்துக்களையும் ஏற்கனவே விளக்கினோம். இந்த வகையில் ஒரு நடுத்தரமான வாழ்வினைக் கொண்டு நடாத்துவதற்குத் தேவையான செலவினங்களைக் கழித்ததன் பின்னர் எஞ்சம் தொகை ஒரு வருடத்தில் நிலாபை அடையுமாயின் அத்தொகைக்கு ஸகாத் கடமையாகிறது. விவசாய விளைபொருட்களுக்கான ஸகாத்தைக் கணிப்பதும் இவ்வாறே அமையும் என ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டது. இது இமாம் அதா இப்பு அபீ றபாஹின் கருத்து என அப்போது விளக்கப்பட்டது. அவ்வாறே அவர் கடன்காரராயினும் அத்தொகையையும் கழித்துவிட்டே நிலாபை நோக்க வேண்டும்.

எனவே சம்பளம் பெறும் உத்தியோத்தர் தனது வருட வருமானத்திலிருந்து வருடாந்த அடிப்படை செலவினங்களைக் கழித்து (நடுத்தரமட்ட செலவினத்தை இங்கு கணிக்க வேண்டும்) வரும் தொகையானது நிலாபை அடையுமா எனக் கணித்து ஸகாத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறே வருமானம் பெறும் ஒரு சுதந்திர தொழிலில் ஈடுபடுவோனும் கணிக்க வேண்டும். ஒரே முறையில் அவர் பெறும் தொகை நிலாபை எட்டுமாயின் அதற்காக ஸகாத்தை உடனே கொடுத்துவிடல் மிகப் பொருத்தமாகவும் அவருக்கு இலேசாகவும் அமையும்.

பங்குகளுக்கான ஸகாத்

ஒரு குறிப்பிட்ட கம்பனியின் பங்குகளை ஒருவர் ஒரு சொத்தாக வைத்திருக்க முடியும். இத்தகைய பங்குகள் மீது ஸகாத் கடமையாகுமா என்று இங்கு ஆராய்ப்படுகிறது.

பங்குகள் குறிப்பிட்ட கம்பனியின் முதலீடாகக் கொள்ளப் படுவதால் அவற்றுக்கு ஸகாத் கடமையாக வேண்டும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. எனினும், அதற்கான ஸகாத் எவ்வாறு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றி நவீன அறிஞர்களிடம் இரு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன.

1) பங்குகளுக்குரிய கம்பனி கைத்தொழிலில் ஈடுபடும். ஒரு நிறுவனமா, அல்லது வியர்பாரத்தில் ஈடுபடும் நிறுவனமா என்பதை முதலில் நோக்க வேண்டும். கம்பனி ஒரு தொழிற் சாலையாயின் அதன் பங்குகள் கட்டிடம், இயந்திரம் என்பவற்றைக் குறிப்பதாகவே அமையும் எனவே, கிடைக்கும் தேறிய இலாபத்தின் மீது மட்டுமே ஸகாத் கடமையாகிறது. அதாவது, பங்கின் விலையைக் கணிப்பிடாது, அதற்கான இலாபத்திற்கு மாத்திரமே ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும்.

பங்கு, வியாபாரக் கம்பனிகளையுடையதாயின் பங்கின் பெறுமானத்தையும் அதற்கான இலாபத்தையும் கூட்டி ஸகாத்தைக் கணிக்க வேண்டும்.

2) இப்பங்குகள் வருமானம் தேடும் செல்வங்களாக மாறியுள்ளன. பணச்சந்தையில் இவை கொள்வனவு, விற்பனங்களிற் பயன் படுகின்றன. இவ்வடிப்படையில் அவற்றை மேற்கூறியவாறு பிரித்து நோக்காது, அவற்றின் மொத்த சந்தைப் பெறுமானத்தையும் அவற்றின் இலாபத்தையும் சேர்த்துக் கணிப்பிட்டு ஸகாத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த இரண்டாவது கருத்தே தனி நபர்கள் பின்பற்ற இலேசானது என்ற வகையில், அதனைப் பின்பற்றி ஸகாத்தை கணிப்பிட முடியும். ஸகாத்தை சேகரிப்பது அரசாக இருக்கும் பட்சத்தில் முதலாவது கருத்தைப் பின்பற்றுவதே பொருத்தமானது என கலாநிதி யூஸுப் அல் கர்ளாவி கூறுகின்றார்.

ஆவணங்கள்

ஒரு குறிப்பிட்ட கம்பனி, வங்கி, அரசு என்பவற்றிற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட ஒரு தனி நபர் கடன் கொடுத்துள்ளார் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் பத்திரமே ஆவணமாகும்.

ஒருவர் தனக்கு வர இருக்கும் கடனுக்கு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும் என்ற வகையில், இந்த ஆவணத்திற்கு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். இந்த ஆவணத்துக்கான பணம் உறுதியாக திருப்பிக் கிடைக்கும் என்ற வகையிலும், இதற்குக் கிடைக்கப் பெறும் வட்டி

மூலம் இது வளர்கிறது என்ற வகையிலும் ஸகாத் கொடுக்கப்படுவது மேலும் உறுதியாகிறது. இங்கு வட்டி ஹராம் என்பது தெளிவு, எனினும் ஆவணத்தின் பெறுமானத்திற்கு ஸகாத் கொடுப்பது அவசியமாகும்.

ஆவணம், பணச் சந்தையில் விற்கும், வாங்கும் பொருளாக இருப்பதால் பணச்சந்தையில் அதன் பெறுமானத்தை கணிப்பிட்டு, அதற்கான சந்தைப் பெறுமானத்திலேயே ஸகாத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஸகாத் விதியாகும் பொருள்	(இருக்குவேண்டிய ஆகட் துறைந்த அளவு) நிலைப்	விதியாகும் அளவு	ஸகாத் கணிப்பும் மதை
1) நாணயம்	85 கிராம் தங்கம் (10 1/2 பவன்)	2 1/2 %	முதலில் 10 1/2 பவன் தங்கத்தின் பணப் பெறுமானத்தைக் கணிப்பிடல் வேண்டும். சேசமிப்பிலிருக்கும் பணம் அப்பெறுமானத்தை எட்டுமயின் ஸகாத் கொடுத்தல் வேண்டும்.
2) வியாபாரப் பொருட்கள்	85 கிராம் தங்கம் (10 1/2 பவன்)	2 1/2 %	வியாபாரப் பொருட்களின் சந்தை விளைவைக் கணிப்பிடல் வேண்டும். வர வேண்டுமிருக்கும் கடலை அதனோடு கூட்டி, கொடுக்க வேண்டியன் கடனைக் கழித்தல்.
3) விவசாய வினா பொருட்கள்	653 கிலோ தானியங்கள் களி, கோதுமை போன்றவை	5% அல்லது 10 %	உற்பத்திக்கான அவைகளுக்குச் செலவினங்களையும் கழித்துவிடல் வேண்டும். நீரப்பாய்ச்சி குறிப்பிடலைவு ஏற்பட்டிருக்குமாயின் 5 % உம் அவ்வாறுக்கொண்டும் 10 % உம் ஈகாத்தாக்க கொடுக்க வேண்டும்.
2. தானியங்கள் அல் வாத ஏனைய பொருட்கள் (தேங்காய், சாதிக்காய், போன்றவை)	653 கி லோ பிரதான தானியத்தின் பெறுமானம்	5% அல்லது 10 %	ஈமது நாட்கைப் பொழுத்தவரை நடுத்தர விலை கொண்ட அரிசி வகை ஒன்றின் 653 கி லோ பெறுமானத்தைக் கணிப்பிடல் வேண்டும். அப்பெறுமானத்திற்கு குறிப்பிடல் விவசாய வினா பொருள் (தேங்காய், சாதிக்காய், போன்றவை)

ஸகார் விதியாதும் பொருள்	(இருந்தகவேண்டிய ஆசத் துறைத் தலையர்) நிலைப் பொருள்	விதியாதும் அளவு	விதியாதும் அளவு	ஸகார் கணிப்பிடிம் முறை
				<p>தேவிகை, இறப்பார் போன்றவை எவ்வளவு வாங்கலாம் எனக் கணிப்பிடல் வேண்டும். அந்த அளவே குறிப்பிட பொருளின் நிலைப் ஆகும்.</p> <p>உறுத்திச் செலவினங்களைக் கழித்து விட்டு, நீர்ப்பாசனச் செலவு குறிப்பிடத்தக்கவை இல்லையாயின் 10 % உம் நீர்ப்பாசனச் செலவு இருப்பின் 5 % உம் கொடுத்தல் வேண்டும்.</p> <p>உ-ம: தேங்காயின் நிலைப்:- ஒரு கிலோ அரிசி மின் விலை ரூ 20/- எனக் கொள்வோம். எனவே 653 கிலோவின் விலை: $653 \times 20 = 13060$ ஒரு தேங்காயின் விலை ரூ 10/- எனக் கொண்டால், 13060/- குபாவக்கு:</p> $\frac{13060}{10} = 1306 \text{ தேங்காய்கள் பெறலாம்.}$ <p>எனவே தேங்காயின் நிலைப் அளவு 1306 ஆகும். செலவினங்களைக் கழித்துப் பார்க்கும் போது இவ்வளவு தேங்காய் ஒருவரிடம் தேற்றுமாயின், இதில் 10 % ஜ அவர் ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும்.</p> <p>அதாவது, $\frac{1306}{100} \times 10 = 130$</p> <p>ஆல்லது 131 தேங்காய்கள் ஸகாத்தாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்..</p>

ஸகாத் விதியாகும் பொருள்	(இருக்கவேண்டிய ஆகச் சுறைந்த அளவு) நிலைப் படி	விதியாகும் அளவு	ஸகாத் கணிப்பிடும் முறை
4) விவச்சு வேளங்கமை (ஆடு, மாடு, கோழி, தென் பண்ணை கள் இதற்கு உதாரணமாகின்றன)	653 கிலோ தானியத்தின் பெறுமானம்	10 %	653 கிலோ தானியத்தின் பெறுமானத்தைக் கணிப்பிடல் (உற்பத்திச் செலவினங்கள் அனைத்தையும் கழித்துவிடல்) உ-ம: கோழி முட்டைக்கான நிலைப் பகுப்பிடும் முறை:-
5) மீன்	653 கிலோ அரிசி விலை 653 X 20 = 13060 இரு முட்டையின் விலை = உ-ம் : 5/- 13,060/- கான முட்டைகள் $\frac{13060}{5} = 2612$	2612 முட்டைகளை நிலைபாகும். எனவே, ஒரு கோழிப்பண்ணை செலவினங்கள் போக 2612 முட்டைகள் உற்பத்தி செய்யின் அதில் 10 % ஜி ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும். அதாவது 261 முட்டைகள் ஸகாத் ஆகும். இவ்வாறை கோழி இறைச் சி, பச்பால், மாட்டிறைச்சி, தேங்கோள்றுவற்றிற்கும் ஸகாத் கணிப்பிட வேண்டும்.	653 கிலோ தானியத்தின் பெறுமானம் பிழக்கப்பட- மீன்கள் - 653 கிலோ தானியப் பெறுமானத்திற்கு எத்தகைன கிலோ வரும் எனக் கணிப்பிடல்தான் அதன் நிலைப் பகுதி கழித்துவிடும் செலவினங்கள் அனைத்தையும் கழித்துவிடும் போது மேற்கொள்ள நிலைப் பருமாயின் அதில் 2 1/2 %க்குத் ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஸகாத் விதியாதும் பொருள்	(இருக்கவேண்டிய ஆகச் சூறந்த அளவு) நிலைப் போருட்டு அளவு	விதியாதும் அளவு	ஸகாத் கணிபரிடும் முறை
6) தொழிற்சாலைகள்	85 கிராம் தானியத்தின் பேறுமானம் (அதாவது 10 1/2 படின் தங்கம்)	2 1/2 %	உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் (செலவினங்கள் அதன் தக்கடியும் கழித்த பிறகு) இப்பெறுமானத்தை எடுமாயின் 2 1/2 % ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும். இயந்திரத்திற்கான தேயவுப் பெறுமானத்தை கணிப்பிட்டு வருடா வருடம் அதனைக் கழித்து விட்டே ஸகாத் கணிக்க வேண்டும்.
7) வாட கைக்கு விடப்படும் கட்டிடங்கள், வாக்னங்கள்	85 கிராம் தங்கம் (10 1/2 படின்)	2 1/2 %	இயந்திரத்திற்கான வருடாந்த தேயவைக் கழித்து விட்டுக் கணிக்க வேண்டும்.
8) கூ.லிக்கும், சம்பளங்களும் (வைத்தியர், வழக்காரி குரி, பொறியியலாளர், விரிவுரையாளர் போன்றோர்.)	85 கிராம் தங்கம் (10 1/2 படின்)	2 1/2 %	வருடாந்த சம்பளத்தைக் கணிப்பிட்டு குடும்ப செலவினங்களையும், கடன்களையும் கழித்தால் எஞ்சவது நிலையை அடையின் 2 1/2 % ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். குடும்ப செலவினங்களை காதாரர் வாழ்க்கைத் தரத்தையே குறிக்கும் உயாந்த ஆடம்பர வாழ்க்கைக் காத்தேயோ மிகக் குறைந்த வாழ்க்கைத் தரத்தையோ குறிக்காது. 2-ம்: 1 ஒரு லிரி விறையாளரின் மாதாந்த சம்பளம் = 15,000/

ஸகாத் விதியாகும் பொருள்	(இருக்கவேண்டிய ஆக்குறைந்த அளவு) நிலைப்	ஸகாத் விதியாகும் அளவு	ஸகாத் கணிப்பிடும் முறை
			<p>ஸகாந்த செலவு = 10,000/-</p> <p>எஞ்சிய தொகை = 5000/-</p> <p>ஒரு வருடத்தில் 5,000 X 12 = 60, 000/-</p> <p>10 1/2 பவுண்ட தங்கத்தின் பெறுமானம் 50,000/-</p> <p>ஆயின் இவர் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும்.</p> <p>ஸகாத்தின் அளவு $\frac{60,000}{100} \times \frac{2 \frac{1}{2}}{2} = 1500/-$</p> <p>(60,000/- ஓரு வருடம் செபிப்பில் இருந்திருக்க வேண்டும் என்ற ஓரத்து இங்கில்லை)</p> <p>2 -ம் II கைக்கியர்:-</p> <p>(சம்பளம் + தனிப்பட்ட உறையுக்கள்) – வருடாந்த செலவினங்கள்.</p> <p>இரே முறையில் நிலாபை அடையமல்ல சம்பாதிப் பின் 2-டனே அதற்கான ஸகாத்தத் தீக்கி கைத்தல் இலகுவானதும் சிறந்துமானும்.</p>

உசாத்துணை நூல்கள்

1. இமாம் ஷவ்கானி - நெநலுல் அவ்தார்
2. இமாம் இப்னு குதாமா - முக்னி
3. இமாம் நவவி - அல்மஜ்மூ
4. அப்துல் அஸீஸ் - அல்முர்ஷித் பீ அஹ்காம் அஸ்-ஸகாத்
5. கலாநிதி யூசுப் அல்கர்லாவி - பிக்ஹ் அல்-ஸகாத்
6. மஹ்முத் கத்தாப் ஸாப்கி - அத்தீன் -அல்காலிஸ்
7. செய்யித் ஸாபிக் - பிக்ஹராஸ்ஸான்னா
8. இமாம் இப்னு ஹஸம் - முஹல்லா
9. இமாம் இப்னு தைமியா -மஜ்மூ பதாவா
10. இமாம் இப்னுல் கையிம் - ஸாதுல் மஆத்
11. ஸித்தீக் ஹஸன்கான் - ரவ்ஹா நதிய்யா
12. இமாம் அபுத்தைபத் - அல்அம்வால்
13. இப்னு ருஷ்க் - பிதாயதுல் முஜ்தஹித்
14. இமாம் அபுயூசுப் - அல்கராஜ்
15. இமாம் சன்ஆனி - ஸாபுலுஸ்ஸலாம்

ஆய்வு : முன்று

வைகாத் வழங்கக் கடமைப்பட்டோரும்
அதனைப் பெறத் தகுதியிடையோரும்,
தகுதியற்றோரும்

- ஒரு சட்ட ஆய்வு -

- அவ்விஷயக் ரஸீ. அகார் முகம்மத் -

ஸகாத் வழங்கக் கடமைப்பட்டோரும், அதனைப் பெற்ற தகுதியிடையோரும் தகுதியற்றோரும்:

- ஒரு சட்ட ஆய்வு -

- ஏ.ஸி. அகார் முஹம்மத் -

ஸகாத் பற்றிய ஆய்வில், அதனை வழங்கக் கடமைப்பட்டோர், அதனைப் பெற்ற தகுதியிடையோர், தகுதியற்றோர் தொடர்பான விளக்கம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது.

ஸகாத் வழங்கக் கடமைப்பட்டோர்

ஸகாத் விதியாகும் ஒரு பொருளை, அதற்குரிய ஸகாத் விதியாகும் அளவில், சொந்தமாகப் பெற்றுள்ள, பருவ வயதை அடைந்த, சித்த சவாதீனமுள்ள, சுதந்திரமான முஸ்லிமின் மீது குறித்த பொருளுக்குரிய ஸகாத் தொகையை வழங்குவது கடமையாகும். இக்கருத்து இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் ஏகோபித்த முடிவாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

மேற்கண்ட விளக்கத்திலிருந்து காபிர்கள் மீது ஸகாத் விதியாகாது என்பது தெளிவாகின்றது. காபிர்கள் மீது ஸகாத் கடமையாக்கப்படாமைக்கான காரணங்களைக் கீழ்வருமாறு சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம்:

- (1) ஸகாத், பொருட்கள் மீதான ஒரு வரியாக இருப்பது போலவே தொழுகை, நோன்டு போன்றதொரு வணக்கமாகவும் அமைந்துள்ளது. அல்குர்-ஆனில் பல இடங்களில், ஸகாத் தொழுகையுடன் இணைத்துக்குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைக் கொண்டு இதனை விளங்கலாம். வணக்கங்கள் என்ற வகையில் தொழுகை, நோன்டு போன்றன காபிர்கள் மீது கடமைகளாக விதிக்கப்படாதவை போன்று ஸகாத்தும் அவர்கள் மீது விதியாவதில்லை.
- (2) ஸகாத் ஒத்துழைப்புக்கும் பொறுப்பேற்றலுக்குமான ஒரு சமூகக் கடமையாக மாத்திரமன்றி இஸ்லாத்தின் வளர்ச்சிக்கும்

எழுச்சிக்கும் பயன்படுத்தப்படும் ஓர் அமைப்பாகவும் விளங்கு சிற்று. ஸகாத் பெறத் தகுதியாணோரில் இறை பாதையில் போராடுவோரும் நவ முஸ்லிம்கள் போன்றோரும் இடம்பெற்றுள்ளமை இதற்குச் சான்றாகும். இந்நிலையில், காபிர்களிடமிருந்து ஸகாத்தைப் பெற்று இஸ்லாத்தின் நேரடி நலன்களுக்காகப் பயன்படுத்துவது அவர்களின் உணர்ச்சிகளைப் புண்படுத்தக்கூடும். இக்காரணத்தினாலும் அவர்கள் மீது ஸகாத் கடமையாகக்கப்படவில்லையென்று கூறலாம்.

பொதுவாக, காபிர்கள் மீது ஸகாத் விதியாகாது என்பது இமாம்களின் எகோபித்த முடிவாகும். பருவ வயதை அடையாத சிறுவர்களின்தும், சித்த சவாதீனமற்றவர்களதும் சொத்துக்களில் ஸகாத் விதியாகுமா என்ற விடயம் பற்றி அறிஞர்கள் மத்தியில் அபிப்பிராயபேதம் நிலவுகின்றது. இப்னு அப்பாஸ் (ரஹி) அவர்களைப் போன்ற ஓரிகுவரைத் தவிர ஸஹாபாக்களிற் பெரும்பாலாணோரும், ஷாபிர், மாலிகி, ஹன்பலி ஆகிய மத்தூபுகளைச் சேர்ந்தவர்களும் மேற்குறிப்பிடப்பட்டவர்களின் சொத்துக்களிலும் ஸகாத் வாஜிபாகும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்து கின்றனர். இக்கருத்தைப் பலமானதாகக் கொள்வதற்கு பின்வரும் ஆதாரங்களும் துணை புரிகின்றன:

- (1) ஸகாத் கடமையை உணர்த்தும் அல்குர்ஆன் வசனங்கள், சிறியவர், பெரியவர், சித்தகவாதீனமுள்ளவர், அற்றவர் ஆகிய அனைவரையும் உள்ளடக்கும் விதத்தில் பொதுப்படையாகவே அமைந்துள்ளன. செல்வந்தர் எனும் போது அதில் சிறியவர், பெரியவர், சுயநினைவுள்ளவர், சுய நினைவற்றவர் என்று பாகுபடுத்தி நோக்குவதில்லை.
- (2) சொத்துள்ள ஓர் அநாதையைப் பொறுப்பேற்றுள்ளவர், அவரின் சொத்தை ஸகாத்தானது சாப்பிட்டு விடுவதற்கு விட்டுவிடாமல் அதனைக் கொண்டு வியாபாரம் செய்யட்டும் என்பது ஒரு ஹதீஸாகும்.
- (3) அன்னை ஆயிஷா (ரஹி) தனது பொறுப்பிலிருந்த அநாதை, களின் சொத்துக்களுக்குரிய ஸகாத்தை வழங்குபவராக இருந்தார்.

குறித்து நபர்களின் சொத்துக்களுக்குரிய ஸகாத்தை, அவர்களின் சார்பில் அவர்களின் பாதுகாவலர்கள் வழங்கவேண்டுமென இஸ்லாமிய சட்டம் கூறுகின்றது.

ஸகாத்தைப் பெறுவதற்குத் தகுதியடையோர்

அல்குர்ஆன் ஸகாத் கடமையைப் பற்றிப் பொதுப்படையாகவும் சுருக்கமாகவும் குறிப்பிடுகின்றது. அது ஸகாத் விதியாகும் பொருட்கள், அளவுகள், காலம் போன்றன பற்றி விரிவாக விளக்கவில்லை. அவை பற்றி முழுமையான விபரங்கள் ஈயன்னாவிலேயே இடம் பெற்றுள்ளன. ஆனால், அல்குர்ஆன் ஸகாத்தைப் பெறத் தகுதியடையோர் பற்றிய விபரத்தை மட்டும் விளக்கமாகக் குறிப்பிட்டு இவ்வமசத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது. செல்வங்கள். சொத்துக்களுக்கான வரிகளை வசூலிப்பது சிரமமானதல்ல; ஓர் அரசாங்கத்தினால் பல வழிகளையும் கையாண்டு பல முறைகளில் அதனைத் திறம்படச் செய்துவிடலாம். வரி வசூலிப்பில் நீதி நேரமையாக நடந்து கொள்வதும் சாத்தியமானதே. ஆனால், திரட்டிய வரிகளை ஒழுங்காகவும் முறையாகவும் விரியோகிப்பதும் செலவு செய்வதுமே மிகச் சிரமமான பணியாகும். இங்குதான் விருப்புவெறுப்புக்கள் செயற்பட இடமேற்படுகிறது; தகுதியானவர் பெறாமல் இருப்பதற்கும் தகுதியற்றவர் பெறுவதற்கும் வாய்ப்பேற்படுகிறது; ஊழல், மோசடி கள் நடக்கவும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகின்றது. இக்கருத்தை நவீனகாலச் சமூகவியலாளர்களும் பொருளியல் அறிஞர்களும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இதனால்தான் அல்குர்ஆனும் ஸகாத் பற்றிய ஆய்வில், அதனைப் பெறத் தகுதியடையோரை மாத்திரம் வரையறுத்துக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டுமெனக் கருதலாம்.

நபி (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில், சிலர் ஸகாத் பொருளை முறைகேடாகக் கையாள்வதற்கு முற்பட்டபோது, அல்குர்ஆன் அவர்களின் தீய நோக்கத்தை அம்பலப்படுத்தி அவர்களைச் சாடியதுடன், ஸகாத் பெறத் தகுதியடையோர் யார் என்பதனையும் வரையறுத்துக் கூறியது.

“(நபியே) நீர் தானங்களைப் பங்கிடுவதில் பாரபட்சமுடையவர்

என்று உம்மைக் குறைகூறுவோரும் அவர்களில் பலர் இருக்கின்றனர். (அவர்களின் விருப்பப்படி) அதிலிருந்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டால் அவர்கள் திருப்தியடைகின்றனர். அதிலிருந்து (அவர்கள் விருப்பப்படி) அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாவிட்டாலோ ஆத்திரம் கொள்கின்றனர்.”

“அல்லாஹும் அவனுடைய தூதரும் அவர்களுக்குக் கொடுத்ததைப் பற்றித் திருப்தியடைந்து, ‘அல்லாஹு நமக்குப் போதுமானவன்; அல்லாஹு தன் அருளைக் கொண்டு மேலும் அருள்புரிவான். அவனுடைய தூதரும் (அருள்புரியலாம்.) நிச்சயமாக, நாம் அல்லாஹுவையே நம்பியிருக்கின்றோம்’ என அவர்கள் கூறியிருக்க வேண்டாமா?”

“(ஸகாத் என்னும்) தானங்கள் பக்கீர்களுக்கும், மிஸ்கீன்களுக்கும், அதன் உத்தியோகத்தர்களுக்கும், இஸ்லாத்தின்பால் இணக்கமானோருக்கும் அடிமைகளை விடுதலை செய்வதற்கும், கடனில் மூழ்கியவர்களுக்கும், அல்லாஹு வடைய பாதையில் போராடுவதற்கும், வழிப்போக்கர்களுக்கும் (உரித்தானதாக) அல்லாஹு ஏற்படுத்திய கடமையாகும். அல்லாஹு மிக அறிந்தோனும் ஞானமுடையோனுமாயிருக்கிறான்.” (9:58-60)

“ஓருமுறை நபி (ஸல்) அவர்களிடம் ஒருவர் வந்து ஸகாத் நிதியிலிருந்து தனக்குத் தரும்படி சேட்டுக்கொண்டார். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள், ‘ஸகாத் விடயத்தில் அல்லாஹு ஒரு நபியினதோ அல்லது மற்றொருவரினதோ தீர்ப்பில் திருப்தி காணாது, அவனே தீர்ப்பளித்துள்ளான். இவ்வகையில், அதனை எட்டுப் பிரிவுகளாகப் பிரித்துள்ளான். அப்பிரிவுகளில் ஒன்றில் நீர் அடங்கினால் உமக்குரிய பங்கை என்னால் தர முடியும். (இல்லையெனில் என்னால் தர முடியாது)’ என்றார்கள்.” (அபுதாவுத்)

எட்டுப் பிரிவினரை-பிரிவுகளை அல்குர்ஆன், ஸான்னா, குலபாக்களின் வழிமுறைகள் ஆகியவற்றின் ஓளியில் தனித்தனியாக நோக்குவோம்.

முதல் பிரிவினர்: பக்கீர்களும் மிஸ்கீன்களும்

அல்குர்ஆன் ஸகாத் பெறத் தகுதியானவர்களில் முதல் பிரிவினராக பக்கீர், மிஸ்கீன்களைக் குறிப்பிடுகின்றது. இவர்களை முதலில் குறிப்பிட்டு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதிலிருந்து ஸகாத் அமைப்பின் பிரதான நோக்கம் வறுமையொழிப்பாகும் என்பது தெளிவாகின்றது.

ஸகாத்துக்கு சுருக்கமாக வரைவிலக்கணம் கூறிய நபி (ஸல்) அவர்களும், “ஸகாத் என்பது அவர்களிலுள்ள செல்வந்தர்க ஸிடமிருந்து பெறப்பட்டு அவர்களிலுள்ள ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டியதாகும்” என்றார்கள். (முஸ்லிம்)

பக்கீர், மிஸ்கீன் என்போர் யார்?

பக்கீர், மிஸ்கீன் என்ற பதப் பிரயோகங்கள் ஒரு பிரிவினரைக் குறிக்கும் இரு பெயர்களா, அல்லது தனித்தனியான இரு பிரிவினரைக் குறிக்கும் இரு பெயர்களா என்பதில் அறிஞர்கள் மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு உண்டு.

ஹனபி மத்ஹபைச் சேர்ந்த அழூத்துப் (ரஹ), மாவிக் மத்ஹபைச் சேர்ந்த இப்னுல் காஸிம் (ரஹ்) போன்றோர் இரு பிரயோகங்களும் ஒரு பிரிவையே குறிக்கும் என்கின்றனர்.

பக்கீர், மிஸ்கீன் என்னும் பதங்கள் ஒரு பிரிவைச் சேர்ந்த இரு உப பிரிவுகளைக் குறிக்கும் என்பது பெரும்பான்மையான இமாம்களின் அபிப்பிராயமாகும். இந்த வகையில், இவை தேவையடையோரிலுள்ள (ஏழைகள்) இரு பிரிவுகளைக் குறித்து நிற்கின்றன என்று இவர்கள் விளக்குவர். ஆயினும், பக்கீரையும், மிஸ்கீனையும் பிரித்துக் காட்டுவதில் இவர்கள் மத்தியில் கருத்துவேறுபாடு நிலவுகிறது. இருவரிலும் பக்கீரே மிக மோசமான நிலையில் இருப்பவர் என்பது ஓபிசயாக்களினதும் ஹன்பலி களினதும் கருத்தாகும். இருவரில் மிக மோசமான நிலையில் இருப்பவர் மிஸ்கீன் என்பது மாலிகிய்யாக்களின் அபிப்பிராயமாகும். ஹனபியாக்கள் மத்தியிலும் இக்கருத்தே பிரபல்யமானதாகக் காணப்படுகின்றது.

தேவையுள்ள நிலையிலும் பிறரிடம் கையேந்தி நிற்பதற்கு வெட்கப்படும் ஏழையே பக்கீராவான்; தன் தேவையைப் பிறரிடம் வாய்விட்டுக் கூறி, கை நீட்டிப் பெற்றுக் கொள்ள முற்படும் ஏழையே மிஸ்கீன் எனக் கூறுகிறார் இமாம் அத்தபாரி.

ஹனபியாய்யாக்கள் பக்கீர், மிஸ்கீன் பிரிவுகளைப் பகுத்துக்காட்டுவதற்கு நிலாபை அடிப்படையாகக் கொள்கின்றனர்; ஸகாத் விதியாவதற்குரிய குறைந்தபட்ச அளவை அடையாத நிலையில் ஒரு பொருளைப் பெற்றிருப்பவரோ அல்லது அத்தியாவசியத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தும் நோக்குடன் நிலாபின் அளவுக்கு அல்லது அதற்கு அதிகமாக பொருட்களைப் பெற்றிருப்பவரோ பக்கீராவார்; எத்தகைய வருமானமும் பொருளுமற்றவர் மிஸ்கீனாவார். இது ஹனபிய்யாக்களின் விளக்கமாகும். ஆனால், ஸகாத் விதியாகும் பொருட்களில் எப்பொருளுக்கான நிலாபை அடிப்படையாக வைத்து பக்கீர், மிஸ்கீனைப் பாகுபடுத்துவது என்பதில் அவர்கள் மத்தியில் கருத்துவேறுபாடு காணப்படுகிறது.

ஏனைய மூன்று இமாம்களும் பக்கீர், மிஸ்கீன்களை நிலாபை அடிப்படையாக வைத்தனரி தன்னிறைவை அடிப்படையாக வைத்தே பாகுபடுத்துகின்றனர். இவர்களின் விளக்கங்களைப் பின்வருமாறு சுருக்கி நோக்கலாம்:

- * தனதும் தன் பராமரிப்பில் உள்ளவர்களினதும் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளும் அளவுக்கு அவசியமான வருமானத்தைப் பெறாதவர் அல்லது மிகக் குறைந்த நிலையில் பெற்றவர் பக்கீராவர். வருமானத்திற்கான வழியிருந்தும் தனது தேவைகளை முழுமையாக நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் நிலையிலில்லாதவர் மிஸ்கீனாவார்.
- * தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு அவசியமான தொகையில் அரைப்பகுதிக்கும் குறைந்த அளவைப் பெற்றவர் பக்கீராவர். தேவையான வருமானத்தை முழுமையாகப் பெறாவிட்டாலும், அதன் அரைப்பகுதியையோ அதற்கு மேலோ பெற்றவர் மிஸ்கீனாவார்.

* பக்கீர்மிஸ்கீன்களுக்கு இறுதியாகக் கண்ட விளக்கங்களிலிருந்து இப்பிரிவில் பின்வருவோர் அடங்குவர் என்ற முடிவுக்கு வரலாம்:

1. எத்தகைய பொருளோ, உழைப்போ, வருமானமோ அற்றவர்கள்.
2. தனதும் தனது பொறுப்பிலுள்ளவர்களினதும் அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு அவசியமான பொருளில் 50%க்கும் குறைவாகப் பெற்றிருப்பவர்.
3. தேவைகளில் 50% தையோ அல்லது அதற்கு அதிகமாகவோ நிறைவேற்றிக்கொள்ள முடியுமான நிலையில் உள்ளவர். (இவர் தனது தேவைகள் அனைத்தையும் 100% நிறைவேற்றிக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்க மாட்டார்.)

இவ்வாறு, பக்கீர், மிஸ்கீன்களைப் பிரித்துக்காட்டுவதில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், அவை ஸகாத் ஆய்வில் எத்தகைய தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தக்கூடியனவல்ல என்பது இஸ்லாமிய அறிஞர்களின் அபிப்பிராயமாகும். இரு பிரயோகங்களும் ஏழை எளியோரைக் குறிப்பன என்பது மாத்திரம் தெளிவானதாகும்.

நடைமுறையில் ஸகாத்தைப் பெறத் தகுதிபெறும் பக்கீர், மிஸ்கீன்களின் பிரிவில் அடங்குவோர் பற்றியும் அவர்கள் பெற்றிருக்க வேண்டிய நிபந்தனைகள் பற்றியும் விரிவான விபரத்தைப் பின்வரும் பட்டியல் தருகின்றது:

(1) அநாதைகள் நியந்தனைகள்:

- i. தந்தை இறந்திருத்தல் அல்லது காணாமற் போயிருத்தல். அல்லது இருக்கும் இடம் தெரியாதிருத்தல்.
- ii. 18 வயதைத் தாண்டாதவராயிருத்தல்.

- iii. வாழ்க்கைச் செலவுக்கான பொருளோ வருமானமோ பெற்றவராக இல்லாதிருத்தல்.
- iv. அாத் அடிப்படையில் அவரின் பொறுப்புக்களை ஏற்று தேவைகளைக் கவனிக்கும் பாதுகாவலர் எவரும் இல்லாதிருத்தல்.

(2) விதவைகள்

நிபந்தனைகள்:

- i. மறுமணம் புரியாதவராயிருத்தல்.
- ii. அநாதை விடயத்தில் விளக்கப்பட்டவாறு பொருளோ, வருமானமோ பெற்றவராக இல்லாதிருத்தல்.
- iii. அாத் அடிப்படையில் அவரின் தேவைகளை நிறை வேற்றக் கடமைப்பட்டோர் எவரும் இல்லாதிருத்தல்.

(3) தலாக் சொல்லப்பட்ட பெண்கள்

நிபந்தனைகள்:

- i. 'இத்தா'வுடைய காலத்தை முடித்தவராக இருத்தல்.
- ii. மறுமணம் செய்யாத நிலையிலுள்ளவராக இருத்தல்.
- iii. அநாதைகள் விடயத்தில் விளக்கப்பட்டவாறு பொருளோ வருமானமோ பெறாதவராயிருத்தல்.
- iv. அாத் அடிப்படையில் பொறுப்பான பாதுகாவலர்கள் எவரும் இல்லாதிருத்தல்.

(4) வயோதிபர்கள்

நிபந்தனைகள்:

- i. 60 வயதைத்தாண்டி யிருத்தல்.
- ii. அநாதைகள் விடயத்தில் விளக்கப்பட்டவாறு பொருளோ வருமானமோ பெற்றவராயில்லாதிருத்தல்.
- iii. அாத் அடிப்படையில் பொறுப்பான பாதுகாவலர்கள் எவரும் இல்லாதிருத்தல்.

(5) நோயாளிகள்
நிபந்தனைகள்:

- i. தொழில் செய்ய முடியாத அளவுக்கு நிரந்தர நோயாளியாகவோ அல்லது சூறிப்பிட்ட காலத்திற்குத் தொழில் செய்ய முடியாத நோயாளியாகவோ இருத்தல்.
- ii. 18-60 வயதுக்குட்பட்டவராக இருத்தல்.
- iii. வாழ்க்கைச் செலவுக்கும் மருத்துவச் செலவுக்கும் போதுமான அளவைக் கடந்த பொருளோ, வருமானமோ பெற்றவராக இல்லாதிருத்தல்.

(6) குறைந்த வருமானமுடையோர்
நிபந்தனைகள்:

- i. வாழ்க்கைச் செலவுக்குத் தேவையான அளவை விடக் குறைந்த வருமானமுடையவராக இருத்தல்.
- ii. 18-60 வயதுக்கு இடைப்பட்டவராக இருத்தல்.
- iii. வருமானத்தைக் கூட்டி கொள்ளும் விதத்தில் மற்றொரு தொழிலில் ஈடுபட முடியாத நிலையில் இருத்தல்.
- iv. கவனிக்கவேண்டிய பாதுகாவலர்கள் இல்லாதிருத்தல்.

(7) மாணவர்கள்
நிபந்தனைகள்:

- i. மாணவரென்பது நிருபிக்கப்படல்.
- ii. 18 வயதைக் கடக்காதிருத்தல்.
- iii. தன்னையும் தனது பொறுப்பிலுள்ளவர்களையும் கவனிக்க முடியாத நிலையிலுள்ளவராக இருத்தல்.

(8) தொழிலற்றோர்
நிபந்தனைகள்:

- i. தன் சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட காரணத்தினால் தொழில் கிடைக்கப் பெறாதவராய் இருத்தல்.
- ii. 18-60க்கு இடைப்பட்ட வயதைக் கொண்டவராய் இருத்தல்.
- iii. மேலே கண்டவாறு பொருளோ வருமானமோ இல்லாதிருத்தல்.

(9) சிறைக் கைதிகளின் குடும்பங்கள்
நிபந்தனைகள்:

- i. மேலே கண்டவாறு பொருளோ வருமானமோ இல்லாதிருத்தல்.

(10) காணாமற் போனோரின் குடும்பங்கள்
நிபந்தனைகள்:

- i. சுமார் 4 மாதங்களுக்கு மேலாகக் காணாமற் போனோரைப் பற்றி எவ்விதத் தகவலும் கிடைக்கப் பெறாதிருத்தல்.
- ii. மேலே கண்டவாறு பொருளோ, வருமானமோ இல்லாதிருத்தல்.
(இவ்விபரங்கள் குவைத்திலுள்ள பைத்துஸ் ஸகாத் நிறுவனத்தின் விநியோக அட்டவணையிலிருந்து பெறப்பட்டன)

ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவி பெறமுடியாத செல்வந்தர்கள்

ஸகாத்திலிருந்து ஒரு செல்வந்தனுக்கு உதவிபெற முடியாது என்பது பொதுவான கருத்தாகும். ஆயினும், செல்வந்தன் என்றால் யார் என்பதை வரையறுப்பதில் வித்தியாசமான கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. அக்கருத்துக்களின் சாராம்சம் பின்வருமாறு:

- (1) பணத்திற்கான நிலைபில் 1/4 ஜஃப் பெற்றிருப்பவர் (இமாம் தெளரி, இப்னு முபாரக் போன்றோர்)
- (2) ஸகாத் விதியாகும் ஏதாவதோர் பொருளையாவது நிலைபிள் அளவுக்கோ அல்லது அதற்கதிகமாகவோ பெற்றிருப்பவர். அல்லது ஸகாத் விதியாகாத ஒரு பொருளில் தனது தேவை போக 200 திர்ஹும்கள் பெறுமதியான பொருளைப் பெற்றிருப்பவர். (ஹனபிய்யாக்கள்)
- (3) தனது தேவைக்குப் போதுமான வருமானத்தைப் பெற்றிருப்பவர். இத்தகையவரின் வருமானம் நிலைப் அளவைவிடக் குறைந்ததாக இருப்பினும் அவர் ஸகாத்திலிருந்து உதவிபெற முடியாது. தனது தேவைக்குப் போதுமான வருமானத்தைப் பெறாதவர் நிலைபிள் அளவுக்குப் பொருள் பெற்றவராய் இருப்பினும், அவர் ஸகாத்திலிருந்து உதவி பெறலாம். (இமாம்களான ஷாபிர, மாலிகி, அஹ்மத் ஆகியோரின் மத்ஹபுகள்)

செல்வந்தர் பற்றி மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கருத்துக்களில் இருதியானதே ஓரீத் கண்ணேணாட்டத்திலும் மொழி ரீதியாகவும் மிகப் பொருத்தமானதாகவும் பலமானதாகவும் கொள்ளக் கூடியதாகும்.

இவ்வடிப்படையில், ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவி பெற முடியாத செல்வந்தர் பற்றி இரு முடிவுகளுக்கு வர முடிகின்றது. அவையாவன:

- (1) ஒருவருக்குப் போதுமான வருமானம் இருப்பின், அவருக்குக் கிடைக்கும் அவ்வருமானம் நிலைப் அளவை அடைந்தாலும் அடையாதிருந்தாலும் அவர் ஸகாத்தைப் பெற தகுதியற்றவராவார்.
- (2) ஒருவர் ஸகாத் விதியாகும் அளவுக்கு வருமானத்தைப் பெற்றவராக இருப்பினும் அவருக்கு அதனைக் கொண்டு தனது அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலையில் இருப்பின், அவர் ஸகாத் பெறத் தகுதியடைய வராவார்.

உழைக்கும் சக்தியுள்ள ஏழை

உழைக்கும் சக்தியிருந்தும், உழைப்பில் ஈடுபடாது சமுகத்தில் தங்கிவாழ விரும்பும் ஏழைக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவ முடியாது எனக் கருதப்படுகின்றது. ஷாபிஇய்யாக்களும், ஹன்பலிகளும், மாவிகிகளிற் சிலரும் இக்கருத்தை வலியுறுத்துகின்றனர். ஹனபிய்யாக்களிற் சிலர் இத்தகையவருக்குக் கொடுப்பது கூடும், ஆனால், அவர் எடுப்பது ஹராம் என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

“செவ் வந் தனுக்கும் உழைக்கும் சக்தியுள்ள திடகாத்திரமானவனுக்கும் ஸகாத்தைப் பெறுவது ஹலாலாகாது” என நட்சி (ஸல்) அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். (திர்மிதி, மற்றும் பலர்)

சீழீக்காணும் நிபந்தனைக்குட்பட்ட, உழைக்கும் சக்தியிருந்தும் உழைப்பில் ஈடுபடாதவருக்கே ஸகாத் வழங்கப்படுவதில்லை.

- (1) தொழில் பெறும் வாய்ப்பிரிருத்தல்.
- (2) அத்தொழில் ஷர் அத் அடிப்படையில் ஹலாலானதாக இருத்தல்.
- (3) அத்தொழில் அவரின் சக்திக்கு மேல் சிரமப்படாது அவரால் செய்யக்கூடியதாக இருத்தல்.
- (4) அத்தொழில் குறித்த நபரின் தகுதிக்கும் அந்தஸ்ததுக்கும் பொருத்தமானதாக இருத்தல்.
- (5) அவரின் தேவையையும் அவரின் பொறுப்பிலுள்ளவர்களின் தேவைகளையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் அளவுக்கு வருமானம் தரும் தொழிலாக இருத்தல்.

ஸகாத்தில் பக்கீர், மிஸ்க்கீன்களுக்கு வழங்கப்படும் தொகை

ஸகாத்திலிருந்து பக்கீர், மிஸ்கீன்களுக்கு எந்தளவு வழங்கப்படலாம் என்பதில் வித்தியாசமான கருத்துக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றைக் கீழவருமாறு சுருக்கிக் குறிப்பிடலாம்:

- (1) போதுமான அளவு வழங்குதல்.
 (2) சுறிப்பிட்ட ஓர் அளவு வழங்குதல்.

முதலாவது கருத்தையுடையவர்கள் மத்தியில், வழங்கப்படும் கால அளவைப் பொறுத்து இரு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன. அவையாவன:

- (1) முழு ஆயுஞக்கும் போதுமான அளவு வழங்குதல்.
 (2) ஒரு வருடத்துக்குப் போதுமான அளவு வழங்குதல்.

முதலவாது கருத்தையடையவர்கள் இமாம் ஆபிஸ், இமாம் நவவி போன்றோராவர். இரண்டாம் கருத்தைச் சில மாலிகிய்யாக்களும், ஹன்பலிக்களும் கொண்டுள்ளனர்.

நடைமுறையில் இவ்விரு கருத்துக்களும் அவசியமானவை எனக் கூறும் கலாநிதி யூசுப் அல் கர்ளாவி, இவ்வம்சத்தைப் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்: உழைப்பில் ஈடுபட முடியுமான பக்கீர், மிஸ்கீன்களுக்கு முதலாம் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அவசியமான உற்பத்திக் காரணிகள் போன்றவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய விதத்தில் சொத்தை வழங்குவது பொருத்தமானதாகும்.

உழைக்கும் சக்தியற் ற குருடர்கள், நிரந்தர நோயாளிகள் வயோதிப்பர்கள் போன்றோரைப் பொறுத்தளவில் அவர்களுக்குரிய ஸகாத்தை வருடாந்தம் வழங்குவதே சிறந்ததாகும். இத்தகையோர் ஒரு வருடத்திற்கான செலவை மொத்தமாகப் பெற்றுக்கொண்டால் வீணவிரயம் செய்வர் என்று கருதப்பட்டால் அவர்களுக்கான ஸகாத்தை மாதாந்தம் பிரித்துக்கொடுக்கவும் சட்டத்தில் இடமுண்டு.

பக்கர், மிஸ்க்கீன்களுக்கு ஸகாத்திலிருந்து ஒரு குறிப்பிடப்பட்ட தொகையே வழங்கலாம் என்ற கருத்தை முன்வைப்பவர்கள், தொகையைத் தீர்மானிப்பதில் கருத்து வேறுபாடு கொண்டுள்ளனர். ஹனபிய்யாக்கள், ஸகாத்தில் பணத்தின் நிலைப் அளவுக்கு கொடுக்கலாம் என்று கூற, மற்றும் சிலர் 40 அல்லது 50 நிர்ஹம்களுக்குள் கொடுக்கலாமென்று குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

இவர்கள் அனைவரது கருத்துக்களையும் மறுக்கும் விதத்தில் இமாம் இப்னு ஹஸ்ம் கூட்டியும் குறைத்தும் எவ்வளவும் கொடுக்கலாம்; குர்ஆனும் ஸான்னாவும் இதற்கு எத்தகைய வரயைறையையும் விதிக்கவில்லை என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவதாயின், பக்கீர், மிஸ்க்கீன்களுக்கு ஸகாத் வழங்கும்போது அவர்களது வாழ்க்கைச் செலவுக்குப் போதுமான அளவு வழங்க வேண்டும். குறைந்தபடசம் அவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்து கொள்ளக் கூடிய அளவுக்காவது கொடுக்க வேண்டும். ஒருவருக்கு ஸகாத் வழங்கும்போது உணவு, உடை, உறையுள் உட்பட ஏனைய அடிப்படைத் தேவைகளைக் கவனத்திற் கொண்டே உதவ வேண்டும் என்பது தமது மத்தறைபைச் சார்ந்தவர்களின் முடிவாகும் என இமாம் நவவி (ரஹ்) குறிப்பிடுகின்றார். (அல் மஜ்மூஃ பா-6, ப-191 அர் ரெளமூ-பா-02, ப-311)

(பக்கீர், மிஸ்க்கீன்களின் பங்கு தொடர்பான விரிவான விளக்கங்களுக்குப் பார்க்க: பிக்ஹாஸ் ஸக்காத் பா-2 ப-541-578)

(2) ஸகாத் உத்தியோகத்தர்கள் (அல்- ஆமிலுன் அலா-அஸ்ஸகாத்)

ஸகாத் பெறத் தகுதியுடையோரின் இரண்டாம் பிரிவினராகக் கொள்ளப்படுவர்கள் அல்-ஆமில்கள் ஆவர். ஸகாத்தைத் திரட்டுதல், களஞ்சியப்படுத்துதல், பாதுகாத்தல், பதிவு செய்தல், விரியோகித்தல் போன்ற பணிகளில் ஈடுபடும் அனைவரும் அல்-ஆமில்கள் எனப்படும் வட்டத்தில் அடங்குவர்.

அல்-ஆமில் என்பவர் ஓர் ஊழியர், உத்தியோகத்தர் என்ற வகையில் அவருக்குரிய வேதனம் ஸகாத்திலிருந்து வழங்கப்படல் வேண்டும். அவரது தகைமைகள், அவருடைய பொறுப்புக்கள் போன்றவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு அவருக்கான வேதனம் நிர்ணயிக்கப்படல் வேண்டும்.

அல்-ஆமிலாகக் கடமையாற்றுபவர் ஒரு செலவந்தராக இருப்பினும், அவருக்கு ஸகாத் நிதியைக் கொடுக்க முடியும்.

ஏனெனில் அவர் ஸகாத்திலிருந்து தனது உழைப்புக்குரிய ஊதியத்தையே பெற்றுக் கொள்கின்றார்.

(அல்-ஆமில்கள் பற்றிய விரிவான விளக்கம் ஸகாத் சேகரிப்பும் விநியோகமும் என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையில் இடம் பெறுகின்றது.)

(3) அல் முஅல்லயத்து குஹபுஹாம் (இஸ்லாத்திற்கு இணக்கமானோர்)

அல்குர்ஆன் ஸகாத் பெறத் தகுதியானோரில் மூன்றாம் பிரிவினராக அல் முஅல்லபத்து குஹபுஹாம் எனும் இஸ்லாத்திற்கு இணக்கமானோரைக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பிரயோகம் இஸ்லாத்தின்பால் கவர்வதன் மூலமாகவோ அதில் ஸ்திரப்படுத்துவதன் மூலாகவோ இஸ்லாத்தின் பக்கம் இணக்க மாக்கப்படுவோரை குறித்து நிற்கின்றது. இவ்வட்டத்தில் பல பிரிவினர் அடங்குவர். அவர்களது விருப்பத்தைக் கீழே நோக்குவோம்.:

(1) ஒருவருக்குப் பொருஞ்சுவி செய்வதன் மூலமாக அவரோ அல்லது அவரது குடும்பத்தினரோ அல்லது அவரது சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ இஸ்லாத்தைத் தழுவுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டால், அவரை இஸ்லாத்திற்கு இணக்கமானவராக்கும் ‘நோக்கில் ஸகாத் நிதியிலிருந்து அவருக்கு உதவலாம்.’ இக்கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸப்பான் இப்னு உமையாவுக்கு ஸகாத்திலிருந்து வழங்கினார்கள். (ஆதாரம்- தப்ஸீர் இப்னு கத்ரீர் பாகம்-02, பக். 365) இவர் பின்னர் இஸ்லாத்தைத் தழுவினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அனஸ் இப்னு மாவிக் (நஹ்) பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

“ரஸாலுல்லாஹி (ஸல்) அவர்களிடம் இஸ்லாத்தை மூன்னிறுத்தி எது வேண்டப்பட்டாலும் அவர்கள் அதனைக் கொடுக்காமல் இருப்பதில்லை. ஒரு முறை ஒருவர் வந்து நபி (ஸல்) அவர்களிடம் பொருஞ்சுவி கோரினார். அதற்கு

அவர்கள் ஸகாத் பொருளாக வந்திருந்த ஆடுகளில் ஒரு பெருந்தொகையை அவருக்கு வழங்குமாறு பணித்தார்கள். அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு தன் சமூகத்திடம் சென்ற அவர், "எனது சமூகத்தவர்களே இஸ்லாத்தைத் தழுவுங்கள்; முஹம்மத் வழிமையைக் கொஞ்சமும் அஞ்சாத மனிதர்; கொடுக்கும் கொடையை கொடுக்கின்றார்" எனக் கூறினார். (அஹ்மத்)

- (2) ஒருவருக்கு உதவுவதன் மூலமாக அவரினாலோ அல்லது அவரைச் சார்ந்தவர்களினாலோ இஸ்லாத்திற்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் ஏற்படக்கூடும் என அஞ்சப்படுகின்ற ஆபத்துக்களைத் தவிர்க்கலாமென்றிருப்பின், அவரை அல் முஅல்லபத்து குலாபுஹாம் என்ற பிரிவைச் சார்ந்தவராகக் கருதி, அவருக்கு ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவலாம்.

இப்னு அப்பாஸ் (ரம்பி) அவர்கள் கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

"சீலர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வருவார்கள், அவர்களுக்கு (ஸகாத் போன்ற) தான் தர்மங்களிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டால் இஸ்லாத்தைப் புகழ்வார்கள்; இது ஒரு நல்ல மார்க்கம் என்பார்கள். அவர்களுக்கு அவ்வாறு கொடுக்காதபோது தூற்றுவார்கள்; குறை கூறுவார்கள்."

• (தப்லீர் அத் -தபரி பாகம்- 14, பக்கம் 313)

அபு ஸூப்யான் இப்னு ஹர்ப், அல் அக்ரஃ பின் ஹாபிஸ், உயைனா இப்னு ஹஸன் போன்றோர் இப்பிரிவைச் சார்ந்தோராய் இருந்தனர். நபி அவர்கள், இவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் 100 ஒட்டகங்களைக் கொடுத்துதவினார்கள்.

- (3) இஸ்லாத்தைப் புதிதாகத் தழுவியவர்களும் இப்பிரிவில் அடங்குவர். இவர்களை மார்க்கத்தில் ஸதிரப்படுத்து வதற்காகவும் உற்சாகமூட்டும் நோக்கிலும் இவர்களுக்கு ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவி வழங்கப்படும். பொதுவாக, அல்முஅல்லபத்து குலாபுஹாம் என்றாலே நவ முஸ்லிம்கள் என்று வழங்கப்படும் அளவுக்கு இவர்கள் இப்பிரிவில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றார்கள்.

- (4) முஸ்லிம் சமூகத்திலுள்ள பெரியார்கள், தலைவர்கள் போன்றோரும் குறித்த பிரிவில் வைத்து நோக்கப்படுகின்றனர்; இவர்களுக்குப் பொருஞ்சுவி செய்வதன் மூலம் அவர்களோடு தொடர்புள்ள பிற சமூகத்தைச் சேர்ந்தோர் இஸ்லாம் பற்றி நல்லெண்ணம் கொள்ளவும் அதன்பால் நெருங்கவும் வழியேற்படலாம் என்ற வகையிலேயே இவர்களை இப்பிரிவில் அடக்குவர். இக்கண்ணோட்டத்தில்தான் அபூபக்கர் (ஹழி) அவர்கள் அதீ இப்புலு ஹாதிம் (ஹழி) அவர்களுக்கும் அஷ்஫ிபர்கான் இப்புலு பத்ரி (ஹழி) அவர்களுக்கும் அவர்கள் சிறந்த முஸ்லிம்களாக இருந்தும் அவர்களுக்கு அவர்களின் சமூகத்திலிருந்த அந்தஸ்த்தையும் நன்மதிப்பையும் கவனத்திற் கொண்டு பொருஞ்சுவி செய்தார்கள் என கூறப்படுகின்றது.
(தப்ரீருல் மனார் பாகம்-10 பக: 547-577)
- (5) முஸ்லிம் சமூகத்திலுள்ள ஈமானில் பலவீனமான நிலையிலுள்ளவர்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் படைத்த தலைவர்களையும் இப்பிரிவில் அடக்கி, அவர்களை ஸ்திரப் படுத்துவதற்காகவும் முஸ்லிம் சமூகத்தின் பாதுகாப்பு நோக்கங்களுக்கு அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும் அவர்களுக்கு ஸகாத்திலிருந்து கொடுக்கலாம். இவ்வடிப்படையிலேயே நபி (ஸல்) அவர்கள் ஹவாளிம் யுத்தத்தில் கிடைத்த கண்மைத் பொருட்களிலிருந்து இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருந்த சில மக்கத்துத் தலைவர்களுக்கு நிறைவாகக் கொடுத்தார்கள்; மக்கா வெற்றியைத் தொடர்ந்து இஸ்லாத்தை ஏற்றுக்கொண்ட இவர்களுள் பலர் முனாபிக்கு களாகவும், ஈமானில் பலவீனமானவர்களாகவும் இருந்தனர். இவ்வாறு உதவி பெற்றதைத் தொடர்ந்து, இவர்களின் நிலை சீரடைந்ததாகவும் ஈமான் உறுதி பெற்றதாகவும் கூறப்படுகின்றது.
(தப்ரீருல் குர்துபி பாகம்-08, பக்கம் 179-181)
- (6) இஸ்லாமிய நாட்டின் எல்லைப் புறங்களில் எதிரிகளின் தாக்குதலுக்கு உட்படக்கூடிய இடங்களில் வாழும் முஸ்லிம்களையும் இப்பிரிவில் அடக்குவர். எதிரிகளின் தாக்குதல்களின்போது நாட்டு முஸ்லிம்களைப் பாதுகாக்கும் பணியில் இவர்களை ஈடுபடுத்தத் தூண்டும் நோக்கத்தோடு

இவர்களுக்கு ஸக்காத் வழங்க முடியும் என்பது அறிஞர்களின் கருத்தாகும். மேலும், இத்தகையோர் எதிரிகளுக்குச் சமீபத்தில் வாழ்வதனால், அவர்களின் கருத்துச் செல்வாக்குகளுக்கு உட்படாதிருக்கும் பொருட்டும் இவர்களுக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவி வழங்கி, இவர்களை உறுதிப்படுத்த வேண்டிய தேவையுண்டு என்றும் அறிஞர்கள் கூறுவர்.

- (7) ஸகாத்தை உரியவர்களிடமிருந்து வசூலிப்பதற்குத் தமது செல்வாக்கைப் பிரயோகித்து உதவி புரிவோரும் இப்பிரிவில் அடங்குவர். இவர்களின் உதவி இல்லாதபோது சிலரிடமிருந்து ஸகாத்தை வசூலிப்பது சிரமமானதாக இருக்கும் என்ற நிலையிலேயே இவர்களுக்கு உதவி வழங்கப்பட முடியும். மேலும், இவர்கள் முஸ்லிம்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை.

இதுவரை குறிப்பிடப்பட்ட பிரிவினர்கள் அனைவரும் அல்மு அல்லபத்து குலூபுஹாம் எனும் பிரிவில் அடங்குவர் என்பது இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் பலரின் கருத்தாகும். இப்பிரயோகம் நவ முஸ்லிம்களை மாத்திரமே குறிக்கும் என்பது இமாம் ஷாபிஇய்யின் அபிப்பிராயமாகும். இஸ்லாத்தின்பால் கவரும் நோக்குடனும் கூட ஒரு முஷ்ரிக்குக்கு ஸகாத் நிதியிலிருந்து கொடுக்க முடியாது என்று அவர் கருதுகின்றார், நபி (ஸல்) அவர்கள் சில முஷ்ரிக்குகளுக்கு இஸ்லாத்தின்பால் இணக்கம் ஏற்படுத்தும் நோக்கில் பொருஞ்சுவி செய்தார்கள் என்பது உண்மையாயினும், அப்பொருட்கள் ‘அல்பை’ வரியிலிருந்தும் நபியவர்களின் சொந்தச் சொத்திலிருந்துமே வழங்கப்பட்டன என்றும் இமாமவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

இஸ்லாம் பலமடைந்து ஒரு சக்தியாக மாறிவிட்டதை அடுத்து, ஸகாத்தில் அல்முஅல்லபத்து குலூபுஹாம் பிரிவினருக்குரிய பங்கு இல்லாமற் போய்விட்டதென ஹனபிய்யாக்களும் மற்றும் சிலரும் கருதுகின்றனர். சிலர் உமர் (றழி) அவர்களிடம் வந்து குறித்த பங்கிலிருந்து தமக்குக் கொடுக்குமாறு வினவியபோது அவர்கள் கொடுக்க மறுத்ததை இவ்வறிஞர்கள் தமது கருத்துக்கு ஆதாரமாகக் கொள்கின்றனர்.

உண்மையில், இஸ்லாம் பலம் பெற்றுவிட்டபோதிலும்,

இன்னும் பலரை இஸ்லாத்தின்பால் கவரவேண்டிய தேவை உள்ளது என்பதை மறுக்கமுடியாது. மேலும், சூறித்த பங்கு இஸ்லாமிய தஃவாவுக்கு எப்போதும் உதவக்கூடிய ஒரு சாதனமாகப் பயன்படுத்தக்கூடாகவும் இருக்கின்றது. எனவே, ஸகாத்தில் இப்பங்கு இருப்பதாகக் கொள்வதே மிகப் பொருத்தமாகும் என்று பல அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அதிலும் இஸ்லாம் மீண்டும் அநாதரவாகிவிட்ட இக்காலப் பிரிவில் அதற்கு வலுவுட்டுவதற்கு இப்பங்கு தேவைப்படுகின்றது என்பதை வலியுறுத்த வேண்டியுள்ளது.

இன்றைய நிலையில் ‘அல் முஅல்லபத்து குலாடுஹாம்’ பங்கை எவ்வாறு நடைமுறையில் செயற்படுத்தலாம் என்பதைக் கலாநிதி யூஸாப் அல்-கர்ஸாவி அழகாக விளக்குகிறார். அவரது கருத்தின்படி பின்வரும் நோக்கங்களுக்காக சூறித்த பங்கை பயன்டுத்தலாம். அவையாவன:

- (1) புதிய உள்ளங்களை இஸ்லாத்தின்பால் கவருதல்.
- (2) நவமுஸ்லிம்களை உறுதிப்படுத்துதல்.
- (3) சமானில் பலவீனமானவர்களுக்கு வலுவுட்டுதல்.
- (4) அந்நிய அரசுகளுக்கு உதவி செய்வதன் மூலம் அவர்கள் ஆதரவை முஸ்லிம் சமூகத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ள முயலுதல்.
- (5) அந்நிய இயக்கங்கள், ஸதாபனங்கள் போன்றவற்றுக்கு உதவுவதன் மூலம் அவற்றின் ஆதரவை முஸ்லிம்களுக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தல்.
- (6) பெரும் எண்ணிக்கையில் இஸ்லாத்தைத் தழுவுவோருக்கு உதவுதல்.
- (7) நவ முஸ்லிம் களின் நலன் களுக்காக உழைக்கும் ஸதாபனங்களுக்கு உதவுதல்.
- (8) பாதிக்கப்பட்டுள்ள முஸ்லிம் அல்லாதாருக்கு, அவர்களைக் கவரும் நோக்கில் உதவுதல்.

ஸகாத் போன்ற ஓர் அமைப்பு தம் மதத்தில் இஸ்லாதபோதும்

விறிஸ்தவர்கள் மேலே தரப்பட்ட நோக்கங்களை அடைந்து கொள்வதற்குக் கோடான கோட்டு ரூபாய்க்களை வாரியிறைப்பது யாவரும் அறிந்த ஓர் உண்மையாகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட நோக்கங்களுக்காக, ஸகாத்திலுள்ள குறித்த பங்கைப் பயன்படுத்துவது சம்பந்தமான அனைத்துத் தீர்மானங்களையும் எடுக்க வேண்டியவர்கள் தனிமனிதர்கள் அல்லர். இஸ்லாமிய அரசு அல்லது அதிகாரமுள்ள முஸ்லிம் ஸ்தாபனமே இதனைச் செய்ய வேண்டும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பணம் கொடுத்து உதவி செய்தும் ஒருவரை இஸ்லாத்தின்பால் கவருவதனால் பயனுண்டா? அவர் விசுவாசமாக நடந்துகொள்வார் என்று எதிர்பார்க்க முடியுமா? போன்ற கேள்விகள் எழுக்கூடும். உண்மையில், ஒருவர் ஓர் உலோகாயத் நன்மையை நாடி, இஸ்லாத்தைத் தழுவினாலும் பின்னர் அவரது நிலை சீரடைய வாய்ப்புண்டு.

அனஸ் இப்னு மாலிக் (ஹழி) அவர்கள் பின்வருமாறு அறிவிக்கின்றார்கள்:

“ஒருவர் ஓர் உலோகாயத் நன்மைக்காகவே, ரஸால் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து இஸ்லாத்தைத் தழுவுவார். ஆனால், அவர் அவ்விடம் விட்டு அகன்றுசெல்வதற்குள் இந்த உலகமும் அதில் உள்ள அனைத்தையும் விட இஸ்லாமானது அவருக்கு மிகவும் விருப்பத்துக்குரியதாக மாறிவிடும்.”
(அபු யஃலா)

(4) “பீஅல்-ரிக்காப்”- அடிமைகளை விடுதலை செய்தல்.

ஸகாத் பெறத் தகுதியடையோரில் மற்றொரு பிரிவினராக அடிமைகள் உள்ளனர். அடிமைகளை விடுதலை செய்வதற்கும் ஸகாத் நிதியைப் பயன்படுத்தலாம். அடிமைகளை இரண்டு பிரிவினராக நோக்க முடியும்:

- (1) உரிமைச் சீட்டு எழுதப்பட்ட அடிமைகள்.
- (2) ஏனைய அடிமைகள்.

உரிமைச் சீட்டு எழுதப்பட்ட அடிமைகளைப் பொறுத்த வரையில், அவர்களது எஜமானர்களால் அவர்களுக்குக் குறிக்கப்பட்டுள்ள தொகையை ஸகாத்திலிருந்து வழங்கி, அவர்களின் நிரந்தர விடுதலைக்கு உதவலாம்.

மேற்கண்டவாறு உரிமைச் சீட்டு எழுதப்படாத நிலையிலுள்ள அடிமைகளையும் அவர்களின் எஜமானர்களிடமிருந்து வாங்கி விடுதலை செய்வதற்கும் ஸகாத் நிதியைப் பயன்படுத்தலாம்.

அடிமைகள் தொடர்பான இவ்விடயம் பற்றி விரிவான விளக்கங்கள் இங்கு அவசியமில்லை. ஏனெனில், இன்று உலகில் அடிமையமைப்பைக் காண்பதற்கில்லை. ஆயினும், ஸகாத்திலுள்ள இப்பங்கை இன்று எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம் என்பதை நோக்கவேண்டிய தேவையுண்டு. இப்பங்கினை முஸ்லிம் கைதிகளை விடுதலை செய்வதற்குப் பயன்படுத்த முடியுமா என்பதைச் சில அறிஞர்கள் ஆராய்ந்துள்ளனர். ஹன்பலி மத்துப் பிக்கருத்துக்குச் சார்பாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

காபிர்களிடத்தில் சிறைப்பட்டி ருப்போரை விடுதலை செய்வது, ஒருவகையில் அடிமைள விடுதலை செய்வதை ஒத்திருக்கின்றது என்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுகின்றது.

ஒரு முஸ்லிமின் கீழ் அடிமையாக இருக்கும் ஒரு முஸ்லிம் அடிமையை ஸகாத் நிதியிலிருந்து விடுதலை செய்ய முடியுமாயின், காபிர்களின் கையில் அகப்பட்டி ருக்கும் முஸ்லிம் கைதியை விடுதலை செய்வது அதனைவிட வரவேற்கத் தக்கதாகவே அமைய வேண்டும். இன்று அடிமையமைப்பு உலகிலிருந்து நீங்கிவிட்டாலும், சத்தியத்திற்கும் அசத்தியத்துக்குமிடையிலான போராட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. இதனால், முஸ்லிம்கள் காலத்துக்குக் காலம் காபிர்களின் கைகளில் சிறைப் பட்டி ருக்கும் நிலை இருந்து வருகின்றது. இத்தகையோரை விடுதலை செய்வதற்கு அடிமைகளுக்கான ஸகாத் பங்கினைப் பயன்டுத்த முடியும் என்பதே கலாந்தி யூஸாப் அல் கர்ளாவியின் அபிப்பிராயமாகும்.

அடிமைகளுக்கான ஸகாத் பங்கை ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் ஆக்கிரமிப்பிற்கு உட்பட்டுள்ள முஸ்லிம் சமூகங்களையும்

நாடுகளையும் விடுதலை செய்வதற்காகப் பயன்படுத்தலாம் என்ற கருத்தை அறிஞர்களான ரஷ்ட் ரிமா, மஹ்முத் ஷல்தூத் போன்றோர் முன்வைத்துள்ளனர். ஆனால், இவ்விளக்கம் பொருத்தமானதாகத் தெரியவில்லை. ஏனெனில், அடிமைளை விடுதலை செய்தல் என்பதோடு இவ்வமச்சத்தினை இணைப்பது ஏற்படையதாகத் தோன்றவில்லை. இத்தகைய விடயங்களுக்கு உதவுவதற்காகவே ‘பீஸ்பீல்லாஹ்’ பங்கு உட்பட அரசின் ஏனைய வருமானங்கள் பயன்படுத்தக் கூடியவையாக இருக்கின்றன.

(5) கடன்பட்டோர் (அல்-காரிழுன்)

கடன்பட்டோரை இரு பிரிவுகளாகப் பிரித்து நோக்க முடியும்:

- (1) தமக்காகக் கடன்பட்டோர்
- (2) பிறருக்காக (போதுநலன்களுக்காக) கடன்பட்டோர்.

தமக்காகக் கடன்பட்டோர்

வாழ்க்கைச் செலவு, திருமணம் முடித்தல், வீடுகட்டுதல், வைத்தியச் செலவு, தளபாடங்கள் வாங்குதல், குழந்தைகளின் நலன்களைக் கவனித்தல் போன்றவற்றிற்காகக் கடன்பட்டோர் இப்பிரிவில் அடங்குவர். மேலும் எதிர்பாராத அனர்த்தங்களுக்கு (வெள்ளம், பூசம்பம், வன்செயல்கள் போன்றன) உட்பட்டுக் கடன்பட்டவர்கள் விஷேஷமாக இப்பிரிவில் அடங்குவர்.

முஜாஹித் (ரஹ்ம) பின்வருமாறு கடன்காரரை வரைவிலக் கணப்படுத்துகின்றார்: “மூவர் கடன்காரரில் அடங்குவர். அவர்கள்,

1. வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு தனது பொருளை இழந்தவர்.
2. தீவிபத்தினால் தனது பொருளை இழந்தவர்.
3. வசதியற்ற குடும்பஸ்தர்.

இத்தகையவர்களுக்குக் கடன்கொடுக்கப்பட வேண்டும்:

இவர்களின் குடும்பங்களுக்குச் செலவும் கொடுக்கப்பட வேண்டும்”
(முஸன்னப் இப்னி அபி ஷபா)

உண்மையில், கடன்பட்டோருக்கு உதவுவதற்காக ஸகாத் மூலம் இத்தகையதோரு நிதியை இல்லாம் எற்படுத்தியுள்ளமை தன்னிகரற்ற ஒரு காப்புறுதி அமைப்பாகும்.

தமக்காக கடன்பட்டோர், ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவி பெறத் தேவையான நிபந்தனைகள் பின்வருமாறு:

1. கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்குப் பணம் தேவைப் பட்டவராக இருத்தல். தான் பெற்ற கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் வசதி உள்ளவர்களுக்கு ஸக்காதிலிருந்து உதவ முடியாது. ஆனால், ஒருவரிடம் வீடு, உடை, பாத்திரங்கள், பணியாள், வாகனம் போன்றன இருப்பதானது அவருக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவி பெறத் தடையாக அமையாது.
2. ஒரு மார்க்கக் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காகவோ அல்லது ஓரீருத் துக்கமான ஒரு விடயத்துக்காகவோ கடன்பட்டிருத்தல்.

ஒருவர் மார்க்கத்தில் விலக்கப்பட்ட ஒரு ஹராத்தைச் செய்வதற்காகவோ அல்லது வீணவிரயம் செய்வதற்காகவோ கடன்பட்டிருப்பின், அவருக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவ முடியாது. ஆயினும், ஒருவர் ஒரு பாவமான காரியத்தைச் செய்வதற்காகக் கடன்பட்டிருந்து, பின்னர் அவர் அப்பாவத்திலிருந்து மீண்டும் மறையாகத் ‘தளபா’ செய்திருப்பின், அவரது கடனை அடைப்பதற்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவலாமென்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

- (3) பெற்ற கடன் உடன் செலுத்தப்பட வேண்டியதாக இருத்தல். தவணையிடப்பட்ட கடனாக இருப்பின், ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவலாமா, என்பதில் இரு கருத்துக்கள் உண்டு. வசூலிக்கப்பட்ட ஸகாத்தின் அளவையும் பெறத் தகுதியானோரின் தொகையையும் பொறுத்தே இதனைத் தீர்மானிக்க முடியும். ஒப்பீட்டு ரீதியில், தவணையிடப்பட்ட கடனைப் பெற்றிருப்

பவரை விடத் தேவையுடையவர்கள் இருப்பின், அவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும்.

இருவரின் கடனானது ஸகாத்தாகவோ அல்லது ‘கப்பாறா’ போன்றவையாகவோ இருப்பின், அவற்றைச் செலுத்துவதற்கு அவருக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவ முடியாது எனச் சில அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

கடன்பட்டவருக்கு ஸகாத்து நிதியிலிருந்து எவ்வளவு கொடுக்கலாம் என்பதைப் பொறுத்தளவில், அவரது முழுக் கடனையும் அடைக்கத் தேவையான தொகையை வழங்கலாம் என்பதே பலமான கருத்தாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

இறநுக்காகக் கடன்பட்டோர்

இரு தரப்பினருக்கிடையில் சமாதானம் செய்துவைத்தல், அநாதை இல்லங்களை அமைத்தல், ஏழைகளுக்கு உதவும் இலவச மருத்துவ மனைகள், கல்வி நிலையங்கள் முதலானவற்றை அமைத்தல் போன்ற பொது நலன்களுக்காகக் கடன்பட்டோர் இப்பிரிவில் அடங்குவர்.

இவர்களின் கடன்களை அடைப்பதற்கு, ஸகாத் நிதியின் கடன்பட்டோர் பங்கிலிருந்து உதவி வழங்க முடியும்.

மரணித்துவிட்ட ஒருவரின் கடனைச் செலுத்துவதற்கு ஸகாத் நிதியைப் பயன்படுத்தலாமா என்பதில் அபிப்பிராயபேதம் உண்டு. இது பற்றி இமாம்களான ஓபாபா, அஹ்மத் ஆகிய இருவரிடத்திலும் சார்பாகவும் எதிராகவும் இரு கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன.

இமாம் இப்னு தைமியா, குர்த்துபி போன்றோர் மரணித்துவரின் கடனை ஸகாத் நிதியிலிருந்து அடைக்க முடியும் என்று கருதுகின்றனர். இக்கருத்தே பலமானது என்பது யூசுப் அல் கர்லாவியினதும் அபிப்பிராயமாகும்.

ஸகாத் நிதியிலிருந்து தேவையுடையோருக்கு கடன் வழங்கலாமா என்ற விடயம் ஆராயப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

ஸகாத்தில், கடன்பட்டோருக்கான பங்கிலிருந்து இத்தகையோருக்குக் கடன் கொடுத்து உதவலாம் என நவீன கால அறிஞர்கள் பலர் கருதுகின்றனர். இவர்களுள் ஹல்லாப், அழுவன்றா, கலாநிதி முஹம்மது ஹமீதுல்லாஹ், கலாநிதி யூஸாப் அல்-கர்ளாவி போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.

ஸகாத் நிதியிலிருந்து கடன் வழங்கும் இத்தகையதோர் அமைப்பைச் செயற்படுத்துவதனால் முஸ்லிம்களுக்கு ஏற்படும் வட்டித் தொடர்பையும் வட்டி அடிப்படையிலான வங்கிகளின் உறவையும் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம்.

(6) இறைபாதையில் போராடுதல் (பீ ஸபீலில்லாஹ்)

இறைபாதையில் போராடுவோர் ஸகாத் பெறத் தகுதியுடையோரில் மற்றொரு பிரிவினராவர்.

‘பீ ஸபீலில்லாஹ்’ என்ற பிரயோகம் என்ன பொருளைத் தருகின்றது என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு. பொதுவாக இப்பிரயோகம் அல்லாஹ்வின் திருப்தியை நாடி மேற்கொள்ளப்படுகின்ற அனைத்து நற்காரியங்களையும் குறிக்கும் என்பர். குறிப்பாக, இப்பிரயோகம் ‘ஜிஹாத்’ என்னும் கருத்தைக் கொடுக்கும்.

ஸகாத் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் இடம்பெறும் ‘பீஸபீலில்லாஹ்’ இவ்விரு கருத்துக்களில் எதனைக் குறிக்கும் என்பதைத் தீர்மானிப்பதில் அபிப்பிராயபேதம் நிலவுகின்றது. இப்பிரயோகம் கண்டிப்பாக இறைபாதையில் ஆயுதமேந்திப் போராடும் முஜாஹித் போரானிகளைக் குறிக்கும் என்பதில் ஏகோபித்த முடிவு காணப்பட்ட போதிலும், இறை திருப்தியை நாடி மேற்கொள்ளப்படும் ஏனைய நற்பணிகளும் இதில் அடங்குமா என்பதிலேயே கருத்து வேறுபாடு நிலவுகிறது.

பொதுவாக நான்கு மத்தூபுகளின் இமாம் களும் பீஸபீலில்லாஹ் பங்கை நேரடியாக ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும் முஜாஹித்களுக்கும், எல்லைப்புறக் காவலர்களைத் தயார்படுத்தல், அவர்களுக்குத் தேவையான ஆயுதங்கள், வாகனங்கள்

போன்றவற்றை வழங்குதல் ஆகிய விடயங்களுக்கே செலவு செய்யலாம் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

ஆயினும், சில அறிஞர்கள் பீ ஸபீலில்லாஹ் என்ற பிரயோகம் ஜிஹாத் உட்பட எல்லா வகைப் பொதுப் பணிகளையும் அடக்கும் என அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். இக்கருத்தை ஆரம்பகால புகலஹாக்கள் பலரும் கொண்டிருந்ததாக அல்-கப்பால் (ரஹ்) அவர்களை மேற்கோள் காட்டி இமாம் அர்-ராஸி (ரஹ்) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

(தப்ஸீர் அர்-ராஸி, பாகம்-16, பக்கம் 113)

அல்-இமாமிய்யத்துல் ஜஃபரிய்யா, அஸ்ஸைய்திய்யா போன்ற பிரிவினரும் ஸித்தீக் ஹஸன் கான், ஜமாலுத்தீன் அல் காஸிமி, வாஷீக் ரிஹா, ஷலத்தூத், மக்லாப் போன்ற நவீன் கால அறிஞர்களும் மேற்குறித்த கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர்.

ஆனால், பீ ஸபீலில்லாஹ் வுக்கான மேற்கண்ட விளக்கத்தை ஸகாத்தைப் பொறுத்தளவில் ஏற்க முடியாதுள்ளது. ஏனெனில் இக்கருத்தினாடி ப்படையில் எல்லா வகையான பணிகளும், பீ ஸபீலில்லாஹ் வின் கீழ் வருவதனால், ஸகாத்தைப் பெறத் தகுதியடையோரில் மற்றும் பல பிரிவினரது விபரங்களை அல்குர்-ஆன் குறிப்பிட்டுள்ளமை அர்த்தமற்றதாகி விடுகின்றது.

ஆகவே, பீஸபீலில்லாஹ் வுக்கு இத்தகைய விரிந்ததொரு விளக்கத்தை வலிந்து கொடுப்பது பொருத்தமற்றதாகும். அவ்வாறே முழுமையாக இதனை ஆயுதப் போராட்டத்துடன் மாத்திரம் சுருக்கி விடுவதும் பொருத்தமானதாகத் தெரியவில்லை. உண்மையில், இவ்வம்சத்தை ஜிஹாத் பற்றிய இஸ்லாத்தின் பரந்த கண்ணோட்டத்தில் நோக்குவதே முறையாகும்.

இன்று இராணுவப் படையெடுப்பைப் போன்றே சிந்தனா ரீதியிலான படையெடுப்பும் முனைப்பாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது. இவ்வடிப்படையில் இவ்விரண்டாம் வகைப்படையெடுப்புகளுக்கெதிராகத் தமது முயற்சி, நாவு, பேனா போன்றவற்றைக் கொண்டு இஸ்லாத்தையும் முஸ்லிம் களையும் பாதுகாக்கும் நோக்கில் போராடுவோரையும்

பீஸ்பீல்லாஹ் பிரிவில் அடக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

இக் கருத்தை முன்வைக்கும் கலாநிதி யூஸாப் அல்-கர்ளாவி இதற்குச் சார்பாகப் பல ஆதாரங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். அவற்றின் சாரம்சம் பின்வருமாறு:

- (1) இஸ்லாத்தில் ஜிஹாத் என்பது வெறும் ஆயுதப் போராட்டத்தை மாத்திரம் குறிப்பதல்ல. அதற்கு பின்வரும் ஹதீஸ்களை ஆதாரங்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

“ஜிஹாதில் சிறந்தது எது என்று நபியவர்களிடம் ஒரு தடவை வினவப்பட்ட பொழுது அவர்கள் ‘ஓர் அநியாயக்கார அரசனின் முன்னால் சத்தியத்தை எடுத்தியம்புவதாகும்’ என்றார்கள்”.

(அஹ்மத், நஸாயி)

ஒவ்வொரு நபிக்கும் அவரவரின் சமூகத்தின் பின்னால் வரும் சந்ததியினர்கள் மாறு செய்வது பற்றி ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட்ட நபி (ஸல்) அவர்கள் “அத்தகையவர்களுடன் எவர் தன் கையினால் ஜிஹாத் செய்தாரோ அவர் முஃமினாவார். அவர்களுடன் எவர் தனது நாவினால் ஜிஹாத் செய்தாரோ அவரும் முஃமினாவார். அவர்களுடன் தமது உள்ளத்தினால் ஜிஹாத் செய்தவரும் முஃமினாவார். இதற்கப்பால் ஈமானில் எள்ளளவும் இருப்பதற்கில்லை” என்றார்கள். (முஸ்லிம்)

“முஷிக்கீன்களுடன் உங்களது பொருளாலும் உயிராலும் நாவினாலும் போராடுங்கள்” என்றும் நபியவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.”

(அஹ்மத்-அபுதாலுக்)

- (2) குறித்த இஸ்லாமியப் பணிகளை நேரடியாக ஜிஹாதில் அடக்கமுடியாது என வாதிட்டாலும், கியாஸ் அடிப்படையிலாவது அவற்றை ஜிஹாதுடன் இணைத்து நோக்க வேண்டியுள்ளது. ஏனெனில், ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலம் நடைபெறும் அதே பணி இவற்றின் மூலமும் நடை

பெறுகின்றது. ஜிஹாதின் மூலம் இஸ்லாம் பாதுகாக்கப்படுவது போன்றே இத்தகைய பணிகள் மூலமும் அது பாதுகாக்கப்படுகிறது என்பதனை மறுக்க முடியாது.

சில பணிகள், ஓரிடத்தைப் பொறுத்து ஜிஹாதின் பாற்பட்டதாகவும் மற்றுமோரிடத்தில் ஜிஹாதாகக் கருதப்பட முடியாததாகவும் அமையலாம் என்பதனையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் வேண்டும். உதாரணமாக, ஓரிடத்தில் ஒரு கல்வி நிலையத்தை அமைப்பது ஒரு நற்பணியாகவும் பாராட்டத்தக்க முயற்சியாகவும் மட்டும் இருக்கும். ஆனால் கல்வித்துறையானது கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் அல்லது கம்யூனிஸ்ட்டுகள் போன்றோரின் கைகளிலுள்ள ஓரிடத்தைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு இஸ்லாமிய அடிப்படையில் அமைந்த ஒரு கல்வி நிலையத்தை நிறுவுவது மிகப் பெரும் ஜிஹாதாகக் கொள்ளப்படும்.

பீஸ்பில்லாஹ்வுக்கு இதுவரை கண்ட விளக்கமானது இமாம்களின் கருத்தைச் சிறிது விரிவுபடுத்தி நோக்குவதாக அமைகின்றதே அன்றி அதனுடன் முரண்பட்டதாக அமையாது என்று கலாந்தி யூசுப் அல் கர்ணாவி குறிப்பிடுகின்றார்.

இன்று பீஸ்பில்லாஹ் பங்கை விநியோகிப்பது எப்படி?

மேற்கண்ட விளக்கங்களின் ஒளியில் இன்று ஸகாத் நிதியிலுள்ள பீஸ்பில்லாஹ்வுக்கு உரிய பங்கை எவ்வாறு பயன்படுத்தலாம் என்பதை விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

முதலில் இன்றும் நேரடி ஜிஹாத் உலகின் நாலா பக்கங்களிலும் நடைபெற்று வருகின்றது எனும் பேருண்மையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான பூமிகளையும் நாடுகளையும் காபிர்களினதும், அந்திய சக்திகளினதும் கரங்களிலிருந்து மீட்பதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் அனைத்துப் போராட்டங்களும் ஜிஹாதாகும். இந்த வகையில், இன்று பல நாடுகளிலும் இத்தகைய போராட்டங்கள் நடைபெற்றுவருவது யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும். இத்தகைய போராட்டங்களுக்குக் கண்டிப்பாக ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவ வேண்டும்.

முஸ்லிம் உம்மத்தை ஒரு தலைமைத்துவத்தின் கீழ், ஒரு கட்டுக்கோப்பான் அமைப்பில் கொண்டுவருவதற்கான இஸ்லாமிய இயக்கங்களின் முயற்சியானது இக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் மற்றொரு ஜிஹாதாகும் என்று குறிப்பிடும் யூஸுப் அல் -கர்ணாவி, இத்தகைய இயக்கங்களுக்கு ஸகாத் நிதியிலிருந்து பெருமளவில் உதவ வேண்டும் என்ற கருத்தையும் வலியுறுத்துகின்றார்.

மீ ஸபீலில்லாஹ் பங்கு விநியோகிக்கப்பட வேண்டிய சில துறைகள்

- (1) இஸ்லாமியப் பிரசார நிலையங்கள் அமைத்தல்.
- (2) முஸ்லிம்களுக்கான இஸ்லாமியப் பயிற்சி நிலையங்கள் அமைத்தல்.
- (3) தூய இஸ்லாமியப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் வெளியிடல்.
- (4) இஸ்லாமிய நூல்களை வெளியிடல்.
- (5) திறமையான சன்மார்க்கப் பிரசாரகர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக நியமித்தல்.
- (6) குப்ர், தாகூத் போன்றவற்றுக்கு எதிராகப் பல வழிகளிலும் போராடும் தாஇகளுக்கு உதவுதல்.

உண்மையில், மேற்படி விடயங்களுக்காக ஸகாத் நிதியிலிருந்து மாத்திரமன்றி, மற்றும் பல வழிகளிலும் உதவிகள் வழங்கப்படல் வேண்டும் என்பதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

- (7) பிரயாணி - இப்னுஸ்ஸபீல்

பிரயாணிகள் ஸகாத் பெறத் தகுதியானோரில் இறுதிப் பிரிவினராவர்.

பிரயாணிகளுக்கு இஸ்லாம் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றது; அவர்களுக்கு அன்பு காட்டுமாறும் உதவி உபகாரம் செய்யுமாறும் அல்குர்ஆன் ஏறக்குறைய எட்டு இடங்களில் வேண்டி நிற்கின்றது. ஸகாத்தில் மாத்திரமன்றி இஸ்லாமிய திறைசேரிக்குரிய ‘கன்மத்’

பொருளிலுள்ள பங்கிலும் 'அல்லை' என்ற வரியிலும் பிரயாணி கருக்குப் பங்குண்டு. தனிமனிதர்களின் சொத்திலும் ஸகாத் தவிர்ந்ததோரு பங்கு பிரயாணிகருக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டியிருப்பதாக அல்குர்ஆன் குறிப்பிடுகின்றது.

சில பிரயாணங்களை மேற்கொள்வது சன்மார்க்கக் கடமையாக அமைந்துள்ளது. அவற்றின் விபரம் பின்வருமாறு:

- (1) வருமானத்தைத் தேடி மேற்கொள்ளப்படும் பிரயாணம்.
இதுபற்றி அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறது:

"பூமியின் நாலாபக்கங்களிலும் சென்று அவனின் ரிஸ்கிலிருந்து உண்ணுங்கள்." (7:15)

"பிரயாணம் செய்து செல்வந்தராகுங்கள்" என்பது ஒரு நபிமொழியர்கும்.

(அத்தபரானி)

- (2) அறிவு பெறும் நோக்கில் மேற்கொள்ளப்படும் பிரயாணம்.
இதுபற்றி அல்குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகின்றது:

"நபியே, நீர் கூறும்: பூமியில் நீங்கள் சுற்றித்திரிந்து ஆரம்பத்தில் சிருஷ்ட களை எவ்வாறு உருவாக்கினான் என்பதனைப் பாருங்கள்." (29:20)

அறிவு ஆராய்ச்சிக்காகப் பயணம் செய்யுமாறு வேண்டும் மற்றும் பல வசனங்களும் நபி மொழிகளும் காணப்படுகின்றன.

- (3) ஜிலாதுக்காகச் செல்லும் பயணம்.

இப்பயணத்தின் அவசியத்தை அல்குர்ஆனும் ஸான்னாவும் பல இடங்களில் வலியுறுத்தியுள்ளன. உதாரணமாகப் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனத்தை குறிப்பிடலாம்:

"நீங்கள் வசதியடையவர்களாக இருந்தாலும் வசதியற்ற வர்களாக இருந்தாலும், நீங்கள் புறப்பட்டு அல்லாஹ்வின் பாதையில் உங்கள் பொருள்களையும் உயிர்களையும் தத்தம் செய்து யுத்தம் செய்யுங்கள்." (9:41)

(4) சர்வதேச வணக்கமான ஹஜ் கடமையை மேற்கொள்வதற்கான பிரயாணம்.

ஹஜ் செய்வதற்குச் சக்தியடையவர்கள், புனித கஃபதுல் லாஹ்வை நோக்கிப் பயணம் செய்வது கடமை என்பதனை அல்குர்அனும் ஸான்னாவும் விளக்கி நிற்கின்றன.

இவை தவிர மற்றும் பல பிரயாணங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

ஒரு பிரயாணி, தனது குடும்பத்தவர்கள், இனபந்துக்கள் அனைவரை விட்டும், சொந்த ஊரை விட்டும், சொத்து செல்வங்களை விட்டும் தூரமாகி நிற்பவராவார். எனவே, அவரை அரவணைப்பதும் ஆதரிப்பதும் அவசியமாகின்றது. குறிப்பாக ஒரு மூஸ்லிம் எங்கிருந்த போதிலும் அவர் தான் தனிமையில் விடப்பட்டிருப்பதாக உண்மையை அவரை அரவணைப்பது மூஸ்லிம் சமூகத்தின் கால்வாயாகும். இதுக்கூடும் இல்லாம் ஸகாத்திலும் பிரயாணிக்குக்கூடும் பங்கை ஒதுக்கியுள்ளது

உண்மையில், ஸகாத் நிதியின் பிரயாணிக்கூடுக்கும் ஒரு புங்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதானது இள்ளைம் கூறும் ஒத்துழைப்பங்கும் கூட்டுப் பொறுப்புக்கும் சிறந்த சன்னாகும். பிரயாணிக்கூடுக்கு இத்தகையதொரு காப்புறுதியமைப்பாக அதோடு ஏற்பட்டைடும் வேறெந்த மதமும் செய்ததாக இல்லை.

பிரயாணி என்றால் யார்?

இப்னூஸ்-ஸபீல் என்ற பிரயோகம் பிரயாணத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவரைக் குறிக்கும் என்பது தெளிவு. ஆனால், பிரயாணம் செய்வதற்குத் தயாராக உள்ளவரையும் இது குறிக்குமா, என்பதில் கருத்து வேறுபாடு நிலவுகின்றது. பெரும்பாலான அறிஞர்களின் அபிப்பிராயப்படி, இப்னூஸ்-ஸபீலாகக் கொள்ளப்பட மாட்டார். இப்பிரயோகம் பிரயாணம் செல்ல இருப்பவரையன்றி பிரயாணத்தி லீடுபட்டுள்ளவரையே குறிக்குமென்பது இவர்களின் வாதமாகும்.

பிரயாணம் போகவிருப்பவரையும் இப்னுஸ்- ஸப்லாகக் கருதி, பயணத்தை மேற்கொள்வதற்கு அவருக்கு வசதியில்லாதபோது ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவலாமென்பது இமாம் ஷாபியின் அபிப்பிராயமாகும்.

பெரும்பாலான அறிஞர்களது கருத்தான முதலாவது கருத்தே பலமானதாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. குறிப்பாக, தனிப்பட்ட தேவைகளுக்காகப் பிரயாணம் செய்ய இருப்பவர்களுக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவ முடியாது. ஆயினும், பொதுத் தேவை களுக்காகவும் சமூக நலன்களுக்காகவும் பயணம் மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலையிலுள்ளவர்களுக்கு, அவர்கள் வசதியற்றவர்களாக இருந்தால், ஸகாத் பணத்தைக் கொடுத்து உதவலாம் என்ற கருத்து முன்வைக்கப்படுகின்றது. உயர்கல்வி கற்பதற்காகச் செல்வோர், சன்மார்க்கத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் பயன்கொடுக்கும் பயணங்களை மேற்கொள்ளவிருப்போர் போன்றோரை இத்தகையோருக்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவிபெற விரும்பும் பிரயாணியிடம் இருக்கவேண்டிய தகைமைகள்

ஒரு பிரயாணிக்கு ஸகாத்திலிருந்து நிதி உதவி பெறுவதற்கு நிபந்தனைகள் உண்டு. அந்நிபந்தனைகளிற் சில அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவையாகும். மற்றும் சில கருத்து வேறுபாட்டுக்கு உட்பட்டனவாகும். அவற்றைச் சுருக்கமாக நோக்குவோம்.

- (1) தனது ஊரைச் சென்றடைவதற்கு உதவி தேவைப்பட்டவராக இருத்தல் வேண்டும். அவருக்கு ஊர்போய்ச் சேர வசதியிருப்பின், ஸகாத்திலிருந்து உதவிபெற முடியாது.
- (2) அவருடைய பிரயாணம் பாவமான ஒரு காரியத்துடன் தொடர்பானதாக இருத்தலாகாது.

உதாரணமாக, ஒருவர் மற்றொருவரை கொலை செய்வதற்காகவோ அல்லது ஹராமான ஒரு வியாபாரத்தில் ஈடுபெடுவதற்காகவோ மேற்கொள்ளும் பயணத்தைக் குறிப்பிடலாம். இத்தகைய பயணிக்கு உதவுவது அவரது பாவத்திற்குத் துணை

செய்வதாய் அமையும். முஸ்லிம்களின் பொருளைக் கொண்டு பாவத்திற்கு உதவ முடியாது. ஆயினும், இத்தகையதோரு பிரயாணி, தான் செய்தவொரு பாவத்திற்காக வருந்தி, முறையாகத் தொபா செய்துவிட்டால், அவரது மீதிப் பயணத்திற்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவலாம். அவ்வாறே, ஒரு பாவமான பயணத்தில் ஈடுபட்ட பிரயாணி தொபா செய்யாத நிலையிலும் ஊர்திரும்புவதற்கான பயண வசதியில்லாததன் காரணமாக மரணமடையும் ஆபத்துக்குட்பட்டிருந்தால், அவருக்கு ஸகாத்தி லிருந்து உதவலாம். ஏனெனில், அவர் பாவம் செய்தவராக இருப்பினும் அவரை இறக்கவிட்டு மற்றவர்கள் பாவம் செய்ய முடியாது.

பாவமற்ற பிரயாணங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

1. சன்மார்க்க நோக்கங்களுக்காக அமையும் பிரயாணம்.
(உதாரணமாக, ஹஜ் செய்தல், ஜிஹாத் செய்தல், கல்வி கற்றல் போன்ற நோக்கங்களுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் பிரயாணங்கள்)
11. சுயதேவைகளுக்காக அமையும் பிரயாணம். (உதாரணம் வியாபாரம் போன்ற நோக்கங்களுக்காக)
111. உல்லாசப் பிரயாணம்.

முதலிரண்டு பிரயாணங்களிலீடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவலாமென்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. உல்லாசப் பயணிக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவலாமா, என்பதில் கருத்துவேறுபாடு காணப்படுகிறது. குறிப்பாக ஷாபிஇய்யாக்கள், ஹன்பலிகள் மத்தியில் பலத்த அபிப்பிராயபேதம் நிலவுகின்றது. அவர்களிற் சிலர் அப்பிரயாணம் பாவமானதல்ல என்ற வகையில் ஸகாத்திலிருந்து உதவலாம் என்கின்றனர். மற்றும் சிலர் அது தேவையற்ற ஒரு பயணம் என்ற காரணத்தினால் உதவ முடியாது என்று கூறுகின்றனர்.

- (2) பிரயாணத்தில் இருக்கும்போது அவருக்குக் கடன் கொடுத்துதவ எவரும் இல்லாதிருத்தல் வேண்டும்.

இந்நிபந்தனை ஊர் திரும்பியவுடன் கடனைத்திருப்பிக் கொடுக்கும் வசதியுள்ளவருக்கு மாத்திரமே பொருந்தும். இந்நிபந்தனையைச் சில ஹன்பிய்யாக்களும் மாலிக்கியாக்களும் குறிப்பிடுகின்றனர். இமாம்களான இப்பனுல் அரபி, அல் குர்த்துமி போன்றோரும், இமாம் நவவியும் இதற்கு மாற்றமான கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். பிரயாணத்தில் கடன்பெறக் கூடிய வாய்ப்புள்ள வருக்கும் ஸகாத்திலிருந்து உதவலாமென்பது இவர்களின் தீர்ப்பாகும்.

கடன்பெற முடியுமாயின், அவ்வாறு செய்வது சாலச் சிறந்ததாகும்; ஆனால், கட்டாயமாகக் கடன் பெற்றே ஆகவேண்டுமென்பதில்லை ஏனெனில், சில வேளை அவரால் அதனை திருப்பிச் செலுத்த முடியாது போகலாமென்று ஹன்பியாக்கள் கூறுகின்றனர்.

பிரயாணிக்கு வழங்கப்படும் அளவு

ஓரு பிரயாணிக்கு ஸகாத் நிதியிலிருந்து எவ்வளவு வழங்கப்படலாம் என்பதும் அறிந்து கொள்ளவேண்டிய முக்கியமான தொரு விடயமாகும்.

ஓரு பிரயாணிக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவும்போது, அவருக்குத் தேவையான முழுப் பயணச் செலவையும் கொடுக்கலாம்; அவரிடம் ஓரளவு பணமிருப்பின் தேவைப்படும் தொகையை மட்டும் கொடுத்தால் போதுமானதாகும். நீண்ட தூரப்பயணமாயிருப்பின், வாகன ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கலாம். கால்நடையாகச் செல்ல முடியாதவருக்கும் வாகனம் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க முடியும். இக்காலத்தைப் பொறுத்தவரை வாகனங்கள் விலையுயர்ந்தனவாக இருப்பதால், அவற்றைச் சொந்தமாக வாங்கிக் கொடுப்பது சிரமமானதாகும். அவ்வாறு செய்வதனால் ஸகாத் நிதி வீண்விரயமாகும் நிலையும் தோன்றும். எனவே, இன்று வாடகைக்கு வாகனங்களை அமர்த்திக்கொள்ள வசதி செய்துகொடுப்பதே பொருத்தமானதாகும்.

பிரயாணச் செலவை வழங்கவேண்டுமென்று கூறும்போது பிரயாணத்தில் உள்ள எல்லாச் செலவுகளையும் கவனத்திற்

கொள்ளல் வேண்டும். ஒரு பிரயாணி குறித்த ஓர் இடத்தைச் சென்று மீண்டும் திரும்பி வரவேண்டியிருந்தால், போவதற்கும் திரும்பி வருவதற்குமென செலவுகளைக் கொடுத்துதவலாம். அவர் செல்லுமிடத்தில் சில நாட்கள் தங்குவாராயின் அவ்வேளையிலேற்படும் செலவுகளையும் சேர்த்து வழங்க வேண்டும்.

இன்று இப்னுஸ் - ஸபீல்கள் உள்ளனரா?

அல்குர்ஆன் ஸக்காத் பெறுவதற்குத் தகுதியானோராகக் குறிப்பிடும் இப்னுஸ்-ஸபீல் பிரிவினர் இல்லையென்று சில அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இன்று போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் முன்னேற்றம் கண்டுள்ளதாலும் ஒருவர் தான் வங்கியில் வைப்புச் செய்துள்ள பணத்தை, உலகில் எப்பாகத்திலிருந்து கொண்டும் பெற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருப்பதாலும் இக்காலப் பிரிவில் ஸகாத்திலிருந்து உதவி வழங்கவேண்டிய நிலையில் எப்பிரயாணியும் இல்லையென்று இவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அஷ்வேய்க் அஹ்மது முஸ்தபா அல் முராக்கியும் இக்கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார்.

இவ்வாதத்தை ஏற்க முடியாது எனக் கூறும் யூஸூப் அல்கார்ணாவி, தனது கருத்துக்குச் சில நியாயங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார்:

ஒருவர் செல்வந்தராக இருக்கலாம், ஆனால், அவருக்கு வங்கியில் எத்தகைய வைப்பும் இருக்காது. இத்தகையவர் ஊருக்கு வெளியேயிருந்தால் தனது ஊரிலுள்ள பணத்தை எப்படிப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்ற பிரச்சினை எழுகின்றது. ஒருவருக்கு வங்கியில் பணமிருந்தாலும், வங்கியமெந்துள்ள நகரத்திலிருந்து வெகு தூரத்தில்-ஒரு கிராமத்திலோ அல்லது ஒரு பாலைவனத்திலோ-அவரிருந்தால் எவ்வாறு தனது பணத்தை அவர் பெற்றுக்கொள்வார் என்ற கேள்வி பிறக்கின்றது.

எனவே இத்தகைய நிலையிலுள்ளோரை இன்றும் இப்னுஸ் ஸபீல்களாகக் கொண்டு, இவர்கள் ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவி பெறத் தக்கவர்களைன்று கருதுவதே பொருத்தமானதாகும்.

இப்னுஸ் - ஸபீல் பிரிவில் அடங்கும் மற்றும் சிலர்

இன்றைய காலப்பிரிவில் இப்னுஸ்-ஸபீல் வட்டத்தில் மற்றும் சிலரையும் அடக்கலாமென யூஸாப் அல்-கர்ஸாவி போன்ற அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அவர்களின் விபரம் கீழ்வருமாறு:

- (1) சொந்த நாட்டை விட்டு வெளியேறியவர்:

இன்று பலர் ஆக்கிரமிப்பாளரின் கெடுபிடி கள் காரணமாகவும் அறியாயக்கார ஆட்சியாளரின் அட்டகாசங்கள் காரணமாகவும் தமது தாய்நாட்டை விட்டே வெளியேறும் நிரப்பந்தத்திற்கு உட்படுகின்றனர். இத்தகையவர்கள் அகதிகள், அரசியல் தஞ்சம் புகுவோர் போன்ற பெயர்களில் பல நாடுகளிலும் புகவிடம் பெறுகின்றனர். இவர்களுக்குத் தமது சொந்த நாடுகளில் சொத்து செலவங்களிலிருந்த போதிலும், அவற்றைக் கையாஞும் வாய்ப்புக் கிட்டுவதில்லை. இத்தகையோரை இஸ்லாமிய சட்டம் இப்னுஸ்-ஸபீல்களாகவே கொள்ளும் எனக் கருதலாம். இவ்வடிப்படையில் ஸகாத் பங்கிலிருந்து இவர்களுக்கு உதவ முடியும் என்ற முடிவுக்கு வரக்கூடியதாக உள்ளது.

- (2) சொந்த ஊரிலிருந்தும் தனது செல்வத்தைப் பெறமுடியாத நிலையில் உள்ளவர்:

ஒருவர் தனது சொந்த ஊரிலிருப்பினும், தனது செல்வத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ கையாளவோ முடியாத நிலையில் இருப்பின், அவரையும் இப்னுஸ்-ஸபீல் பிரிவில் அடக்கி, அவருக்கு ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவலாம். இக்கருத்தைச் சில ஹனபிய்யாக்கள் கொண்டுள்ளனர்.

- (3) பொது நலன்களுக்காகப் பயணம் செல்வோர்:

சமுதாய நலன்களுக்காகப் பயணம் செய்வோர் இன்று பலர் உள்ளனர். உதாரணமாக, பிற நாடுகளில் உயர் கலவி பெறவேண்டிய நிலையிலுள்ள பல துறை சார்ந்தோரைக் குறிப்பிடலாம். இத்தகையோரை இப்னுஸ்-ஸபீல்களாகக்

கருதி அவர்களின் பிரயாணச் செலவுகளுக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவ முடியும். இக்கருத்துக்கு ஓபாபிள மத்ஹப் சார்பாக இருக்கிறது.

(4) வீடற்றோர்:

இப்னுஸ்-ஸபீல் என்ற வட்டத்தில் யாசகர்களும் அடங்குவர் என்ற விளக்கத்தை ஹன்பலி மத்ஹபைச் சேர்ந்த சில அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

இன்று உலகில் பல பாகங்களிலும் குடி யிருக்க வீடுவாசலின்றிப் பாதையோரங்களிலும், மரத்தடி களிலும் வாழும் லட்சோப லட்சம் முஸ்லிம்கள் இருக்கின்றனர். உண்மையில், இப்னுஸ் ஸபீல் என்ற அரபுப் பிரயோகம் ‘பாதையின் குழந்தை’ என்ற பொருளைக் கொடுப்பதை வைத்து நோக்குகின்றபோது, இப்பிரயோகம் வீடற்றி, பாதையோரங்களில் வாழும் இவர்களுக்கு மிகப் பொருத்தமாகவே உள்ளது. இவர்கள் பாதையின் குழந்தைகளாகவேயுள்ளனர். இவர்களின் தாயாகவும் தந்தையாகவும் பாதையே அமைந்துள்ளது. எனவே இவர்களை இப்னுஸ்-ஸபீல்களாகக் கருதி இவர்களுக்கு வீடுகளை அமைத்துக்கொடுக்க ஸகாத்திலிருந்து உதவலாம். பக்கீர், மிஸ்கீன்கள் என்ற வகையில் இவர்களுக்கு வாழ்க்கைச் செலவுக்கான தொகையை வழங்கலாம்.

(5) தாய், தந்தை யார் என அறியப்படாத குழந்தைகள்:

இத்தகைய குழந்தைகளையும் இப்னுஸ் ஸபீலாகக் கொள்ள முடியுமா, என்பது பற்றி அறிஞர் ரவ்த் ரிமா ஆராய்ந்துள்ளார். இவர்கள் இப்பிரிவில் அடங்காவிட்டாலும் பக்கீர், மிஸ்கீன் பிரிவில் அடங்குவர் என்பதை உறுதியாகக் குறிப்பிட முடியும்.

ஸகாத் பெறத் தகுதியானோர் மத்தியில் ஸகாத் நிதியை விநியோகிக்கும் முறை

வகுவிக்கப்பட்ட ஸகாத் நிதியை ஸகாத் பெறத் தகுதியானவர்கள் என அல்குருஆன் குறிப்பிட்டுள்ள எட்டுப் பிரிவினருக்கும் கிடைக்கும்

விதத்தில் அல்லது இவர்களுள் ஓரிடத்தைப் பொறுத்தவரையில் காணப்படுகின்ற எல்லாப் பிரிவினருக்கும் கிடைக்கும் விதத்தில் விநியோகிக்க வேண்டுமா, அவர்களுள் ஒரு சில பிரிவினருக்கு மாத்திரம் கொடுத்தால் போதுமானதா என்ற விடயம் தொடர்பாகக் கருத்துவேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன.

இமாம் ஷாபிஸயும் மற்றும் சில புகஹாக்களும், குறிப்பிட்ட எல்லாப் பிரிவினருக்கும் கிடைக்கும் விதத்திலேயே ஸகாத் நிதி விநியோகிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். மேலும், ஸகாத் நிதியை இப்பிரிவினர்களுக்கு மத்தியில் சரிசமமாகப் பகிர்ந்தளித்தல் வேண்டும் என்பதும் இவர்களின் கருத்தாகும். ஆனால், இமாம்களான அபு ஹனீபா, மாலிக் ஆசியோரும் அவர்களைச் சார்ந்தோரும் இதற்கு மாற்றமான கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர். ஸகாத் நிதியைக் கண்டிப்பாக எல்லாப் பிரிவினருக்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பதில்லை என இவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

ஸகாத் விநியோகம் பற்றி இமாம்கள் மத்தியில் நிலவும் இக் கருத்துவேறுபாடு, அது சம்மந்தமாக வரையறுக்கப்பட்ட முடிவானவொரு வழிமுறை நிபியவர்களின் காலத்திலோ அல்லது குலபாக்களின் காலத்திலோ கடைப்பிடி க்கப்படவில்லையென்பதைக் காட்டுகிறது. எனவே வசூலிக்கப்பட்ட ஸகாத் தொகை, பெற்ற தகுதியடையோரின் எண்ணிக்கை போன்றவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு, நலன்கள் பேணப்படும் விதத்தில், ஸகாத் விநியோகம் அமைய வேண்டுமென்பதே பொருத்தமான கருத்தாக இருக்கலாம். இதனை அறிஞர் ரஷீத-ரிமா முன்வைக்கின்றார்.

ஸகாத் விநியோகத்தின் நலன்களைக் கருத்திற் கொண்டு தீர்மானிப்பதே பொருத்தமானதாகும் என்பது இமாம்களான மாலிக், அந்நகயி போன்றோரினதும் கருத்தாகும்:

ஸகாத் பெற்ற தகுதியானவர்கள் மத்தியில் ஸகாத்தை பகிர்ந்தளிப்பது பற்றி அறிஞர்களின் பலதரப்பட்ட கருத்துக்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அது பற்றிப் பின்வரும் முடிவுகளுக்கு வரமுடிகின்றது:

- (1) வசூலிக்கப்பட்ட ஸகாத்தின் அளவு அதிகமானதாக இருந்து, பெறத்தகுதியான பல பிரிவினர்களும் இருந்து, அவர்களின் தேவைகளும் சமமாகவோ அல்லது நெருக்கமானதாகவோ அமைந்திருப்பின், அவர்கள் அனைவருக்கும் கிடைக்கும் விதத்தில் ஸகாத் விநியோகிக்கப்படல் வேண்டும்.
- (2) ஸகாத் பெறத் தகுதியடைய எல்லாப் பிரிவினருக்கும் ஸகாத் நிதியைப் பகிர்ந்தனிக்க வேண்டும் எனும்போது அனைவருக்கும் சரிசமமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில்லை. ஒவ்வொரு பிரிவினரிலும் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை, தேவை ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டே வழங்கப்படுவது தீர்மானிக்கப்படல் வேண்டும். உதாரணமாக ஓரிடத்தில் 1000 பக்கீர்களும் 10 கடன்காரரும் இருப்பின் இங்கு பக்கீர் பிரிவினருக்கு கொடுக்கும் அதே தொகையைக் கடன்காரருக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கருதுவது பொருத்தமானதாக அமையாது. எண்ணிக்கையும் தேவையும் கூடுதலாக உள்ள பிரிவினருக்கே கூடிய தொகையை வழங்க வேண்டும் என்ற கருத்தே ஏற்படுடையதாகும். இமாம்களான இப்பு விஹாம், மாலிக் போன்றோர் இக்கருத்தை வலியுறுத்துவது குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.
- (3) ஷீஅத் அடிப்படையிலான ஒரு நன்மையைக் கருத்திற் கொண்டு எட்டுப் பிரிவினரில் சில பிரிவினருக்கு மாத்திரம் ஸகாத்தை விநியோகிக்கவும் இடமுண்டு. அவ்வாறே அவர்களின் தேவைகளைப் பொறுத்துச் சிலருக்குக் கூட்டியும் மற்றும் சிலருக்குக் குறைத்தும் கொடுக்கவும் அனுமதியுண்டு. இவ்வாறான முடிவுகள், நியாயமான காரணங்களையும் நலன்களையும் கருத்திற் கொண்டு எடுக்கப்படல் வேண்டும். இங்கு சுயவிருப்பு வெறுப்புகளுக்கோ, ஆசை அபிலாசை களுக்கோ இடமளிக்கக்கூடாது.
- (4) ஸகாத் விநியோகத்தின்போது பக்கீர், மிஸ்கீன்களுக்கே முன்னுரிமை வழங்கப்படல் வேண்டும். ஸகாத் அமைப்பின் பிரதானமான நோக்கம் வறுமையொழிப்பாகும் என்பதை மேலே குறிப்பிட்டோம். இந்த வகையில், ஓர் ஆட்சியாளன் ஸகாத் நிதியைத் திரட்டி, ஏழை எனியோரை வறுமையின்

பிடியில் வாடவிட்டு, இராணுவத்தின் நலன்களுக்காக மாத்திரம் இதனைச் செலவுசெய்தல் கூடாது.

- (5) ஸகாத் உத்தியோகத்தர்களின் வேதனம் வசூலிக்கப்பட்ட ஸகாத் தொகையின் 1/8 பாகத்தை விடக் கூடுதலாக இருக்கக் கூடாது என்ற ஷபிர் மத்ஹூபின் வரையறை நடைமுறைக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாகும். இன்று உலக நடப்பைப் பொருத்தவரையில் சேகரிக்கப்படும் வரிகளில் பெரும்பங்கு உத்தியோகத்தர்களின் நன்பர்களுக்கும் நிர்வாகிகளுக்குமே செலவிடப்படுகின்றது. இது ஒரு பெருந் தவறாகவே கொள்ளப்படுகின்றது.
- (6) வசூலிக்கப்பட்ட ஸகாத் நிதியானது குறைந்ததொரு தொகையாக இருப்பின், (உதாரணமாக, ஒரு சாதாரண தனி மனிதரின் ஸகாத்தாக இருத்தல்) அதனை ஒரு பிரிவினருக்கு மாத்திரம் வழங்குவதில் தவறில்லை. இக் கருத்தை இமாம்களான அந்நகயி, அபூ தெளர் போன்றோர் குறிப்பிடுகின்றனர். இத்தகைய நிலையில் குறித்த ஸகாத் தொகையை ஒரு நபருக்கு மட்டும் கொடுக்கவும் முடியும் என்பது இமாம் அபூ ஹன்பாவின் அபிப்பிராயமாகும்.

ஷபிர் மத்ஹூபின்படி பக்கீர், மிஸ்கீன்களுக்கு ஸகாத்தை வழங்கும்போது அவர்களின் தேவை நிறைவேறுமளவுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்து வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வகையில் பலருக்குச் சிறு, சிறு தொகைகளைக் கொடுப்பதனைவிட ஒருவருக்காயினும் நிறைவாகக் கொடுப்பதே சிறந்தது என்பது புலனாகின்றது.

கடும் தேவையுள்ள பலர் இருக்கும்போது ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சிறு தொகையையாவது கொடுப்பது பெரும் நிவாரணமாக அமையும் எனக் காணும் நிலைகளில் ஸகாத்தை சிறுசிறு தொகைகளாகப் பலருக்கும் பிரித்துக் கொடுப்பதே சிறப்பானதாகும்.

ஸகாத் பெறத் தகுதியற்றோர்

இதுவரை ஸகாத் வழங்கக் கடமைப்பட்டோர் பற்றியும் அதனைப் பெறத் தகுதியுடையோர் பற்றியும் அவசியமான

விளாக்கங்களை நோக்கினோம். இறுதியாக, ஸகாத் பெறத் தகுதியற்றவர்கள் யார்? என்பதை நோக்குவோம்.

ஸகாத் என்பது வரையறைகளுடன் கூடிய ஒரு வரியமைப்பாகும். தனி மனிதனினதும் சமூகத்தினதும் வாழ்வில் பல்வேறு இலக்குகளை அடைவதை நோக்கமாகக் கொண்டு அமையப் பெற்ற ஓர் உயரிய திட்டமாகவும் அது விளாங்குகிறது. இவ்வகையில் ஸகாத் நிதியை விரும்பியவர் விரும்பியவாறு கையாள முடியாது. அதனை வாங்கும் தனி மனிதராயினாலும் ஆட்சியாளராயினாலும் தான் விரும்பியவாறு அதனை விநியோகிப்பதற்கு அதிகாரம் பெறமாட்டார்.

இவ்வடிப்படையில் ஸகாத் பெறத் தகுதியடையவர்களை வரையறுத்துக் குறிப்பிட்டுள்ள இஸ்லாம், அதனைப் பெறத் தகுதியற்றவர்களின் விபரத்தையும் குறிப்பிட்டுக் கூறியுள்ளது. அத்தகையவர்களுக்கு ஸகாத் வழங்குவதை ஹராமானதாகவும் ஆக்கியுள்ளது.

ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவிபெற முடியாதவர்களின் விபரம் பின்வருமாறு:

1. செல்வந்தர்கள்
2. உழைக்கும் சக்தியடையவர்கள்.
3. நாஸ்திகர், இஸ்லாத்திற்கெதிராகப் போராடும் காபிர்கள், திம்மிக் காபிர்கள்
4. ஸகாத் வழங்குபவரின் குழந்தைகள், பெற்றோர், மனைவி
5. நபி (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தவர்கள்.

மேற்கண்ட ஒவ்வொரு பிரிவினர் பற்றியும் சிறிது விளாக்கமாகக் கீழே நோக்குவோம்.

1. செல்வந்தர்கள்

“செல்வந்தனுக்கு ஸகாத் பெறுவது ஹலாலாகாது” என்ற ஹதீஸின் அடிப்படையில், ஸகாத்தில் பக்கீர், மில்கீன் பங்கிலிருந்து ஒரு செல்வந்தருக்கு ஸகாத் கொடுக்க முடியாது என்பதை முன்னர் பார்த்தோம்.

செல்வந்தன் என்பது யாரைக் குறிக்கும் என்று பக்கீர், மிஸ்க்கீன் பகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

செல்வந்தர்களுக்கு, பக்கீர், மிஸ்கீன் பங்கல்லாத ஸகாத்தின் ஏனைய பங்கிலிருந்து கொடுக்க முடியுமா, என்பது பற்றி அபிப்பிராயபேதம் நிலவுகின்றது.

பக்கீர், மிஸ்கீன் பங்கல்லாத ஏனைய பங்குகளுக்குரிய பிரிவினரில் அடங்கும் செல்வந்தர்களுக்கு அப்பங்குகளிலிருந்து கொடுக்கலாம் என்பதே பலமான கருத்தாகும். இவ்வடிப்படையில் ஆமில்கள், அல்முஅல்லபத்து குலூபுஹாம், இறைபாதையில் போராடுவோர், பொது நலனுக்காகக் கடன்பட்டோர் போன்றோர் செல்வந்தர்களாக இருப்பினும், அவர்களுக்குக் குறித்த பங்குகளிலிருந்து கொடுக்கலாம் என்பது தெளிவாகின்றது.

பொதுவாக ஸகாத் பெறத் தகுதியடையோரை இரு பிரிவினராகப் பிரிக்கலாம்.

(I) முஸ்லிம்களிலுள்ள தேவையடையோர்

பக்கீர், மிஸ்கீன்கள், அடிமைகள், சுய தேவைக்காகக் கடன்பட்டோர், பிரயாணிகள் என்போர் இப்பிரிவில் அடங்குவர். இவர்களுக்கு அவர்களது தேவைகள் நிறைவேறுமாவுக்கு ஸகாத் நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்படும்.

(II) முஸ்லிம்களுக்குத் தேவையாகவுள்ளோர்

ஆமில்கள், அல் முஅல்லபத்து குலூபுஹாம், பொது நலனுக்காகக் கடன் பட்டோர், இறை பாதையில் போராடுவோர் ஆசியோர் இப்பிரிவில் அடங்குவர். இவர்கள் ஏழைகளாக இருந்தாலும் செல்வந்தர்களாக இருந்தாலும் இவர்களுக்கு ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவி வழங்கப்படும்.

செல்வந்தர்களின் பிள்ளைகளும் செல்வந்தர்களாகக் கருதப்படுவர் என்ற அம்சமும் விளங்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும்.

ஒரு செல்வந்தனின் சிறு பிள்ளைகளும் செல்வந்தர்களாகவே கருதப்படுவர். ஆனால், வளர்ந்த பிள்ளைகள் அவ்வாறு கருதப்படுவதற்கில்லை. ஒரு பணக்காரனின் மனைவியும் பணக்காரியாகவே கொள்ளப்படுவான் என்பதும் சுறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

(2) உழைக்கும் சக்தியுடையோர்

பொதுவாக உழைக்கும் சக்தியுடையோருக்கு ஸகாத் நிதியிலிருந்து கொடுப்பது ஹராமானதாகும். உழைக்கும் சக்தியுடையோரில் எத்தகையோருக்கு இது பொருந்தம் என்பது பற்றிய விபரங்களை பக்கீர், மிஸ்கீன்கள் பற்றிய பகுதியில் சிறிது விளக்கமாக நோக்கினோம்.

(3) நாஸ்திகர், மதம் மாறியோர், இஸ்லாத்தின் எதிரிகள்

இஸ்லாத்தினதும், முஸ்லிம்களினதும் எதிரியாக இருக்கும் காபிருக்கு ஸகாத்தை வழங்க முடியாது என்பது ஏகோபித்த முடிவாகும். அவ்வாறே, நாஸ்திகனுக்கும், இஸ்லாத்தை ஏற்றிருந்து பின்னர் மதம் மாறியவனுக்கும் ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவ முடியாது. ஆனால் முஸ்லிம்களுடன் இணக்கி, ஒத்து வாழும் திம்மிக் காபிர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவலாமா, என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் உண்டு.

திம்மிக் காபிர்களுக்கு ஸகாத் அல்லாத பிற தானதர்மங்களிலிருந்து உதவுவதில் தவறில்லை. ஸகாத்துல் பித்ர், கப்பாறாக்கள், நேர்ச்சைகள் போன்றவற்றையும் இவர்களுக்குக் கொடுக்கலாமென்று இமாம்களான அழுஹனிபா, முஹம்மத் ஆகியோரும் மற்றும் சில புகவூக்களும் கருதுகின்றனர். ஆயினும், இவற்றைக் காபிர்களுக்குக் கொடுப்பதை விட முஸ்லிம்களுக்குக் கொடுப்பது சிறந்ததாகும் என்றும் கூறுகின்றனர்.

ஸகாத் நிதியைப் பொறுத்தவரையில் அதனை திம்மிக் காபிர்களுக்கு வழங்க முடியாது என்பது பெரும்பாலான இமாம்களின் கருத்தாகும். இமாம் இப்னுல் முன்திர் இம்முடிவை இஜ்மாவானதென்றும் கூறுகின்றார்.

ஆனால், இமாம்களான இப்னு ஸீர்ன், அல்லூஹ்ரி உட்பட மற்றும் சிலர், காபிர்களுக்கும் ஸகாத்தை வழங்கலாமெனக் குறிப்பிட்டுள்ளதனால் மேற்சொன்ன கருத்து இஜ்மாவானது என்பதை ஏற்க முடியாதுள்ளது.

இப்பிரச்சினை தொடர்பான பலதரப்பட்ட வாதப் பிரதிவாதங்களையும் நுணுக்கமாக ஆராய்ந்துள்ள யூஸாப் அல்கர்ஸாவி தனது கருத்தைப் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்:

“அடிப்படையில் ஸகாத் முஸ்லிம்களிலுள்ள ஏழைகளுக்கே வழங்கப்படல் வேண்டும்; ஏனெனில், அது அவர்களிலுள்ள செல்வந்தர்கள் மீதான வரியாகவுள்ளது. ஆயினும், வசூலிக்கப்பட்ட ஸகாத் நிதி அதிகமானதாக இருந்து, முஸ்லிம் ஏழைகளுக்கு எத்தகைய பாதிப்பும் ஏற்படாது என்றிருப்பின், தீம்மிக் காபிர்களுக்கும் ஸகாத்திலிருந்து உதவலாம். ஸகாத் பெறத் தகுதியுடையோர் பற்றிக் குறிப்பிடும் அல்குர்ஆன் வசனம் பக்கீர், மிஸ்கீன்களை முஸ்லீம்கள் என வரையறுத்துக் கூறாமையும் உமர் (ரஹிலி) அவர்களின் செயலும், பல புகஹாக்களின் அபிப்பிராயமும் இக்கருத்துக்குப் போதுமான ஆதாரங்களாகும்.

காபிர்களுக்கு அல் முஅல்லபத்து குலாபுஹாம் பங்குகளிலிருந்து பல நோக்கங்களுக்காக உதவலாம் என்பதை முன்பே விளக்கினோம்.

ஒரு பெரும்பாவிக்கு (பாஸிக்) ஸகாத்திலிருந்து உதவலாமா, என்பதைப் பொறுத்தளவில், அவன் பாஸிக்காக இருப்பினும் தொடர்ந்தும் முஸ்லிமாக இருந்தால், அவனுக்கு உதவலாம் என்பது அறிஞர்களின் கருத்தாகும். ஆனால் அவன் தான் பெற்ற ஸகாத்தைப் பாவத்திற்குப் பயன்படுத்துவான் என்றிருப்பின் அவனுக்கு உதவலாகாது.

பொதுவாக, தனது பாவத்தினால் முஸ்லிம்களுக்கு நோவினை செய்யாத, தான் செய்யும் பாவத்தை வைத்து அவர்களுக்குப் பாவால் விடாத பாவிக்கு ஸகாத் கொடுத்துதவுவதில் தவறில்லை; ஆனால், பாவத்தில் ஆணவத்துடனும் அகங்காரத்துடனும் பக்ரங்கமாக ஈடுபடும் ஒருவனுக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவலாகாது;

அஹ்லுஸ்-ஸான்னா வல் ஜமா-ஆவுடன் முரண்படும் முஸ்லிம் களிலுள்ள பிற பிரிவினருக்கு (உதாரணம் வீழுக்கள் போன்றோர்) ஸகாத்திலிருந்து உதவுவது பற்றி விரிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளது. சுருங்கக்கூறின், குப்ரை ஏற்படுத்தாத பித்அத்தான் கொள்கைகளைக் கொண்ட பிரிவினருக்கு, அவர்களும் முஸ்லிம்கள் (அஹ்லுஸ்-கிப்லா) வட்டத்தில் அடங்குவர் என்ற வகையில், ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவலாம் என்ற கருத்து வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இவ்விடயத்தில் மற்றைய பிரிவினர்களை விட அஹ்லுஸ்-ஸான்னர்கள் தாராள மனதுடன் நடந்து கொள்வது தெரிகிறது. ஆனால், குப்ரை ஏற்படுத்தும் கொள்கையைக் கொண்ட பிரிவினருக்கு, அவர்கள் தமிழை முஸ்லிம்கள் என அழைத்துக் கொண்டாலும் ஸகாத்திலிருந்து உதவி பெற்றுக்கொள்ள முடியாது.

(4) ஸகாத் கொடுப்பவரின் பிள்ளைகள், பெற்றோர், மனைவி, மிற இனபந்துக்கள்

ஓருவர் தனது ஸகாத்தைத் தூரத்து உறவினர்களுக்கு வழங்கலாம் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால், நெருங்கிய இனபந்துக்களான பெற்றோர், பிள்ளைகள், சகோதர சகோதரிகள், பெரிய, சிறிய தந்தைமார்-தாய்மார், மாமிமார், மாமாமார் போன்றோருக்கு ஓருவர் தனது ஸகாத்தைக் கொடுக்கலாமா, என்பது விரிவாக விளக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

ஸகாத் கொடுக்கும் ஓருவர் தனது நெருங்கிய உறவினரொருவருக்கு ஆமில் அல்லது இறைபாதையில் போராடுவர் அல்லது கடன்காரர் அல்லது பிரயாணி என்ற வகையில் தனது ஸகாத்தைக் கொடுத்துதல் முடியும். ஆனால், இத்தகைய நெருங்கிய இனபந்துக்களுக்கு பக்கீர், மிஸ்க்கீன் பங்கிலிருந்து வழங்குவதே சர்ச்சைக்குரியதாக உள்ளது. இங்கும் ஓருவரின் ஸகாத்தை, அவர் அதனை ஒப்படைத்த அரசோ அல்லது நிறுவனமோ அவரது இனபந்துக்களுக்கும் கொடுப்பது பிழையானதல்ல. ஆனால், ஓருவர் தனது ஸகாத்தைத் தானே பகிர்வதாக இருப்பின், தனது நெருங்கிய இனபந்துக்களுக்கு வழங்கலாமா எனும் விடயத்தில் விரிவான விடயங்கள் கூறப்படுகின்றன.

ஓருவர் தனது ஸகாத் நிதியிலிருந்து தனது பெற்றோருக்கோ பிள்ளைகளுக்கோ கொடுக்க முடியாது என்பது தெளிவான தீர்ப்பாகும். ஏனெனில், மகனின் சொத்து பெற்றோரினதும் சொத்தாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அவ்வாறே தந்தையின் ஓர் அங்கமாகவே பிள்ளைகள் இருக்கின்றனர்.

ஓருவர் தனது ஸகாத்தைத் தன் பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்க முடியாதது போலவே தன் மனைவிக்கும் வழங்கமுடியாது. ஏனெனில், ஒருவரது மனைவியும் அவரின் ஒரு பகுதியாகவே கொள்ளப்படுகின்றாள்.

ஓரு கணவன் தன் மனைவிக்குத் தனது ஸகாத்தைக் கொடுக்க முடியாது என்றிருப்பினும், ஒரு மனைவிக்குத் தனது ஸகாத் நிதியிலிருந்து தன் ஏழைக் கணவனுக்கு உதவ முடியும் என்ற கருத்து பல அறிஞர்களாலும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இக் கருத்துக்கு நம்பகமானதும் உறுதியானதுமான பல ஆதாரங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

ஓருவரது பெற்றோர், பிள்ளைகள் மனைவி ஆகியோரல்லாத பிற இனபந்துக்களுக்கு (உதாரணம்: சகோதர சகோதரிகள், மாமா, மாமி போன்றோர்) அவரது ஸகாத்தைக் கொடுக்கலாமா, என்பதில் வேறுபட்ட கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன.

ஓருவர் தனது ஸகாத் பொருளிலிருந்து குறித்த இனபந்து களுக்கு வழங்க முடியும் என்பதே பலமான கருத்தாகக் கொள்ளத்தக்கதாகும். ஹனபி மத்ஹபின் இமாம்கள், இமாம் யஹ்யா, இமாம் அஹ்மத் போன்றோரும் இன்னும் பலரும் இக்கருத்தையே கொண்டுள்ளனர். இப்னு அப்பாஸ், இப்னு மஸ்ஊத் போன்ற ஸஹாபாக்களும், ஸயீத் இப்னு முஸய்யப், அல்-ஹஸன், இப்ராஹீம், முஜாஹித், அல்-மஹ்ஹாக் போன்ற தாபிஸன்களும் மேற்படி கருத்தை ஆதரிப்பவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“ஏழைக்குக் கொடுக்கப்படும் ஸதகா (ஸகாத்) வெறும் ஸதகா மாத்திரமே. ஆனால், இனபந்துக்களுக்குக் கொடுக்கப் படுகின்ற ஸதகாவோ இரண்டு கூலிகளைத் தரக்கூடியதாகும். ஏனெனில்,

அது ஸதகாவாகவும் இனப்நூல்களுடன் கொண்ட உறவாகவும் உள்ளது.” (அஹ்மத், நஸாயி, திரமிதி) எனும் நபிமொழியும் மேற்போந்த கருத்துக்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.

ஸகாத் பெறத் தகுதியடையோர் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற சட்டவசனங்கள், பக்கீர்களை, உறவினர்கள், அந்நியர்கள் என்று பிரித்துக் காட்டாது பொதுப்படையாகவே வந்துள்ளன. மனைவி, பெற்றோர், குழந்தைகள் ஆகியோரைப் பொறுத்தவரை ஒருவரது ஸகாத்திலிருந்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது என்பது இஜ்மாவினது அடிப்படையிலும், மற்றும்பல ஆதாரங்களின் அடிப்படையிலும் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

(5) நபிகளான் குடும்பத்தார்

வெளிப்படையாக நபியவர்களின் குடும்பத்தவர்களுக்கு ஸகாத்தைப் பெறுவது விலக்கப்பட்டதாகும் என்ற கருத்தைத் தரும் பல நபி மொழிகள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் இரண்டை மட்டும் கீழே காணபோம்.

“ஸதக்காவானது முஹம்மதுக்கோ முஹம்மதுடைய குடும்பத்தவருக்கோ ஹலாலாக மாட்டாது. அது மனிதர்களின் அசத்தங்களாகும்.”

(அல்-முன்தகா)

இரு முறை நபியவர்கள் ஸகாத்தாக வந்திருந்த ஈத்தம் பழக்கிலொன்றைக் குழந்தையாக இருந்த ஹஸன் (றழி) அவர்கள் எடுத்தபோது அதை வீசியெறியுமாறு பணித்துவிட்டு “நாங்கள் ஸதகாவை (ஸகாத்தை) சாப்பிடுபவர்களல்லவர் என்பதை நீர் அறியமாட்டாரா?” என்றார்கள். (புஹாரி முஸ்லிம்)

இத்தகைய ஹதீஸ்களிலிருந்து தர்மங்கள் நபிகளாருக்கும் அவர்களது குடும்பத்தவர்களுக்கும் ஹலாலாகாது என்ற கருத்தைக் கொடுத்தாலும், நபியவர்களின் குடும்பத்தவர்கள் என்றால் யார், எத்தகைய தர்மம் அவர்களுக்கு ஹராமாகும் என்ற விடயங்கள் பற்றிக் கருத்து வேறுபாடு காணப்படுகின்றது.

நபியவர்களின் குடும்பம் என்பது பனு ஹாவிம், பனு அல்முத்தலிப் ஆகிய இரு பிரிவினர்களுமாகுமென இமாம் ஷாபிஸ் அவர்களும் மற்றும் சில அறிஞர்களும் கருதுகின்றனர்.

பனு ஹாவிம்கள் மாததிரமே நபியவர்களின் குடும்பம் என்பது இமாம்களான அபூஹனீபா, மாலிக் போன்றோரின் கருத்தாகும்.

பொதுவாக நபியவர்களின் குடும்பத்தவர்களுக்கு ஸகாத் கொடுக்கப்பட முடியாது என்பதே பெரும்பாலான அறிஞர்களின் கருத்தாகும். ஆயினும், இவர்களுக்கு கண்மத் பொருளிலுள்ள குறித்த 1/5 பங்கும் அல்லபை வரியிலுள்ள பங்கும் கிடைக்காதபோது ஸகாத்திலிருந்து உதவலாமெனச் சில அறிஞர்கள் அபிப்பிராயப்படு கின்றனர். இக்கருத்தை நான்கு மத்ஹபுகளையும் சேர்ந்த சில அறிஞர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

நபியவர்களின் குடும்பத்தாருக்கு ஸகாத்தை வழங்குவது பற்றி மிக விரிவாக ஆராய்ந்துள்ள யூஸாப் அல்-கர்லாவி அவர்கள், நபியவர்களின் காலத்தில், அவர்களது குடும்பத்தவர் களுக்கு கண்மத் பொருளிலிருந்தும் அல்லபை வரியிலிருந்தும் கிடைத்த பங்கு இன்று நபியவர்களின் பரம்பரையினருக்குக் கொடுக்கப்படாததனால் அதற்குப் பிரதியீடாக இன்று அவர்களுக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவலாம் என்று தீர்ப்பு வழங்குவதே பொருத்தமாக இருக்க முடியுமென்று குறிப்பிடுகிறார்.

மேலும், நபியவர்களின் குடும்பத்தவர்கள் ஸகாத்தைப் பெறுவது ஹராமானது என்பதற்கு ஆதாரமாகக் காட்டுகின்ற ஹத்ஸ்கள் அக்கருத்தைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றவையாக இல்லையென்று கூறும் கர்லாவி அவர்கள், குறித்த ஒவ்வொரு ஹத்ஸையும் எடுத்துக் காண்பித்துத் தன் கருத்துக்களை நிறுவியிடுகினார்.

நபியவர்கள் தமக்கும் தமது குடும்பத்தவர்களுக்கும் ஸகாத் பெறுவதை ஹராமாக்கியதன் மூலமாகப் பிறரிடம் இருந்து உதவி பெறுவதைவிட கௌரவமாக வாழ்வதற்குப் பழகுவதே சிறந்ததாகும் என்ற உயர்ந்ததொரு பாடத்தையே புகட்ட விரும்பினார்கள்.

செல்வந்தர்கள் மீது ஸகாத்தைக் கடமையாக்கிய நபியவர்கள், தாழும் தமது குடும்பத்தவர்களும் அதிலிருந்து உதவி பெறுவது வீணான சந்தேகங்களை ஏற்படுத்தக் கூடும் என்ற காரணத்தாலும், தமக்கு ஸகாதானது ஹலாலாகாது என்று குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டுமெனவும் அறிஞர்கள் கூறுவர்.

மேலும் ரஸல்லுல்லாஹ்வின் குடும்பம் எனும்போது அது மறுமை வரை அவர்களின் பரம்பரையில் வரும் அனைவரையும் குறிக்குமா, என்ற ஜயம் அறிஞர்களால் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு அவர்களை நபியவர்களின் குடும்பத்தவராகக் கருதுவதாக வைத்துக்கொண்டாலும், இன்று அவர்களுள் நபியவர்களின் காலத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற எத்தகைய உதவியுமின்றி வாழும் ஏழைகளுக்கு ஸகாத்தையும் கொடுக்காமல் இருப்பது நியாயமாகுமா எனச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. அவர்களுக்கு ஸகாத்தையும் கொடுக்காது அவர்களைப் பசியில் வாடவிடுவது நபியவர்களின் குடும்பத்திற்குச் செய்யும் மரியாதையாக இருக்கமாட்டாது. இதனால்தான் நபியவர்களின் காலத்தில் கிடைக்கப்பெற்ற வருமானங்களைப் பெறாத நிலையிலுள்ள அன்னாரின் குடும்பத்த வருக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவலாம் என்ற கருத்தை எல்லா மத் ஹபுகளையும் சேர்ந்த பல முக்கிய அறிஞர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளமையைக் காண முடிகின்றது.

அல்லாஹ்வே யாவற்றையும் நன்கு அறிந்தவன்.

ஒசாத்துணை நூல்கள்

1. பிக்வராஸ்ஸகாத் - கலாநிதி யூஸூப் அல்-கர்மாவி
2. பிக்வராஸ் ஸான்னா - ஷப்க் ஸெயித் ஸாபிக்
3. அல் -மஜ்மூஹ - இமாம் நவவி
4. அர் ரெளழா - இமாம் நவவி
5. நைலுல் அவ்தார் - இமாம் ஷளகானி
6. ஸாபுலுஸ் ஸலாம் - இமாம் ஸன்ஆனி
7. அல் - முர்ஷித் பீ அஹ்காமிஸ் ஸகாத்
- அஹ்மத் அப்துல் அஸ்ஸ் அல் மஸ்னி
8. தல்லுஸ் ஸகாத் - குவைத் பைதுஸ் ஸகாத் வெளியீடு
9. ஸாதுல் மஆத் - இமாம் இப்னுல் கையிம்

ஆய்வு : நான்கு

ஸகாத் சேகரிப்பும் விநியோகமும்

- ஒரு நடைமுறை ஆய்வு -

- அஷ்டவேஷய்க் ஸ். ஜஸ்ப் அலி -

ஸகாத் சேகரிப்பும் விநியோகமும் இடு நடைமுறை ஆய்வு

- அஷ்வேஷய்க் ஸீ. ஜூபும் அலி -

இஸ்லாம் ஸகாத்தின் ஊடாக பொருளாதாரத் துறையில், சமூக வாழ்வின் முன்னேற்றத்துக்கு மிகப் பயனுள்ள ஒரு திட்டத்தை முன்வைக்கின்றது. சமூகத்திலுள்ள வசதி படைத்தவர்கள் தமது செல்வத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியைக் கட்டாய தர்ம வரியாக வழங்க வேண்டுமென விதியாக்கியதன் மூலம் செல்வம் ஒரு சிலரிடம் மட்டும் தேங்கி நிற்காது பலர் அதனை உற்பத்தி முயற்சிகளில் ஈடுபடுத்த வழிகாட்டுகின்றது. இதனால், வசதி வாய்ப்புக்கள் குறைவாக உள்ளோருக்குத் தமது பொருளாதார வாழ்வில் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள உதவுகின்றது.

ஓரு சௌகாதரன் தன் சௌகாதரனைக் கவனிக்கக் கடமைப்பட்டவன் போல வசதி படைத்தவன் ஏழையைக் கவனிக்கக் கடமைப்படுகிறான். இப்பொறுப்பைச் சரிவர நிறைவேற்றுவதால் அல்லாஹ்வின் அருளும் அன்பும் கிட்டிவிடுவதோடு, சமூகத்தில் பொருளாதாரத் துறையிலும் ஏனைய துறைகளிலும் அபிவிருத்தியும் ஏற்படும்.

ஆனால் வசதிபடைத்தவன் தனது பொறுப்பை நிறைவேற்றத் தவறும் பட்சத்தில் இஸ்லாமிய அரசு அவனது சொத்திலிருந்து ஏழையின் உரிமையைப் பெற்றுக் கொடுக்கும். மேலும் ஏழைக்கு உதவி செய்யாமல் இருப்பதும், அவனுக்கு ஸகாத்துக் கொடுக்காது இருப்பதும் ஈமானில் குறைபாட்டை ஏற்படுத்துவதோடு இறை தண்டனைக்கும் காரணமாய் அமைந்து விடும்.

ஸகாத் கொடுக்க மறுப்பவனை முஷ்ரிக்கிற்கு நிகராகக் கருதுகிறது அல்குர்ஆன். “மறுமையை மறுக்கும் ஸகாத்தும் கொடுக்காத முஷ்ரிக்குகளுக்குக் கேடுதான்” (41:6-7)

ஸகாத் சமூகத்தின் உரிமையாகவும், காணப்படுகின்றது. ஏனைனில் எந்தவொரு செல்வந்தனும் தன் செல்வத்தை ஈட்ட,

விரும்பியோ, விரும்பாமலோ சமூகத்தின் உதவியைப் பெறவே செய்கின்றான். எனவே, அவனது செல்வத்தில் சமூகத்துக்கும் பங்குண்டு. அப்பங்கை உரிய முறையில் சமூகத்துக்கு வழங்க வேண்டியது அவன் மீது கடமையாகும். இதனால் தான் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் ஸகாத் பெற்ற தகுதி வாய்ந்த சூட்டத்தவர்கள் எவரும் இல்லாத போதும், ஸகாத் கட்டாயமாக செல்வந்தர் களிடமிருந்து பெறப்பட வேண்டுமென இஸ்லாம் வலியுறுத்துகின்றது.

ஸ்தாபன ரீதியான அமைப்பு

ஸகாத் தனிமனிதன் மீது விதியாக்கப்பட்ட சமூக ரீதியான கடமையாகும். இது, ஒரு சமூக அமைப்பின் அடிப்படையம்சமாக அமையவேண்டுமென்பதே இஸ்லாத்தின் இலட்சியம். ஒரு சிலர் தமது செல்வத்தில் ஒரு சிறு பகுதியை வறுமையில் பாதிக்கப்பட்டுள்ளோருக்கு தனித்தனியே பகிர்ந்தளிப்பதன் மூலம் அந்த இலட்சியம் நிறைவேற்றப்படமாட்டாது. மாறாக இதனை ஸ்தாபன ரீதியில் சூட்டாக நிறைவேற்றப்படமாட்டாது. மாறாக இதனை நாடப்படும் உண்மையான பயன்கள் கிட்டும். ஸகாத் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்ற பல திருக்குர்ஆன் வசனங்களும் ஹதீஸ்களும் மற்றும் ஸஹாபாக்களது நடவடிக்கைகளும், தீர்ப்புக்களும் இக்கருத்தினைத்தான் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றன. திருக்குர்ஆனில் அதிகமான இடங்களில் தொழுகையும் ஸகாத்தும் அடுத்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளன, இஸ்லாமிய வாழ்க்கையில் தொழுகையைப் போன்றே ஸகாத்தும் சூட்டாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்துகின்றது.

கல்பா உமர் இப்னு அப்துல் அஸ்ஸ (ரஹ்) அவர்களின் காலத் தில் ஸகாத் நிர்வாகம் ஸ்தாபன ரீதியாக மேற்கொள்ளப்பட்டமையால், மக்கள் தாம் பெற்ற ஸகாத்தை வைத்து தமது பொருளாதார வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொண்டார்கள். இதனால் அக்காலத்தில் ஸகாத்தைப் பெற்ற தகுதியான வறிய மக்களைக் காண முடியாதிருந்தது.

ஸகாத் நிர்வாகத்தில் அரசின் பங்கு

ஸகாத்தைச் சேகரித்து விநியோகிக்கும் பொறுப்பு இஸ்லாமிய அரசின் தலைவரைச் சார்ந்தது. அவர் தானாக அல்லது தனது பிரதிநிதிகள் மூலம் இக்கடமையைச் செயற்படுத்த வேண்டும். இதனை அல்குர்ஆன் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது. “நாம் அவர்களுக்குப் பூயியில் ஆதிக்கம் கொடுத்தால் அவர்கள் தொழுகையை நிலைநிறுத்தி ஸகாத்தும் கொடுப்பார்கள். நன்மையான காரியங்களைக் கொண்டேவி, தீமையான காரியங்களைத் தடை செய்வார்கள்.” (22:41)

“(நபியே) அவர்களது பொருள்களிலிருந்து (கடமையான) ஸகாத்தை எடுப்பதன் மூலம் (உள்ளும் புறமும்) அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கி வைத்து, அதைக் கொண்டு அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்தி. அவர்களை ஆசீர்வதிப்பீராக! உம்முடைய ஆசீர்வாதம் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு ஆறுதலளிக்கும். அல்லாஹ் செவியுறுவொன்றும் மிகக் அறிவுடையோனுமாயிருக்கின்றான்.” (9:103)

மேலும் ஸகாத் பெற அருகதையுள்ளவர்கள் பற்றி வந்துள்ள அல்குர்ஆன் வசனத்தில் அதனைச் சேகரித்து விநியோகிக்கும் பணியில் ஈடுபடுவோருக்கும் அதில் (ஸகாத்தில்) பங்குண்டு” (9:60) எனக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்டிருப்பது ஸகாத் நிர்வாகம் அரசின் மேற்பார்வையில் ஸ்தாபன ரீதியாகச் செயற்பட வேண்டும் என்பதையே உணர்த்துகின்றது.

நாயகம் (ஸல்) அவர்களும் முஆத் (ரழி) அவர்களை யமன் நாட்டுக்கு கவர்னராகவும் போதகராகவும் அனுப்பி வைத்தபோது “நீர் அந்த மக்களிலுள்ள வசதிப்படைத்தவர்களிடமிருந்து ஸகாத்தை வகுவித்து, அவர்களிலுள்ள வறியவர்களுக்கு அதனை விநியோகிக்க வேண்டும். இதனை நீர் அந்த மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும்” எனக் கூறினார்கள். (புகாரி மூஸ்விம்) அறிஞர் ஷல்தாத் இதனை விளக்குகையில் இறைதூதரின் இக்கட்டளை சமுகத்திலுள்ள செல்வந்தர்களிடமிருந்து ஸகாத் அதிகார பூர்வமாகப் பெறப்பட்டு வறியவர்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகின்றது எனக்கூறலாம் என்கிறார். ஷெய்குல் இஸ்லாம் அல்ஹாபிழ் இப்னு ஹஜர் (ரஹ்) அவர்கள் இந்த ஹதீஸை

விளக்கும் பொழுது, ஸகாத்தைச் சேகரித்து விநியோகிப்பது இல்லாமிய அரசின் தலைவரது பொறுப்பாகும். அவர் தானாக அல்லது தனது பிரதிநிகள் மூலம் இக்கடமையைச் செயற்படுத்த வேண்டும். ஸகாத் கொடுக்க மறுப்பவர்களிடமிருந்து அதனைப் பலவந்தமாக அறவிட வேண்டியது அவரது கடமை என்கிறார்.(1)

நபி (ஸல்) அவர்களும் குலபாஜர் ராஷ்தீன்களும் ஸகாத், சேகரித்து விநியோகிக்கும் அதிகாரிகளை இல்லாமிய எல்லைக் குட்பட்ட பலவேறு பிரதேசங்களுக்கும் அனுப்பி வைத்தார்களென அல்-ஹாபிழ் இப்னு ஹஜர் (ரஹ்) அவர்கள் அத்தல்ஹீஸ் என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்த வகையில் நபி (ஸல்) அவர்கள் இப்னு லுதைபா (ரஹி), இப்னு ஸஅதீ (ரஹி), இப்னு மஸ்ஊத் (ரஹி), அடு ஜஹம் இப்னு ஹாதைபா (ரஹி), உக்பத் இப்னு ஆமிர் (ரஹி), உப்பாத் இப்னு பஸர் (ரஹி), அம்ரு இப்னுல் ஆஸ் (ரஹி), மாலிக் இப்னு நுவைர் (ரஹி) போன்ற பல ஸஹாபாக்களை அரபு நாட்டுக்குள்ளும், அரபு நாட்டுக்கு வெளியிலும் அனுப்பி வைத்ததாக ஸஹීஹான கிரந்தங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. (2)

இவ்வாறு அனுப்பப்பட்டவர்களுக்குத் தேவையான அறிவுரைகளையும் உபதேசங்களையும் அடிக்கடி வழங்கிக் கொண்டிருந்ததோடு, அவர்கள் தமது பணியைப் பொறுப்புணர் வோடு நிறைவேற்றிருக்கின்றார்களா, ஊழல், மோசடி களில் ஈடுபடு கின்றார்களா, இலஞ்சம் வாங்குகின்றார்களா என்பதையும் நபி (ஸல்) அவர்கள் நன்கு அவதானித்து வந்தார்கள். சில சமயம் சில அதிகாரிகளை விசாரித்தும் இருக்கின்றார்கள்; உதாரணமாக, இப்னு லுதைபா (ரஹி) அவர்கள் தான் சேகரித்து விநியோகித்த ஸகாத் கணக்கு விபரங்களைச் சமர்ப்பித்த போது, அது சம்பந்தமாக மேலும் பல விளக்கங்களைக் கூறுமாறு வேண்டினார்கள். இதனை இமாம் இப்னுல் கையிம் விளக்கும்பொழுது, பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அதிகாரிகளது நடவடிக்கைகள் குறித்து விசாரிப் பார்கள். அச்சமயம் அவர்களது நடவடிக்கைகள் திருப்தியற்ற னவாகக் காணப்படி அல்லது அவர்கள் ஊழல் மோசடி கள் செய்ததாக அறியப்படி அவர்களைப் பதவி நீக்கம் செய்து விட்டு வேறு அதிகாரிகளை நியமிப்பார்களெனக் கூறுகின்றார். (3)

மேலும் பெருமானார் (ஸல்ல) அவர்கள், சமூகத்திலுள்ள வசதி படைத்தவர்கள் “ஸகாத்” ஸ்தாபன ரீதியான அமைப்பாகச் செயற்பட ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டுமெனவும், ஸகாத் வசுவிக்கும் அதிகாரிகளிடம் தமது செல்வத்தில் எதனையும் மறைக்காது அதற்கான ஸகாத்தை ஒப்படைத்துவிட வேண்டுமெனவும் வலியுறுத்திக் கூறினார்கள்.

“இரு முறை நாட்டு அரபிகள் சிலர் நபி (ஸல்ல) அவர்களிடம் வந்து ‘எம்மிடத்தில் ஸகாத் வசுவிக்க வரும் அதிகாரிகளிற் சிலர் எமக்கு அந்தி இழைக்கின்றார்கள்’ என முறையிட்டார்கள் அதற்கு நபியவர்கள் (உங்களிடத்தில் வரும்) அதிகாரிகள் மீது நங்கள் திருப்தி கொண்டு உங்கள் மீது கடமையான ஸகாத்தை ஒப்படைத்து விடுங்கள்’ என உபதேசித்தார்கள்.” (முஸ்லிம்)

மற்றொரு முறை “இருவர் முஹம்மத் (ஸல்ல) அவர்களிடம் வந்து, ‘என்மீது கடமையான ஸகாத்தை உங்களது பிரதிநிதியிடம் ஒப்படைத்து விட்டால் எனது கடமையை நிறைவேற்றியவனாகக் கணிக்கப்படுவேனா’ என வினவினார். அதற்கு நபியவர்கள் “ஆம், உமது கடமையை நிறைவேற்றியவராக நீர் கணிக்கப்படுவீர் அதற்குரிய கூலியும் உமக்களுக்குக் கிடைக்கும். அதனைப் பிழையாக பயன்படுத்துபவர்கள் அதற்கான தண்டனையைப் பெறுவார்கள்” எனக் கூறினார்கள். (அஹ்மத்)

இது நபிகளாரால் அனுப்பட்ட ஸகாத் வசுவிக்கும் அதிகாரிகள் அந்யாயக்காரர்களாக இருந்தார்கள் என்ற கருத்தைக் குறிக்க மாட்டாது. அவர்கள் மிகவும் நிதானமானவர்களாகக் காணப்பட்டனர். உமர் (ரழி), அலி (ரழி) முஆத் (ரலி) போன்ற நம்பிக்கைக்குரிய தோழர்களையே நபி (ஸல்ல) அவர்கள் அப்பணிக்காக நியமித்தார்கள். அத்தகையோர் ஸகாத் திரட்டச் செல்லும் பொழுது, செல்வத்தின் மீது பேராசையுடையவர்கள் அதனைச் செலுத்த விரும்பாது அவர்கள் மீது கோபப்படுவார்கள். அவர்கள் தமக்கு அந்தியிழைப்பதாகக் கருதுவார்கள் என்பதையே பெருமானாரது மேற்குறிப்பிட்ட ஹதீஸ் கள் உணர்த்துவதாக அல்மனாவி (ரஹ்) குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். (4)

ஸஹாபாக்களது பத்வாக்களும் ஸகாத் நிர்வாகம் ஸ்தாபன ரீதியாக அமைய வேண்டுமென்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

உதாரணமாக அபு ஸாலிஹ் (ரழி) அவர்கள் தன் மீது ஸகாத் கடமையாகியபோது, ஸஅத் இப்னு அபீவக்காஸ் (ரழி), இப்னு உமர் (ரழி), அபுஹ்ரரா (ரழி), அபு ஸசத் அலகுத்ரி (ரழி) ஆகிய ஸஹாபாக்களிடத்தில் சென்று 'என்மீது கடமையான ஸகாத்தை நானாகப் பகிர்ந்தளிக்கவா அல்லது ஆட்சியாளர்களிடம் ஒப்படைக்கவா?' எனக் கேட்டார். அதற்கு அவர்கள் அனைவரும் ஆட்சியாளர்களிடம் ஒப்படைக்குமாறு கூறினார்கள். இதில் அவர்கள் யாரும் கருத்து முரண்பாடு கொள்ளவில்லை. மற்றொரு அறிவிப்பின்படி ஆட்சியாளர் தான் விரும்பியதைச் செய்பவராக இருந்தாலும் அப்படி ஒப்படைக்கலாமா எனக் கேட்டதற்கு அவர்கள் அனைவரும் ஆம் எனப் பதிலளித்ததாக அறியப்படுகின்றது. (5) இது உமையாக்கள் காலத்தில் இடம் பெற்ற சம்பவமாகும்.

இரு முறை இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள் மக்களைப் பார்த்து "உங்களது விவகாரங்களைக் கவனிக்கக்கூடிய அதிகாரிகளிடம் உங்களது ஸகாத்தை ஒப்படைத்து விடுங்கள். யார் நன்மை செய்கின்றாரோ, அவர் அதற்கான கூலியைப் பெறுவார். யார் பாவம் செய்கின்றாரோ அவர் அதற்கான தண்டனையைப் பெறுவார்" என்றார்கள். அவரது மற்றொரு அறிவிப்பின்படி "அவர்களிடம் உங்களது ஸக்காத்தை ஒப்படைத்து விடுங்கள் அவர்கள் அதனைக் கொண்டு மது அருந்தினாலும் சரியே" என்றார்கள். (6)

இவையனைத்தும் ஸகாத்தைச் சேகரித்து விநியோகிக்கும் பணியை அரசு பொறுப்பேற்றுச் செயற்படுத்த வேண்டுமென்பதையும் இந்த விடயத்தில் வசதிபடைத்தவர்கள் அரசுக்குப் பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்க வேண்டுமென்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. ஆனால் இஸ்லாமிய அரசு இல்லாத இடங்களில் வாழும் முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை அவர்கள் இதற்காக ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தி ஸ்தாபன ரீதியாகச் செயற்பட வேண்டியது அவசியமாகும். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் தான் ஸகாத்தினால் எதிர்பார்க்கப்படும் உண்மையான பயன்கள் கிடைக்கும்.

ஸகாத் விநியோகம் அரசினால் அல்லது தனிப்பட்ட அமைப்புக்களினால் ஸ்தாபன ரீதியாகச் செயற்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதற்குப் பின்வரும் நியாயங்களைக் கூற முடியும்.

- 1) இயல்பாகவே மனிதர்கள் செல்வத்தின் மீது ஆசையடைய வர்களாவர். அவர்கள் தம்மீது கடமையான ஸகாத்தை முறையாகப் பகிர்ந்தளிக்கா விட்டால், வறியவர்களது உரிமை பாதிக்கப்படும்.
- 2) வறியவர்கள் தமது உரிமையை வசதிபடைத்தவர்களிடமிருந்து நேரடியாகப் பெறாமல் அரசின் அல்லது ஸகாத் ஸ்தாபனத்தின் ஊடாகப் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் அவர்களது சுயகெளரவும் பாதுகாக்கப்படுகின்றது.
- 3) தனிநபர்கள் தாமாக அதனைப் பகிர்ந்தளிக்கும் போது சில வறியவர்களுக்கு அவர்களது தேவைகளை விட மேலதிகமாக ஸகாத் கிடைக்கவும், அவர்களைவிடத் தேவையும் உரிமையு முடைய மற்றும் சிலர் புறக்கணிக்கப்படவும் வாய்ப்புண்டு. அத்தோடு இவ்வாறு பகிர்ந்தளிப்பதனால் ஸகாத்தின் மூலம் எதிர்பார்க்கப்படும் உண்மையான பயன் கள் கிடைக்காமலும் போகலாம்.
- 4) ஸகாத் பெற அருகதையடையவர்களைத் தனிநபர்கள் மிகச் சரியாக இனம் கண்டு, அவர்களது தேவையை நிறைவேற்று வார்களென எதிர்பார்க்க முடியாது. ஆட்சியாளர்களால் அல்லது ஸ்தாபன ரீதியான அமைப்புக்களினால்தான் அப்பணியைத் திறம்படச் செய்ய முடியும்.
- 5) ஸகாத்தைப் பொதுத் தேவைகளுக்கும் பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது. இதனைத் தனிநபர்கள் தீர்மானிப்பது சிரமமாகும்.
- 6) இஸ்லாம், மார்க்கமாகவும் ஆட்சியாகவும் இருப்பதனால் இவற்றை ஒழுங்குபடுத்த நிதி அவசியமாகின்றது. இதில் ஒரு பகுதியை இஸ்லாமிய அரசு ஸகாத்தின் மூலம் நிரந்தரமாகப் பெற்றுக் கொள்ள முடிகின்றது.

ஸகாத் ஸ்தாபனத்தை அதன் பணிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சேகரிப்புப் பிரிவு விநியோகப் பிரிவு என இரு பெரும் பிரிவுகளாக வகுக்குக் கொள்ள முடியும். இவை ஒவ்வொன்றும் பல கிளைகளையும் துணைப்பிரிவுகளையும் கொண்டிருக்கலாம்.

ஸகாத் சேகரிப்பும் மிரிவும் அதன் முக்கியத்துவமும்

இப்பிரிவின் தொழிற்பாடும் முக்கியத்துவமும் நவீனகால வரி அறவீட்டுத் திணைக்களங்களின் தொழிற்பாட்டையும் முக்கியத்துவத்தையும் விட மிக விரிவானதாகும். ஏனெனில் அவற்றின் நிர்வாகம் பெரும்பாலும், நாணயக் கொடுக்கல் வாங்கலோடு தொடர்புபட, ஸகாத்தின் நிர்வாகமோ, நாணயங்கள், ஆபரணங்கள், புதையல்கள், கனிப்பொருட்கள், கால்நடைகள், தானியங்கள், பழவர்க்கங்கள், வியாபாரப் பொருட்கள் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களோடு தொடர்புபடுகின்றது.

இப்பிரிவின் கீழ் தொழில் புரிபவர்கள், ஸகாத் கடமையான வர்களின் பெயர்ப்பட்டியலைத் தயாரித்தல், அவர்கள் மீது ஸகாத் கடமையான பொருட்களின் வகைகளையும், அவற்றின் அளவையும் நிர்ணயித்தல் அவற்றுக்கான ஸகாத்தின் அளவை நன்கு பரிசீலித்து வரையறுத்தல் உரியவர்களிடமிருந்து அவற்றைச் சேகரித்தல் அவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்டவற்றை விழியோகப் பிரிவுக்கு ஒப்படைக்கும் வரை பாதுகாத்தல் போன்ற பணிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

ஸகாத் சேகரிப்பு எல்லைப் பிரதேசம் விரிவானதாக அல்லது ஸகாத் விதியாகும் பொருட்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகக் காணப்பட்டன, பிரதான சேகரிப்புப் பிரிவின் கீழ் அல்லது அதன் கிளைப் பிரிவின் கீழ் ஒவ்வொரு பொருளுக்குமெனத் தனித்தனியான பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி அவற்றின் ஊடாக குறிப்பிட்ட பொருட்களின் சேகரிப்புப் பணியை மேற்கொள்ள முடியும். உதாரணமாக, இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் உற்பத்தியாகும் விளைபொருட்களுக்கேற்ப, தேயிலைக்கெள்ளறும், தென்னைக்கெள்ளறும், ரப்பருக்கெள்ளறும், நெல்லுக்கெள்ளறும், மற்றும் வியாபாரப் பொருட்கள், வாசனைத்திரவியங்கள் போன்றவற்றுக்காகவும் தனித்தனியான பிரிவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

ஸகாத் விழியோகப் மிரிவும் அதன் முக்கியத்துவமும்

இதன் தொழிற்பாடு நவீனகால சேமநல நிலையங்களின் தொழிற்பாட்டுக்கு நிகரானதாகும். இப்பிரிவு ஸகாத் பெற அருகதையுள்ளவர்கள் பற்றிய ஒரு பட்டியலை மிக நுணுக்கமாகத்

தயாரிக்க வேண்டும். மேலும் அத்தகையோரின் தேவைகள், தேவைப்படும் துறைகள், தேவைகளின் அளவுகள், என்பவற்றை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். பின்னர் குறிப்பிட்ட காலப் பகுதியில் ஸகாத் பெற உரிமையுள்ளவர்களாகக் காணப்படுவோரின் தேவைகளின் முக்கியத்துவத்துக்கேற்ப அவர்களை நிரல்படுத்தி, அக்காலப் பகுதியில் சேகரிக்கப்பட்ட ஸகாத்தின் மொத்த அளவைக் கவனத்திற்கொண்டு, அவர்களது தேவைகளை முடிந்தவரை பூரணமாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க முயல வேண்டும். நபிகளாரின் காலத்திலும் இங்ஙனமே ஸகாத் வழங்கப்பட்டது.

இமாம் அழு உபைத் என்ற அறிஞர் இதனைத் தனது ‘கிதாபுல் அம்வால்’ என்ற நூலில் விளக்கும் பொழுது “ஓவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவனது உணவு, உடை, இருப்பிடம், தொழில்வசதி போன்ற தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளப் போதுமானவு ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவி வழங்கப்பட வேண்டுமென்றும் நபி (ஸல்) அவர்களதும், ஸஹாபாக்கள், தாபிளன்களதும் காலங்களில் இவ்வாறே ஸகாத் வழங்கப்பட்டது” எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இமாம் ஷாபிர், (ரஹ்ம) இமாம் நவவி (ரஹ்) ஆகியோரும் இவ்வாறே குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

மனித தேவையென்பது ஓவ்வொருவரது சமூக அந்தஸ்து கல்வித்தரம் போன்றவற்றைப் பொறுத்து வித்தியாசப்படலாம். உதாரணமாக தொழில் வசதியைப் பொறுத்தவரை வியாபாரம், கைத்தொழில், விவசாயம், தையல்வேலை, சிகையலங்காரம், செருப்புத் தைத்தல் அல்லது இவ்விதமான வேறு தொழில்களைச் செய்பவர்களுக்கு அவர்களது தொழில்களைத் திருப்திகரமாக்க தொடருவதற்குப் போதுமானவு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

தொழில் செய்யச் சக்தியடையவனாக இருக்கும் ஒருவன் கல்வி கற்பவனாக இருந்தால், அவனது கல்வி பாதிக்கப்படா திருப்பதற்காக அவனுக்கும் ஸகாத்திலிருந்து உதவி வழங்கப்படும். ஆனால் அவன் பெறும் கல்வி சன்மார்க்க அங்கீகாரம் பெற்றதாகவும் மூஸ்லிம் சமூகத்துக்குப் பயன்தரக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

ஒருவனுக்குப் பெறும் தோட்டங்களும், வீட்டு வசதிகளும் இருக்க, அவனது நாளாந்து வாழ்க்கைத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக்

கொள்ளப் போதிய வருவாய் இல்லாதிருந்தால், அவனது தோட்டத்தையோ வீட்டையோ விற்கும்படி நிரப்பந்திக்கப்பட மாட்டான். மாறாக அவனுக்கும் ஸகாத் வழங்கப்படும். ஒருவனிடம் சொத்துக்கள் இருப்பது அறியப்பட்டிருக்க அவன் தன்னை 'பக்கீர்' எனக் கூறி, ஸகாத் உதவி கோரினால் தக்க ஆதாரம் இன்றி அக்கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆனால், ஒருவனிடம் சொத்துக்கள் இருப்பது அறியப்படாதிருக்க அவன் தன்னை பக்கீர் எனக் கூறினால் அவனது கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்பதில் எவ்விதக் கருத்து முரண்பாடுமில்லை. ஏனெனில், வறுமையென்பது மறைவானது, அதனை ஆதாரபூர்வமாக நிறுவுவது சிரமமானதாகும்.

ஒருவன் தனக்குத் தொழில் எதுவும் இல்லையெனக் கூறினால் வெளிப்படையில் முதுமை, நோய் போன்ற காரணங்களால் உழைக்க முடியாதவனாக அவன் காணப்படின் எவ்வித ஆதாரங்களோ சத்தியமோ இன்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம். அத்தகையவன் சக்தியுள்ள ஒரு வாலிபனாக இருந்தாலும் அவன் தொழில் எதுவும் இல்லையென ஆதாரம் காட்டும்படி நிரப்பந்திக் கப்பட மாட்டான். அவனது வார்த்தை ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். இமாம் ஷாபிஷ் இன் கருத்துப்படி அவன் தனது நிலையைச் சத்தியத்தின் மூலம் உறுதிப்படுத்த வேண்டிய அவசியமும் கிடையாது. இதனைப் பின்வரும் ஹதீஸ் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

"ஒரு முறை இருவர் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் ஸகாத் கோரி வந்தனர். அவர்கள் இருவரும் ஆஜானுபாகுவான தேகக்கட்டோடு இருப்பதைக் கண்ட நபி (ஸல்) அவர்கள், தமது பார்வையைத் தாழ்த்தியவர்களாக நீங்கள் விரும்பினால் உங்களுக்கு ஸகாத்துத் தருகின்றேன்; ஆனால் அதில் வசதிபடைத்தவர்களுக்கும் உழைப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களுக்கும் பங்கில்லை' என்றார்கள்." (அஹ்மத், அபுதாலுத், அந்நஸா)

எந்த வகையான தொழிலோ வருவாயோ இல்லாதவனாகவும், உழைப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட இயலாதவனாகவும் இருப்பவனுக்கு அவனது மரணம் வரை வாழ்வதற்கு அவசியமான தொகை கொடுக்கப்படும். அதனைக் கட்டம் கட்டமாக அவனது தேவைக்கேற்ப வழங்கவும் முடியும்; அல்லது இமாம் நவவி,

இமாம் ஸர்கசீ ஆகியோர் குறிப்பிடுவது போன்று, அத்தகையவனுக்கு நிலம் அல்லது வருமானம் தரக்கூடிய எதையாவது வாங்கிக் கொடுக்கலாம். அவ்வாறு வாங்கிக் கொடுப்பவற்றை விற்கக்கூடாது என அவனை வற்புறுத்தவும் முடியும்.

கடனாளியைப் பொறுத்தவரையில், அவன் கடனாளி என்பதும் பாாவமல்லாத, ஆகுமான தேவைகளுக்காகக் கடன்பட்டு, அதனை அடைத்துக் கொள்ளப் போதிய வசதியின்றித் தவிப்பவன் என்பதும் ஆகாரபூர்வமாக நிறுவப்படும் வரை, அவனுக்கு ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவி வழங்கப்பட மாட்டாது.

இவை போன்ற மனித வாழ்வுக்கு அவசியப்படக்கூடிய அனைத்துத் தேவைகளுக்கும், அவை ஏன் அத்தின் வரையறைக்கு உட்பட்டிருக்குமாயின், ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவி பெற முடியும். இதனை ஸகாத் விநியோகம் பற்றிக் குறிப்பிடும் அல்குர்ஆன் வசனம் (9-60) தெளிவுபடுத்துகின்றது.

மனிதனது தேவைகள் நேர்மையான இரு சாட்சிகளால் உறுதிப் படுத்தப்பட வேண்டும். அல்லது மக்கள் மத்தியில் அவன் தேவையுடையவன் என்பது பிரபல்யமாக இருக்க வேண்டுமென இமாம் நவவி குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். (7) வேறு சிலரது கருத்துப்படி, ஒருவன் தேவையுடையவன் என்பது நீதமான ஒரு சாட்சியின் மூலம் நிறுவப்பட்டாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

இது, தேவையுடையவன் தனது தேவையைக் கண்டிப்பாகச் சாட்சியாளர்கள் மூலம் நிருபிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைக் குறிக்காது; மாறாக, ஸகாத் விநியோக அதிகாரிகளினால் குறிப்பிட்டவனின் தேவையை விசாரித்து அறிந்து கொள்ள முடியும்; அவன் வாழும் சமுகத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் அல்லது அவனது அயலவர்களால் அல்லது அவனைப்பற்றி நன்கு தெரிந்தவர்களால் அவன் உண்மையாகவே தேவையுடையவன் என்பது உறுதிப் படுத்தப்பட்டால், அவனுக்கு ஸகாத் கொடுக்கப்படும் (8).

ஸகாத் விநியோகப் பிரிவின் அதிகாரிகள் தமது வேலைப் பழுவைக் குறைப்பதற்காகத் தேவைக்கேற்ப பல கிளைகளையும் சிறுசிறு துணைப்பிரிவுகளையும் உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும்.

உதாரணமாக, ஒவ்வொரு பிரதேசத்துக்குமெனத் தனித்தனிக் கிளைகளை உருவாக்கி அதன் கீழ் ஸகாத் பெற அருகதையுள்ள ஒவ்வொரு குழுவினருக்கும் பிரத்தியேகமான துணைப் பிரிவுகளை அமைத்துக் கொள்ளலாம். இந்த ஒவ்வொரு பிரிவுக்குமான பங்கை முஸ்லிம்களின் தலைவர், ஆலோசனைச் சபையின் ஒத்துழைப்போடு தனது இஜ்திஹாதின் மூலம் தீர்மானிப்பார். அவ்வாறு தீர்மானிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் ஸகாத் சேகரிப்பு விநியோகம் சம்பந்தமாக முழுமையான ஆய்வொன்று நடத்தப்பட வேண்டும். இஸ்லாம் ஒரு சர்வதேச மார்க்கம் என்றவகையில் அதன் பிரசார பணிகளையும், முஸ்லிம்களது பொதுவான பிரச்சினைகளையும், ஏனைய சமூகங்களுடனான முஸ்லிம்களது தொடர்பையும், ஸகாத் சேகரிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களின் தேவைகளையும் அப்போது கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும்.

இலங்கையில்

எமது நாடான இலங்கையைப் பொறுத்தவரை, இது இஸ்லாமிய ஆட்சி நடைபெறுகின்ற ஒரு நாடல்ல; எனவே இங்கு ஸகாத் நிர்வாகத்தை முழுமையாகச் செயற்படுத்துவது மிகவும் சிரமமான காரியமாகும். எனினும், இன்று இந்நாட்டில் பரவலாக ஓர் இஸ்லாமிய எழுச்சி ஏற்பட்டு வருவதாலும், ஸகாத் கடமையை ஸ்தாபன ர்தியான ஓர் அமைப்பினாடாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற நல்லுணர்வு கிராமிய மட்டத்தில் மேலோங்கி வருவதாலும் இத்துறையில் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் வேகமான ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுமாயின், மிக விரைவாக குறிப்பிடத்தக்க வெற்றியொன்றை எதிர்பார்க்கலாம்.

இந்த வகையில், மேலே குறிப்பிடப்பட்டவாறு தேசிய மட்டத்தில் ஸகாத் சேகரிப்பு விநியோகம் என்ற அடிப்படையில் தலைமை ஸ்தாபனம் ஒன்றினை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தேவைக்கேற்ப மாகாண மாவட்ட வாரியாக அதன் கிளைகளை விஸ்தரித்துக் கொள்ள முடியும். பின்னர் ஒவ்வொரு முஸ்லிம் கிராமத்திலும் மஸ்ஜித்களை மையமாகக் கொண்ட நிர்வாகப் பிரிவுகளை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். அப்பிரிவுகள் மஸ்ஜித் நிர்வாக சபையின் அனுசரணையுடன் சூயேச்சையாகச் செயற்படும் உறுப்பினர்களைக் கொண்டு, ஸகாத் ஸ்தாபன அமைப்பாக

இயங்குவது விரும்பத்தக்கது. ரமூரான் மாதத்தில் மட்டுமன்றி, வருடம் முழுவதும் செயல்படும் அமைப்பாக அதன் நிர்வாகத்தை ஒழுங்குபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

தலைமை ஸ்தாபனம் மற்றும், மாகாண, மாவட்ட ரீதியான கிளை ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரை, மேலே சூறப்பட்ட நிர்வாகப் பிரிவுகளையும், அவற்றின் செயற்பாட்டு அம்சங்களையும் தேவைக்கேற்ப தமில் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

தலைமை ஸ்தாபனமும் கிளை ஸ்தாபனங்களும் இந்நாட்டு மூஸ்லிம்களது பொதுவான தேவைகளை நிறைவேற்றி கொடுப்பதிலும் இஸ்லாமிய தஃவாவைத் தேசிய மட்டத்தில் விரிவுபடுத்துவதிலும் பயங்கரவாத எதிர்ப்புக்களிலிருந்தும், சிந்தனா ரீதியில் பிற கலாச்சார நூகர்கத் தாக்கங்களிலிருந்தும் மூஸ்லிம் சமூகத்தைப் பாதுகாப்பதிலும், இந்நாட்டு மூஸ்லிம்களது உரிமை களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதிலும், முனைப்பாகச் செயற்பட வேண்டும். இதற்கு அவசியப்படும் நிதியை முஅல்லபதுல் சூலாப், அர்ரிகாப், பீஸபிலில்லாலாஹ், இப்னுஸ் ஸபில் முதலான பங்குகளிலிருந்து பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

கிராம வாரியாகச் செயற்படும் துணைப் பிரிவுகள் தலைமை ஸ்தாபனத்தினதும் அதன் கிளைகளதும் ஆலோசனையுடன் அவற்றின் எல்லைக்குட்பட்ட வறிய மூஸ்லிம்களது தேவைகளை நிறைவேற்றி கொடுக்கும். அவ்வப் பிரதேசங்களில் சேகரிக்கப்பட்ட ஸகாத் நிதி அதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும். ஒரு பங்குதாரரின் மிக அவசியமான தேவையை நிறைவேற்ற நிதிப்பற்றாக்குறை ஏற்படின் தகுந்த ஆலோசனைப்படி மற்றொரு பங்குதாரருக்கு உரித்தான் நிதியிலிருந்து குறை நிரப்புச் செய்ய முடியும். அல்லது மற்றொரு கிட்டிய கிராமமொன்றின் தேவை பூர்த்தியாகி இருப்பின், மேலதிகமாக எஞ்சியிருக்கும் நிதியைப் பெற்றுக் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் தேவையை நிறைவு செய்து கொள்ளலாம். அல்லது அதற்காகத் தலைமை ஸ்தாபனத்தினதும் அதன் கிளை ஸ்தானங்களதும் உதவியைப் பெறலாம். கிராமிய துணை ஸ்தாபனங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட பின் எஞ்சிய நிதியும் உரிமைதாரர்கள் எவருமற்ற பங்கு நிதியும் தலைமை ஸ்தானத்தினத்துக்கோ

அல்லது அதன் கிளை ஸ்தானங்களுக்கோ அனுப்பி வைக்கப்படல் வேண்டும்.

இவ்வாறு இலங்கையில் ஸ்காத் நிர்வாகம் ஸ்தாபன ரீதியாகச் செயற்படுத்தப்படுமாயின், நாம் இன்று எதிர்நோக்கும் எண்ணற்ற பிரச்சினைகளையும் சிக்கல்களையும் மிகச் சுலபமாகத் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அத்தோடு முஸ்லிம்கள் மத்தியில் ஒரு பரவலான முன்னேற்றத்தையும் சமூக மேம்பாட்டையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும் முடியும். இதனால் நாட்டுக்குப் பயனுள்ள பிரஜைகளாக முஸ்லிம்கள் மாறுவதோடு, தொழில் வாய்ப்பு, பொருளாதார அபிவிருத்தி, முதலானவற்றுக்கும் வழி பிறக்கும்.

ஸ்காத் ஸ்தாபன உறுப்பினர்கள்

ஸ்காத் சேகரித்தல், அதனை விநியோகித்தல் ஆகியவற்றோடு தொடர்பான வேலைகளில் ஈடுபடுவோர் ஸ்காத் ஸ்தாபன உறுப்பினர்களாகக் கணிக்கப்படுவார்கள். இவர்கள் ஸ்காத் பெற அருகதையுடைய எட்டுக் கூட்டத்தவர்களில் மூன்றாம் பிரிவினர் களாவர். இவர்களை ஸ்காத் நிர்வாக வேலைகளுக்கமர்த்துவதும் அவர்களுக்குரிய சம்பளம் அல்லது கூவியை வரையறுப்பதும் இஸ்லாமிய அரசின் பொறுப்பாகும். இந்த ஊழியர்களது பொதுவான நடவடிக்கைகள் தொழிற்பாடுகள் போன்றவற்றை மேற்பார்வை செய்து, தேவையான வழிகாட்டல்களையும் எச்சரிக்கைகளையும் வழங்கும் பணியையும் இஸ்லாமிய அரசே மேற்கொள்ளும். இதுவே நுபி (ஸ்ல) அவர்களது காலத்திலும் குலபாஷர் ராஜிதீங்களது காலத்திலும் செயற்படுத்தப்பட்ட வழிமுறையாகும்.

இஸ்லாமிய ஆளுகைக்கு உட்படாத நாடுகளைப் பொறுத்த வரையில், இத்துறையில் இஸ்லாமிய அரசு மேற்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்புக்களையும் பணிகளையும் அந்நாடுகளிலிருக்கின்ற உத்தியோக பூர்வமான உலமாக்கள் ஒன்றியங்களும் அவற்றின் தலைமைப் பீடங்களும் மேற்கொள்ள வேண்டும். கிராமவாரியான துணை ஸ்தாபன உறுப்பினர்களை நியமிக்கும்

பொழுது குறிப்பிட்ட கிராமத்தைச் சேர்ந்த மஸ்ஜித் நிர்வாகஸ் தர் களையும் அக்கிராமத்திலுள்ள முக்கியஸ் தர் களையும் கலந்தாலோசித்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், அக்கிராமத்தவர்களிலிருந்து ஸ்தாபன உறுப்பினர் களைத் தெரிவு செய்வது சாலச் சிறந்ததாகும். அவசியப்படி ன் வேறு பிரதேசத்தவர்களையும் வேலைக்கமர்த்துவதில் தவறில்லை.

ஸ்தாபன உறுப்பினர்களுக்கான விதிமுறைகள்

ஸ்தாபன உறுப்பினர்களை நியமிக்கின்ற பொழுது அவர்களிடம் பின்வரும் பொதுவான பண்புகள் அவதானிக்கப்படும்.

1). முஸ்லிமாக இருத்தல்.

ஸ்தாபன முஸ்லிம்களோடு மட்டும் சம்பந்தப்பட்ட ஓர் அடிப்படையான இபாதத்தாக இருப்பதால், அதனோடு தொடர்பான பணிகளையும், பொறுப்புக்களையும் முஸ்லிம்களே மேற்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், இத்துறையில் முறையாக ஈடுபடுவதற்கு இஸ்லாத்தின் மீது பூரண நம்பிக்கையும் அதன் போதனைகளுக்குக் கட்டுப்படும் மனப்பக்குவழும் இருக்க வேண்டும். முஸ்லிம் அல்லாதவர்களிடம் இத்தகைய பண்புகளை எதிர்பார்க்க முடியாது. அத்தோடு முஸ்லிம்களைத் தாக்கும் காபிர்களை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கும் முஸ்லிம்களது பொதுவான முன்னேற்றங் களுக்கும் இந்த நிதி பயன்படுத்தப்படுவதாக இருப்பதனால், முஸ்லிமலாதோர் இத்துறையில் தொழிற்பட அருக்கதையற்றவர் களாகின்றார்கள்.

எனவே, ஸ்தாபனத்தைச் சேகரித்து, விநியோகிக்கும் துறையோடு நேரடியாகத் தொடர்புபடும் பணிகளில் எக்காரணம் கொண்டும் அவர்களை வேலைக்கமர்த்துவது கூடாது. அவை தவிர்ந்த காவல் புரிதல், வாகனம், செலுத்துதல், சேகரிக்கப்பட்ட பொருட்களைச் சமந்து செல்லுதல் போன்ற பணிகளுக்காக அவசியப்படி அவர்களை வேலைக்கமர்த்திக் கொள்வதில் தவறில்லை. (9)

- 2) பெருமானார் (ஸல்) அவர்களது குடும்பத்தைச் சேர்ந்த வர்களாக இல்லாது இருக்கல்.

“முஹம்மது (ஸல்) அவரது குடும்பத்தவர்கட்டு ஸகாத்தில் பங்கில்லை” (அஹமத், முஸ்லிம்) இந்த ஹதீஸின்படி “முஹம்மது (ஸல்) அவர்களது குடும்பத்தவர்களுக்கு ஸகாத்திலிருந்து உதவி வழங்குவதும், அவர்களை ஸகாத்தோடு தொடர்பான தொழிற்துறைகளில் வேலைக்கமர்த்தி, அதற்கான பங்கைப் பெற்றுக் கொடுப்பதும் அனுமதிக்கப்படமாட்டாது எனப் பெரும்பாலான இஸ்லாமிய அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர். எனினும், அத்தகைய ஊழியர்களுக்கு ஸகாத் அல்லாதவற்றிலிருந்து சம்பளம் வழங்கப்படுமாயின், அதில் தவறில்லை என்கின்றனர். (10)

இமாம்களான அல்கராபி (ரஹ்), அஹ்மத் (ரஹ்), ஷாபிஸ் (ரஹ்), காழி அபு யஃலா (ரஹ்) போன்றோர் இது பற்றிக் குறிப்பிடும் போது பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்த வர்களை ஸகாத் விவகாரங்களில் தொழில் புரிய வைப்பதும் அவர்களது உழைப்புக்கேற்ற கூலியை ஸகாத்திலிருந்து வழங்குவதும் அனுமதிக்கப்பட்டது என்கின்றனர். ஏனெனில் அவ்வாறு அவர்களுக்கு வழங்கப்படுவது அவர்களது உழைப்புக்கான கூலியே அன்றி ஸகாத் ஆக அமையமாட்டாது. என்பது அவர்களது கருத்தாகும் (11)

ஸகாத் வழங்குபவரின் நெருங்கிய உறவினர்கள், அடிமைகள் போன்ற ஸகாத் பெற அருகதையற்றவர்களை ஸகாத்தோடு சம்பந்தமான வேலைகளில் அமர்த்தும் விடயத்திலும் மேலே கூறப்பட்டது போன்ற கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. எனினும் அவர்களை அத்துறையில் வேலைக்கமர்த்துவதும் அவர்களது உழைப்புக்கேற்ற கூலியை ஸகாத்திலிருந்து வழங்குவதும் அனுமதிக்கப்பட்டது என்ற கருத்தே மிகப் பலமானதாகக் காணப்படுகிறது (12)

- 3) ஸகாத் பற்றிய சட்டவிதிகளை அறிந்திருத்தல்

ஸகாத்தைச் சேகரித்து விநியோகிக்கும் பணியில் ஈடுபடுவோர் ஸகாத் கடமையாகும் பொருட்கள், அவற்றின் குறைந்தபட்ச

அளவுகள், அதனைப் பெற அருசுதையுள்ளவர்கள், அவர்களின் தேவை, தேவைப்படும் அளவு, விநியோக முறைகள் போன்ற ஸ்காத்தைப் பற்றிய சட்ட விதிகளையும் நுணுக்கங்களையும் நன்கு அறிந்திருத்தல் வேண்டும். அத்தோடு சில சந்தர்ப்பங்களில் சுயமாகச் சிந்தித்துத் தீர்மானங்கள் எடுக்கும் ஆற்றலையும் அவர்கள் பெற்றிருப்பது அவசியமாகும். ஆனால், ஒரு குறிப்பிட்ட அம்சத்தோடு சம்பந்தப்பட்ட வேலையாயின், அதனைப் பற்றிய அறிவை மட்டும் பெற்றவர்களை வேலைக்கமர்த்துவதில் தவறில்லை.

4) ஆணாக இருத்தல்

“பெண்ணுக்குத் தலைமைத்துவத்தை வழங்கும் சமூகம் வெற்றி பெற மாட்டாது” (புகாரி, நஸார், திர்மிதி, அஹ்மத்) என்ற ஹதீலின்படி பெண்களை ஸ்காத் விவகாரங்களில் தொழில்புரிய அனுமதிக்க முடியாது எனச் சில அறிஞர்கள் கருத்துத் தெரிவிக் கின்றனர். எனினும் அந்த ஹதீஸ் அத்தகையதொரு கருத்தை உணர்த்துவதாகத் தென்படவில்லை. மாறாக நிறைவேற்று அதிகாரத்தோடு தொடர்பான ஏவல் விலக்கல்களைப் பிறப்பிக்கும் அதிகாரம் கொண்ட தலைமைப்பதவியில் பெண்கள் இருக்கக்கூடாது என்பதையே அது உணர்த்துகின்றது. பாரசீகர்கள் கிஸராவின் மகளை நாட்டையாளும் தலைமைப்பதவியில் அமர்த்திய சமயத்தில் தான் அந்த ஹதீஸை நடிபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் என்பது கவனிக்கப்பாலது. அத்தோடு, ஸ்காத்தோடு தொடர்பான தொழிற் பாடுகள் பல படித்தரங்களையுடையனவாக இருப்பதனால், பொதுவாகவே பெண்கள் இத்துறையில் ஈடுபட முடியாது எனக்கூறுவது பொருந்தாது.

மேலும் பெண்கள் ஸ்காத் விவகாரங்களில் ஈடுபட்டமைக்கு எவ்வித ஆதாரமுமில்லையென்றும், அன்று முதல் இன்றுவரை அவர்கள் இத்துறையிலிருந்து ஒதுரங்கியிருப்பதே அவர்கள் இத்துறையில் ஈடுபடக் கூடாது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது என்றும் வேறு சிலர் கூறுகின்றனர்.

பெண்கள் ஸ்காத் விவகாரங்களில் தொழில்புரிய முடியாது என்பதற்கான ஓர் ஆதாரமாக இதனைக் கொள்ள முடியாது: ஏனெனில், ஒருவன் ஒரு வேலையைச் செய்யாவிட்டால் அது

அவனுக்கு ஹராமானதாக இருக்க வேண்டியதில்லை; எனவே, பெண்கள் இதுவரையில் ஸகாத் விவகாரத்தில் தொழில் புரியவில்லையென்பது இதன் பிறகும் அவர்கள் இத்துறையில் தொழில் புரிய முடியாது அது ஹராம் என்ற கருத்தைக் குறிக்க மாட்டாது; முன்னென்காலங்களில் காணப்பட்ட சமூக பொருளாதாரச் சூழ்நிலைகள் மாறுபடுகின்றபொழுது பெண்களும் இத்துறையில் தொழில் புரிய வேண்டிய தேவை ஏற்படலாம்.

பெண்கள் அவசியமின்றி ஆண்களோடு கலப்பது அவர்களோடு பேசவது, சேர்ந்திருப்பது போன்றவை தவிர்க்கப்பட வேண்டியவை என்பதால் பெண்களை விடவும் ஆண்களே இத்தொழிலுக்கு மிகவும் பொருத்தமானவர்கள் எனக்கூறலாம். எனினும், அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில் இந்த விடயத்தில் பெண்களின் உதவியைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். உதாரணமாக, விதவைகள், வசதியற்ற தனித்த பெண்கள் போன்றவர்களுக்கு ஸகாத்தை விநியோகின்ற பொழுது பெண்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இதற்கு ஆண்களை விடப் பெண்களே மிகப் பொருத்தமானவர்கள் எனக்கூற முடியும். (13)

இதேபோல் ஸகாத் நிறுவனத்தில் பணிபுரிபவர் நீதி நேர்மையுள்ளவராகவும் கடமையுணர்வு கொண்டவராகவும் பருவ வயதடைந்தவராகவும், சன்மார்க்கக் கடமைகளைப் பேணுதலோடு நிறைவேற்றுபவராகவும், ஹராம்களையும், மச்சுஹாகளையும் தவிர்ந்து கொள்பவராகவும் பொது மக்களின் நன்மதிப்புக்குரியவராகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் ஸகாத் அலுவலர்களை நியமிக்கின்ற பொழுது திறமையும் ஆற்றலுமுள்ள மிக நல்லவர்களையே தெரிவு செய்வார்கள். அவர்கள் பணிபுரிகின்றபோது குடி மக்களுக்கு எவ்வித இடங்களும் இல்லாதவாறு நடந்து கொள்ளும்படி உபதேசிப்பார்கள்.

இத்தகைய அலுவலர்கள் செல்வந்தர்களாக இருந்தாலும் அவர்களது உத்தியோகத்தின் தரத்துக்கேற்றவாறு ஸகாத்திலிருந்து சம்பளம் வழங்கப்படும். ஏனெனில் அவர்கள் ஸகாத்திலிருந்து பெறும் சம்பளம் அவர்களது உழைப்புக்கான கூவியாகும். இந்த

விடயத்தில் புகலூக்கள் மத்தியில் எவ்விதக் கருத்து முரண்பாடும் காணப்படவில்லை.

இமாம் ஷாபியின் (ரஹ்) கருத்துப்படி ஸகாத்தாக வசுலிக்கப்படும் மொத்தத் தொகை அதனைப் பெற அருகதையுள்ள எட்டுக் கூட்டத்தவர்களுக்கும் சரி சம்மாகப் பகிரப்பட வேண்டும். ஸகாத் நிர்வாக ஊழியர்களுக்குரிய பங்கிலிருந்தே அவர்களுக்கான சம்பளம் வழங்கப்படும். எட்டில் ஒரு பங்கை விட அவர்களது சம்பளத் தொகை அதிகமாக இருப்பின், அரசுக்குக் கிடைக்கும் வேறு வருமான வரிகளிலிருந்து குறைநிரப்பு செய்ய வேண்டும். இதனால் ஸகாத் பெற அருகதையுள்ள ஏனைய பங்குதாரர்களின் நலன்கள் பாதுகாக்கப்படும்.

ஸகாத் அலுவலர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கும் விடயத்தில் இமாம் ஷாபிஸ (ரஹ்) அவர்களது கருத்துப் பலமானதாகக் காணப்படுகின்றது. ஏனைய பெரும்பாலான இமாம்களும் இதுவே மிகச் சிறந்த கருத்தெனக் கூறியுள்ளனர்.

ஆட்சியாளர் அல்லது அவரது பிரதிநிதியிடம் ஸகாத்தை ஓப்படைத்தல்

முன்னர் விளக்கப்பட்டது போன்று “நபியே, அவர்களின் செல்வங்களிலிருந்து ஸகாத்தை எடுத்து அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கி வைத்து, அதைக் கொண்டு அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்தி. அவர்களை ஆசீர்வதிப்பீர்களாக” (9-103) என்ற திருமறை வசனத்தின் மூலம், வசதி படைத்தவர்கள் ஆட்சியாளரிடம் அல்லது அவரது பிரதிநிதியிடம் தமது ஸகாத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதும் அவ்வாறு ஒப்படைக்கத் தவறும் பட்சத்தில் அதிகாரபூர்வமாக அது பெறப்பட வேண்டுமென்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றது.

ஆனால், அந்த ஆட்சியாளர் அல்லது அவரது பிரதிநிதி அநீதியானவராகக் காணப்படின், அவரிடம் ஸகாத்தை ஓப்படைக்க முடியுமா என்ற விடயத்தில் புகலூக்கள் மத்தியில் மூன்று வகையான கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன:

- 1) வழங்குவது அனுமதிக்கப்பட்டது
- 2) வழங்குவது கூடாது
- 3) விளக்கத்தை வேண்டி நிற்பது

ஆட்சியாளர்கள் நீதியானவர்களாக இருந்தாலும் நீதியற்ற வர்களாக இருந்தாலும் அவர்களிடமே ஸகாத்தை வழங்க வேண்டுமெனக் கூறுவோர் தமது கருத்துக்குப் பல ஹதீஸ்களை ஆதாரமாகக் கொள்கின்றனர். அவற்றுள் பின்வருவன முக்கியமான வையாகும்.

1. ஒருவர் நபிகளாரிடம் வந்து “ரஸாலுவ்லாஹ்வே, நான் உங்களது பிரதிநிதியிடம் ஸகாத் கொடுத்தால், எனது கடமை நிறைவேறவில்லை” எனக் கேட்டார். அதற்கு நபியவர்கள், “ஆம், நிறைவேறவில்லை; அதற்குரிய கூவி உமக்குக் கிடைக்கும்; அதனை யார் பிழையாகப் பயன்படுத்துகிறாரோ, அதற்குரிய தண்டனையை அவர் பெறுவார்” என்றார்கள். (அஹ்மத்) (14)
2. ஒருவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடத்தில் வந்து “எங்கள் மீது பொறுப்புச் சாட்டப்பட்டவர்கள் எமக்குரிய உரிமைகளைத் தர மறுக்கின்றார்கள். அவர்களுக்குரியவற்றை எம்மிடம் கேட்கின்றார்கள். இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் நாம் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும்?” என வினவினார். அதற்கு நபியவர்கள், “அத்தகையவர்களுக்குச் செவிமடுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடந்து கொள்ளுங்கள்; அவர்கள் செய்பவற்றுக்குரிய கூவியை அவர்களும், நீங்கள் செய்பவற்றுக்குரிய கூவியை நீங்களும் அனுபவிப்பீர்கள்” என்றார்கள். (முஸ்லிம், திரமிதி)

இமாம் இப்னு குதாமா (ரஹ்) இது பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, “ஆட்சியாளர்களுக்கு வசதி படைத்தவர்கள் ஸகாத்தைக் கொடுத்தாலும், அவர்களிடமிருந்து அதனை அதிகார பூர்வமாக எடுத்தாலும், நீதமாக அதனைப் பயன்படுத்தினாலும், தீய வழிகளில் பயன்படுத்தினாலும் வசதி படைத்தவன் மீதான கடமை நீங்கிவிடும்.” என்கிறார்.

ஒரு முறை இப்னு உமர் (ரழி) அவர்கள், “உங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் ஆட்சியாளர்களிடம் உங்களது ஸகாத்தைக்

கொடுத்து விடுங்கள். அவர்கள் நல்லது செய்தால் அவர்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும், அவர்கள் தீமை செய்தால் அதற்குரிய தண்டனையைப் பெறுவார்கள்” என்றார்கள். அவரது மற்றொரு அறிவிப்பின்படி, “அவர்கள் ஸகாத்தைக் கொண்டு மது அருந்தக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களிடமே உங்களது ஸகாத்தைக் கொடுத்து விடுங்கள்” என்றார்கள். இதேபோல் அபுஸாலிஹ் (ரழி), என்பவர், ஸஅத் இப்னு அபீ வக்காஸ் (ரழி), இப்னு உமர் (ரழி), ஜாபிர் (ரழி), அபு ஸாத் அல்குத்ரி (ரழி), அபு ஹராரா (ரழி) ஆகிய ஸஹாபாக்களிடத்தில் சென்று “ஆட்சியாளர் தான் விரும்பியதைச் செய்பவராக இருந்தால், அவரிடம் எனது ஸகாத்தைக் கொடுக்க முடியுமா?” எனக் கேட்டதற்கு அவர்கள் அனைவரும் “ஆம்” எனப் பதிலளித்தார்கள். (15)

இஸ் லாமிய அரசைப் பொறுத்தவரையில், சமூக ஒருமைப்பாட்டையும், ஜக்கியத்தையும் ஏற்படுத்துவதற்காக, அதற்கு எப்பொழுதும் நிதி தேவைப்படும். சில ஆட்சியாளர்கள் அல்லது அவர்களது பிரதிநிதிகள் நீதி தவறியவர்கள் என்ற காரணத்துக்காக அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கட்டாய வரிகளைக் குடிமக்கள் செலுத்தாது விட்டால், தேசிய வருமானம் குறைந்து விடும்; இதனால் தேசத்தின் பொதுவான நலன்கள் பாதிக்கப்படுவதோடு சமூகத்தின் கட்டுக்கோப்பும் சீர்குலைந்து விடலாம். இஸ்லாத்தின் எதிரிகளும் முஸ்லிம் சமூகத்தை ஆக்கிரமித்து அவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த வழி பிறக்கலாம்.

எனவே ஆட்சியாளர் நல்லவராக இருப்பினும் தீயவராக இருப்பினும், அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரிகளை முஸ்லிம்கள் கட்டாயம் செலுத்தியாக வேண்டும். ஆட்சியாளர்களின் நடவடிக்கைகள் வர்த்துவுக்கு முரணானவையாகக் காணப்படி ன், ‘மார்க்கம் ஓர் உபதேசம்’ என்ற வகையில் நல்லுபதேசங்களின் மூலம் அவர்களைத் திருத்த முயல வேண்டும்; அது பயனளிக்காது போது அல்லது அவர்கள் பகிரங்க வழிகேட்டில் இருக்கின்றபோது அல்லது இறை நிராகரிப்பில் இருக்கின்றபோது அவர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பது கூடாது; அவர்களை நீக்கி விட்டு மிகப் பொருத்தமானவர்களை முஸ்லிம் சமூகத்தின் தலைவர்களாக்கும் மகத்தான பணிக்காக முயற்சி செய்வது அனைத்து முஸ்லிம்கள் மீதும் கடமையாகும்.

(II) ஆட்சியாளர்கள் அந்தியாயக்காரர்களாக இருந்தால், அவர்களிடம் ஸகாத்தைக் கொடுக்க முடியாது என்று கூறுவோரில் இமாம் ஷாபிள் (ரஹ்ம) முக்கியம் பெறுகின்றார். அவரது ஒரு கருத்தின்படி அந்தியாயக்கார ஆட்சியாளர்களிடம் ஸகாத் கொடுப்பது கூடாது; அவ்வாறு கொடுக்கப்பட்டால் அது ஸகாத்தாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. இதற்கு “அந்தியாயக்காரரை என்னுடைய (இந்த) உறுதிமொழி சாராது” (2:124) என்ற திருவசனம் ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. (16)

(III) சில அந்தார்கள் இவ்விடயத்தை மேலும் சற்று விளக்கமாகக் கூறியுள்ளனர். ஆட்சியாளர் அல்லது அவரது பிரதிநிதி ஸகாத்தைச் சேகரிப்பதில் அந்தியாகவும் அதனைப் பங்கு வைப்பதில் நீதியாகவும் நடந்து கொண்டால், அவரிடம் அதனைக் கொடுப்பது கூடும். அதனைக் கொடுக்காது மறைத்துக் கொள்வதிலும் குற்றமில்லை. ஆட்சியாளர் ஸகாத்தை வசூலிப்பதில் நீதமாகவும், விநியோகிப்பதில் அந்தியாகவும் நடந்து கொள்பவர்களாக இருந்தால் அவரிடம் அதனைக் கொடுப்பது கூடாது. ஆனால் பலாத்காரமாக அதனை அவர் பெற்றால் ஸகாத் செல்லுப்படியாகும். இது இமாம்களான அஹ்மத் (ரஹ்ம) இஸ்லாக் இப்னு ஹானி (ரஹ்ம) ஆகியோரது கருத்தாகும். (17)

மாலிக், ஹன்பலி மத்தஹபுகளைச் சேர்ந்த இமாம்களும், ஷாபி மத்தஹபைச் சேர்ந்த சில இமாம்களும் இது பற்றி விளக்கும் போது, ஆட்சியாளர் அல்லது அவரது பிரதிநிதி அந்தியாயக்காரராக இருந்தாலும் அவர் இறை கட்டளைப்படி ஸகாத்தை விநியோகிப்பாராயின், அவரிடம் அதனைக் கொடுக்கலாம். ஆனால், அவர் அதனை இறை கட்டளைப்படி முறையாகப் பயன்படுத்துவதில்லையாயின், அதனை அவரிடம் கொடுக்காது மறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு கொடுப்பது ஹராமாகக் கணிக்கப்படும் என்கின்றனர். (18) ஷாபி மத்தஹபைச் சேர்ந்த இமாம் அல்மாவர்த்தி (ரஹ்ம) இது பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், அத்தகையோர் செல்வந்தர்களின் விருப்பத்தின் பேரில் ஸகாத்தைப் பெற்றாலும், அதிகாரபூர்வமாக அதனை அவர்களிடமிருந்து எடுத்தாலும் அது ஸகாத்தாகக் கருதப்பட மாட்டாது. செல்வந்தர்கள் அவர்களாக அதனை உரிமையாளர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டுமென விளக்கியுள்ளார். (19)

தற்கால சட்ட அறிஞர்களுள் ஒருவரான கலாநிதி யூஸாப் அல் கர்ளாவி மேலே கூறப்பட்ட கருத்து முரண்பாடுகளைத் தெளிவு படுத்தி, பின்வரும் விளக்கத்தைத் தந்துள்ளார்: “அநியாயக்கார ஆட்சியாளனாக இருப்பினும், அவன் ஸகாத்தை இறை கட்டளைப்படி முறையாகப் பயன்படுத்துவானென்றால் அவனிடம்தான் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், அவன் அதனை உரிய முறையில் பயன்படுத்த மாட்டான் என்பது உறுதியானால், அவனிடம் கொடுப்பது கூடாது; அவன் பலாத்காரமாக அதனை ஸகாத் என்ற பெயரில் எடுத்தால், அது ஸகாத்தாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். அதனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியதில்லை. எனினும் அத்தகைய அநியாயக்கார அரசனை எதிர்த்து நிற்கும் சக்தியிருந்தால் அல்லது அவனை விட்டு ஸகாத்தை மறைத்துக் கொள்ள முடியுமாயின், அவ்வாறு கொடுப்பது கூடாது. முன்னர் குறிப்பிட்ட ஹத்ஸ்களும் ஸஹாபாக்களது பத்வாக்களும் இதனையே உணர்த்துகின்றன. (20)

இன்றைய கால கட்டத்தில் நீதி நேர்மை வாய்ந்த ஆட்சியாளர்களைக் காண்பது மிகவும் அரிது. அப்படி நீதமான ஆட்சியாளர்களைப் பெற்றாலும், ஸகாத் விவகாரத்தில் பணிபுரியும் அவர்களது பிரதிநிதிகள் நீதமானவர்களாக இருப்பார்களென எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே, ஆட்சியாளர்கள், அவர்களது பிரதிநிதிகள் ஆகியோரிடத்தில் நீதி, நேர்மை என்பன அறியப்படாதவிடத்து பொருளுக்குச் சொந்தக்காரனே ஸகாத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பது பயனுடையதாகும்.

இமாம் மாலிக்கின் கருத்துப்படி, வசதி படைத்தவர் தன்மீது கடமையான ஸகாத்தை விநியோகிப்பதற்காகப் பிரதிநிதியொருவரை நியமிக்க முடியும். எனினும், அவராக விநியோகிப்பதே சிறந்ததாகும்: ஏனெனில், அவரது பிரதிநிதி உரியவர்களுக்கு அதனைப் பகிர்ந்தளிக்கா விட்டால் அவர் மீண்டுமொரு முறை ஸகாத்தைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய பொறுப்புடையவராகிறார். ஆனால் அதனை அவர் முஸ்லிம்களின் தலைவரிடம் ஒப்படைத்திருந்தால், அவர் அதனை முறையாக விநியோகிக்காவிட்டாலும் அது ஸகாத்தாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். மீண்டும் அதனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை.

குறிப்பு:

அரசு அல்லாத தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் ஸகாத் சேகரிப்பு விநியோகப் பணிகளைச் செய்கின்ற போது மேலே கூறப்பட்ட அரசு அல்லது ஆட்சியாளரோடு தொடர்பான சட்ட ஒழுங்கு முறைகளை ஸகாத் வழங்குவோர் பின்பற்ற வேண்டியது அவசியமாகும்.

ஸகாத் விநியோகத்தில் தவறு நிகழ்தல்

இருவன் தன்மீது கடமையான ஸகாத்தை விநியோகிக்கின்ற போது, அதனைப் பெற அருகதையற்றவர்களுக்குத் தவறுதலாக வழங்கி விட்டதாக பின்னம் அறிய வந்தால் அவ்வாறு வழங்கப் பட்டது ஸகாதாகச் செல்லுபடியாகுமா அல்லது மீண்டும் ஒருமுறை அதனை முறையாக வழங்க வேண்டுமா என்ற விடயத்தில் புகவாக்கள் மத்தியில் கருத்து முரண்பாடு காணப்படுகின்றது.

இமாம்களான அபூ ஹனீபா (ரஹ்) முஹம்மத் (ரஹ்), அல்ஹஸன் (ரஹ்) அபூ உபைத் (ரஹ்) ஆகியோரின் கருத்துப்படி, அவன் ஏற்களைவே கொடுத்தது ஸகாத்தாக நிறைவேறும்; எனவே அவன் மீண்டுமொருமுறை ஸகாத் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. (21) இதற்குப் பின்வரும் ஹதீஸ் ஆதாரமாக அமைகின்றது: “பனு இஸ்ரவேலர்களைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஸகாத் கொடுக்க நாடி, தவறுதலாக முதலாம் முறை அதனை ஒரு திருடனுக்கும், இரண்டாம் முறை ஒரு விபச்சாரப் பெண்ணுக்கும், மூன்றாம் முறை ஒரு செல்வந்தனுக்கும் கொடுத்துவிட்டார். பின்னர் இவ்விடியம் அவருக்குத் தெரிய வந்தபொழுது கைசேதமுற்றார். அப்பொழுது, அவருக்கு ஒரு கனவு தென்பட்டது. அதிலே “நீர் திருடனுக்குக் கொடுத்த ஸதகா திருட்டை விட்டும் அவனைப் பாவமீட்சி கோரக் காரணமாக அமையலாம். விபச்சாரியான பெண்ணுக்கு நீர் கொடுத்த ஸதகா அவன் அந்தப் பாவத்தை விட்டு மீட்சிகோரக் காரணமாக அமையலாம். செல்வந்தனைப் பொறுத்தவரையில், அவன் உனது ஸதகாவின் மூலம் படிப்பினை பெற்று அல்லாஹ் அவனுக்களித்த செல்வத்திலிருந்து செலவு செய்யக்கூடும் என அவருக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. (டுகாரி, முஸ்லிம், அஹ்மத்)

ஆனால், இமாம்களான மாலிக் (ரஹ்), ஷாபீர் (ரஹ்) அபுயஸூப் (ரஹ்) ஸெஸளி (ரஹ்) இப்னு முன்தீர் (ரஹ்) ஆகியோர், அவ்வாறு தவறுதலாக வழங்கப்பட்ட ஸகாத் செல்லுபடியாக மாட்டாது என்றும், மீண்டுமொரு முறை ஸகாத் பெற அருக்கையுள்ளவர்களுக்கு அதனை வழங்க வேண்டுமென்றும் கூறியுள்ளனர். இதற்கு ஆதாரமாக அல்லாஹ் வுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனான ஸகாத்தை மனிதர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய கடனோடு ஒப்பு நோக்கி விளக்கியுள்ளனர்; அதாவது, ஒருவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய கடனை அவனுக்குக் கொடுக்காது வேறு ஒருவனுக்குக் கொடுப்பதனால் கடன் நிறைவேறாதது போல், கட்டாயம் செலுத்தப்பட வேண்டியவர்களுக்கு ஸகாத்தைச் செலுத்தாது அதனைப் பெற அருக்கையற்றவர்களுக்குச் செலுத்தினால், அது ஸகாத்தாக நிறைவேற மாட்டாது. எனவே, உரிய மனிதனுக்குக் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்பது போல் மீண்டுமொரு முறை ஸகாத்தை அதற்கு உரிமையுள்ளவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்கின்றனர். இதுவே இவ்விடயத்தில் மிக ஆதாரபூர்வமான கருத்தாகக் கொள்ளப்படத் தக்கதாகும்.

ஸகாத் கடமையாகும் பொருட்களில் அரசு அல்லது ஸ்தாபனம் பொறுப்பாக இருக்கும் துறைகள்

புகலுராக்கள் ஸகாத் கடமையாகும் பொருட்களை மறை வானவை, வெளிப்படையானவை என இரண்டாக வகுத்துள்ளனர். வெளிப்படையான பொருட்களில் விவசாயப் பொருட்களான தானியம், பழவர்க்கம் போன்றனவும், கால் நடைகளான ஆடு, மாடு, ஒட்டகம் போன்றனவும் அடங்கும். இவற்றை மறைப்பது சிரமமாகையால் இவற்றுக்கான ஸகாத்தைப் பொருஞ்குக் கொள்ள முடியும். எனவே, இவற்றை உரிமையாளனின் பூரண ஒத்துழைப்பின்றிக் கணித்துக் கொள்ள முடியாது.

மறைவான பொருட்களில் நாணயங்கள், தங்கம், வெள்ளி ஆபரணங்கள், வியாபாரப் பொருட்கள் போன்றன அடங்கும். இவற்றை ஸகாத் வகுவிப்பவர்கள் அறியாத விதத்தில் மறைத்துக் கொள்ள முடியும். எனவே, இவற்றை உரிமையாளனின் பூரண ஒத்துழைப்பின்றிக் கணித்துக் கொள்ள முடியாது.

இத்தகைய மறைவான பொருட்களுக்கான ஸகாத்தை, அவற்றின் உரிமையாளர்களே விநியோகிப்பார். உரிமையாளர்கள் தாமாக விரும்பி அரசிடம் அல்லது ஸ்தாபனத்திடம் அவற்றை ஒப்படைத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். ஆனால், அவ்வாறு ஒப்படைக்கும்படி உரிமையாளனை வற்புறுத்தும் அதிகாரம் அரசுக்கு அல்லது ஸ்தாபனத்திற்கு உண்டா, அவற்றைக் கொடுக்க மறுப்பவர்களை எதிர்த்துப் போராட முடியுமா, என்ற விடயங்களில் அறிஞர்கள் மத்தியில் கருத்து வேறுபாடு காணப்படுகின்றது.

சிலரது கருத்துப்படி, ஆட்சியாளர் நீதியானவராக இருந்தால், மறைவான பொருட்களுக்கான ஸகாத்தையும் அவரிடமே ஒப்படைக்க வேண்டும். பொருஞ்சுக்குச் சொந்தக்காரன் சுயமாக அதனைப் பகிர்ந்தளிப்பது கூடாது; அப்படிப் பகிர்ந்தளித்தால் அது ஸகாத்தாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது. வேறு சிலரது கருத்துப்படி, ஆட்சியாளரிடம் அதனை ஒப்படைப்பது வரவேற்கத் தக்கது. பொருள் சொந்தக்காரனே அதனைப் பகிர்ந்தளித்தாலும் அது ஸகாத்தாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். ஆனால், ஆட்சியாளர் அதனைத் தன்னிடம் ஒப்படைக்குமாறு கேட்டிருக்க பொருள் சொந்தக்காரன் ஒப்படைக்க மறுத்தால், அவனை எதிர்த்துப் போராடி, அந்த ஸகாத்தைப் பெறும் உரிமை அவருக்குண்டு. அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களும் இவ்வாறுதான் வற்புறுத்தி ஸகாத் அறவிட்டுள்ளார்கள் என்பது அதற்கு ஆதாரமாகும். எனினும், இமாம்களான அபூஹன்பா (ரஹ்), அபூ யஃலா, (ரஹ்), முஹம்மது இப்னு ஹஸன் (ரஹ்) போன்றோர், ஒருவன் மறைவான பொருட்களுக்கான ஸகாத்தைத் தாமாகப் பகிர்ந்தளிப்பதாக இருந்தால், எக்காரணம் கொண்டும் அவனை எதிர்த்துப் போராட முடியாது எனக் கூறியுள்ளனர். (22)

ஷாபிஸ் மத்ஹைபைச் சேர்ந்த சில சூக்லஹாக்கள், ஆட்சியாளர் நேர்மையானவராக இருப்பின், மறைவான பொருட்களுக்கான ஸகாத்தை அவரிடம் ஒப்படைப்பது சிறந்தது என்றும், அவர் மோசமானவராகக் காணப்படின், தாமாக அதனைப் பகிர்ந்தளிப்பது சிறந்தது என்றும் கூறியுள்ளனர். (23) ஆனால் வெளிப்படையான பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றுக்கான ஸகாத்தைக்

கண்டிப்பாக ஆட்சியாளரிடமே ஒப்படைக்க வேண்டுமென இமாம் அபுஹன்பா (ஹஹ்) மாலிக் (ஹஹ்) ஆகியோர் கூறியுள்ளனர். “நானே! அவர்களது செல்வத்திலிருந்து ஸகாத்தை எடுப்பீராக...” என்ற திருமறை வசனமும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களதும், ஸஹாபாக்கள் தாபிசன்களதும் நடைமுறைகளும் அதனை உறுதிப்படுத்துவதாக ஆதாரம் காட்டுகின்றனர். பொதுவாக இக்கருத்தை ஏனைய இமாம்களும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இந்த வகையில் புகலூக்கள் சிறுசிறு பிரிவுகளை விளக்குவதில் கருத்து வேற்றுமைப்பட்டாலும், இரு விடயங்களில் ஒற்றுமைப்படுகின்றனர்.

- (1) மறைவான், வெளிப்படையான இருவகைப் பொருட் களிலிருந்தும் ஸக்காத்தைப் பெறும் உரிமை ஆட்சியாளருக்குண்டு. குறிப்பாக, ஸகாத் கொடுப்பதில் மக்கள் கவனயீனமாக இருக்கின்ற பொழுது அல்லது கொடுக்க மறுக்கின்ற பொழுது ஆட்சியாளர் அதிகார பூர்வமாக அதனைப் பெற வேண்டும். இக்கருத்தைக் குறிப்பாக ஹனபீக்கள் மிக வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளனர்.

சில அறிஞர்கள் இதனை விளக்கும்போது, ஆட்சியாளர் ஸகாத்தை வசூலிப்பதிலுள்ள கருத்து முரண்பாடு அவர் அதனைத் தன்னிடம் ஒப்படைக்கும்படி கட்டளையிடாதபோதுதான் எற்படுகின்றது. அவர் அதனைத் தன்னிடம் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டால், அவ்வாறு கொடுப்பது கட்டாயக் கடமையாகி விடுமென்பது இஜ்மாவான கருத்தாகுமென்கின்றனர். இந்த விடயத்தில் இமாம்கள் மத்தியில் கருத்து முரண்பாடிருப்பது உறுதியென வைத்துக்கொண்டாலும், ஆட்சியாளர் அதனைக் கட்டாயம் தன்னிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமெனக் கூறினால், அக்கருத்து முரண்பாடு செல்லுபடியாகாது; ஏனெனில் ஆட்சியாளரின் தீர்ப்பு கருத்து முரண்பாட்டை நீக்கிவிடும்; இது ஒரு விடயத்தில் பரஸ்பரம் முரண்பட்டுக்கொள்ளும் இருவருக்கு மத்தியில் நீதிபதி வழங்கும் தீர்ப்புப் போன்றதாகும்.

- (2) ஆட்சியாளர் ஸகாத்தைப் புறக்கணித்து, அதனை வசூலிக்காது விட்டுவிட்டால், ஸகாத் செலுத்துவது கடமை என்ற நிலை மாறி விடாது; எனவே, ஆட்சியாளர் அதிகாரபூர்வமாக ஸகாத் கடமையென்ற சட்டத்தை நீக்கினால் கூட அது

செல்லுபடியாக மாட்டாது. மேலும், ஸக்காத் பற்றிக் குறிப்பிடும் அல்குர் ஆன் வசனங்களும் ஹதீஸ் களும் பொருட்களை வெளிப்படையானவை, மறைவானவையெனப் பிரித்துக்காட்டவில்லை. அத்தகைய இருவகையான பொருட்களிலிருந்தும் ஸகாத் பெறும் உரிமை ஆட்சியாளருக்குண்டு என்பதை இது உணர்த்துவதாக உள்ளது.

நாயகம் (ஸல்) அவர்களதும் அபூபக்கர் (ரழி) உமர் (ரழி) ஆகியோரதும் நடைமுறைகள் இப்படித்தான் அமைந்திருந்தன. உஸ்மான் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில், முன்னைய காலங்களில் காணப்படாத அளவுக்கு மக்களின் சமூக, பொருளாதார வாழ்வில் மாற்றங்கள் தோன்றின. இதனால் அவர்களின் மறைவான செல்வங்களைப் பரிசீலித்துக் கணக்கெடுப்பது வெகு சிரமாக இருந்தது. மேலும் இமாம் அல் கஸாணி (ரஹ்) அவர்கள் கூறுவது போன்று உஸ்மான் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில் ஜிஸ்யா, கராஜ், கனீமா, உஷர் போன்ற வரிகளின் மூலம் அரசுக்குக் கிடைத்த வருமானம் மிக அதிகமாகக் காணப்பட்டதனால் வெளிப்படையான பொருட்களுக்கான ஸகாத்தை மட்டும் சேகரித்தால் போதுமானது எனக் கருதப்பட்டது. எனவே உஸ்மான் (ரழி) அவர்கள் மறைவான பொருட்களுக்கான ஸகாத்தை அவற்றின் உரிமையாளர்களே விநியோகிக்க முடியுமென தனது இஜ்தஹாதின் படி தீர்ப்பு வழங்கினார்கள். இதனை அன்றிருந்த அனைத்து ஸஹாபாக்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். என்றாலும், இதன் மூலம் மறைவான பொருட்களுக்கான ஸகாத்தை ஆட்சியாளர் கேட்டுப் பெறும் உரிமை நீக்கப்பட்டுவிட்டது என்று கருதிவிடக் கூடாது; மக்கள் அத்தகைய பொருட்களுக்கான ஸகாத்தை சரியாகப் பகிரவதில்லையென ஆட்சியாளர் அறிந்தால், அதனைக் கேட்டுப் பெற வேண்டியது அவரது கடமையாகும்.

தற்காலத்தில் மறைவான பொருட்களுக்கான ஸகாத்தை யார் பொறும்பேற்று விநியோகிய்து?

1952ல் டமஸ்கஸில் ஸகாத் பற்றிய கருத்தரங்கொன்றில் கலந்துகொண்ட தலை சிறந்த அறிஞர்களான அப்துல் வஹ்ரஹாப் ஹல்லாப், அப்துர் ரஹ்மான் ஹஸன், முஹம்மது அபு ஸஹ்ரா ஆகியோர் இந்த விடயத்தில் மிகப் பயனுள்ள ஒரு கருத்தை

வெளியிட்டனர். அவர்களின் கருத்துப்படி தற்காலத்தில் வெளிப்படையான மறைவான பொருட்களுக்கான ஸகாத்தை, பின்வரும் இரு காரணங்களுக்காக ஆட்சியாளரிடமே ஒப்படைக்க வேண்டும்:

- (1) மக்கள் இன்று உஸ்மான் (ரழி) அவர்களினால் வழங்கப்பட்ட பொறுப்பை நிறைவேற்றத் தவறிவிட்டார்கள். மறைவான பொருட்கள் எப்படிப் போனாலும் வெளிப்படையான பொருட்களுக்கான ஸகாத்தைக் கூட ஒழுங்காக அவர்கள் கொடுப்பதாகத் தென்படவில்லை. எனவே, எவ்வகைப் பொருளாக இருப்பினும், அவற்றுக்கான ஸகாத்தை ஒருவன் கொடுக்காதுவிட்டால் அல்லது கொடுக்க மறுத்தால், ஆட்சியாளர் அதனை அதிகார பூர்வமாகப் பெற வேண்டுமென்ற புகஹாக்களின் ஏகோபித்த முடிவை நாம் இன்று பின்பற்ற வேண்டும்.
- (2) பெரும்பாலும் இன்று எல்லா வகையான பொருட்களும் வெளிப்படையாகவே காணப்படுகின்றன. ஏற்றுமதி, இரக்குமதிகளாயினும் சிறிய பெரிய வியாபாரங்களாயினும் எல்லாமே பதிவுசெய்யப்படுவதனால், இலாப நஷ்டங்களைக் கணிப்பது சுலபமாகும். தற்கால அரசுகளினால் வருமானங்கள் அறவிடுவதற்காகக் கையாளப்படும் வழிமுறைகளைப் போன்ற ஒரு செயற்றிட்டத்தின் மூலம் ஒவ்வொருவரினதும் சொத்தின் அளவைக் கணித்து அவற்றுக்கான ஸகாத்தை வரையறுத்துக் கொள்ள முடியும்.

இதுவே இந்த விடயம் பற்றிய மிகத் தெளிவான, ஆதாரபூர்வமான கருத்தாகும். தற்காலத்திய முஸ்லிம் அரசுகள் ஒவ்வொன்றும் இரு வகைப் பொருட்களிலும் கடமையாகும் ஸகாத்தை வசூலித்து விநியோகிக்கும் நிர்வாக அமைப்பை ஒழுங்குபடுத்தி, இறை கட்டளையை நிறைவேற்ற முன்வர வேண்டும். அரசு இதனைப் புறக்கணித்தால் அல்லது முஸ்லிம் களது ஆளுகைக்கு உட்படாத நாடுகளாக இருந்தால் அங்கு, வாழும் முஸ்லிம்கள் தமக்குள் ஸதாபன ரதியான ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தி அதன் ஊடாக ஸகாத்தைச் சேகரித்து விநியோகிக்க

முயல வேண்டும். அந்நிலையில், மேலே கூறப்பட்ட சட்டங்களை முடிந்தவரை பின்பற்றுவது வாஜிபாக அமைந்துவிடும். (24)

நிய்யத்தின் அவசியம்:

ஸகாத் ஓர் இபாதத்தாக இருப்பதனால், அதனைக் கொடுப்பவன் கட்டாயம் நிய்யத்து வைக்க வேண்டுமெனப் பெரும்பாலான புகவாக்கள் கூறியுள்ளனர்.

“(எனினும், அவர்களுக்கோ) இறைவனுடைய கலப்பற்ற மார்க்கத்தையே பின்பற்றி தொழுகையையும் கடைப்பிடித்து, ஸகாத்தும் கொடுத்து வருமாறேயன்றி (வேறெதுவும் இத்தாதர் மூலம்) ஏவப்படவில்லை. இதுதான் நிலையான மார்க்கம். (99.5)

என்ற திருமறை வசனமும் “செயல்கள் யாவும் எண்ணங்களைப் பொறுத்தது” என்ற ஸஹித்ரான ஹத்ஸாம் இதனை வலியுறுத்துகின்றன.

எனவே, மறதியால் அல்லது அறியாமையால் நிய்யத்து வைக்காது ஸகாத் கொடுத்திருந்தால் அது ஸகாத்தாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது. இதேபோல் தனது பொறுப்பிலுள்ள சிறுவன், அல்லது மண்டியன், அல்லது பைத்தியக்காரன் ஆகியோரது சொத்துக்களிலிருந்து ஸகாத்தை வழங்குகின்ற போதும் நிய்யத்து வைக்க வேண்டியது கட்டாயமாகும். இவ்வாறு நிய்யத்து வைக்காது அவர்களது சொத்துக்களுக்கு ஸகாத் வழங்கியிருந்தால், அது ஸகாத்தாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாததோடு, வழங்கியவர் தனது சொந்தப் பணத்திலிருந்து அந்த ஸகாத்தை மீண்டும் வழங்க வேண்டிய பொறுப்புடையவராகக் கணிக்கப்படுவார்.

இமாம் மாவிக் (றவு) ஷாபிர் (றவு) ஆகியோர், ஸகாத்தை அதன் உரிமையாளருக்கு விற்கியோகிக்கின்ற பொழுது நிய்யத்து வைக்க வேண்டுமென்றும், இமாம் அபுஹனீபா (றவு) ஸகாத்தைத் தனது சொத்திலிருந்து வேறாக ஒதுக்குகின்றபோது அல்லது அதனை விற்கியோகிக்கின்ற பொழுது நிய்யத்து வைக்க வேண்டுமென்றும், இமாம் அஹ்மத் (றவு) அதனை

விநியோகிப்பதற்குச் சற்று முன்னர் நிய்யத்து வைத்தால் அது செல்லுபடியாகுமென்றும் கூறியுள்ளனர். (25)

ஆட்சியாளர் பலாத்காரமாக ஸகாத்தைப் பெற்றிருந்தால், பொருள் சொந்தக்காரன் நிய்யத்து வைக்காவிட்டாலும் அது ஸகாத்தாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்; அதனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை; எனினும் நிய்யத்து வைக்காததனால் ஸகாத்துக்குரிய நன்மை கிட்டாது. என காழி இப்பு அரபி அல்மாலிகி (றஹ்) குறிப்பிட்டுள்ளார். (26)

இமாம் நவவி (றஹ்) இதுபற்றிக் குறிப்பிடுகையில் ஆட்சியாளர் பலாத்காரமாக ஸகாத்தைப் பெறுகின்றபொழுது பொருள் சொந்தக்காரன் நிய்யத்து வைத்தால், அவனது ஸகாத் வெளிப்படையாகவும் மறைவாகவும் செல்லுபடியாகும். அவ்வேளை ஆட்சியாளர் நிய்யத்து வைக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால் பொருள் சொந்தக்காரன் நிய்யத்து வைக்காது ஆட்சியாளர் நிய்யத்து வைத்தால், வெளிப்படையில் ஸகாத் நிறைவேறவிடும்; இரண்டாம் முறை அதனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. எனினும், அது நன்மையை ஈட்டித் தரக்கூடிய உன்மையான ஸகாத்தாக நிறைவேறுமா என்ற விடயத்தில் கருத்துவேறுபாடு காணப்பட்டனும் அது நிறைவேறும் என்பதே உறுதியான கருத்தாகுமென விளக்கியுள்ளார். இமாம் ஊபியினது (றஹ்) கருத்தும் இதுவாகும்.

ஹன்பலி மத்ஹபின் இமாம்களான அபுல் ஹிதாப் (றஹ்) இப்பு அகீல் (றஹ்) ஆகியோர் இதனை விளக்கும் பொழுது, ஸகாத் ஓர் இபாதத்தாக இருப்பதனால் அது நிறைவேற பொருள் சொந்தக்காரனின் நிய்யத்து கட்டாயமாகும். மடையன், பைத்தியக்காரன் போன்றவர்களின் சொத்துகளுக்கான ஸகாத்தாயின் அவற்றுக்குப் பொறுப்பானவர் நிய்யத்து வைக்க வேண்டும். எனினும், ஆட்சியாளர் பலாத்காரமாக ஸகாத் என்ற பெயரில் அதனைப் பெறும்போது பொருள் சொந்தக்காரன் நிய்யத்து வைக்காவிட்டால், அது வெளிப்படையில் ஸகாத்தாக நிறைவேறும்; அதனை இரண்டாம் முறை திருப்பிச் செலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை எனக் கூறியுள்ளனர். (27)

பிரதிநிதியின் ஊடாக ஸகாத் கொடுப்பதாக இருந்தால், பிரதிநிதியை நியமிக்கின்ற பொழுது பொருள் சொந்தக்காரன் நிய்யத்து வைத்தல் வேண்டும். பொருள் சொந்தக்காரன் நிய்யத்து வைக்காதிருக்க அவனது பிரதிநிதி நிய்யத்து வைத்து ஸகாத்தை விநியோகம் செய்தால், அது ஸகாத்தாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

ஓருவன் ஸகாத்துக்குரிய நிய்யத்து வைக்காது தனது சொத்துக்கள் அனைத்தையும் ஸதகா செய்துவிட்டால், அதனோடு சேர்ந்து அவனது ஸகாத்தும் நிறைவேறவிடும்: மீண்டுமொருமுறை அவன் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லையெனப் பெரும்பாலான புகஹாக்கள் கூறியுள்ளனர்; ஏனெனில், அவன் மீது கடமையான ஸகாத் அவனது கையை விட்டும் வெளியேற்றப் பட்டுவிட்டது.

ஆனால், ஹன்பலி மத்ஹைபைச் சேர்ந்த சில புகஹாக்கள் அது ஸகாத்தாக நிறைவேற மாட்டாது என்றும், வசதி கிடைக்கும் பொழுது ஸதகா செய்யப்பட்ட சொத்துக்களுக்கான ஸகாத்தைக் கட்டாயம் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும் கூறியுள்ளனர். ஷாபிஸ் மத்ஹைபின் இமாம்களது கருத்தும் இதுவாகும். அவர்கள் இதனை விளக்கும்போது, ஓருவனுக்குக் கடமையான தொழுகை இருக்க அவன் நூறு ஸான்னத்தான் தொழுகைகளைத் தொழுதாலும் அவன் மீது கடமையான தொழுகை நிறைவேறாதது போல ஸகாத்துக்குரிய நிய்யத்து வைக்காது அவனது சொத்துக்கள் அனைத்தையும் ஸதகா செய்தாலும் அதன் மூலம் அவன் மீது கடமையான ஸகாத் நிறைவேற மாட்டாது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். (28) இந்த விடயத்தில் இக்கருத்தை மிகப் பொருத்தமானதாகக் கொள்ள முடியும்.

ஸகாத்தைப் பகிரங்கப்படுத்தல்:

ஸகாத் கொடுப்பதில்லையென மக்கள் தவறாகக் கருதாதிருப் பதற்காகவும், தன்னைப்போல் பிறரையும் செயற்படத் தாண்டு வதற்காகவும், ஒருவர் ஸகாத்தை வெளிப்படையாகக் கொடுப்பது சிறந்ததென இமாம் நவவி (றஹ்) கூறியுள்ளார். (29)

எனவே, கடமையான தொழுகையை வெளிப்படையாக நிறைவேற்றுவது சிறந்தது போல், ஸகாத்தையும் வெளிப்படையாகக் கொடுப்பது விரும்பத்தக்கதாகும். இதன் மூலம் முஸ்லிம் உம்மத்தின் தனித்துவத்தையும், சக்தியையும் பலப்படுத்த முடியும். மேலும், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை நீக்கி மனித சமுதாயத்தின் பொதுவாக மேம்பாட்டுக்கு இஸ்லாம் முன்வைக்கும் உன்னத வழிகாட்டல்களை உலகு அறிவதற்கும் இது வாய்ப்பாக அமையக் கூடும்.

ஆனால்; வெளிப்படையாக அதனைக் கொடுப்பதன் மூலம் தனிப்பட்ட முறையில், புகழையும் பெருமையையும் எதிர்பார்ப்பது கூடாது. அதனால், ஸகாத்தின் உண்மையான நோக்கம் மாசுபடுத் தப்பட்டுவிடும். ஸகாத் கொடுப்பதனால் மறுமையில் கிடைக்கும் நன்மைகளையும் இழக்க நேரிடலாம். எனவே இத்தகைய பாதக விளைவுகள் தோன்றும் அறிகுறிகள் தென்படின், ஸகாத்தை வெளிப்படுத்துவது கூடுமென்றாலும் மறைத்துக் கொள்வதே சிறந்தது எனலாம்.

“(நீங்கள் செய்யும்) தர்மங்களை நீங்கள் வெளிப்படுத்தினால் அதுவும் நன்றே. (ஏனெனில், அது பிறரையும் தர்மம் செய்யும்படி தூண்டக்கூடும்.) ஆயினும், அதனை நீங்கள் மறைத்து ஏழைகளுக்குக் கொடுப்பது உங்களுக்கு நன்மை (பயக்கச் செய்யும்)” (2:271)

“அல்லாஹ் வின் நிழல்லாத வேறு நிழல் எதுவும் காணப்படாத மறுமை நாளில் ஏழு நபர்களுக்கு அல்லாஹ் நிழல் வழங்குவான்... அவர்களில் ஒருவன் வலது கரம் கொடுத்ததை இடது கரம் அறியாத வகையில் ஸதகா செய்துவிட்டு அதனை மறைத்துக் கொண்டவனாவான். (புகாரி, முஸ்லிம், அஹ்மத்)

மேலும், இஸ்லாமிய அரசு ஸகாத்தை வசூலித்து விநியோகிக்கும் வேலையைச் செய்யாதபோது, இன்று வழக்கி ஒள்ளதுபோல் பொருள் சொந்தக்காரர்களே அதனை விநியோகிப்ப வர்களாயின் அதனை ஸகாத் எனச் சொல்லாமல் இருப்பதே நன்று; அப்படிச் சொல்வது சில வேளை எடுப்பவரின் மனதைப் புண்டுபடுத்தக்கூடும். குறிப்பாக, ஏதோ காரணங்களால் திடீரென

வறுமைவாய்ப்பட்டவர்கள் அதனைப் பெற வெட்கப்படுவார்கள்.

இமாம் இப்னு குதாமா (ஹஹ்) இது பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது, வறியவன் எனக் கருதப்படும் ஒருவனுக்கு ஸகாத் வழங்குவதாயின், அதனை ஸகாத் எனக் குறிப்பிட்டு வழங்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்கின்றார். இமாம் அஹ்மத் (ஹஹ்) இதே கருத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். மாலிக் மத்ஹூபைச் சேர்ந்த சில இமாம்கள் இதனை விளக்கும்போது; ஸகாத் வழங்குபவன் அதனை ஸகாத் எனக் குறிப்பிடுவதனால் வறியவர்களின் உள்ளம் புண்படலாம். எனவே, அவ்வாறு ஸகாத் எனக் சொல்லிக் கொடுப்பது மக்ஞஹாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்கின்றனர்.

ஸகாத் பெறுபவன் அதனைக் கொடுப்பவனுக்காகப் பிரார்த்தித்தல்

ஸகாத் ஏனைய வரியமைப்படுக்களிலிருந்தும் வித்தியாசமானது. அடிப்படையில் இது ஒரு இபாத்ததாக இருப்பதனால் ஆன்மீக ரீதியான ஒரு பரிசுத்தத்தை வேண்டி நிற்கின்றது. இதனால்தான் ஸகாத்தைக் கொடுப்பவருக்காக, அதனைப் பெறுபவர் அல்லது சேகரிப்பவர் பிரார்த்திக்க வேண்டுமென அல்குர் ஆனும் ஸான்னாவும் வலியுறுத்துகின்றன.

“(நபியே), அவர்களின் செல்வங்களிலிருந்து ஸகாத்தை எடுத்து, அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கி வைத்து அதைக் கொண்டு அவர்களை ஆசீர்வதுப்பீராக...” (9-103)

நபி (ஸல்) அவர்களிடம் யாதேனும் ஒரு சமூகத்தினர் ஸகாத்தைக் கொடுத்தால், “அல்லாஹ்ரவே, இவர்களை ஆசீர்வதித்து நல்லவருள் புரிவாயாக” எனப் பிரார்த்திப்பார்கள். அடு அவபாவின் தந்தை நபியவர்களிடம் தனது ஸகாத்தைக் கொடுத்த பொழுது, “அல்லாஹ்ரவே, அடு அவபாவின் குடும்பத்தவர்களை ஆசீர்வதித்து (அருள் புரிவாயாக)” எனப் பிரார்த்தித்தார்கள். (முத்தபகுன் அலைஹி) இதேபோல் ஒட்டகம் ஒன்றை ஸகாத்தாகக் கொடுத்த மனிதருக்காக இவ்வாறு பிரார்த்தித்தார்கள்.

“அல்லாஹ்ரவே இந்த மனிதரிலும் அவரது ஒட்டகத்திலும் உனது அருள் மாறியைப் பொழிவாயாக” (அந்நஸா)

இந்த வகையில் ஸகாத்தைப் பெறுபவர் அதனைக் கொடுப்பவருக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றபொழுது பரஸ்பர ஜக்ஷியமும் நல்லுணர்வும் வளர வழிபிறக்கும் என்பது தின்னனம். அத்துடன் ஸகாத் வழங்கியவனுக்கு மனநிறைவைக் கொடுத்து மேலும் அவசரமாக ஸகாத் கொடும்கும்படி அவனைத் தூண்டுவதற்கு அது காரணமாகவும் அமைய முடியும்.

எனினும், இப்பிரார்த்தனைக்குக் குறிப்பிட்ட வாசகங்களோ அமைப்புக்களோ கிடையாது என்பதை நாம் கவனத்திற்கொள்ளல் வேண்டும். இமாம் ஓபியின் (றஹ்) கருத்துப்படி பின்வருமாறு பிரார்த்திப்பது விரும்பத்தக்கதாகும்: “நீங்கள் ஸகாத்தாகக் கொடுத்த வற்றை அல்லாஹ் தூய்மைப்படுத்தி, அதற்குரிய நற்கவியை உங்களுக்குத் தந்தருள்வானாக. மேலும், உங்களிடம் எஞ்சியிருக்கும் பொருட்களில் நல்ல அபிவிருத்தியை ஏற்படுத்துவானாக.” (30)

சில இமாம்கள் ஸகாத் கொடுத்தவருக்காக அதனைப் பெற்றுக்கொண்டவர் பிரார்த்திப்பது வாஜிப் எனக் கூறியுள்ளனர். எனினும், பெரும்பாலான புகலூக்கள் இக்கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை. அவ்வாறு பிரார்த்திப்பது வாஜிபாக இருந்திருப்பின், நமியவர்கள் தமது பிரதிநிதிகளை ஸகாத் வசூலிக்க அனுப்பியபோது அதனைக் கற்றுக்கொடுத்திருப்பார்கள். ஆனால், அவ்வாறு கற்றுக் கொடுத்தாக அறியப்படவில்லையென அவர்கள் ஆதாரம் காட்டுகின்றனர். (31)

தந்திரமான முறையில் ஸகாத்திலிருந்து விடுபட முயற்சி செய்தல்

தந்திரமான முறையில் ஸகாத் செலுத்துவதை விட்டும் தவிர்ந்து கொள்வது அனுமதிக்கப்பட்டதா, இல்லையா என்ற விடயத்தில் புகலூக்கள் மத்தியில் கருத்து முரண்பாடு காணப்படுகின்றது.

இமாம் மாலிக்கின் (றஹ்) கருத்துப்படி, வணக்க வழிபாடுகளாக இருப்பினும், கொடுக்கல் வாங்கலோடு தொடர்பான விடயங்களாக இருப்பினும் அவற்றில் தந்திரமான முறைகளைக் கையாள்வது ஹராமாகும். இந்த வகையில், ஒருவனிடம் “நிலாபின்”

அளவையடைந்த ஏதாவது ஒரு பொருள் இருக்க, அதற்கு ஸகாத் கொடுப்பதை விட்டுத் தவிர்ந்து கொள்ளும் நோக்கில் ஒரு வருடம் பூர்த்தியாவதற்கு சற்று முன்னர் அதனை விற்றால், அல்லது அதன் ஒரு பகுதியை அழித்துவிட்டால், அல்லது ஹதிய்யாச் செய்தால் அல்லது அதனை வேறு ஒரு வகைப் பொருளாக மாற்றிவிட்டால் அவன்மீது கடமையான ஸகாத் நீங்கிவிட மாட்டாது. உதாரணமாக, ஒருவனிடம் ஜந்து ஓட்டகங்கள் இருந்தால் அவற்றை நான்காகக் குறைத்துக்கொள்வது அல்லது அவற்றில் ஒன்றைப் பணமாகவோ வியாபாரப் பொருளாகவோ, ஆடாகவோ மாற்றிக்கொள்வது போன்ற தந்திரமான செயல்முறைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

ஆனால், வருடத்தின் ஆரம்பப் பகுதியில் இதனை அவன் செய்திருந்தால், அவன் மீது ஸகாத்துக் கடமையாக மாட்டாது; ஏனெனில், ஸகாத்திலிருந்து விடுபடுவது அதன் நோக்கமாக இருக்க முடியாது.

இதேபோல் ஒருவன் நிலாபடைந்த தனது பணத்துக்கு ஒரு வருடம் பூர்த்தியாவதற்குச் சற்றுமுன்னர், அதனை முழுமையாகவோ அல்லது அதில் சில பகுதியையோ தனது பின்னளைகளுக்கு அல்லது மனைவிக்கு கொடுத்துவிட்டுச் சிறிது காலத்தின் பின் மீட்டிப் பெற்றுக்கொள்வதன் மூலம் புதிதாக நிலாபை ஆரம்பிப்பதும் தந்திரமான முறையில் ஸகாத்திலிருந்து விடுபட முயல்வதாகவே கருதப்படும். இச்சந்தர்ப்பத்திலும் குறிப்பிட்ட பணத்துக்குரிய ஸகாத்தைப் பெறுவது வாஜிபாகும். ஆனால், நிலாபடையாத பொருளில் மேலே கூறப்பட்டது போன்ற ஏதாவது நிகழ்ந்திருந்தால், அது பொருட்படுத்தப்படமாட்டாது. இமாம் மாலிக்கின் (ஹஹ்) இக்கருத்தை இமாம்களான, அஹ்மத், (ஹஹ்) இஸ்லாக் (ஹஹ்) அவ்ஸார் (ஹஹ்) அபு உபைத் (ஹஹ்) ஆகியோரும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். இதுவே இந்த விடயத்தில் ஆதாரபூர்வமான கருத்தென்பது தெளிவு.

இமாம் அபு ஹன்பா (ஹஹ்) ஷாபிர (ஹஹ்) ஆகியோர் இது பற்றிப் பின்வருமாறு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர்: ஒருவன் மீது ஸகாத் கடமையாவதற்கு அவனிடத்திலிருக்கும் ஸகாத் செலுத்தப்பட வேண்டிய பொருளுக்கு நிலாபுடைய நிலையில் ஒரு வருடம்

பூர்த்தியாகி இருக்க வேண்டும். எனவே, ஒரு வருடம் பூர்த்தியாவதற்கு முன்னர் அந்தக் குறிப்பிட்ட பொருளில் ஏதேனும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தாலும் அல்லது பொருள் சொந்தக்காரனினால் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டாலும் அவன் மீது ஸகாத் கடமையாக மாட்டாது; ஏனெனில், ஸகாத் கடமையாவதற்கு அவசியமான நிலாப் இங்கு இடம்பெறவில்லை. அவன் தன்மீது கடமையாகும் ஸகாத்தைக் கொடுக்காதிருக்கத் தந்திரமாக நடந்திருந்தால், அதற்குரிய தண்டனையை அல்லாஹ் வழங்குவான். வெளிப்படையில் அவன் மீது ஸகாத் கடமையாக மாட்டாது என்கின்றனர். (32)

ஸகாத் கொடுக்க மறுப்போர்:

ஸகாத்தை ஒருவன் வேண்டுமென்று கொடுக்க மறுத்தால், அவன் இஸ்லாத்தை விட்டும் வெளியில் சென்ற இறை நிராகரிப்பாளானாகக் கணிக்கப்படுவான். அத்தோடு அவன் கொலைத் தண்டனைக்கும் உட்படுத்தப்படுவான். ஆனால், புதிதாக இஸ்லாத்தைத் தழுவியவனாக இருந்தால், இஸ்லாமிய சட்டங்களை அவன் அறிந்திருக்க முடியாது என்ற காரணத்தினால் மன்னிக்கப்படுவான். இவ்வாறு ஸகாத் கொடுக்க மறுப்பவர்கள் ஒரு குழுவாகத் திரண்டு பெரும் சக்தியாக வளர்ந்திருந்தால், அவர்களை எதிர்த்துப் போராடி ஸகாத் பெற வேண்டியது இஸ்லாமிய அரசின் கடமையென்பது இஜ்மாவான கருத்தாகும். இந்தவகையில் கல்பா அபூபக்கர் (ரழி) அவர்கள் அத்தகையோரை முர்த்தத்தகள் எனக் கூறி ஒதுக்கி வைத்தோடு, அவர்களை எதிர்த்துப் போராடி ஸகாத் பெற்றதாகவும் வரலாறு உறுதிப் படுத்துகின்றது.

ஸகாத் கடமையென்பதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள ஒருவன், பொருள் மீது கொண்ட ஆசையின் காரணமாக அதனைக் கொடுக்காதிருந்தால் அவன் ஒரு பெரும்பாவியாகக் கணிக்கப் படுவான். ஆட்சியாளர் அவனிடமிருந்து அதிகார பூர்வமாக அதனைப் பெறுவதோடு அவனது மனோ நிலையையும் அன்றைய சூழ்நிலையையும் கவனத்திற் கொண்டு அவனுக்குப் பொருத்தமான தண்டனையொன்றையும் வழங்குவார். அவனது சொத்திலிருந்து ஸகாத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் மேலதிகமாகப் பெறப்பட மாட்டாது. இது பெரும்பாலான புகவாக்களது கருத்தாகும். (33)

ஆனால், இமாம்களான அஹ்மத் (நஹ்) அவ்ஸாச் (நஹ்), இஸ்லாக் (நஹ்) போன்ற சிலரது கருத்துப்படி அத்தகைய ஒருவனிடமிருந்து ஸகாத்தைப் பலாத்காரமாகப் பெறுவதோடு, அதனைக் கொடுக்க மறுத்த குற்றத்துக்காக அவனது சொத்தில் அரைவாசியை அபராதமாகவும் பெற வேண்டும். இமாம் ஷாபியின் (நஹ்) பழைய கருத்தும் இதுவே. இதற்கு பற்றிச் சீப்னு ஹக்மின் (நஹ்) பாட்டனாரால் அறிவிக்கப்படும் ஒரு ஹத்ஸ் ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. அதில் ஸகாத்தை மறுப்பவனிடமிருந்து அதனைப் பெறுவதோடு, அவனது சொத்தின் அரைவாசியைக் குற்றத்திற் கான் அபராதமாகப் பெற வேண்டுமென்ற கருத்தை நிபியவர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். (அஹ்மத், அபுதாலுத், நஸாச், ஹாகிம்)

எனினும், இமாம்களான அபுஹனீபா (நஹ்) அவரது மாணவர்கள், ஸவரி (நஹ்) ஷாபியா (நஹ்) மாவிக் (நஹ்) போன்றோரின் கருத்தே இந்த விடயத்தில் தெளிவானதாகவும் உறுதியானதாகவும் கொள்ளப்படுகின்றது; ஏனெனில், பற்றிச் சீப்னு ஹக்மின் (நஹ்) பாட்டனாரால் அறிவிக்கப்படும் ஹத்ஸ் (முாப்) பலவீனமானதென இமாம் ஷாபியா (நஹ்) கூறியதாக இமாம் நவவி (நஹ்) குறிப்பிட்டுள்ளார். (34) இதேபோல் இஸ்லாமிய அறிஞர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிக்ஹரா நூல்களான இமாம் ஷராஸி (ரஹ்) வின் “முஹத்துப்” இமாம் இப்னு குதாமாவின் (நஹ்) அல்-முஃனி, இமாம் மாவர் தியின் (நஹ்) அல் அஹ்காமுஸ்ஸூல்தானியா போன்ற நூல்களிலும் இந்த ஹத்ஸ் ஸவஹ்ஹானதல்ல எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வேறு சிலர் இந்த ஹத்ஸ் உணர்த்தும் சட்டங்கள் இஸ்லாத்தின் ஆரம்பகாலத்தில் நடைமுறையிலிருந்ததாகவும் பின்னர் அது மாற்றப்பட்டுவிட்டதாகவும் கூறுகின்றனர். வரலாற்று ரீதியாகப் பார்த்தாலும் அபுபக்கர் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில் ஸகாத் கொடுக்க மறுத்தவர்களுக்கெதிராகப் போராடி ஸகாத் பெற்றபொழுது, ஸகாத்தைத் தவிர மேலதிகமாக எதனையும் பெற்றதாக அறியப்படவில்லை. எனவே இந்த ஹத்ஸ் பலவீனமானது என ஏற்றுக்கொள்வதே மிகச் சரியானதாகும். அல்லது இவ்வாறு மறுப்பவர்களின் மனோநிலை அன்றைய காலச் சூழ்நிலை என்பவற்றை அவதானித்து ஆட்சியாளருக்கு மிகப் பொருத்தமான ஒரு தண்டனையை வழங்க முடியுமெனவும், அது பணத்தோடு தொடர்பானதாகவோ, சிறை, கசையடி

போன்றவற்றோடு தொடர்பானதாகவோ இருக்க முடியுமெனவும் கூறலாம். (35)

ஓருவனிடம் ஸகாத் கடமையாகும் அளவுக்குச் சொத்துக்கள் இருப்பதாக அறியப்பட்டிருக்க, அவன் தனது சொத்துக்களுக்கு இன்னும் ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகவில்லையென்றோ, அல்லது அவை நிலாபின் அளவை விடக் குறைவாக இருக்கின்றனவென்றோ, அல்லது தனக்குக் கடன் இருப்பதாகவோ கூறினால், அதனை உறுதிப்படுத்துவற்குச் சத்தியம் செய்யவேண்டுமென்பது ஹனபி மத்ஹூபின் கருத்தாகும். சத்தியம் செய்த பின் அவனது சத்தியம் பொய்யெனத் தெரியவந்தால், பல வருடங்கள் கழிந்திருப்பினும், அவன் மீது கடமைான ஸகாத்தை எடுக்க வேண்டும்.

அவன் தனது ஸகாத்தைத் தானாகப் பகிர்ந்தளித்துவிட்டதாகக் கூறினால், அது மறைவான பொருட்களுக்கான ஸகாத்தாக இருப்பின், சத்தியத்தின் பின்னர் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். ஆனால், அப்பொருட்கள் வெளிப்படையானவையாகக் காணப்படி ஆனால், அப்பொருட்கள் மாட்டாது. ஏனெனில், இவற்றுக்கான ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. ஏனெனில், அட்சியாளருடையது அல்லது ஸகாத்தைப் பெறும் பொறுப்பு ஆட்சியாளருடையது அவரது பிரதிநிதியுடையதாகும்.

இதேபோல் அவன் ஸகாத்துக் கொடுத்துவிட்டதாகக் கூறும் பொருட்கள் மறைவானவையாக இருந்து, அவற்றை அவன் நாட்டைவிட்டு வெளியாக்கி இருந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது ஏனெனில், அவ்வாறு வெளியாக்கியதன் மூலம் அவை வெளிப்படையான பொருட்களின் அந்தஸ்த்தைப் பெற்றுவிடும். எனவே அவற்றிலிருந்து ஸகாத்தை எடுக்கும் அதிகாரம் ஆட்சியாளருக்கு அல்லது அவரது பிரதிநிதிக்கு உண்டு. (36)

ஓருவன் தன்மீது கடமையான ஸகாத்திலிருந்து ஒரு மிஸ்க்னுக்கு அல்லது பக்ருக்கு உணவுளித்தால், அது ஸகாத்தாகக் கணிக்கப்படுமா என்ற விடயத்தில் புகழாக்களிடையே ஏகோபித்த கருத்துக் காணப்படவில்லை.

ஸகாத் என்பது அதனைப் பெறுபவனது சொத்தாகக் கணிக்கப்படுகின்றது. உணவில் அத்தகையதொரு தன்மையைக்

காணமுடியாது; உணவளிப்பது ஆகுமானது என்றிருப்பினும் அவ்வாறு ஸகாத்திலிருந்து அதனைக் கொடுத்ததன் மூலம் அது ஸகாத்தாகக் கணிக்கப்பட்டாது என்பது இமாம் அபூஹன்பாவினதும் (றஹ்) மற்றும் சில புகலூக்களதும் கருத்தாகும்.

வேறு சிலர், ஒருவன் தன் மீது கடமையான ஸகாத்திலிருந்து ஸகாத் என்ற நியயத்துடன் ஒரு மிஸ்கீனுக்கு உடையளித்தால் அது ஸகாத்தாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்பது போல ஸகாத்துடைய நியயத்தில் உணவளித்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் எனக் கூறியுள்ளனர். இதுவே உறுதியான கருத்தாகும் ஏனெனில் அவன் தனக்கு உரிமையுள்ள சொத்திலிருந்து உணவருந்திய வனாகவே கணிக்கப்படுவான். (37)

கடன் தீர்க்க ஸகாத்தைப் பயன்படுத்தல்:

ஒரு செல்வந்தன், வறியவன் ஒருவனிடமிருந்து தனக்கு வரவேண்டிய கடனை அவனுக்குக் கொடுக்கவிருந்த ஸகாத்தி லிருந்து கழித்துக்கொண்டால் அது ஸகாத்தாகக் கணிக்கப்படுமா என்ற விடயத்தில் இரு கருத்துக்கள் காணப்படுவதாக இமாம் நவவி (றஹ்) கூறியுள்ளார்.

இமாம்களான ஹஸனுல் பஸரி (றஹ்), அதா (றஹ்) ஆகியோரது கருத்துப்படி அது ஸகாத்தாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். அதாவது முதலில் வறியவனிடம் ஸகாத்தைக் கொடுத்துவிட்டுப் பின்னர் அதனைத் தனக்கு வரவேண்டிய கடன் என்ற வகையில் மீளப் பெற்றால் அது செல்லுபடியாவதுபோல், அதனை வறியவனிடம் கொடுக்காமலே கடனை மீளத் தரவேண்டிய தில்லையெனக் கூறினாலும் அது ஸகாத்தாகச் செல்லுபடியாகும் என்பது இவர்களது அபிப்பிராயமாகும்.

இமாம் அபூ ஹன்பா (றஹ்), அஹ்மத் (றஹ்) ஆகியோர் இக்கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை; இவர்களது கருத்துப்படி, அது ஸகாத்தாகச் செல்லுபடியாக மாட்டாது இதுவே மிகச்சரியான கருத்தாகும்; ஏனெனில், ஒருவன் ஸகாத்தைப் பெற்றால் அது அவனுக்குரித்தான் பிரத்தியேகச் சொத்தாக மாறிவிடும். அதைக் கொண்டு அவனது கடனைத் தீர்க்கவும் அவனது இதர தேவைகளை

நிறைவேற்றவும் அவனுக்குப் பூரண உரிமையுண்டு. செல்வந்தன் அதனை ஸகாத்தாக அவனிடம் ஒப்படைக்காது, அவனிடமிருந்து வரவேண்டிய கடனைக் கழித்துவிட்டால், அவனது நியாயபூர்வமான உரிமை மறுக்கப்படுவதோடு, கடனைவிட அவனுக்கு மிகவும் அவசியமான தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும் சந்தர்ப்பமும் இல்லாமற் போய்விடும்..

இதுபோல் ஸகாத்துக் கொடுப்பவன் அதனைப் பெறுவானிடமிருந்து தனக்கு வரவேண்டிய கடனைத்திருப்பித்தர வேண்டுமென்ற நிபந்தனையிட்டு ஸகாத் கொடுத்தாலும், அது ஸகாத்தாகச் செல்லுபடியாக மாட்டாது என்பது பெரும்பாலான புகலூராக்களது உறுதியான கருத்தாகும்; அவ்வாறு எவ்வித நிபந்தனையிடாது ஸகாத்தைப் பெற்ற கடன்காரன் தனது கடன் தீர்க்க அதனைத் திருப்பிக்கொடுத்தால், அது ஸகாதாகக் கணிக்கப்படுமென்பதில் கருத்து முரண்பாடி ல்லை. அவர்கள் இருவரும் நிபந்தனையிடாமல் முன்கூட்டியே அத்தகையதொரு செயலை நாடியிருந்தாலும் குற்றமில்லை. மேலும், கடன்காரன் செல்வந்தனிடம் அவர் செலுத்த வேண்டிய ஸகாத்தை தனக்குத் தரும்படியும் அதனைக் கொண்டு அவருக்கு தான் கொடுக்க வேண்டிய கடனைக் கொடுத்துவிடுவதாகவும் கூறினால், அதற்கிணங்கச் செல்வந்தனும் தனது ஸகாத்தை அவனிடம் கொடுத்தால் அது ஸகாத்தாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். அவ்வாறு நிபந்தனையிட்டு ஸகாத்தைப் பெற்ற கடன்காரன், தனது கடனைத் திருப்பிக்கொடுத்தாலும் கொடுக்காவிட்டாலும் செல்வந்தன் மீது கடமையான ஸகாத் நிறைவேற்றிவிடும். (38)

குறிப்பிட்ட ஸகாத் பொருளுக்கு மாற்றீடாக வேறு பொருட்களை அல்லது பெறுமதியைக் கொடுத்தல்:

ஆடு, மாடு, ஓட்டகம், பழவர்க்கம், தானியம் போன்ற பொருட்களில் ஸகாத் விதியானவர் குறிப்பிட்ட பொருட்களிலிருந்தே ஸகாத் கொடுக்க வேண்டுமா, அவற்றுக்கு மாற்றீடாக வேறு பொருட்களை அல்லது அவற்றின் பெறுமதியைப் பணமாகக் கொடுக்க முடியுமா, என்ற விடயத்தில் புகலூராக்கள் கருத்துவேறுபாடு கொள்கின்றனர். சிலர் குறிப்பிட்ட பொருளிலிருந்தே ஸகாத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், வேறு சிலர் மாற்றீடாக வேறு பொருட்களை அல்லது பணத்தைக் கொடுக்க முடியுமென்றும்,

மற்றும் சிலர் அவ்வாறு வேறு பொருட்களை அல்லது பணத்தைக் கொடுப்பது மக்ஞத் என்றும் கூறியுள்ளனர்.

ஸ்காத் என்பது அல்லாஹ்வை நெருங்குவதற்கான ஓர் இபாதத்தா அல்லது வசதி படைத்தவர்களின் சொத்திலிருந்து வறியவர்களுக்காக வழங்கப்படும் ஒரு கட்டாய வரியா என்ற விடயத்தை வரையறுத்துக் கொள்வதில் புகலஹாக்கள் மத்தியில் தோன்றிய வித்தியாசமான கண்ணோட்டங்களே மேலே கூறப்பட்ட கருத்து முரண்பாடுகளுக்கான அடிப்படைக் காரணமாகும்.

ஷாபிஸ், மூலஹிரி மத்ஹுப்களினதும் மாலிக் மத்ஹுபின் சில இமாம்களதும் கருத்து, ஸ்காத் என்பது அல்லாஹ்வை நெருங்குவதற்கான ஓர் இபாதத் என்பதாகும். இமாம் அஹ்மதின் (ஹஹ்) பிரபல்யமான கருத்தும் இதுவாகும். எனவே, இத்தகையோர் ஸ்காத் விதியான் குறிப்பிட்ட பொருட்களிலிருந்தே அவற்றுக்கான ஸ்காத் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும், இதற்குப் பதிலாக அவற்றின் பெறுமதியையோ, வேறு பொருட்களையோ ஸ்காத்தாகக் கொடுக்க முடியாது என்றும் உறுதியாகக் கூறுகின்றனர்.

ஷாபிஸ் மத்ஹுபபைச் சேர்ந்த இமாம் ஜாவைனி (ஹஹ்) இதனைப் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்: “ஸ்காத் தொழுகையைப் போன்றதோர் இபாதத்தாக இருப்பதனால், தொழுகையில் அல்லாஹ்வின் கட்டளைகள் பூரணமாகப் பின்பற்றப்பட வேண்டியது போன்றே ஸ்காத்திலும் பின்பற்றப்பட வேண்டும்; உதாரணமாக, தொழுகையின்போது ஸாஜுதில் நெற்றியையும் முக்கையும் நிலத்தில் வைப்பதற்குப் பதிலாக கனனத்தையும் நாடியையும் நிலத்தில் வைத்தால் ஸாஜுது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது; இதனால் தொழுகையும் நிறைவேறாது.. இதேபோல் குறிப்பிட்ட பொருட்களுக்குரிய ஸ்காத்தை அவற்றிலிருந்தே கொடுக்க வேண்டும் என்ற இறை கட்டளைக்கு முரணாக வேறு பொருட்களை அல்லது அவற்றின் பெறுமதியைக் கொடுத்தால் அது ஸ்காத்தாகக் கணிக்கப்பட மாட்டாது.” (39)

இதற்குப் பின்வரும் ஹத்ஸூம் ஓர் ஆதாரமாக அமைகின்றது. அதாவது, பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் முஆத் (ரழி) அவர்களை யெமனுக்கு கவர்னராக அனுப்பியபோது,

“(முஆதே) தானியத்திலிருந்து தானியத்தையும், ஆட்டி லிருந்து ஆட்டையும் ஒட்டகத்திலிருந்து, ஒட்டகத்தையும், மாட்டி லிருந்து மாட்டையும் ஸகாத்தாக எடுப்பீராக” என உபதேசித்தார்கள்.
(அப் தாலுத், இப்னு மாஜா)

மேலும், ஸகாத் வறியவர்களின் தேவையை நிறைவேற்று வதற்காகவும் செல்வத்தை அருளிய அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காகவும் கடமையாககப்பட்டுள்ளது; எனவே மனிதர் களின் தேவை பலவகையினதாக இருப்பதால், வித்தியாசமான பொருட்களிலிருந்து ஸகாத் வழங்கப்படுகின்றபோது, அவர்களது தேவைகளைச் சுலபமாக நிறைவேற்றிக் கொள்ள வழிபிறக்கும், அத்தோடு, அவ்வாறு வழங்குவதால் அல்லாஹ் அருளிய ஒவ்வொரு அருட்கொடைக்கும் நன்றி செலுத்தவதாகவும் அமைய முடியும். (40)

இக்கருத்தை ஹனபி மத்ஹுபின் இமாம்களும், மற்றும் சில புகஹாக்களும் முற்றாக மறுக்கின்றனர். இவர்களது கருத்துப்படி குறிப்பிட்ட பொருளுக்கு பதிலாக வேறு பொருட்களையோ, அதன் பெறுமதியையோ ஸகாத்தாகக் கொடுக்க முடியும். இதற்குப் பின்வருவன ஆதாரங்களாக அமைகின்றன:

- (1) “அவர்களது செல்வத்திலிருந்து ஸக்காத்தை எடுப்பீராக” என்ற இறை கட்டளை குறிப்பிட்ட பொருட்களிலிருந்துதான் ஸகாத்தைப் பெற வேண்டுமென்பதை உணர்த்தவில்லை; பணமும், தானியமும், கால்நடை போன்ற ஏனையெனவும் செல்வமாகவே கணிக்கப்படும்; எனவே ஒரு பொருளுக்குப் பதிலாக அதன் பெறுமதியை ஒத்த வேறு ஒரு பொருளை அல்லது பணத்தை ஸகாத்தாகக் கொடுப்பதில் தவறில்லை.
- (2) முஆத் (றழி) அவர்கள் யெமனில் ஸகாத் சேகரித்த வேளையில் அங்குள்ள மக்களைப் பார்த்து, “நீங்கள் தானியங்களுக்குப் பதிலாக ஆடைகளை ஸகாத்தாகத் தாருங்கள்; அது உங்களுக்கு இலகுவாக இருக்கும், மதீனாவில் இருக்கும் (வறிய) முஹாஜிர்களுக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்” எனக் கூறினார்கள் (அல் பைஹக்கி) மற்றோர் அறிவிப்பின்படி “கோதுமை, மணிக்கோதுமை போன்ற.

வற்றுக்குப் பதிலாக ஆடைகளை (ஸகாத்தாகத்) தாருங்கள்; அதனை நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன்” என்றார்கள். (41)

- (3) ஸகாத்தின் வெளிப்படையான நோக்கம் வறிய மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதும் சமூகத்தின் பொது நன்மையைப் பாதுகாப்பதுமாகும். இந்த நோக்கம் ஆட்டி விருந்து ஆட்டை ஸகாத்தாகக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அதன் பெறுமதியைக் கொடுப்பதன் மூலமும் நிறைவேற்றுகின்றது. சிலவேளை பெறுமதியைக் கொடுப்பது இலகுவானதாகவும் பயனுள்ளதாகவும் வீண் செலவைக் குறைப்பதாகவும் அமைய முடியும். அத்தோடு மனிதர்களின் பலவகையான தேவைகளையும் அதனால் நிறைவேற்றிக் கொள்வது மிக அவசரமாகச் சாத்தியமாகலாம்.
- (4) ஒரு பொருளுக்குப் பதிலாக அதே இனத்தைச் சேர்ந்த வேறு ஒரு பொருளை ஸகாத்தாகக் கொடுக்க முடியுமென்பது இஜ்மாவான கருத்தாகும். அப்படியாயின் ஒரு பொருளுக்குப் பதிலாக அதன் பெறுமதியை அல்லது அதற்குச் சமனான வேறு இனப் பொருளை ஸகாத்தாக கொடுக்கவும் முடியும்.

கலாநிதி யூஸாப் அல்கர்ளாவி இத்தகைய கருத்து முரண்பாடுகளைத் தெளிவுபடுத்தி, அதில் மிகச் சரியான கருத்தைப் பின்வருமாறு உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்.

குறிப்பிட்ட பொருளுக்குப் பதிலாக வேறு ஒரு பொருளை அல்லது அதன் பெறுமதியை ஸகாத்தாகக் கொடுக்க முடியாது எனக் கூறியவர்கள், ஸகாத்தைத் தொழுகையோடு ஒப்பிட்டார்கள். உன்மையில் இவை இரண்டும் அடிப்படையில் இபாதத்துகளாகக் காணப்படி னும், இரண்டினதும் இயல்புகள் வித்தியாசமானங்களையாகும்.

தொழுகை நேரடியாக இறைவனோடு தொடர்புபட்ட ஒரு வணக்கமாக இருக்க, ஸகாத் இறைவனோடும் செல்வத்தோடும் தொடர்புபடக்கூடிய சமூக ரீதியான ஒரு கடமையாக இருக்கிறது. சிறுவன், பைத்தியக்காரன், போன்றோரின் சொத்திலும் ஸகாத் கடமையாகும். ஆனால், அவர்களுக்குத் தொழுகை கடமையாக

மாட்டாது. எனவே, தொழுகையோடு ஸகாத்தையும் ஒப்பிடுவதாயின், தொழுகை கடமையாகாத சிறுவன், பைத்தியக்காரன் போன்றோர்களுக்கு ஸகாத்தும் கடமையில்லை என்று கூற வேண்டும். ஆனால், அப்படி யாரும் கூறியதாகத் தெரியவில்லை.

எனவே இமாம் அபூஹன்பாவினதும் (நஹ்) அவர்களைச் சேர்ந்தோர்களதும் கருத்தே இந்த விடயத்தில் மிகவும் பொருத்தமானதாகும். அது இலகுவாக ஸகாத்தைக் கணிப்பீடு செய்வதற்கும், வசூலித்து விநியோகிப்பதற்கும் உதவியாக இருக்கும். குறிப்பாக, ஸதாபன ர்தியாக ஸகாத் நிர்வாகத்தை மேற்கொள்கின்ற பொழுது நிர்வாகப் பணிகளை இலகுபடுத்திக் கொள்வதற்கும் வீண செலவினங்களைத் தவிர்ப்பதற்கும் துணையாக அமைய முடியும். இமாம்களான ஹஸனுல் பஸரி (நஹ்) அஹ்மத் (நஹ்) ஸப்யானுஸ் ஸவரி (நஹ்), உமர் இப்னு அப்துல் அள்ஸ் (நஹ்) புகாரி (நஹ்) ஆகியோரும் இக்கருத்தையே கொண்டுள்ளார்கள். (42)

இந்த விடயத்தில் இமாம் இப்னு தைமியா (நஹ்) தெரிவிக்கும் கருத்து மிகவும் பயனுள்ளதாகும். அதாவது: அவசியமின்ற அல்லது தெளிவான நந்தோக்கங்கள் எதுவுமின்றி ஒரு பொருஞ்சுக்குப் பதிலாக அதன் பெறுமதியை அல்லது வேறு ஒரு பொருளை ஸகாத்தாகக் கொடுப்பது கூடாது. அவ்வாறு பெறுமதியை அல்லது வேறு பொருளைக் கொடுப்பது கூடுமெனப் பொதுப்படையாகக் கூறின், பொருள் சொந்தக்காரன் தரம் குறைந்த பொருட்களை ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வழி பிறக்கும்; இதனால் ஸகாத்தின் அளவைக் கணிப்பீடு செய்வதிலும், சேகரித்து விநியோகிப்பதிலும் பல சிரமங்கள் ஏற்படலாம்.

ஆனால், ஒரு தேவைக்காக அல்லது நன்மையான நோக்கங்களுக்காக ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளின் பெறுமதியை அல்லது அதற்குப் பதிலாக வேறு ஒரு பொருளை ஸகாத்தாகக் கொடுப்பதில் தவறில்லை. உதாரணமாக, ஒருவன் தனது தோட்டத்திலுள்ள பழவர்க்கங்களை அல்லது விவசாயப் பொருட்களை முழுமையாக நாணயங்களுக்கு விற்றுவிட்டான் என்றால், அவன் மீது கடமையான ஸகாத்தை நாணயத்தில் கொடுக்க முடியும். மாற்றாக அவன் விற்றது போன்ற பழ வர்க்கத்தை விலை கொடுத்து வாங்கி ஸகாத்தாகக் கொடுக்க

வேண்டியதில்லை. இமாம் அஹ்மதும் (நஹ்) இவ்வாறு செய்வது கூடுமெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

இதேபோல் ஜந்து ஒட்டங்கள் வைத்திருப்பவன் ஓர் ஆட்டை ஸகாத்தாகக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், அவனது ஊரில் வாங்குவதற்கு ஆடு இல்லாதிருந்தால் ஆடு வாங்குவதற்காக வேறு ஊர்களுக்குச் செல்ல வேண்டியதில்லை; அதன் பெறுமதியைக் கொடுத்துவிட்டால் போதுமானது.

மேலும், ஸகாத் பெறுபவன் அவனுக்கு ஸகாத்தாகக் கொடுக்கப்படவுள்ள பொருளின் பெறுமதியைத் தரும்படி கேட்டால் அல்லது பெறுமதியைக் கொடுப்பது வறியவர்களுக்குப் பயனளிக்குமென ஸகாத் விற்கியோகஸ்தர் கருதினால், அவ்வாறு கொடுப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். இவ்வாறுதான் முஆத் (நழி) அவர்கள் யெமன் வாசிகளிடமிருந்து தானியங்களுக்குப் பதிலாக ஆட்டைகளை ஸகாத்தாகப் பெற்றார்கள். (43)

ஓரு பிரதேசத்திலிருந்து மற்றொரு பிரதேசத்துக்கு ஸகாத்தை நகர்த்தல்.

ஓரு முறை நாட்டுப்புற அரபி ஓருவர் நபிகளாரிடம் பல கேள்விகளைக் கேட்டார். அதில் “எம்மில் வசதிப்படைத் தவர்களிடமிருந்து ஸகாத்தைப் பெற்று எம்மிலுள்ள வறியவர்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்குமாறு அல்லாது உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறானா? என்றும் கேட்டார். அதற்கு நபியவர்கள் ஆம் எனப் பதிலளித்தார்கள். (புஹாரி, முஸ்லிம்)

இது ஓரு பிரதேசத்தில் சேகரிக்கப்படும் ஸகாத்தை அப்பிரதேசத்தில் தேவையடையவர்கள் இருக்கின்ற வேளையில் மற்றொரு பிரதேசத்துக்கு நகர்த்துவது கூடாது என்பதை உணர்த்துகின்றது. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலுமுள்ள வறுமையை நீக்கி வசதியை ஏற்படுத்துவதே ஸகாத்தின் வெளிப்படையான நோக்கமாகும். அவ்வாறு நகர்த்துவதை ஆகுமெனக் கொண்டால், ஸகாத்தின் நோக்கம் நிறைவேற மாட்டாது. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலுமிருக்கின்ற வறியவர்கள் தொடர்ந்தும் வறுமையிலேயே நிலைத்திருக்க நேரிடலாம். இதனால்தான் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களும்,

சுலாபாடாடராவித்னகளும், பின்னர் வந்த நேரிய ஆட்சியாளர்களும் ஸகாத்தை வசூலித்த பிரதேசத்தில் அதனைப் பெற அருகதையுள்ளவர்கள் இருக்கின்ற போது அதனை வேறு இடங்களுக்கு நகர்த்துவது கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தனர். ஸஹாபாக்கள் தாபிசன் களது தீர்ப்புக்களும் அதனை வலியுறுத்துவனவாகவே அமைந்திருந்தன.

இம்ரான் இப்புற ஹஸ்ன (றழி) என்ற ஸஹாபியை ஸியாத் இப்புற அபீஹ் அல்லது சில உமையா கவர்னர்கள் ஸகாத்துக்குப் பொறுப்பான அதிகாரியாக நியமித்து அனுப்பி வைத்தார்கள். அவர் ஸகாத் வேலைகளையெல்லாம் முடித்துவிட்டுத்திரும்பிய போது எதனையும் தன்னுடன் கொண்டு வரவில்லை. அதனைக் கண்ட கவர்னர்கள் “ஸகாத் சேகரிக்கச் சென்ற நீங்கள் எதனையுமே கொண்டுவரவில்லையா?” என ஆச்சரியத்தோடு வினவினார்கள். அதற்கவர் “நீங்கள் என்னை ஸகாத்தைச் சேகரித்து எடுத்து வருவதற்காகவா அனுப்பி வைத்தீர்கள்?” எனக் (கோபத்தோடு) கேட்டுவிட்டு, “பெருமானார் (ஸல்) அவர்களது காலத்தில் நாம் எவ்வாறு ஸகாத்தைச் சேகரித்து விநியோகித்தோமோ அவ்வாறே சேகரித்து விநியோகித்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன்” எனப் பதிலளித்தார்கள். (44)

ஸாப்யானுஸ்ஸவரி (றஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: “நான் “அர்ரய்” என்னும் இடத்திலிருந்து கூபாவுக்கு ஸகாத்தை எடுத்துச் சென்றேன். உமர் இப்புற அப்துல் அஸ்ஸ (றஹ்) அவர்கள் அதனை மீண்டும் அர்ரய் என்றும் இடத்துக்கே கொண்டு சென்று விநியோகிக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள்.” (45)

பர்கத் அஸ்ஸாப்லஹி (றஹ்) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: நான் என்மீது கடமையான ஸகாத்தை மக்காவில் பகிர்ந்தளிப்பதற்காக எடுத்துச் சென்றேன். அப்பொழுது அதனை மீண்டும் எனது சொந்த ஊருக்குக் கொண்டு சென்று விநியோகிக்குமாறு ஸாத் இப்புற ஜாபைர் (றஹ்) அவர்கள் எனக்குக் கட்டளையிட்டார்கள். (46)

ஆனால் ஸகாத் வசூலிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் அதனைப் பெற அருகதையுள்ளவர்கள் எவ்வும் இல்லாதிருந்தால், அல்லது ஸகாத்தின் அளவு கூடுதலாகவும் அதனைப் பெற அருகதையுள்ள

வர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகவும் காணப்பட்டால், அதனைக் குறிப்பிட்ட பிரதேசத்துக்கு மிகச் சமீபத்திலுள்ள வேறு ஒரு பிரதேசத்துக்கோ அல்லது தேவைக்கேற்பப் பயன்படுத்துவதற்காக முஸ்லிம்களின் தலைவர்களிடத்திலோ (இமாம்) நகர்த்துவது கூடும் என்பதில் புகவூக்கள் ஏகோபித்த கருத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

அப் உபைத் (றஹ்) அறிவிக்கின்றார்கள்: முஆத் இப்புலைப் (ரழி) அவர்கள் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களது காலத்திலும் அபுபக்கர் (ரழி) அவர்களது காலத்திலும் யெமன் பிரதேச கவர்னராகப் பணிபுரிந்தார்கள். உமர் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில் அங்கிருந்து அவர் திரும்பி வந்தபோது உமர் (ரழி) அவர்கள் மீண்டும் அவரை அப்பிரதேசத்துக்கே கவர்னராக அனுப்பி வைத்தார்கள். பின்னர் முஆத் (ரழி) அவர்கள், அங்கே தான் சேகரித்த ஸகாத்தில் 13 பகுதியைக் கல்பா உமரிடம் அனுப்பி வைத்தார்கள். அதனை ஏற்க மறுத்த கல்பா, “உம்மை வரி சேகரிப்பவனாகவும் ஜிஸ்யா அறவிடுபவனாகவும் நான் அனுப்பவில்லை; அங்குள்ளவர்களில் வசதிப்படைத்தவர்களிடமிருந்து ஸகாத்தைப் பெற்று வறியவர்களுக்கு அதனைப் பகிர்ந்தளிக்கும் பணிக்காகவே அனுப்பி வைத்தேன்” என்றார்கள். அதற்கு முஆத், (ரழி) “சேகரிக்கப்பட்ட ஸகாத்தைப் பெறுவதற்கு அங்கு எவரும் இல்லாததனால்தான் அதனை நான் உங்களிடம் அனுப்பி வைத்தேன்” என்றார். உமர் (ரழி) அவர்களும் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். பின்னர் இரண்டாம் வருடம் அரைவாசியையும் மூன்றாம் வருடம் முழுவதையுமே அவர் கல்பாவிடம் அனுப்பிவைத்தார். முதல் வருடம் போன்றே விசாரணையின் பின்னர் கல்பா அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். (47)

கல்பா உமர் (ரழி) அவர்கள் தொடர்ந்து மூன்று வருடங்களாக முஆத் (ரழி) அவர்களால் அனுப்பி வைக்கப்பட்ட ஸகாத்தை உடனடியாக ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தமை, அடிப்படையில் ஸகாத் அதனைச் சேகரிக்கும் பிரதேசத்திலேயே விநியோகிக்கப்பட வேண்டும் என்பதனைக் காட்டுகின்றது. அவ்வாறே விசாரணையின் பின்னர் முஆத் (ரழி) அவர்களின் செயலை அங்கீரித்து அதனை ஏற்றுக் கொண்டமை ஸகாத் சேகரிக்கப்படும் பிரதேசத்தில் அதனைப் பெற அருகதையுள்ளவர்கள் காணப்படாதபோது மற்றொரு பிரதேசத்துக்கு அல்லது முஸ்லிம்களது தலைவரிடத்தில் (இமாம்)

அதனை நகர்த்துவது அனுமதிக்கப்பட்டது என்பதனைக் காட்டுகின்றது.

ஸகாத் வசூலிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தின் தேவை நிறை வேறாமல் மற்றொரு பிரதேசத்துக்கு அதனை நகர்த்தல்:

இவ்விடயத்தில் புகஹாக்கள் மத்தியில் கருத்துவேறுபாடு காணப்படுகின்றது. ஷாபிச மத்ஹபின் கருத்துப்படி, ஒரு பிரதேசத்தில் வசூலிக்கப்பட்ட ஸகாத்தை அப்பிரதேசத்து மக்களின் தேவைகள் பூர்த்தியாகாதவரை மற்றொரு பிரதேசத்துக்கு நகர்த்துவது கூடாது. ஹன்பலி மத்ஹபின் கருத்தும் இதுவாகும்.

சில புகஹாக்கள் அவ்வாறு நகர்த்தப்பட்ட ஸகாத் தேவையடையவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமாயின், அது செல்லுபடி யாகு மென்கின்றனர். ஆனால், வேறு சிலர் அவ்வாறு நகர்த்துவது அடிப்படைச் சட்டத்துக்கு முரணானதாகையால், அது ஸகாத்தாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது என்கின்றனர். (48)

இமாம் மாலிக்கின் (றஹ்) கருத்துப்படி, ஒரு பிரதேசத்தில் ஸகாத் பெற அருகதையுள்ளவர்கள் இருக்கும் போது அப்பிரதேசத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட ஸகாத்தை மற்றொரு பிரதேசத்துக்கு நகர்த்துவது கூடாது. எனினும், முஸ்லிம்களின் பொதுவான நலனைக் கருத்திற்கொண்டு இமாம் (முஸ்லிம்களின் தலைவரினால்) அவ்வாறு நகர்த்த முடியும்.

இமாம் அடு ஹனிபா (றஹ்) இதனை விளக்கும்பொழுது பின்வரும் காரணங்களின்றி ஒரு பிரதேசத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட ஸகாத்தை அப்பிரதேசத்து மக்களின் தேவை நிறைவேற முன்னர் வேறு பிரதேசத்துக்கு நகர்த்துவது மக்ஞல் என்கின்றார்.

- (1) ஸகாத் பெற அருகதையுள்ள உறவினர்கள் வேறு பிரதேசத்தில் இருத்தல்,
- (2) சொந்த ஊரில் இருப்பவர்களை விட மிகவும் தேவையானவர்களுக்காக,

- (3) அவ்வாறு நகர்த்துவதால் முஸ்லிம்களின் பொதுவான நலன்கள் பாதுகாக்கப்படுமென்றிருத்தல்.
- (4) இஸ்லாமிய ஆளுகைக்குட்படாத பிரதேசத்திலிருந்த இஸ்லாமிய ஆளுகைக்குட்பட்ட பிரதேசத்தில் வாழும் முஸ்லிம்களுக்காக.
- (5) அறிவுப் பணியில் பட்டுள்ள அறிஞர்கள், மாணவர்களுக்காக,
- (6) வருடம் பூர்த்தியாக முன் ஸகாத்தை முற்படுத்திக் கொடுப்பதாக இருந்தால் (49)

இருவனது செல்வம் ஓர் இடத்திலும் அவன் மற்றோரிடத் திலுமிருந்தால் செல்வம் இருக்கும் இடத்தில் வாழுகின்ற வறிய முஸ்லிம்களுக்கே அந்த செல்வத்துக்கான ஸகாத்தை விநியோகிக்க வேண்டுமென்பது பெரும்பாலான புகலூராக்களது கருத்தாகும். ஏனெனில் அந்த ஊரில்தான் ஸகாத் கடமையாகியுள்ளது.

மேலே கூறப்பட்ட கருத்துக்களை ஒப்புநோக்கி விளங்குவதாயின், ஒரு பிரதேசத்தில் ஸகாத் பெற அருகதையுள்ளவர்கள் இருக்கின்ற பொழுது அப்பிரதேசத்தில் வசூலிக்கப்பட்ட ஸகாத்தை மற்றொரு பிரதேசத்துக்கு நகர்த்துவது இரண்டு வகையில் அமைய முடியும்.

- (1) ஸகாத் வசூலிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் வாழுகின்ற மக்களின் தேவையும் நகர்த்தப்பட்ட பிரதேசத்தில் வாழுகின்ற மக்களின் தேவையும் சமமாகக் காணப்படல். இத்தகைய சூழ்நிலையில் ஒரு பிரதேசத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட ஸகாத்தை மற்றைய பிரதேசத்துக்கு நகர்த்துவது கூடாது. எனினும், அவ்வாறு நகர்த்தப்பட்டால் அது ஸகாத்தாகச் செல்லுபடியாகும். நகர்த்தியதற்காக மீண்டுமொருமுறை ஸகாத் கொடுக்க வேண்டியதில்லை.
- (2) ஸகாத் வசூலிக்கப்பட்ட பிரதேசத்தில் வாழுகின்றவர்களின் தேவையை விட நகர்த்தப்பட்ட பிரதேசத்தில் வாழுகின்ற வர்களின் தேவை குறைவாக இருத்தல்.
- (1) அது ஸகாத்தாக செல்லுபடியாகாது. மீண்டுமொரு முறை அதனைக் கொடுக்க வேண்டும்.

(11) அது ஸகாத்தாகச் செல்லுபடியாகும். மீண்டுமொரு முறை அதனைக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் ஸகாத்தெபற அருகதையுள்ளவர்களுக்கே அது வழங்கப்பட்டுள்ளது. (50)

முஸ்லிம்களின் தலைவரது (இமாம்) இஜ்திஹாதின்படி நகர்த்தல்.

மேலே கூறப்பட்ட ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் நோக்குகின்ற பொழுது ஒரு பிரதேசத்தில் சேகரிக்கப்படும் ஸகாத் அப்பிரதேசத்தில் வாழுகின்ற மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவே பயன்படுத்தப்படல் வேண்டும். இதனால் வறுமை ஒழிவுதற்கும் மக்களது பொருளாதார வாழ்வு வளம் பெறுவதற்கும் வழி பிறக்கும்.

எனினும் நீதமான ஓர் இமாம், ஆலோசனை சபையின் அபிப்பிராயத்துக்கேற்ப முஸ்லிம்களதும் இஸ்லாத்தினதும் பொது நலனைக் கருத்திற்கொண்டு அதனை வேறு இடத்துக்கு நகர்த்துவது தவறில்லை.

ஓர் அவசியத் தேவைக்காக ஒரு பிரதேசத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட ஸகாத்தின் ஒரு பகுதியை மற்றொரு பிரதேசத்துக்கு நகர்த்துவது கூடும் (51) என இப்னுல் காலிம் (றஹ்) குறிப்பிடுகின்றார்.

இமாம் ஸஹ்னான் (றஹ்) இதனை பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்: “ஸகாத் வசூலிக்கப்பட்ட பிரதேசத்திலுள்ள வர்களது தேவையைவிட மற்றொரு பிரதேசத்தில் வாழுபவர்களின் தேவை மிக அதிகமாகக் காணப்படின், இவர்களுக்காக அந்த ஸகாத்தை நகர்த்துவது கூடும். ஏனெனில் தேவையுடையவர்கள் இருக்கின்றபோது மிகத் தேவையுடையவர்களைக் கவனிப்பது அதிக பயனுள்ளதும் விரும்பத்தக்கதுமாகும். (52)

உமர் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டபோது எகிப்தின் அப்போதைய கவர்னராக இருந்த அம்ரு இப்னு ஆஸாக்கு (ரழி) கடிதம் எழுதி, உணவுப் பொருட்களைத் தருவித்து மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்தார்கள், இச்சம்பவம் முஸ்லிம்கள்

வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் வாழ்ந்தாலும் அவர்களது தேவைகளை நிறைவேற்றுவதில் பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துழைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகின்றது. எனவே, முஸ்லிம்கள் வாழும் எந்தவொரு பிரதேசமும் தனித்துச் செயற்படமுடியாது; ஏதாவது ஒரு பிரதேசத்தில் பொருளாதாரக் கஷ்டம் அல்லது பஞ்சம் ஏற்பட்டால், மற்றைய பிரதேசங்களில் வாழும் முஸ்லிம்கள் இவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியது கடமையாகும்.

மேலும், இஸ்லாமிய அரசு ஓர் இலட்சிய அரசாகையால், அதன் கொள்கைகளையும் திட்டங்களையும் அமுல்படுத்துவதற்கு ஹலாலான வருமானங்கள் தேவைப்படுகின்றன. அந்த வருமானங்களை ஸகாத் அல்லாத வழிகளின் ஊடாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியுமாயின் மிகவும் நன்று. அப்படி இல்லாத விடத்து இஸ்லாமிய அரசு ஸகாத் நிதியிலிருந்து உதவிபெற நிரப்பந்திக்கப்படலாம். அப்பொழுது ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் வசூலிக்கப்படும் ஸகாத்தில் ஒரு பகுதியை இமாமுக்கு கேட்டுப்பெற முடியும். இக்கருத்தை இமாம் குர்துபி (ஹஹ்) சில அறிஞர்களது கருத்துக்களின் ஆதாரத்தோடு வலியுறுத்தியுள்ளார். அதாவது ஸகாத்தில் வறியவர்களதும் அனாதைகளதும் பங்குகள் அதனை வசூலிக்கும் இடத்திலேயே பகிரப்பட வேண்டும். ஏனைய பங்குளை இமாமின் இஜ்திஹாதின்படி வேறு இடங்களுக்கு நகர்த்தலாம். (53)

கலீபா உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் (ஹஹ்) அவர்கள் ஸகாத்தில் அரைவாசியை அதனை வசூலிக்கும் பிரதேசங்களில் பகிர்ந்தனித்துவிட்டு எஞ்சிய அரைவாசியையும் தம்மிடம் அனுப்பிவைக்குமாறு தனது கவர்னர்களுக்கு கடிதம் எழுதினார்கள். அடுத்த வருடம் சேகரிக்கப்படும் பிரதேசங்களிலேயே அதனைப் பகிர்ந்தனிக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். (54)

இதே உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் (ஹஹ்) அவர்கள் “ரைய்” என்ற பிரதேசத்திலிருந்து சூபாவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட ஸகாத்தை மீண்டும் “ரைய்” என்ற பிரதேசத்துக்கே அனுப்பி வைத்தார்களென்று இக்கட்டுரையில் முற்பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டது. எனினும் உமர் இப்னு அப்துல் அஸீஸ் (ஹஹ்) அவர்கள் ஸகாத்

விநியோக விடயத்தில் முன்னுக்குப்பின் முரணாகச் செயற்பட்டார்கள் என்று கருத்துக்கொள்ளக்கூடாது. முஸலிம்களினதும் இஸ்லாமிய அரசினதும் பொது நலனைக் கருதியே அவரது இஜதிஹாதின் அடிப்படையில் இவ்வாறு செயற்பட்டுள்ளார்கள்.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூட கிராமப்புற அரபிகளிடமிருந்து ஸகாத்தைத் திரட்டி அதனை மதீனாவுக்குக் கொண்டுவந்து மூஹாஜிரின்கள், அன்ஸாரின்களிலிருந்த வறிய மக்களுக்குப் பகிர்ந்தனித்துள்ளார்கள்.

இதேபோல் அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களின் காலத்தில் இடம்பெற்ற ஸகாத் கொடுக்க மறுத்தவர்களுக்கெதிரான போராட்டத்தின்போது அதீ இப்னு ஹாதிம் (ரழி) என்ற ஸஹாபி தனது சூட்டத்தவர்களின் ஸகாத்தைத் திரட்டி அபூபக்கர் (ரழி) அவர்களிடம் கையளித்தார். (55)

கலாந்தி யூஸாப் அல் - கர்ளாவி இதனை விளக்குகையில், ஸகாத்தை நகர்த்துவதற்கு அதனைச் சேகரித்த பிரதேசத்து மக்களின் தேவை பூரணமாக நிறைவேறியிருக்க வேண்டுமென்பது தனது தேவைகள் நிறைவேற்றப்படுவது பல கடமையில்லை. தேவைகள் நிறைவேற்றப்படுவது பல படித்தரங்களில் அமைய முடியும். சிலதேவைகள் அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டியிருக்கும். மற்றும் சிலவற்றைப் பொறுத்தவரையில் சிலகாலம் தாமதித்து அவற்றை நிறைவேற்ற முடியும். எனவே, இமாம், மனிதர்களது தேவைகளின் முக்கியத்துவத்தை மதிப்பிட்டு, அவசியப்படி ஒரு பிரதேசத்தில் சேகரிக்கப்பட்ட ஸகாத்தை மற்றொரு பிரதேசத்து மக்களின் தேவையை நிறைவேற்றப் பயன்படுத்த முடியும் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இமாம் நவவி (றஹ்) குறிப்பிடும் பொழுது “ஸகாத் வகுவிக்கும் அதிகாரிக்கும் இமாமுக்கும், தேவை கருதி ஒரு பிரதேசத்தில் வகுவிக்கப்பட்ட ஸகாத்தைப் பிற்கோர் இடத்துக்கு நகர்த்த முடியும். ஸகாத்தை நகர்த்த முடியுமா முடியாதா என்பதிலுள்ள கருத்து முரண்பாடு செல்வந்தன் தானாக அதனை விநியோகிக்கின்ற பொழுதே ஏற்படுகின்றது” என்கிறார். இக்கருத்தே மிகச்சரியானது என இமாம் ராபிர (றஹ்) வலியுறுத்தியுள்ளார். (56)

எப்படியிருப்பினும், அவ்வாறு நகர்த்தப்படுவது மொத்த ஸகாத்தில் ஒரு பகுதியாக இருக்க வேண்டுமேயன்றி முழுவதுமாக இருந்துவிடக்கூடாது. முழுமையாக நகர்த்தப்படுவதற்கு குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தின் தேவை பூரணமாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இருவன் தனிப்பட்ட முறையில் தன்மீது கடமையான ஸகாத்தைப் பகிர்ந்தளிப்பதாயினும், இஸ்லாத்தினதும் முஸ்லிம்களினதும் பொதுநலனைக் கருத்திற்கொண்டு அதனை ஒரு பிரதேசத்திலிருந்து மற்றொரு பிரதேசத்துக்கு நகர்த்த முடியும்.

இருவனது செல்வம் ஓர் இடத்திலும் அவன் மற்றோர் டத்திலுமிருந்தால், செல்வம் இருக்கும் இடத்தில் வாழுகின்ற, ஸகாத் பெற அருகதையுள்ள முஸ்லிம்களுக்கே அந்தச் செல்வத்துக்கான ஸகாத்தை விநியோகிக்க வேண்டுமென்பது பெரும்பாலான புகவாக்களது கருத்தாகும். ஏனெனில் அந்த ஊரில்தான் அவன் மீது ஸகாத் கடமையாகியுள்ளது.

இதேபோல் அவன் இருக்கும் ஊரில் ஒரு பகுதிச் செல்வமும் மற்றொரு ஊரில் ஒரு பகுதியும் இருந்தால், எல்லாச் செல்வத்துக்குமான ஸகாத்தை அவன் இருக்கும் ஊரில் வாழுகின்ற, தேவையுள்ள முஸ்லிம்களுக்கே பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும்.

ஸகாத் கடமையானவுடன் அதனைச் செலுத்த வேண்டியதன் அவசியம்:

ஹனபி மத்ஹுபின் இமாம்களுள் ஒருவரான அல்கரஹி (ஹஹ்) இதனைப் பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்கள்: “ஸகாத் கடமையானதும் உடனடியாக அதனைச் செலுத்துவது வாஜிபாகும். ஸகாத் கொடுப்பது பற்றி வந்திருக்கின்ற இறை கட்டளைகள் அதனையே உணர்த்துகின்றன. அவ்வாறு உடனடியாகச் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்பதை அக்கட்டளைகள் உணர்த்த வில்லையென வைத்துக்கொண்டாலும் வறியவர்களுக்கு அதனைப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டுமெனக் கேட்கப்பட்டுள்ளதனால் அவர்களது தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக உடனே அதனைச் செலுத்துவது கட்டாயமாகின்றது. எனவே தாமதித்து அதனைச் செலுத்துவதாயின் இறைகட்டளையை நிறைவேற்றுவதன் முழு நோக்கமும்

நிறைவேறாது போய்விடும்". இக்கருத்தை இமாம்களான மாலிக், (ஹல்ல) ஷாபிர (ஹல்ல), அஹ்மத் (ஹல்ல) ஆகியோரும் மற்றும் பெரும்பாலான புகலூக்களும் வலியுறுத்தியுள்ளனர். (57)

மேலும் ஸகாத்தை உடனடியாகக் கொடுப்பது கடமையில்லை என்றிருப்பின், தாமதித்துக் கொடுப்பது கூடும் என்று ஆசிவிடும். இதனால் ஸகாத் கடமையானவன் குற்ற உணர்வின்றி அதனைத் தாமதித்துக்கொடுக்க முற்படுவான், அவ்வேளை அவனது பணம் அழிந்துவிட்டால் அல்லது ஸகாத்தை நிறைவேற்ற முடியாதளவுக்கு வசதியற்றவனாக அவன் மாறிவிட்டால், அல்லது மரணமடைந்து விட்டால் ஸகாத் பெற உரிமையுள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். எனவே அத்தகையோரின் நியாயமான உரிமையைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காகவும் அவர்களது தேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காகவும் ஸகாத் கடமையானதும் தாமதிக்காது அதனைக் கொடுப்பது வாஜிபாகும். அத்தோடு ஸகாத் ஓர் இபாதத்தாக இருப்பதனால், தொழுகை, நோன்பு போன்று கடமையான நேரத்தைவிட அதனைப் பிற்படுத்துவது கூடாது.

எனினும், அதனைக் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வாங்குவதால் தனக்கோ தனது ஏனைய சொத்துக்களுக்கோ தீங்கு நிகழக்கூடும் என்ற அச்சமிருப்பின், தேவையான அளவுக்கேற்ப அதனைப் பிற்படுத்த முடியும். "பிறருக்குத் தீங்கு இழைப்பது கூடாது, (அதேபோல் பிறருக்கு நன்மை செய்வதால்) தனக்கு தீங்கேற்ப துத்திக்கொள்வதும் கூடாது" (அஹ்மத், இப்னு மாஜா) என்ற ஹதீஸ் அதனை உறுதிப்படுத்துகிறது. இது பற்றி இமாம் இப்னு குதாமா (ஹல்ல) விளக்கும்போது, "தீங்கு நிகழ முடியுமென்ற அச்சம் இருக்கும் பொழுது மனிதர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடனைத் தாமதப்படுத்த முடியுமென்பதுபோல், ஸகாத்தையும் பிற்படுத்த முடியும்" என்கின்றார். (58)

ஸகாத்தை முற்படுத்திக் கொடுத்தல்:

ஸகாத் கடமையாகும் பொருட்களை இரண்டாக வகைப்படுத்தலாம்:

- (1) நிஸாபடைந்த நிலையில் ஒரு வருடம் பூர்த்தியாக இருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனைக்குட்பட்டவை: நாணயங்கள்,

கால்நடைகள், வியாபாரப் பொருட்கள் போன்றன இதில் அடங்கும்.

- (11) ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகி இருக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனைக்குட்படாதவை: விவசாயப் பொருட்கள், பழவர்க்கங்கள், போன்றவை இதில், அடங்கும்.

முதலாவது வகைப் பொருட்களைப் பொறுத்தவரையில் அவை நிலாப் அளவை எட்டியிருந்தால் அவற்றிற்குரிய ஸகாத்தை ஒரு வருடமோ அதற்கு மேற்பட்ட வருடங்களோ முற்படுத்திக் கொடுப்பது கூடுமென அதிகமான புகலூக்கள் கூறியுள்ளனர். இமாம் ஷாபிர (றஹ்), அபுஹ்ரீபா (ரஹ்) அஹ்மத் (றஹ்) ஸாஹ்ரி (றஹ்) ஆகியோரின் கருத்தும் இதுவாகும். (59)

ஆனால் அவ்வாறு முற்படுத்தி ஸகாத் கொடுக்கின்ற பொழுது, வருட முடிவில் நிலாபின் அளவு குறையாதிருக்க வேண்டும்; குறைந்திருந்தால் கடமையாகாத சொத்துக்கு ஸகாத் கொடுத்ததாக அமைந்துவிடும். அப்படியாயின், முற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டது ஸகாத்தாகவன்றி ஸதகாவாகவே கணிக்கப்படும். எனவே அதன் பின்னர் எஞ்சியிருக்கும் பொருள் மீண்டும் நிலாபின் அளவை அடைந்தால், அவ்வாறு புதிதாக நிலாபடைந் திருந்து ஒரு வருடம் பூர்த்தியானதும் மீண்டும் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். ஏற்கனவே நிலாபடைவதற்கு முன்னர் கொடுத்த ஸகாத் இதனை ஈடுசெய்யமாட்டாது. ஒருவன் மீது ஸகாத் விதியாவதற்கு அவனிடமிருக்கும் செல்வம் நிலாபடைந்திருக்க வேண்டியதோடு அதற்கு ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகியுமிருக்க வேண்டும். நிலாபடைந்ததிலிருந்து ஒரு வருடம் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வருடங்கள் பூர்த்தியாகும் மட்டும் அச்செல்வம் தன்னிடம் இருக்குமென்று உறுதி இருந்தால் அதற்குரிய ஸகாத்தை முற்படுத்திக் கொடுப்பது கூடும். ஆனால் இதனை ஆட்சியாளருக்கு அதிகாரபூர்வமாகப் பெற முடியாது: ஏனெனில், இதுவரை அவன்மீது ஸகாத் கடமையாகவில்லை.

ஸகாத்தை முற்படுத்திக் கொடுப்பது கூடும் என்பதற்கு இப்பனு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்கள் தனது ஸகாத்தை முற்படுத்திக் கொடுப்பது பற்றி பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்டபோது

அன்னார் அதற்கு அனுமதி வழங்கியமை ஒரு சிறந்த ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. (அபூதாவுத்) இதேபோல் ஒருமுறை பெருமானார் (ஸல்) அவர்களே அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடமிருந்து இரண்டு வருடங்களுக்கான ஸகாத்தை முற்படுத்திப் பெற்றிருக்கின்றார்கள். (60) மேலும் இதனை உறுதிப்படுத்தும் பல ஹதீஸ்கள் அல் மஜ்மூல், நைய்லுல் அவ்தார் ஆகிய நூல்களில் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறு நிஸாபடைந்த செல்வத்திற்குரிய ஸகாத்தை வருடம் பூர்த்தியாக முன்னர் முற்படுத்திக்கொடுப்பது கூடுமென்றாலும் அந்தச் செல்வத்திலிருந்து எதிர்பார்க்கப்படும் இலாபத்துக்கு ஸகாத் கொடுக்க முடியாது என இமாம் ஷாபிச் (ரஹ்), அஹமத் (ரஹ்) ஆகியோர் கூறியுள்ளனர். அவ்வாறு கொடுப்பது நிஸாபின் அளவுக்கு ஸகாத்தை விட மேலதிகமாக அமைந்துவிடும் என்பதே அதற்கான காரணமாகும். ஆனால் இமாம் அபு ஹன்பா (ரஹ்) அது செல்லுபடியாகும் என்கிறார். ஏனெனில் அவ்வாறு எதிர்பார்க்கப்படும் இலாபம் நிஸாபடைந்த செல்வத்துடன் தொடர்புபடுவதனால் அவற்றுக்கும் நிஸாபடைந்த செல்வத்துக்குரிய சட்டம் பொருந்தும் என்பது அவரது கருத்தாகும்.

தானியங்கள், பழவர்க்கங்கள், போன்றவற்றைப் பொறுத்த வரையில், அவற்றுக்கான ஸகாத்தை முற்படுத்திக்கொடுக்க முடியாது என்பது ஷாபிச் மத்துவபின் கருத்தாகும். இமாம் அஹமதின் (ரஹ்) கருத்தொன்றும் இதனை வலியுறுத்துகின்றது. (61)

எனவே இத்தகைய பொருட்கள் பயன்பாட்டுக்குரிய தரத்தை யடைந்து, நிஸாபின் அளவையும் எத்தியிருக்கின்றபோதே அவற்றுக்கு ஸகாத் கடமையாகும். எனினும் இவை நிஸாபின் அளவையடைந்து பயன்தரக்கூடிய பருவ நிலையில், தானியமாக அல்லது காயாக இருக்குமாயின் அறுவடைக்கு முன்னரே முற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும். அவ்வாறு பயன்தரக்கூடிய பருவநிலையை அடைவதற்கு முன்னர் அவற்றுக்கான ஸகாத்தை முற்படுத்திக்கொடுக்க முடியாது; ஏனெனில், அவை பயன்தரும் என்பதையோ, அவற்றின் அளவையோ திட்டவட்டமாக அறிந்துகொள்ள முடியாது. எனவே இவற்றுக்கு ஸகாத் வழங்குவது நிஸாபடையாத பொருளுக்கு அல்லது தன்னிடம் இல்லாத ஒரு பொருளுக்கு ஸகாத் வழங்குவது போன்றதாகும்.

எப்படியிருப்பினும் குறிப்பிட்ட பொருஞ்சுக்குரிய ஸகாத்தை முற்படுத்திக்கொடுக்காது முறைப்படி கடமையானதன் பின்னர் கொடுப்பதே சிறந்ததாகும். எனினும் ஜிலோதுக்காகவேண்டி அல்லது வறியவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக வேண்டி மிக அவசரமாக பைதுல்மாலுக்கு நிதி தேவைப்படு மென்றிருந்தால், அச்சந்தர்ப்பங்களில் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் தமது சிறிய தந்தையாரிடம் (அப்பாஸ் (ரழி)) முன்கூட்டி யே இரண்டு வருடங்களுக்குரிய ஸகாத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது போல் நாமும் பெற்றுக்கொள்வதில் தவறில்லை.

ஸகாத்தைப் பிற்படுத்திக் கொடுத்தல்:

அவசியத் தேவைகளுக்காக ஸகாத்தை முற்படுத்திக் கொடுப்பது கூடும் என்பது போல அவசியத் தேவைகளுக்காக அல்லது சில நன்மைகளை எதிர்பார்த்து அதனைப் பிற்படுத்திக் கொடுப்பதும் கூடும். உதாரணமாக பக்கத்திலிருக்கும் வறியவர்களைவிடத் தூரத்திலிருக்கும் வறியவர்கள் அதிக தேவையுடையவர்களாக இருப்பின், அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக ஸகாத்தைப் பிற்படுத்த முடியும். மேலும் தேவையுடைய உறவினர்களை அல்லது பக்கத்து வீட்டுக்காரர்களை எதிர்பார்த்தும் பிற்படுத்தலாம்.

இதேபோல் ஆட்சியாளர் அல்லது ஸகாத்தைச் சேகரித்து விநியோகிக்கவென நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தர்கள் ஏதாயினும் நன்மை கருதி ஸகாத்தைப் பிற்படுத்திப் பெற்றுமடியும். உதாரணமாக, வரட்சியின் காரணமாக அறுவடை குறைந்திருக்கும் காலங்களில் அவ்வாறு பிற்படுத்திப்பெற அனுமதியுண்டு. உமர் (ரழி) அவர்களும் இவ்வாறு பெற்றிருக்கின்றார்களேன இமாம் அஹ்மத் (ரஹ்) குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். (62)

உமர் (ரழி) அவர்கள் பஞ்சகாலத்துக்குரிய ஸகாத்தைப் பிற்படுத்திப் பெற்றார்கள். பஞ்சம் நீங்கியதன் பின்னர் இரண்டு வருடங்களுக்குரிய ஸகாத்தைத் திரட்டி அதில் ஒரு வருடத்துக்குரிய ஸகாத்தை விநியோகித்துவிட்டு மற்றைய வருடத்துக்குரிய ஸகாத்தை அவரிடம் கொண்டு வரும்படி கூறி என்னை அனுப்பி வைத்தார்களேன இப்னு அபீ துபாப் (ரழி) கூறியதாக அபு உபைத் (ரழி) அறிவித்துள்ளார்கள். (63)

சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கேற்ப மக்களின் தேவைகளையும், பொதுவான நன்மைகளையும் கவனத்திற்கொண்டு ஸகாத்தைப் பிற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும், இதுவே பெரும்பாலான புகஹாக்களின் கருத்தாகும். எனினும், தனது உறவினர்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் சிறிதுசிறிதாகப் பிரித்துக்கொடுப்பதற்கென்று பிற்படுத்துவது கூடாது. இதனை இமாம் அஹ்மத் (ஹஹ்) வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்கள். (64)

மேலும் ஸகாத் கடமையானவனுக்கு ஏதாவது அவசரத் தேவையொன்று ஏற்பட்டால் அவன் தனது ஸகாத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் தவறில்லை. ஆனால் அது அவன் மீது கடனாக இருக்கும். வசதிகிடைக்கும் பொழுது அக்கடனை முதலில் நிறை வேற்றிவிட வேண்டும். (65)

தகுந்த காரணங்களின்றி ஸகாத் கொடுப்பதைப் பிற்படுத்துதல்:

தகுந்த காரணங்களின்றி ஸகாத் கொடுப்பதைப் பிற்படுத்துதலாகாது. அப்படிப் பிற்படுத்துவது பாவமாகும், உடனடியாக அதனைச் செலுத்தும் வாய்ப்பு இல்லாவிட்டால், வாய்ப்புக் கிடைக்கும் வரை தாமதிப்பதில் தவறில்லை. ஆனால் வசதி இல்லாதவனை அவசரமாகக் கொடுக்கும்படி சிரமப் படுத்தக் கூடாது; ஏனெனில் மனிதர்களுக்கான கடனைச் செலுத்துவதில் வசதி வசதிவரும்வரை எதிர்பார்த்திருப்பது சிறந்தது; அப்படியாயின், அல்லாஹுவுக்கான கடனாகிய ஸகாத்தைச் செலுத்துவதில் வசதி வரும்வரை எதிர்பார்த்திருப்பது மிகச் சிறந்ததாகும். ஒருவன் இறந்துவிட்டால் அவன் விட்டுச்சென்ற சொத்திலிருந்து அதனைக் கொடுக்க வேண்டும்.

ஆனால் ஸகாத் கடமையான பிறகு அதனைச் செலுத்துவதற்குரிய வாய்ப்புக்கிடைக்க முன்னர் சொத்துக்களுக்கு அழிவு நிகழ்ந்தால், அவன் செல்வமற்றவனாகவே கணிக்கப்படுவான். எனவே அவன் மீது ஸகாத் கடமையாகமாட்டாது. அவனது அழிவுற்ற செல்வத்திற்கு ஸகாத் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. இது இமாம்களான மாலிக் (ஹஹ்) ஷாபிஸ் (ஹஹ்) இஸ்லஹாக் (ஹஹ்) போன்ற புகஹாக்களது கருத்தாகும். இக்கருத்தே மிக ஆதாரபூர்வமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. (66)

இமாம் அஹ்மதின் (ரஹ்ம) கருத்துப்படி, ஸகாத் கடமையானதும் தாமதிக்காது அதனைக் கொடுத்துவிட வேண்டும். அவ்வாறு கொடுப்பதற்கு அவகாசம் கிடைக்க வேண்டுமென்பதை ஒரு நிபந்தனையாகக் கொள்ள முடியாது; ஏனெனில், ஒருவன்மீது ஸகாத் கடமையானது முதல் அதனைச் செலுத்தும் மட்டும் அதற்கு அவனே பொறுப்பாளியாக இருப்பான். அவ்வாறு கொடுப்பதற்கு முன்னர் கொடுப்பவனின் திட்டமிட்ட செயல் காரணமாகவோ வேறு காரணங்களாலோ அதில் ஏதாவது அழிவு ஏற்பட்டால் அதனை அவன் பொறுப்பேற்றுத் தன்மீது கடமையான ஸகாத்தைச் செலுத்தியாக வேண்டும். இமாம் இப்னு ஹஸ்மின் (ரஹ்ம) கருத்து இதுவாகும்.

இமாம் அபூ ஹனீபாவின் (ரஹ்ம) கருத்துப்படி, பொருள் சொந்தக்காரரின் திட்டமிட்ட செயல் காரணமாகவன்றி வேறு காரணங்களால் பொருள் முழுமையாக அழிவுற்றால் அதற்குரிய ஸகாத்தைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியதில்லை. (67)

ஒருவன் தன்மீது கடமையான ஸகாத்தைத் தாமதித்துக் கொடுப்பதில் தவறில்லை; அதனைக் கொடுப்பதற்கென வரையறுக்கப்பட்ட நேரம் கிடையாது; எந்த நேரத்தில் அதனைக் கொடுத்தாலும் கடமை நிறைவேறும் என இமாம் அபூ ஹனீபாவும் (ரஹ்ம) ஹனபி மதஹபின் அறிஞர்களும் கருதுகின்றனர். இதற்குப் பின்வரும் ஆதாரங்கள் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன:

- (1) ஸகாத் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற திருமறையின் கட்டளை உடனடியாக அதனைக் கொடுப்பது வாஜிப் என்பதை உணர்த்தாது.
- (2) ஸகாத் கொடுப்பது வாஜிபாகும் என்பது பொதுவான சட்டமாயின், அதனைக் கொடுப்பதற்குக் குறிப்பிட்ட காலம் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை.

இக்கருத்தைப் பெரும்பாலான புகலூராக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஸகாத் கடமையானதும் தாமதிக்காது அதனைக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்பதற்கு பின்வரும் ஆதாரங்களை அவர்கள், முன்வைக்கின்றனர்.

- (1) ஸகாத் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற இறைகட்டளை, அது கடமையானதும் தாமதிக்காது அதனைக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்பதையே உணர்த்துகின்றது. ஏனெனில் ஸகாத் என்பது சில தனி நபர்களதும் சமூகத்தினதும் அவசியத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகக் கடமையாக கப்பட்டுள்ளது. இத்தேவைகள் அனைத்தும் அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்பது தெளிவு.
- (2) தாமதித்துக் கொடுப்பது கூடுமென்றால், அதற்கென ஒரு கால எல்லை இருக்க மாட்டாது. அப்படியாயின், ஸகாத் கொடுக்காதிருப்பவனைத் தண்டிப்பது சாத்தியமாகாது.
- (3) ஸகாத் கொடுக்காதிருப்பவன் தண்டிக்கப்பட வேண்டுமென்பது மார்க்கத்தின் தீர்ப்பாயின், அதனைக் கடமையானவுடன் தாமதிக்காது செலுத்தவேண்டியது அவசியமாகும்.
- (4) இயல்பாகவே மனிதன் செல்வத்தின்மீது ஆசை கொண்டவன். எவ்வித பிரதிபலனையும் எதிர்பார்க்காது அதனைப் பிறருக்குக் கொடுக்க அவன் விரும்பமாட்டான். அதனைத் தாமதித்துக் கொடுப்பது கூடுமென அவன் அறிந்தால் அதனை ஒரு சாட்டாக வைத்து, ஸகாத் கொடுப்பதைத் தாமதப் படுத்துவான். அச்சமயம் சிலவேளை அவனது செல்வம் அழிந்துவிடலாம். அல்லது அவன் இறந்து விடலாம். இதனால் ஸகாத்தெற உரிமையுள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள்.
- (5) ஸகாத் ஓர் இபாதத்தாக இருப்பதனால் அதனை அதற்குரிய நேரத்தில் நிறைவேற்றுவது கடமையாகும். (68)

கலாந்தி யூஸாப் அல் - கர்ளாவி, “ஸகாத் கடமையானதன் பின் ஒருசில நாட்கள் தாமதித்து அதனை வழங்க அனுமதிக்கலாம்; அது ஸகாத்தோடு தொடர்பாக எழும் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு வசதியாக அமைய முடியும்; ஆனால் மாதக்கணக்கில் அதனைப் பிற்படுத்துவது கூடாது; ஏனெனில் அவ்வாறு பிற்படுத்துவது, கட்டாயம் அதனை அவசரப்படுத்திக் கொடுக்க

வேண்டும் என்ற சட்டத்தை மக்கள் உதாசீனம் செய்வதற்குக் காரணமாகிவிடும்” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஸகாத்தை மற்றைய சொத்துக்களிலிருந்து வெளிப்படுத்திய மின்னர் அது அழிவுக்குள்ளாதல்:

ஓருவன் தன்மீது கடமையான ஸகாத்தை வெளிப்படுத்தி யிருக்க திருட்டு, தீ போன்ற ஏதாவதொரு காரணத்தால் அது அழிவுற முடியும். இந்நிலையில் அதற்குப் பதிலாக மீண்டும் ஒருமுறை ஸகாத் கொடுக்க வேண்டுமா என்ற விடயத்தில் புகஹாக்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. இதனை இமாம் இப்னு ருஷ் (ஹல்ல) பின்வருமாறு விளக்கியுள்ளார்:

“ஓருவன் தன்மீது கடமையான ஸகாத்தை வெளிப் படுத்தியிருக்க அது ஏதோ காரணத்தால் அழிவுற்று விட்டால் சில புகஹாக்களது கருத்துப்படி அவனது கடமை நிறைவேறிவிடும். அவன் மீண்டும் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. வேறு சிலர் அவன் தன்மீது கடமையான ஸகாத்தை உரிய முறையில் விநியோகிக்கும்வரை அதற்குப் பொறுப்புடையவனாகையால் அழிவுற்ற ஸகாத்துக்குப் பதிலாக அவன் மீண்டும் ஸகாத் வழங்க வேண்டும் என்கின்றனர். மற்றும் சிலர் அவன் தன்மீது கடமையான ஸகாத்தை சில நாட்கள் தாமதித்து வெளியாக்கி யிருந்தால் அவ்வாறு அழிவுற்றதற்கு அவன் பொறுப்புடைய வனாவான் என்றும் கடமையாகிய ஆரம்பத்திலேயே எதனையும் மிகுதம் வைக்காது பூரணமாக வெளியாக்கியிருந்தால் அவ்வாறு ஏற்படும் அழிவுக்கு அவன் பொறுப்பாக மாட்டான் என்றும் கூறியுள்ளனர். (69)

பெரும்பாலான புகஹாக்களது கருத்துப்படி அவ்வாறு அழிவுற்ற ஸகாத்துக்குப் பதிலாக அவனது சொத்திலிருந்து மீண்டும் ஒருமுறை ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஸகாத் விதியானவன், அதனை உரிமையாளர்களிடம் ஒப்படைக்கும்வரை அதற்குப் பொறுப்புடையவனாக இருப்பான். (70)

ஸகாத் கொடுக்க தாமதிப்யதனால் கடமை நீங்காது.

பல வருடங்களாக ஒருவன் ஸகாத் கொடுக்காதிருந்தால், அவ்வாறு கொடுக்காது விட்ட ஒவ்வொரு வருடத்துக்குமான ஸகாத்தைச் சரியாகக் கணிப்பிட்டு அதனைப் பெற அருகதையுள்ளவர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டியது கடமையாகும்.

இதுபற்றி இமாம் நவவி (றஹ்) குறிப்பிடுகையில் “பலவருடங்களாக ஒருவன் ஸகாத்துக் கொடுக்காதிருந்தால், அவ்வாறு கொடுப்பது தன் மீது கடமை என்பதை அவன் அறிந்திருந்தாலும் அறியாதிருந்தாலும், அவன் இஸ்லாமிய ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பிரதேசத்தில் வாழ்ந்திருந்தாலும், இஸ்லாமிய ஆளுகைக்கு உட்படாத பிரதேசத்தில் வாழ்ந்திருந்தாலும், அவன் கொடுக்காது விட்ட ஒவ்வொரு வருடத்துக்குமான ஸகாத்தைச் சரியாகக் கணித்துக் கொடுக்க வேண்டியது வாஜிபாகும்” என்கிறார்.

இமாம் இப்னுல் முன்திரின் (றஹ்) கருத்தொன்று இதனை மேலும் வலியுறுத்துகின்றது: அதாவது இஸ்லாமிய அரசை எதிர்க்கும் புரட்சிவாதிகள் அதிகமாக வாழும் ஒரு நாட்டில் இருப்பவர்கள் பல வருடங்களாக ஸகாத் கொடுக்காதிருக்க அந்த நாட்டை முஸ்லிம்களின் தலைவர் (இமாம்) வெற்றிகொண்டால் அங்குள்ளவர்களிடமிருந்து கடந்த வருடங்களுக்கான ஸகாத்தைப் பெற வேண்டும். இது இமாம் ஷாபிர (றஹ்), மாவிக் (றஹ்) அபூ ஸவர் (றஹ்) ஆகியோரின் கருத்தாகும். (71)

மரணம் ஸகாத் வழங்காதிருக்கக் காரணமாகுமா?

பொருள் சொந்தக்காரன் மரணித்து விடுவதனால் அவன்மீது கடமையான ஸகாத் நீங்கி விடாது. அவன் தனது ஸகாத்தைச் செலுத்திவிடுமாறு வஸிய்யத்துச் செய்யாவிட்டாலும் அவன் விட்டுச் சென்ற சொத்திவிடுமாறு அதனைக் கொடுத்துவிட வேண்டும். இது இமாம்களான அதா (றஹ்), ஹஸன் (றஹ்), ஸாஹரி (றஹ்) கதாதா (றஹ்), மாவிக் (றஹ்), ஷாபிர (றஹ்), அஹ்மத் (றஹ்), இஸ்ஹாக் (றஹ்), அபூ ஸவர், (றஹ்), இப்னுல் முன்திரி (றஹ்) போன்ற பெரும்பாலான புகலூராக்களது கருத்தாகும். (72)

இமாம் நவவி (ஹஹ்) இதனை விளக்கும் பொழுது, ஒருவன் மீது ஸகாத் கடமையாகி அதனைக் கொடுக்க இயலுமான நிலையில் இருக்கும்போது அவனுக்கு மரணம் சம்பவித்தால் அவனது கடமை நீங்கிவிடாது. அவன் விட்டுச் சென்ற சொத்திலிருந்து அதனைக் கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார். (73)

இமாம் இப்னு ஸீரின் (ஹஹ்), ஷாபி (ஹஹ்), நஹா (ஹஹ்), ஹம்மாத் இப்னு ஸாலைமான் (ஹஹ்), ஸவ்வி (ஹஹ்) போன்றோர், மரணித்தவன் தனது ஸகாத்தைக் கொடுத்துவிடுமாறு வஸியத்துச் செய்திருந்தால் மட்டுமே அதனைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி வஸியத்துச் செய்யாதிருந்தால் அவ்வாறு கொடுக்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் மரணித்தவன் இரகசியமாக அதனைக் கொடுத்திருக்க முடியும் என்கின்றனர். இதே கருத்தை இமாம் அபுஹன்பாவும் (ரஹஹ்) அவரது சகாக்களும் வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

ஏனெனில் ஸகாத் ஓன் இபாதத்தாக இருப்பதனால் அதனைக் கொடுப்பதற்குப் பொருள் சொந்தக்காரனின் நிய்யத்து அவசியமாகும். எனவே தொழுகை, நோன்டு போன்று அவனது மரணத்தோடு அவன் மீது கடமையான ஸகாத் நீங்கிவிடும். அவன் தன்மீது கடமையான ஸகாத்தை நிறைவேற்றாதிருந்தால் பாவியாக மரணிப்பான். தொழுமலும், நோன்டு நோற்காமலும் மரணித்தால் அவற்றை ஈடுசெய்ய முடியாததுபோல் இதனையும் ஈடுசெய்ய முடியாது என்கின்றனர்.

இமாம் அபு ஹன்பாவைப் (ஹஹ்) பொறுத்தவரையில் இக்கருத்து தங்கம் வெள்ளி ஆகியவற்றோடு தொடர்பான ஸகாத் விடயத்தில் மட்டுமே பொருந்தும். விவசாயப் பொருட்கள் கால்நடைகள் போன்றவற்றுக்கான ஸகாத்தைப் பெறும் விடயத்தில் மரணித்தவரின் சொத்திலிருந்து அதனைப் பெற வேண்டுமென்றும், பெறவேண்டியதில்லையென்றும் இரு வித்தியாசமான அறிவிப்புக்கள் அவரிடத்தில் காணப்படுகின்றன. (74)

மேலே கூறப்பட்ட கருத்துக்களில் முதலாவது கருத்தே மிகச் சரியானதாகும். ஏனெனில் ஸகாத் என்பது அதனைப் பெற அருகதையுள்ளவர்களுக்குக் கட்டாயமாக விநியோகிக்கப்படல் வேண்டும். இதனைக் கொடுக்குமாறு வஸியத்துச் செய்யவும் முடியும். மனிதர்களிடத்தில் கடன் பெற்றவன், மரணித்தாலும்

கடன் நீங்கிவிடாதது போன்று, ஸகாத் வழங்க வேண்டியவன் மரணித்தாலும் அவனது கடமை நீங்கிவிடாது. ஏனெனில் இது செல்வத்தோடு தொடர்பான கட்டயாக கடமையாகக் காணப்படுகின்றது. தொழுகை, நோன்பு ஆசியன இவற்றைவிட வித்தியாசமான வைகளாகும். அவை இரண்டும் உடலோடு தொடர்பான வணக்கங்கள் என்ற வகையில் அவற்றை நிறைவேற்றிவிடுமாறு யாரிடமும் வலியியத்துச் செய்யமுடியாது. அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பிரதிநிதிகளை நியமிக்கவும் முடியாது. என்றாலும் நோன்பு நோற்காத நிலையில் ஒருவன் மரணித்திருக்க, அவனுக்குப் பகரமாக அவனது பொறுப்புதாரி நோன்பு நோற்றால் அல்லாஹ்வின் அருளினால் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமென ஒரு ஸஹ்ரூான் அறிவுப்புக் காணப்படுகின்றது. உடலோடு தொடர்பான பிரதி தியேகமான இபாதத் தாக விளங்கும் நோன்பை மரணித்தவருக்குப் பகரமாக இன்னுமொருவர் நிறைவேற்றுவது கூடுமென்றால், மேலே கூறப்பட்டது போன்று, செல்வத்தோடு தொடர்பான கட்டாயக் கடமையாக விளங்கும் ஸகாத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியது மிக அவசியமாகும்.

மேலும், ஸகாத் கடமையாகும் அவை செல்வத்துக்கு உரிமையான ஒருவர் இறக்கும் பொழுது தனது சொத்துக்கு ஒரு வருடம் பூர்த்தியாகாதிருந்தால் அவரது வாரிசதாரர் அதற்கு ஒரு வருடம் பூர்த்தியானவுடன் ஸகாத் கொடுக்க வேண்டுமெனச் சில புகலஹாக்கள் கூறியுள்ளனர். வாரிசதாரரின் உரிமை இறந்தவரின் உரிமையுடன் சேர்த்துக் கணிக்கப்பட வேண்டுமென இதற்கு ஆதாரம் கூறப்படுகிறது.

ஆனால், ஷாபிரா மத்ஹுபின் உறுதியான கருத்துப்படி அவ்வாறு சேர்க்கப்பட மாட்டாது மாறாக வாரிசதாரருக்கு அச்செலவும் கிடைத்தத்திலிருந்து, நிலாபடைந்த நிலையில் அதற்குப் புதிதாக ஒரு வருடம் பூர்த்தியானதன் பின்பே ஸகாத் கொடுக்க வேண்டும். (76)

ஷாபிரா மத்ஹுபின் கருத்தே இந்த விடயத்தில் மிக ஆதார பூர்வமானதென்பது தெளிவு; ஏனெனில், ஸகாத் கடமையாவதற்கு நிலாபும் வருடம் பூர்த்தியும் அவசியம் என்பதுபோல, குறிப்பிட்ட பொருள் முழு உரிமையுள்ள சொந்தப் பொருளாகவும் இருக்க

வேண்டும். எனவே வாரிசதாரர் அந்தப் பொருளுக்கான முழு உரிமையையும் பெற்றதன் பின்பே நிலாடும் வருடப் பூர்த்தியும் கணிக்கப்பட்டு ஸகாத் வழங்கப்படும்.

மரணித்தவனுக்கு ஸகாத்தோடு வேறு கடன்கள் இருத்தல்:

மேலே கூறப்பட்டது போன்று ஒருவன் மீது ஸகாத் கடமையான நிலையில் அவன் மரணித்திருந்தால், அவன் விட்டுச் சென்ற சொத்திலிருந்து அக்கடனை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆனால், ஸகாத்தோடு மனிதர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய வேறு கடன்களும் இருக்க, அவன் விட்டுச் சென்ற சொத்து இரண்டையும் கொடுக்குமளவுக்குப் போதுமானதாகக் காணப்படா விட்டால் மேற்கொள்ளவேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்து மூன்று வகையான கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன.

- (1) அல்லாஹ்வின் உரிமையான ஸகாத்தை விட மனிதர்களின் உரிமையான கடனை முற்படுத்த வேண்டும்.
- (2) “அல்லாஹ்வுக்குரிய கடனை நிறைவேற்றுவது மிக அவசியமாகும்” (புகாரி, முஸ்லிம்) என்ற நபி மொழிக்கொப்ப மனிதர்களுக்குரிய கடனைவிட ஸகாத்தை முற்படுத்திக் கொடுத்தல் வேண்டும்.
- (3) இரு கடன்களையும் நிறைவேற்றுவது அவன்மீது கடமை யாகையால், அவன் விட்டுச் சென்ற சொத்தைச் சமமாகப் பகிர்ந்து இரு கடன்களையும் நிறைவேற்றல் வேண்டும்.

மனிதர்களுக்குரிய கடன்களை விட ஸகாத்தை முற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது “மாஹிரி” மத்ஹாபினரது கருத்தாகும். இக்கருத்தை இமாம் இப்னு ஹஸ்ம் (ஹஹ்) மேலும் வலியுறுத்தியுள்ளார். அதாவது ஒரு வருடமோ அதற்கு மேற்பட்ட வருடங்களோ ஸகாத் கொடுக்கக் கடமைப்பட்ட ஒருவன் இறந்து விட்டால், அவன் விட்டுச்சென்ற சொத்திலிருந்து உடனடியாக அதனைக் கொடுத்துவிட வேண்டும். ஸகாத் கொடுக்கப்பட வேண்டிய பொருள் பணமாகவோ கால்நடையாகவோ, விவசாயப் பொருளாகவோ இருக்க முடியும். ஸகாத்தைக் கொடுக்கும் வரை

கடன்காரர்களுக்கோ, வஸியத்துச் செய்யப்பட்டவர்களுக்கோ, வாரிசதாரர்களுக்கோ எவ்விதப் பங்கையும் பெறமுடியாது. இதற்கு ஆதாரமாக வஸிய்யத் பற்றி வந்துள்ள பின்வரும் திருவசனத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றார்:

“இறந்தவரின் சொத்திலிருந்து அவரது வஸிய்யத்தையும் (மரணசாசனம்) கடனையும் நிறைவேற்றிய பின்னர் (மீதமுள்ள வற்றிலிருந்தே) வாரிசதாரர்கள் உரிமைபெற வேண்டும்.”

இங்கே எல்லா வகையான கடன்களும் பொதுப்படையாகச் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன. ஆனால் ஸகாத்தைப் பொறுத்தவரை அது அல்லாஹ்வுக்குரிய கடனாக இருக்கும் அதே வேளை, அநாதைகள், வறியவர்கள், வழிப்போக்கர்கள், நவமுஸ்லிம்கள், போன்ற பலரது உரிமையாகவும் இருப்பதனால் ஏனைய கடன்களைவிட இதனை முற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும். இதற்கு இப்னு அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களால் அறிவிக்கப்படும் பின்வரும் ஹதீஸ் ஆதாரமாக அமைகின்றது.

“ஓரு மனிதர் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, ஒரு மாதம் நோன்பு நோற்கக் கடமைப்பட்ட நிலையில் எனது தாயார் இறந்துவிட்டார்கள்: அவர்கள் விட்ட நோன்பை அவர்களுக்காக நான் நோற்க வேண்டுமா, என வினவினார்கள், அதற்கு நபியவர்கள், ‘உனது தாயாருக்கு ஏதாவது (மனிதர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய) கடன் இருந்தால் அதனை நீ கொடுத்துவிட வேண்டுமல்லவா?’ எனக் கேட்டார்கள் அதற்கு அம்மனிதர் ‘ஆம் எனப் பதிலளித்தார். அப்பொழுது நபியவர்கள், அல்லாஹ்வுக்குரிய கடனை நிறைவேற்றுவது (மனிதர்களுக்குரிய கடனை நிறைவேற்றுவதைவிட) மிக அவசியமானது என்றார்கள். (முஸ்லிம்)

மேலே கூறப்பட்ட ஆதாரங்களின் அடிப்படையில் நோக்குகின்ற பொழுது ஒருவனது சொத்திலிருந்து கட்டாயம் செலுத்தப்பட வேண்டிய ஓர் அடிப்படைக் கடமையாக ஸகாத் காணப்படுகின்றதென்பது தெளிவு எனவே ஒருவன் பல வருடங்களாக அதனைக் கொடுக்காதிருந்தால், அல்லது கொடுப் பதற்கு முன் அவனுக்கு மரணம் சம்பவித்தால், அவன் விட்டுச்

சென்ற சொத்திலிருந்து அதனைக் கொடுத்தாக வேண்டும். இவ்வாறு அவன்மீது கடமையான ஸகாத்தை நிறைவேற்றியதன் பின்னர் மீதமுள்ளவற்றிலிருந்து அவனது ஏனைய கடன்களையும் மரண சாசனங்களையும், வாரிசதாரர்களது உரிமைகளையும் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

சாத்துணை நூல்கள்

1. பத்தூரூஸ் பாரி, பா: 3, பா: 23
2. பிக்கூரூஸ் ஸக்காத், பா: 2, ப: 749-752
3. ஸாதுல் மஆத், பா: 2, ப: 482
4. பிக்கூரூஸ் ஸக்காத், பா: 2, ப: 754
5. 6. அல் மஜ்மூ, பா: 2, ப: 162-164
7. மேற்படி நூல் பா: 2, ப: 189
8. மஆவிமுஸ்ஸானன் - ஹரிதாபி, பா: 2, ப: 238
9. பிக்கூரூஸ்ஸக்காத் பா: 2, ப: 586
10. நெய்லுல் அவ்தார், பா: 4, ப: 175
11. அல்-அஹ்காமுஸ்ஸால்தானிய்யா-காழி அபி யஃலா, ப: 99
அல்-மஜ்மூ பா: 2, ப: 168.
12. அல்-அஹ்காமுஸ்ஸால்தானிய்யா, ப: 115-116
13. பிக்கூரூஸ்ஸக்காத், பா: 1, ப: 589
14. நெய்லுல் அவ்தார் பா: 4, ப: 155
15. அல்-மஜ்மூ, பா: 2, ப: 162-164
16. பிக்கூரூஸ்ஸக்காத், பா: 2, ப: 786
17. அல்- அஹ்காமுஸ்ஸால்தானிய்யா -
காழி அபி யஃலா, ப: 130
18. நெய்லுல் அவ்தார், பா: 4
19. அல்- அஹ்காமுஸ்ஸால்தானிய்யா -அல் மாஸ்திகி, ப:117
20. பிக்கூரூஸ்ஸக்காத், ப: 789
21. பிக்கூரூஸ்ஸான்னா 410

22. அல்-அஹ்காமுஸ்ஸூல்தானிய்யா-காழி அடியலை ப: 115
23. அஸ்ஸெக்காத் பல்ஸபதுஹா ... ப: 71
24. பிக்ஹராஸ்ஸெக்காத், பா: 2, ப: 758-767
25. பிக்ஹராஸ்ஸௌன்னா ப: 337
26. ஷரஹரார் ரிஸாலா - இப்னு நாஜி, பா: 1, ப: 317-318
27. பிக்ஸாஸ்ஸெக்காத் பா: 2, ப: 797
28. அஸ்ஸெக்காத் பல்ஸபதுஹா.. ப: 59-60
29. அல் மஜ்மு, பா: 6 ப: 233
30. அர்ரவழா, பா: 2, ப: 211
31. நய்லுல் அவ்தார், பா: 4, ப: 153
32. பிக்ஹராஸ்ஸெக்காத், பா: 2, ப: 838-841
33. பிக்ஹராஸ்ஸௌன்னா, ப: 333
34. அர்ரவழா, பா: 2, ப: 209
35. பிக்ஹராஸ்ஸெக்காத் பா: 2, ப: 780-783
36. மேற்படி நூல் ப: 776-777
37. அத்துர்ருல் முஹ்தார், பா: 2, ப: 3
38. அல்-மஜ்மு, பா: 6, ப: 210-211/ பிக்ஹராஸ்ஸௌன்னா,
பா: 2, ப: 849
39. அல்-மஜ்மு, பா: 5, ப: 430
40. அல்-முஃனி, பா: 3, ப: 66
41. ஸான்ன் அல் குப்ரா-பைஹகி, பா: 4, ப: 113
42. அல்-முஃனி, பா: 3, ப: 65/ பத்ஹராஸ் பாரி, பா: 3, ப: 200
43. மஜ்மு பதாவா இப்னு தைமியா, பா: 25, ப: 82-83
44. நெந்துல் அவ்தார், பா: 4, ப: 161
45. அல்-அம்வால் ப: 595
46. மேற்படி நூல் ப: 596
47. மேற்படி நூல் ப: 596
48. அல்-அஹ்காமுஸ்ஸூல்தானிய்யா-மாவர்த்தி ப: 119-120
49. பிக்ஹராஸ்ஸெக்காத், பா: 2, ப: 813-814
50. மேற்படி நூல், பா: 2, ப: 815

நாபிததுன் நள்மிய்யீன் பற்றி....

நள்மிய்யாவின் பழைய மாணவர் அமைப்பு 28.09.1997 இல் ‘நாபிததுன் நள்மிய்யீன் எனும் பெயரில் உத்தியோக பூர்வமான முறையில் அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது.

இல்லாமாபாத் சர்வதேச இல்லாமியப் பஸ்கலைக்கழகத்துடன் ஜாமி ஆநள்மிய்யா கூட்டுறைக்கப்பட்டிருப்பது மாத்திரமன்றி, இல்லாமிய உலகின் பல்கலைக்கழகங்களுக்கான சம்மேளனத்தில் (FUIW) அங்கம் வகிப்பதன் மூலம் அது சர்வதேசத் தரத்தை எட்டியுள்ளது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் நாபிதாவின் உருவாக்கம் நள்மிய்யாவின் மற்றுமொரு சாதனயாகவே கருதப்பட முடியும்.

நவீன் சவால்களுக்கு முகங்கொடுக்கும் வகையில் அமைந்த நள்மிய்யாவின் கல்விக் கொள்கையின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட நள்மிய்யா மாணவர்கள், இன்று தேசிய மட்டத்தில் தஃவாப் பணியிலும் அரசு பதவிகளிலும் பிரபல்யமடைந்துள்ளனர். பலர் உள்நாட்டிலும் வெளி நாடுகளிலும் தமது பட்டப்பின்படிப்புக்களைத் தொடர்வதோடு வெளி நாட்டு சர்வ கலாசாலைகளில் விரிவுறையாளர்களாகவும், மற்றும் வெளி நாடுகளிலுள்ள அரசு, தனியார் துறைகளில் பொறுப்பான பதவிகளிலும் பணிபுரிந்து வருகின்றனர்.

இந்த நாட்டு முஸ்லிம்களின் கல்வி வரலாற்றில் ஜாமி ஆநள்மிய்யாக் கலாபிடம் மைற்கல்லாகத் திகழ்வது போன்று நாபிதாவும் ஒரு திருப்பு முனையாக அமைந்து வரலாறு படைக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியும்.

இன்றைய இலங்கை முஸ்லிம் சமூகத்தின் பெரும் வளமாகக் காணப்படும் நள்மிய்யா பழைய மாணவர்களை ஒன்றிணைத்து, பயனுள்ள பல பணிகளைச் செய்வதற்கு நாபிதா தீர்மானித்துள்ளது.

“அல்லாஹ்ரவைப் பயந்து கொள்ளுங்கள் அவன் உங்களுக்குக் கற்றுத் தருவான்” என்ற அங்குர் ஆன் வசனத்தின் அடிப்படையிலான நள்மிய்யாவின் கல்விக் கொள்கையை முன்னெடுத்துச் செல்வதும் மற்றும் இல்லாமிய சிந்தனைப் பரவுக்கும், இலங்கை முஸ்லிம்களின் நலன்களுக்காக உழைப்பதும் நாபிதாவின் குறிக்கோள்களாகும்.

இதன் பிரதான நோக்கங்களாக: நள்மிய்யாவின் நலன்களுக்காக உழைத்தல், நாபிதா அங்கத்தவர்களை ஒன்றிணைத்து அவர்கள் மத்தியில் கூட்டுறவையும், ஒருங்கிணைப்பையும், பராஸ்பர ஒத்துறைப்பையும் ஏற்படுத்துவதோடு, அவர்கள் மத்தியில் காணப்படும் ஆற்றல்கள், வளங்களை ஒன்று திரட்டி “நள்மிய்யா” என்ற ஒரு பேரியக்கத்தை உருவாக்குவதற்கு முயற்சித்தல் என்பவற்றின் ஊடாக இல்லாமிய தஃவாவுக்குத் தம்மால் முடியுமான பங்களிப்புக்களைச் செய்வதும் அமைந்திருக்கும்.

ஸ். ஜயூப் அவி